

รวมกฎหมายประจำปี

พุทธศักราช ๒๕๕๐

เล่ม ๒

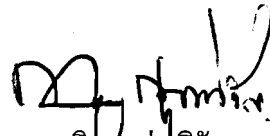
สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ก

คำนำ

หนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๕๐ เล่ม ๒ เป็นการรวบรวมพระราชบัญญัติที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลขั้นตอนการพิจารณากฎหมายของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย รวมทั้งสรุปสาระสำคัญของกฎหมายที่มีการแก้ไขในแต่ละฉบับ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการค้นคว้าอ้างอิงและเพื่อเผยแพร่ให้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้สนใจใฝ่ศึกษาทั่วไป

นายพิชัย พุ่มศิริชัย

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๖ มกราคม ๒๕๕๑

คำนำ

ในการจัดทำหนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๕๐ เล่ม ๒ นี้ กลุ่มงานพัฒนา
กฎหมาย สำนักกฎหมาย ได้รวบรวมพระราชบัญญัติที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๐
จำนวน ๓๕ ฉบับ โดยได้นำเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย ตั้งแต่ฉบับแรกถึงฉบับปัจจุบันมาจัดพิมพ์
ไว้เป็นบันทึกท้ายกฎหมายแล้ว ยังได้ทำการสรุปสาระสำคัญของกฎหมายที่มีการแก้ไขในแต่ละฉบับไว้ด้วย
เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าเพิ่มเติมถึงเหตุผลและสาระสำคัญของ การใช้กฎหมายนั้นในแต่ละครั้ง และเพื่อ
ความสะดวกในการสืบค้นว่ากฎหมายฉบับก่อน ๆ นั้นได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เล่มใด

นอกจากนี้ หลังจากที่มีการปฏิรูปการปกครองในปีพุทธศักราช ๒๕๔๙ โดยคณะปฏิรูปการ
ปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขแล้ว ประกาศของคณะปฏิรูปการ
ปกครองฯ จึงมีสถานะเทียบเท่าพระราชบัญญัติ และต่อมาได้มีสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสภา
ผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาในคราวเดียวกัน ดังนั้นจึงได้เสนอข้อมูลการพิจารณาพระราชบัญญัติของปี
พุทธศักราช ๒๕๕๐ เรียงตามลำดับที่พิจารณาในสภานิติบัญญัติแห่งชาติจนถึงวันที่ประกาศใช้ในราชกิจจา
นุเบกษา

คณะผู้จัดทำ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๕๐
จะเป็นประโยชน์แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการในสังกัดรัฐสภา และบุคคลทั่วไป
ที่สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใด คณะผู้จัดทำขออภัยมา ณ ที่นี้ และขอรับไว้พิจารณาเพื่อการปรับปรุง
แก้ไขในโอกาสต่อไป

กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย

๕ มกราคม ๒๕๕๑

ที่ปรึกษา

๑. นายจร พันธ์เปรี๊ญ	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๒. นางบุษกร วรรณะภูติ	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

คณะผู้จัดทำ

๓. นายคุณวุฒิ ตันตระกูล	ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนากฎหมาย
๔. นางจารุวรรณ ดวงวิชัย	วิทยากร ๘ ว.
๕. นายสุเทพ ลีรพงษ์กุล	นิติกร ๗ ว.
๖. นางสาวสุนีย์ ชีรวิรุฬห์	วิทยากร ๗ ว.
๗. นางภัทริดา สุขุมณี	นิติกร ๗ ว.
๘. นางวนิดา อินทรอำนวย	วิทยากร ๖
๙. นางสาวรุจิเรข ชุ่มเกษรกุลกิจ	นิติกร ๕
๑๐. นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง	วิทยากร ๕
๑๑. ร้อยตำรวจโทหญิง รัตนาวัลย์ ชัดพันธ์	นิติกร ๕
๑๒. นายพีรเดช คงเดชา	นิติกร ๔
๑๓. นายวินัย หิมสุหรี	นิติกร ๔
๑๔. นายธนู พุ่มพวง	นิติกร ๓

ฝ่ายบันทึกข้อมูล

๑๕. นางอริศยา จันทมา	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๖
๑๖. นายธนาช เดชชนะฐากุล	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

ฝ่ายนำข้อมูลเข้า

<http://www.parliament.go.th/elaw/>

๑๗. นางวัลภา ทองบางไทร	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๕

ฝ่ายประสานงานเผยแพร่

๑๘. นางสาววิมลชนิ ไสหนู	เจ้าพนักงานธุรการ ๒

กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๓๕๔ ๓๑๐๐ ต่อ ๓๑๓๐

รายละเอียดประกอบการใช้

รายละเอียดการใช้หนังสือรวมกฎหมายปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ เล่มนี้ มีข้อมูลภายใต้กฎหมายแต่ละฉบับ ประกอบด้วยข้อมูล ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ กฎหมายที่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๐

เล่ม ๑ ประกอบด้วย พระราชบัญญัติ จำนวน ๓๓ ฉบับ เรียงตามลำดับอักษรชื่อเรื่อง

เล่ม ๒ ประกอบด้วย พระราชบัญญัติ จำนวน ๓๕ ฉบับ เรียงตามลำดับอักษรชื่อเรื่อง

ส่วนที่ ๒ การพิจารณาพระราชบัญญัติ พุทธศักราช ๒๕๕๐

การพิจารณาพระราชบัญญัติ ประกอบด้วยข้อมูลวันที่พิจารณาใน ๓ วาระของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรียงตามลำดับจนถึงวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๓ บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

กรณีที่กฎหมายในปี พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับก่อน ๆ กลุ่มงานพัฒนากฎหมายได้สืบค้นเหตุผลในการประกาศใช้ตั้งแต่ฉบับแรกจนถึงฉบับสุดท้ายก่อนประกาศใช้ในปี พุทธศักราช ๒๕๕๐ รวมทั้งสรุปสาระสำคัญของกฎหมายฉบับก่อน ๆ เพื่อนำมาจัดทำบันทึกท้ายพระราชบัญญัติด้วย

สารบัญ

ชื่อเรื่อง	หน้า
คำนำ	ก-ข
คณะผู้จัดทำ	ก
รายละเอียดประกอบการใช้	ง
๑. พระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐	๑
๒. พระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐	๕
๓. พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๔
๔. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑	๓๓
๕. พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๒๕
๖. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๓๖
๗. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๔๗
๘. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๕๕
๙. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๖๒
๑๐. พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๗๗
๑๑. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๘๘
๑๒. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๑๖
๑๓. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๒๒
๑๔. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๓๕
๑๕. พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๕๖
๑๖. พระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๖๗
๑๗. พระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๗๕
๑๘. พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๙๔
๑๙. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๙๘
๒๐. พระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ไปร่วมชั้นสุตรพริกศตามมาตรา ๑๔๘ (๓) (๔) และ (๕) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๐๘

สารบัญ (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	หน้า
๒๑. พระราชบัญญัติว่าด้วยความเรียบร้อยในการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๑๓
๒๒. พระราชบัญญัติ ว่าด้วยสภาภาษาชไต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๒๐
๒๓. พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาชไต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๒๘
๒๔. พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๓๔
๒๕. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านปึก ตำบลเสม็ด และตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๔๐
๒๖. พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางนา - อางณรงค์ ในท้องที่เขต พระโขนง และเขตบางนา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๔๕
๒๗. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๕๖
๒๘. พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๗๔
๒๙. พระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๐	๓๙๙
๓๐. พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐	๔๐๕
๓๑. พระราชบัญญัติสมาคมการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐	๔๑๖
๓๒. พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐	๔๒๖
๓๓. พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐	๔๓๐
๓๔. พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐	๔๓๕
๓๕. พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๐	๔๔๐

พระราชบัญญัติ
การค้าน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงของประเทศ การป้องกันและแก้ไขการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้งการกำหนดและควบคุมคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิง รัฐมนตรีจะ

ออกประกาศกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินการค้าใด ๆ ตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้ค้าน้ำมันตาม มาตรา ๗ ปฏิบัติตามก็ได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมัน เชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ให้ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๗ ดำรงน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ทุกขณะในสถานที่เก็บตาม วรรคสี่ โดยชนิดและอัตราของน้ำมันเชื้อเพลิงที่ต้องสำรอง และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการคำนวณปริมาณสำรอง ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ การกำหนดอัตราของ น้ำมันเชื้อเพลิงที่ต้องสำรองต้องไม่เกินร้อยละสามสิบของปริมาณการค้าประจำปี”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมัน เชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ การกำหนดชนิดและอัตราของน้ำมันเชื้อเพลิงที่ต้องสำรอง รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณปริมาณสำรองตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมัน เชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การเก็บตัวอย่างน้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๗ ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๑๐ และ ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๑๑ มาเพื่อตรวจสอบตาม (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา ที่อธิบดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ไม่เริ่มทำการค้าภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต หรือหยุดทำการค้าเป็นระยะเวลา ต่อเนื่องกันเกินสองปี”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ สามแสนบาทถึงสามล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการประกอบกิจการในปัจจุบัน และเป็นปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสม และสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติมอบให้คณะกรรมการการพลังงานพิจารณา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๖ /๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๖๘ ก หน้า ๓๔-๓๗ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก หน้า ๑๔ - ๓๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติของพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่ใช้สำหรับควบคุมเกี่ยวกับการค้าน้ำมันมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ของการประกอบกิจการค้าน้ำมันในปัจจุบันสมควรปรับปรุงบทบัญญัติให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น โดยกำหนดควบคุมผู้ค้าน้ำมันเป็น ๓ ระดับ คือ ผู้ค้าน้ำมันรายใหญ่ ผู้ค้าน้ำมันรายย่อย และสถานีบริการน้ำมัน และผ่อนคลายมาตรการควบคุมบางอย่างให้เข้มงวดน้อยลง เช่น การจัดตั้งสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงสามารถยื่นคำขอเพิ่มจดทะเบียนต่ออธิบดีได้ ซึ่งแต่เดิมกำหนดให้ต้องขออนุญาตจากอธิบดี สำหรับผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงก็เพียงแค่แจ้งต่ออธิบดีเท่านั้น และปรับปรุงอำนาจของรัฐมนตรีบางประการที่เป็นเรื่องในรายละเอียดเปลี่ยนเป็นอำนาจของอธิบดี เพื่อให้การควบคุมดูแลมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งเพิ่มมาตรการควบคุมผู้ค้าน้ำมันรายใหญ่ให้เข้มงวดยิ่งขึ้น เพื่อใช้ควบคุมการค้าน้ำมันและการปลอมปนน้ำมัน รวมทั้งปรับปรุงมาตรการบางอย่างให้สามารถคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การฟ้องร้องและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดฐานปลอมปนน้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนบทกำหนดโทษของพระราชบัญญัติให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะโทษปรับที่ยังต่ำไปเนื่องจากกิจการค้าน้ำมันเป็นกิจการที่ทำรายได้สูงมาก สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ มีบทบัญญัติ ๖๖ มาตรา

- ยกเลิกกฎหมาย ๒ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑ และพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ (มาตรา ๓)
- นิยามศัพท์ในมาตรา ๔ จำนวน ๕ คำ เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง ผู้ค้าน้ำมัน ผู้ขนส่งน้ำมัน สถานีน้ำมัน ปริมาณการค้าประจำปี ฯลฯ

หมวด ๑ การค้ำน้ำมันและการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง

- ผู้ค้ำน้ำมันตามมาตรา ๗ ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และคุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๗)
- ผู้ค้ำน้ำมันตามมาตรา ๑๐ ต้องยื่นขอจดทะเบียนต่ออธิบดี การขอจดทะเบียน และการจดทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
- ผู้ค้ำน้ำมันซึ่งดำเนินการค้ำน้ำมันโดยจัดตั้งเป็นสถานบริการ ต้องยื่นจดทะเบียนต่ออธิบดี (มาตรา ๑๑)
- ผู้ใดเป็นผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดและปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องแจ้งต่ออธิบดี (มาตรา ๑๒)
- กำหนดให้ผู้ค้ำน้ำมันตามมาตรา ๗ ตามมาตรา ๑๐ ตามมาตรา ๑๑ หรือผู้ขนส่งน้ำมันตามมาตรา ๑๒ ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง หากไม่ชำระโดยไม่มีเหตุอันควรให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้หยุดประกอบกิจการได้ (มาตรา ๑๕)

หมวด ๒ การแจ้งข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูล

- กำหนดให้ผู้ค้ำน้ำมันตามมาตรา ๗ ส่งบัญชีตามแบบและรายการที่กำหนดในกฎกระทรวง ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป (มาตรา ๑๖) และส่งแผนการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซื้อ กลั่น ผลิตหรือจำหน่าย ซึ่งน้ำมันเชื้อเพลิงในช่วง ๓ เดือนถัดไปต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในวันที่ ๒๐ ของทุกเดือน (มาตรา ๑๗)
- รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือหรือประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ผู้ค้ำน้ำมันแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มเติมในกรณีจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร (มาตรา ๑๖ วรรคสาม)

หมวด ๓ การป้องกันและแก้ไขการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง

- กำหนดให้ผู้ค้ำน้ำมันตามมาตรา ๗ ยื่นปริมาณการค้าประจำปีขอความเห็นชอบต่ออธิบดี ก่อนปีที่จะทำการค้านั้น (มาตรา ๑๘)
- กำหนดให้ผู้ค้ำน้ำมันตามมาตรา ๗ สำรองน้ำมันเชื้อเพลิงไม่ต่ำกว่าอัตราที่อธิบดีกำหนด ซึ่งไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของปริมาณการค้าประจำปี (มาตรา ๒๐) โดยผู้ค้ำน้ำมันนั้นอาจมอบหมายให้บุคคลอื่นเก็บสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงแทนในสถานที่ที่อธิบดีให้ความเห็นชอบ (มาตรา ๒๑)

- อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือหรือประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อป้องกันและแก้ไขการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง ให้ผู้ค้าน้ำมันงดจำหน่าย หรือให้จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดหนึ่งชนิดใด หรือจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงที่ต้องสำรองไว้ตามมาตรา ๒๐ (มาตรา ๒๔)

หมวด ๔ การกำหนดและควบคุมคุณภาพ

- อธิบดีมีอำนาจกำหนดลักษณะและคุณภาพของน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อใช้บังคับทั่วราชอาณาจักร โดยกำหนดวันเริ่มมีผลใช้บังคับไว้ด้วย (มาตรา ๒๕)

- อธิบดีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๗ ปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบลักษณะและคุณภาพ โดยให้ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๗ เก็บตัวอย่างน้ำมันเชื้อเพลิงส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่และทำการทดสอบลักษณะและคุณภาพของน้ำมันเชื้อเพลิงที่เก็บรักษาหรือมีไว้เพื่อจำหน่าย (มาตรา ๒๖) ส่วนผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๑๐ ตามมาตรา ๑๑ หรือผู้ขนส่งน้ำมันตามมาตรา ๑๒ นั้น ต้องจัดเก็บตัวอย่างน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบลักษณะและคุณภาพตามความจำเป็นเป็นครั้งคราวตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๒๗)

หมวด ๕ อำนาจและหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

- กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๑ และกำหนดวิธีการดำเนินการในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓

หมวด ๖ การเพิกถอนใบอนุญาต

- รัฐมนตรีอาจเพิกถอนใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา ๗ เมื่อผู้ค้าน้ำมันกระทำการ

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๓๕ – ๖๒)

เป็นการกำหนดโทษทางอาญาต่อผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ อาทิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาทหรือปรับไม่เกินกว่ามูลค่าของน้ำมันเชื้อเพลิงที่ทำการค้าและผลประโยชน์อื่นที่บุคคลนั้นได้รับแล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่ากัน หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๘ บทเฉพาะกาล (มาตรา ๖๓ – ๖๖)

อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ เช่น ค่าขอฉบับละ ๑๐๐ บาท ใบทะเบียนฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ใบอนุญาตเป็นผู้ค้าน้ำมัน ฉบับละ ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าธรรมเนียมประกอบกิจการน้ำมันตามมาตรา ๗ ปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็นต้น

นางวนิดา อินทรอำนวย/จัดทำ

นางสาวรุจิเรข ชุ่มเกษรฤทธิกิจ/ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

การเคหะแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเคหะแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) จัดให้มีเคหะเพื่อให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัย รวมตลอดถึงจัดให้มีสาธารณูปโภค
สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้อยู่อาศัย ทำนุบำรุง ปรับปรุง และพัฒนาบรรดาเคหะ
ดังกล่าว รวมทั้งพัฒนาผู้อยู่อาศัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งในทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) เข้าร่วมดำเนินกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อดำเนินกิจการอันอยู่ในขอบแห่งวัตถุประสงค์ของ กคช.”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) และ (๑๐) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๓

“(๕) เรียกเก็บเงินค่าใช้จ่าใช้ในการบำรุงรักษาและการจัดการสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะ
(๑๐) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ กคช.”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ นิติบุคคลชุมชนการเคหะ มาตรา ๒๕/๑ ถึงมาตรา ๒๕/๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๓

“หมวด ๒/๑

นิติบุคคลชุมชนการเคหะ

มาตรา ๒๕/๑ ในหมวดนี้

“เจ้าของเคหะ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของเคหะในโครงการ และหมายความรวมถึงคู่สัญญา กับ กคช. ตามสัญญาจะซื้อจะขายหรือสัญญาเช่าซื้อเคหะในโครงการด้วย แต่ไม่รวมถึง กคช. ในฐานะที่เป็นเจ้าของเคหะในโครงการ

“โครงการ” หมายความว่า โครงการของ กคช. ในการจัดให้มีเคหะที่มีใช้อาคารชุดตามกฎหมาย ว่าด้วยอาคารชุด

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกนิติบุคคลชุมชนการเคหะ

“ทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน” หมายความว่า ที่ดิน อาคาร หรือทรัพย์สินอื่นที่ กคช. ได้จัดทำ หรือมีไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกันของผู้อยู่อาศัย หรือที่ผู้อยู่อาศัยได้จัดทำหรือร่วมกันจัดให้มีขึ้นเพื่อ ประโยชน์ส่วนรวม

มาตรา ๒๕/๒ เมื่อมีเจ้าของเคหะเป็นจำนวนเกินสามในสี่ของเคหะทั้งหมดในโครงการแล้ว และโครงการนั้นมีเคหะตั้งแต่สองร้อยหน่วยขึ้นไป ให้ กคช. ดำเนินการให้มีการจัดตั้งนิติบุคคลชุมชน การเคหะเพื่อดูแลและบำรุงรักษาสาธารณูปโภคและทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

มาตรา ๒๕/๓ ในการดำเนินการเพื่อให้มีการจัดตั้งนิติบุคคลชุมชนการเคหะตามมาตรา ๒๕/๒ ให้ กคช. จัดให้มีการสอบถามความเห็นเจ้าของเคหะเกี่ยวกับการจัดตั้งนิติบุคคลชุมชนการเคหะ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้ กคช. จัดให้มีร่างข้อบังคับของนิติบุคคลชุมชนการเคหะที่จะจัดตั้งเสนอต่อที่ประชุมเจ้าของเคหะด้วย

ในกรณีที่เจ้าของเคหะตามวรรคหนึ่งแสดงความเห็นคัดค้านการจัดตั้งนิติบุคคลชุมชนการเคหะไม่เกินกึ่งหนึ่งของเจ้าของเคหะทั้งหมดในโครงการขณะนั้น และเสียงข้างมากของเจ้าของเคหะซึ่งอยู่ในที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบังคับตามวรรคสองแล้วให้ กคช. รับจดทะเบียนข้อบังคับและขึ้นทะเบียนชุมชนการเคหะนั้นเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่เจ้าของเคหะตามวรรคหนึ่งแสดงความเห็นคัดค้านการจัดตั้งนิติบุคคลชุมชนการเคหะเกินกว่ากึ่งหนึ่งของเจ้าของเคหะทั้งหมดในโครงการขณะนั้น ให้ยุติการดำเนินการจัดตั้งนิติบุคคลชุมชนการเคหะนั้น

การสอบถามความเห็นเจ้าของเคหะตามวรรคหนึ่ง และการประชุมเจ้าของเคหะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กคช. กำหนด

มาตรา ๒๕/๔ ในกรณีโครงการที่มีเคหะน้อยกว่าสองร้อยหน่วย หรือกรณีการดำเนินการจัดตั้งนิติบุคคลชุมชนการเคหะยุติลงตามมาตรา ๒๕/๓ วรรคสี่ หรือกรณีนิติบุคคลชุมชนการเคหะถูกเพิกถอนทะเบียนตามมาตรา ๒๕/๑๕ หากเจ้าของเคหะในโครงการดังกล่าวประสงค์จะจัดตั้งนิติบุคคลชุมชนการเคหะ ให้กระทำได้โดยเข้าชื่อรวมกันจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของเจ้าของเคหะทั้งหมดในโครงการนั้น และยื่นคำขอจัดตั้งนิติบุคคลชุมชนการเคหะต่อ กคช. ทั้งนี้ เมื่อ กคช. ได้รับคำขอแล้วให้ดำเนินการต่อไป โดยนำความในมาตรา ๒๕/๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเข้าชื่อและการยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กคช. กำหนด

มาตรา ๒๕/๕ การรับจดทะเบียนข้อบังคับ การขึ้นทะเบียนนิติบุคคล และการควบนิติบุคคลชุมชนการเคหะ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กคช. กำหนด

ข้อบังคับของนิติบุคคลชุมชนการเคหะอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อนิติบุคคลชุมชนการเคหะ
- (๒) วัตถุประสงค์
- (๓) ที่ตั้งสำนักงาน

(๔) ข้อกำหนดเกี่ยวกับคณะกรรมการชุมชนการเคหะ ได้แก่ จำนวนกรรมการการเลือก
วาระการดำรงตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ ค่าตอบแทน และการประชุมของคณะกรรมการชุมชนการเคหะ

(๕) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินงาน การบัญชี และการเงิน

(๖) ข้อกำหนดเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

(๗) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประชุมใหญ่ของสมาชิก

มาตรา ๒๕/๖ ให้นิติบุคคลชุมชนการเคหะมีคณะกรรมการชุมชนการเคหะ เป็นผู้ดำเนินการ
ของนิติบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับของนิติบุคคลชุมชนการเคหะนั้น และอยู่ภายใต้
การควบคุมดูแลของที่ประชุมใหญ่ของสมาชิก

ประธานกรรมการชุมชนการเคหะเป็นผู้แทนของนิติบุคคลชุมชนการเคหะในกิจการ
อันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก แต่อาจมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการชุมชนการเคหะคนหนึ่งทำการแทน
ในเรื่องที่มอบหมายได้

มาตรา ๒๕/๗ กรรมการชุมชนการเคหะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้อยู่อาศัยในโครงการนั้น

(๒) เป็นผู้บรรลุนิติภาวะ

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ เว้นแต่
พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๖) ไม่เคยถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการชุมชนการเคหะใด เว้นแต่พ้นกำหนดห้าปี
นับแต่วันที่มีคำสั่ง

มาตรา ๒๕/๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการชุมชนการเคหะพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มิได้อาศัยในโครงการติดต่อกันเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๔) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕/๗ (๓) และ (๔)

(๕) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษหรือ
ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๖) ถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการชุมชนการเคหะตามมาตรา ๒๕/๑๓ วรรคสี่
 มาตรา ๒๕/๕ เจ้าของเคหะในโครงการที่มีการจัดตั้งนิติบุคคลชุมชนการเคหะ ย่อมมีฐานะ
 เป็นสมาชิกของนิติบุคคลชุมชนการเคหะนั้น

ในกรณีที่เคหะหน่วยใดที่มีอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างแล้วแต่ยังมิได้มีผู้ใดซื้อ ทำสัญญาจะซื้อ
 หรือเช่าซื้อ กับ กคช. หรือได้โอนกลับมาเป็นของ กคช. ให้ถือว่า กคช. มีฐานะเป็นสมาชิกสำหรับ
 เคหะแต่ละหน่วยนั้น

การนับคะแนนเสียงในการประชุมใหญ่ของสมาชิก ให้สมาชิกมีคะแนนเสียงหนึ่งเสียงต่อ
 เคหะหนึ่งหน่วยที่ตนเป็นเจ้าของ

มาตรา ๒๕/๑๐ ให้นิติบุคคลชุมชนการเคหะมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้อำนาจ
 จัดหาผลประโยชน์จากสาธารณูปโภคและทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันในโครงการ ทั้งนี้ ตามรายการ
 ที่ กคช. กำหนด

การดำเนินการของนิติบุคคลชุมชนการเคหะเกี่ยวกับสาธารณูปโภคและทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์
 ร่วมกันตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ร่วมกันของผู้อยู่อาศัยในโครงการและจะเปลี่ยนแปลง
 การใช้ประโยชน์แห่งทรัพย์สินดังกล่าวมิได้ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจาก กคช.

ในกรณีที่นิติบุคคลชุมชนการเคหะเห็นสมควรมอบสาธารณูปโภคหรือทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์
 ร่วมกันตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐหรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่นดูแลและบำรุงรักษาเพื่อใช้
 เป็นประโยชน์สาธารณะ และที่ประชุมใหญ่ของสมาชิกเห็นชอบด้วย ถ้า กคช. เห็นว่าการมอบให้หน่วยงาน
 ของรัฐหรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่นดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ผู้อยู่อาศัยในโครงการ
 ให้ กคช. มีอำนาจโอนหรืออนุญาตให้หน่วยงานของรัฐหรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่นดังกล่าวดูแลและ
 บำรุงรักษาสาธารณูปโภคหรือทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันนั้นได้

ในกรณีที่การใช้อำนาจปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้อำนาจ หรือจัดหาผลประโยชน์จากสาธารณูปโภค
 และทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันตามวรรคหนึ่งของนิติบุคคลชุมชนการเคหะ มิได้เป็นไปตามวรรคสอง
 กคช. จะเพิกถอนอำนาจดังกล่าวสำหรับสาธารณูปโภคและทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันนั้นก็ได้
 และจะโอนหรืออนุญาตให้หน่วยงานของรัฐหรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่นดูแลและบำรุงรักษา
 สาธารณูปโภคและทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันเพื่อประโยชน์ร่วมกันของผู้อยู่อาศัยในโครงการนั้น
 ต่อไปได้

มาตรา ๒๕/๑๑ เพื่อประโยชน์ของผู้อยู่อาศัย ให้นิติบุคคลชุมชนการเคหะมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดูแลและบำรุงรักษาสาธารณูปโภคและทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน
- (๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการใช้สาธารณูปโภคและทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน
- (๓) กำหนดข้อห้ามการกระทำอันอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายหรือเดือดร้อนรำคาญเกินควรแก่ส่วนรวม หรือความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของผู้อยู่อาศัย
- (๔) กำหนดข้อห้ามเกี่ยวกับการใช้เคหะในการประกอบกิจการหรือในการประกอบอาชีพของผู้อยู่อาศัยที่อาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยอื่น
- (๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการจราจร
- (๖) จัดให้มีบริการสาธารณะและการรักษาความปลอดภัย
- (๗) เรียกเก็บค่าบริการในการดูแลและบำรุงรักษาตาม (๑) และค่าบริการตาม (๖) และค่าใช้จ่ายอื่นจากสมาชิก ทั้งนี้ เท่าที่เหมาะสมและจำเป็นต่อการบำรุงรักษา และจัดการสาธารณูปโภค บริการสาธารณะ และการรักษาความปลอดภัย รวมทั้งกำหนดเงินเพิ่ม ในกรณีไม่ชำระหรือชำระล่าช้า ซึ่งต้องไม่เกินอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ไม่ชำระหรือชำระล่าช้า
- (๘) กำหนดค่าตอบแทนของคณะกรรมการชุมชนการเคหะและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของนิติบุคคลชุมชนการเคหะ ซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่ กคช. กำหนด
- (๙) ยื่นคำร้องทุกข์หรือเป็นคู่ความในคดีข้อพิพาทแทนสมาชิกเกี่ยวกับกรณีที่กระทบสิทธิหรือประโยชน์ของสมาชิกส่วนรวม

การดำเนินการตาม (๓) (๔) และ (๘) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ของสมาชิก

มาตรา ๒๕/๑๒ การดำเนินการใดๆ ทางทะเบียนสิทธิและนิติกรรมสำหรับเคหะ ให้เจ้าพนักงานที่ดินรับจดทะเบียนได้เมื่อผู้จดทะเบียนได้แสดงหนังสือรับรองจากคณะกรรมการชุมชนการเคหะ หรือ กคช. แล้วแต่กรณี ว่าได้มีการชำระเงินค่าบริการและเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๕/๑๑ (๗) สำหรับเคหะนั้นครบถ้วนแล้ว

ให้ถือว่าหนี้ค่าบริการในการดูแลและบำรุงรักษาสาธารณูปโภคและทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันตามมาตรา ๒๕/๑๑ (๑) และค่าบริการในการจัดให้มีการรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๒๕/๑๑ (๖) เป็นหนี้บุริมสิทธิในมูลรักษาสงหาริมทรัพย์เหนือเคหะของผู้ค้างชำระ

มาตรา ๒๕/๑๓ ให้ กคช. มีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือนิติบุคคลชุมชนการเคหะตามควรแก่กรณี รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินการของนิติบุคคลชุมชนการเคหะให้เป็นไปโดยเรียบร้อยและเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม

สมาชิกเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของสมาชิกทั้งหมดในโครงการมีสิทธิเข้าชื่อกันร้องเรียนต่อ กคช. ว่าการกระทำของคณะกรรมการชุมชนการเคหะไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือข้อบังคับของนิติบุคคลชุมชนการเคหะ หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยเกินสมควร

เมื่อ กคช. ได้รับเรื่องร้องเรียนตามวรรคสอง ให้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยเร็ว ในกรณีที่ กคช. เห็นว่ามีการกระทำตามที่ผู้ร้องเรียน ให้ กคช. มีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการชุมชนการเคหะระงับหรือแก้ไขการกระทำนั้น หรือแก้ไขหรือยกเลิกระเบียบหรือข้อห้ามได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่าคณะกรรมการชุมชนการเคหะหรือกรรมการชุมชนการเคหะคนใดกระทำการโดยทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหายหรือเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยอย่างร้ายแรง ให้ กคช. มีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการชุมชนการเคหะหรือกรรมการชุมชนการเคหะนั้นพ้นจากตำแหน่ง

การดำเนินการตามวรรคสามหรือวรรคสี่ ไม่เป็นเหตุให้คณะกรรมการชุมชนการเคหะหรือกรรมการชุมชนการเคหะนั้นพ้นจากความรับผิดชอบในทางแพ่งหรือทางอาญาเกี่ยวกับการกระทำความผิดกล่าว

มาตรา ๒๕/๑๔ ในโครงการที่ไม่มีการจัดตั้งนิติบุคคลชุมชนการเคหะ ให้เป็นหน้าที่ของ กคช. ในการดูแลและบำรุงรักษาสาธารณูปโภคและทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการดังกล่าว ให้ กคช. มีอำนาจเช่นเดียวกับนิติบุคคลชุมชนการเคหะตามมาตรา ๒๕/๑๑ แต่มิให้นำความในมาตรา ๒๕/๑๑ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการดำเนินการของ กคช.

ให้ กคช. พ้นจากหน้าที่ในการดูแลและบำรุงรักษาสาธารณูปโภคและทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้จัดทะเบียนโอนสาธารณูปโภคและทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันดังกล่าวให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่นเพื่อใช้เป็นประโยชน์สาธารณะ แต่ทั้งนี้ต้องประกาศให้ผู้อยู่อาศัยทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับในกรณีที่นิติบุคคลชุมชนการเคหะถูกเพิกถอนทะเบียนตามมาตรา ๒๕/๑๕ และ กคช. ยังมีได้พ้นจากหน้าที่ตามวรรคสอง

มาตรา ๒๕/๑๕ ให้ กคช. เพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลชุมชนการเคหะ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อ กคช. เห็นว่านิติบุคคลชุมชนการเคหะไม่อาจดำเนินการต่อไปได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด
- (๒) ไม่มีบุคคลใดยอมเป็นกรรมการชุมชนการเคหะ

(๓) ที่ประชุมใหญ่ของสมาชิกมีมติจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของคะแนนเสียงของสมาชิกทั้งหมดในโครงการ ให้ยกเลิกนิติบุคคลชุมชนการเคหะ

ก่อนเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลชุมชนการเคหะตามกรณี (๑) ให้ กคช. จัดให้มีการประชุมใหญ่ของสมาชิกเพื่อลงมติเกี่ยวกับการเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลชุมชนการเคหะหากสมาชิกแสดงความเห็นคัดค้านการเพิกถอนดังกล่าวจำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งของคะแนนเสียงของสมาชิกทั้งหมดในโครงการ ให้ กคช. งดการเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลชุมชนการเคหะนั้น

เมื่อเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลชุมชนการเคหะตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ กคช. หรือคณะกรรมการนิติบุคคลชุมชนการเคหะ แล้วแต่กรณี แต่งตั้งผู้ชำระบัญชีภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่เพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลชุมชนการเคหะ และให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด มาใช้บังคับแก่การชำระบัญชีของนิติบุคคลชุมชนการเคหะโดยอนุโลม

ในการเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลชุมชนการเคหะตามกรณี (๒) ให้ กคช. แต่งตั้งกรรมการชุมชนการเคหะจากผู้อยู่อาศัยได้ตามที่เห็นสมควรเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างการชำระบัญชี

ผู้ชำระบัญชีต้องจัดการชำระบัญชีของนิติบุคคลชุมชนการเคหะให้เสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่ กคช. จะกำหนดเวลาไว้เป็นอย่างอื่น

การเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลชุมชนการเคหะตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กคช. กำหนด

มาตรา ๒๕/๑๖ เมื่อนิติบุคคลชุมชนการเคหะถูกเพิกถอนทะเบียนตามมาตรา ๒๕/๑๕ ให้โอนบรรดาสาธารณูปโภคและทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันที่ยังเป็นของ กคช. ให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่นตามที่ กคช. กำหนด

การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินอื่นที่เหลือภายหลังการชำระบัญชี นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กคช. กำหนด”

มาตรา ๓ เจ้าของเคหะในโครงการที่ กคช. ดำเนินการไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะจัดตั้งนิติบุคคลชุมชนการเคหะตามพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้กระทำได้โดยเข้าชื่อกันจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของเจ้าของเคหะทั้งหมดในโครงการนั้น และยื่นคำขอจัดตั้งนิติบุคคลชุมชนการเคหะต่อ กคช. ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่ กคช. กำหนด

เมื่อ กคช. ได้รับคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้มีการจัดตั้งนิติบุคคลชุมชนการเคหะ
นั้นโดยเร็ว โดยให้นำความในหมวด ๒/๑ นิติบุคคลชุมชนการเคหะแห่งพระราชบัญญัติการเคหะ
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายแก้ไขปัญหาความยากจนและขยายโอกาสให้คนยากจนและคนด้อยโอกาส ซึ่งนโยบายประการหนึ่งคือการส่งเสริมให้ผู้มีรายได้น้อยได้มีที่อยู่อาศัย รวมทั้งได้รับการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ดังนั้น เพื่อให้การเคหะแห่งชาติสามารถดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของการเคหะแห่งชาติให้รองรับกับการพัฒนาเมืองและการบริหารชุมชน อีกทั้งสมควรส่งเสริมให้ประชาชนผู้อยู่อาศัยในโครงการการจัดให้มีที่อยู่อาศัยของการเคหะแห่งชาติได้มีการรวมตัวจัดตั้งเป็นนิติบุคคลเพื่อบริหารจัดการสาธารณูปโภคและทรัพย์สินที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ตลอดจนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของผู้อยู่อาศัยด้วยกันเอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติมอบให้คณะกรรมการการพลังงานพิจารณา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๕ วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๖ /๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๕๖ ก หน้า ๘-๑๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๔๐ ก หน้า ๒๐-๒๕ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๗
วันเริ่มใช้บังคับ ๒๐ กันยายน ๒๕๓๗

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ใช้บังคับเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของการเคหะแห่งชาติเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และเพิ่มบทบัญญัติให้การเคหะแห่งชาติสามารถเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเป็นทางสาธารณะได้ รวมทั้งขยายวงเงินในการกู้ยืมที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี นอกจากนี้สมควรแก้ไขวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการในคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๗ มีบทบัญญัติ ๔๔ มาตรา

๑. ได้ยกเลิกกฎหมาย ๓ ฉบับคือ

- (๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕
- (๒) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ลงวันที่ ๑๓

ธันวาคม ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๗ และ

- (๓) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ลงวันที่ ๑๓

ธันวาคม ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

๒. นิยามศัพท์ไว้ ๘ คำ คือ “เคหะ” “คณะกรรมการ” “กรรมการ” “ผู้ว่าการ” “พนักงาน” “ลูกจ้าง” “ผู้ปฏิบัติงาน” และ “รัฐมนตรี” (มาตรา ๔) ซึ่งคำว่า “เคหะ” หมายความว่า อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างและหรือที่ดิน ที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยหรือที่เกี่ยวข้องกับการอยู่อาศัย หรือเพื่อประโยชน์ในการอยู่อาศัย

หมวด ๑ การจัดตั้งทุนและทุนสำรอง

๑. ให้จัดตั้งการเคหะขึ้นเรียกว่า “การเคหะแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กคช.” และให้เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีเคหะเพื่อประชาชนได้มีที่อยู่อาศัย
- (๒) ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประชาชนผู้ประสงค์จะมีเคหะของตนเองหรือแก่บุคคลผู้ประสงค์จะร่วมดำเนินการกับ กคช. ในการจัดให้มีเคหะขึ้นเพื่อให้ประชาชนเช่า เช่าซื้อ หรือซื้อ
- (๓) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารหรือจัดหาที่ดิน
- (๔) ปรับปรุง รื้อ หรือย้ายแหล่งเสื่อมโทรมเพื่อให้มีสภาพการอยู่อาศัย สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมดีขึ้น
- (๕) ประกอบกิจการอื่นที่สนับสนุนหรือเกี่ยวเนื่องกับวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น

๒. ให้ กคช. มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ หรือจังหวัดอื่นตามความเหมาะสมและจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดก็ได้ (มาตรา ๗)

๓. ทุนของ กคช. ประกอบด้วย (มาตรา ๘)

- (๑) ทุนประเดิมของ กคช. ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
- (๒) เงินที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดิน
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากรัฐบาลหรือบุคคลอื่น
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับความช่วยเหลือจากแหล่งในประเทศหรือต่างประเทศ หรือจากองค์การระหว่างประเทศ

(๕) รายได้ตามมาตรา ๓๓

๔. กคช. มีอำนาจหน้าที่ภายในขอบเขตของวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และรวมทั้งกระทำการต่างๆ ตามมาตรา ๕ (๑)–(๘) เช่น สร้าง ซื้อ จัดหา จำหน่าย เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ ฯลฯ (มาตรา ๘)

๕. เงินสำรองของ กคช. ประกอบด้วย เงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ เงินสำรองเพื่อขยายกิจการและเงินสำรองอื่นเพื่อความประสงค์แต่ละอย่าง โดยเฉพาะตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร ซึ่งการนำเงินสำรองออกใช้ได้ก็โดยมติของคณะกรรมการ (คณะกรรมการหมายความว่า คณะกรรมการการเคหะแห่งชาติ) (มาตรา ๑๐)

หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ

๑. ให้มีคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติ ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเก้าคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้แทนกระทรวงมหาดไทยหนึ่งคนและผู้แทนกระทรวงการคลังหนึ่งคน และให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการโดยตำแหน่งโดยให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง (มาตรา ๑๑)

๒. กำหนดคุณสมบัติผู้ที่จะต้องดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการและผู้ว่าการตามมาตรา ๑๒ และลักษณะต้องห้ามมิให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการตามมาตรา ๑๓

๓. กำหนดวาระในการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการคราวละสามปี และเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ (มาตรา ๑๔) และกำหนดการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระไว้ในมาตรา ๑๕ ได้แก่ ตาย ลาออก คณะรัฐมนตรีให้ออก และขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓

๔. ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของ กคช. รวมถึงออกข้อบังคับต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖ (๑) - (๑๐)

๕. ประธานกรรมการและกรรมการย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๑๗)

๖. ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ว่าการและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี (มาตรา ๑๘)

๗. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ว่าการ นอกเหนือจากมาตรา ๑๒ ไว้ในมาตรา ๑๙ รวมถึงการพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการตามมาตรา ๒๐

๘. กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการตามมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ กล่าวคือ หน้าที่บริหารกิจการของ กคช. มีอำนาจปกครองบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของ กคช. ทุกตำแหน่ง ฯลฯ

หมวด ๓ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

๑. ให้ผู้ปฏิบัติงานมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๒๖)

๒. ให้ กคช. จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานใน กคช. และครอบครัวของผู้ปฏิบัติงานในกรณีพ้นจากตำแหน่งประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๒๗)

หมวด ๔ การกำกับและควบคุม

๑. ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของ กคช. กล่าวคือ อาจสั่งให้ กคช. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการดำเนินงาน ทั้งนี้ ในกรณี กคช. จะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรีให้คณะกรรมการนำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี (มาตรา ๒๘)

๒. ในการดำเนินงานของ กคช. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน โดยให้ถือว่าวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ (๑) หรือ (๔) เพื่อประโยชน์สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ คือ

๒.๑ การดำเนินการตามมาตรา ๖ (๑) จะกระทำได้แต่เฉพาะในกรณีจัดทำทางเข้าออกเพื่อเป็นทางสาธารณะเท่านั้น

๒.๒ การดำเนินกิจการตามมาตรา ๖ (๔) จะต้องเป็นการเวนคืนเพื่อการผังเมืองการสาธารณสุข การป้องกันมลภาวะ การใช้ประโยชน์ในที่ดิน หรือการจัดเคหะให้แก่ประชาชนที่ต้องย้ายออกไปจากแหล่งโทรมเป็นสำคัญ

๓. กคช. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

(๑) กู้ยืมไปเป็นจำนวนเกินครั้งละห้าสิบล้านบาท

(๒) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

หมวด ๕ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

๑. ให้ กคช. จัดทำงบประมาณประจำปี แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ ซึ่งงบลงทุนเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (มาตรา ๓๒)

๒. รายได้ที่ได้ กคช. ได้รับจากการดำเนินการให้ตกเป็นของ กคช. และเมื่อหักค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินการและอื่น ๆ ตามมาตรา ๓๓ แล้ว เหลือเท่าใดให้จัดเป็นทุนของ กคช. หากรายได้ไม่เพียงพอจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๐ และ กคช. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นใด รัฐอาจจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่ กคช. ได้เท่าที่จำเป็น (มาตรา ๓๓)

๓. ให้ กคช. เปิดบัญชีเงินฝากธนาคารตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี (มาตรา ๓๔)

๔. ให้ กคช. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ (มาตรา ๓๕) ทั้งต้องจัดให้มีบุคคล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ส่งผู้สอบบัญชีภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (มาตรา ๓๖)

๕. ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของ กคช. ทุกปี (มาตรา ๓๗) มีอำนาจตรวจสอบสมุดบัญชี ฯลฯ (มาตรา ๓๘) ทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอคณะกรรมการภายใน ๑๕๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

๖. ให้คณะกรรมการทำรายงานผลงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี (มาตรา ๓๙) และให้ กคช. โฆษณารายงานประจำปีที่สูงไปแสดงงบดุลบัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองถูกต้องแล้ว รวมทั้งรายงานสรุปผลงานภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีของ กคช. (มาตรา ๔๐)

บทเฉพาะกาล

ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ว่าการ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติประกาศในราชกิจจานุเบกษาดำรงตำแหน่งเดิมต่อไป รวมถึงการกำหนดให้โอนกิจการ ทรัพย์สิน ฯลฯ ของการเคหะแห่งชาติมาเป็นของ กคช. ตลอดทั้งการบังคับใช้บรรดาประกาศ คำสั่ง ข้อบังคับ และระเบียบของการเคหะแห่งชาติ ที่มีอยู่เดิมต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

นางวนิดา อินทรอำนวย /จัดทำ

ร.ต.ท.หญิง รัตนาวัลย์ ชัดพันธ์ /ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐาน
สำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘) และ (๙) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘

“(๘) ไม่เป็นผู้ถือหุ้นของรัฐวิสาหกิจนั้นหรือผู้ถือหุ้นของนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นถือหุ้นอยู่

(๙) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นเป็นผู้ถือหุ้น เว้นแต่คณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจนั้นมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งกรรมการหรือดำรงตำแหน่งอื่นในนิติบุคคลที่รัฐวิสาหกิจนั้นเป็นผู้ถือหุ้น”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๘ ตรี แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือพ้นโทษหรือพ้นระยะเวลาการรอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษ แล้วแต่กรณี เกินห้าปี”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือพ้นโทษหรือพ้นระยะเวลาการรอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษ แล้วแต่กรณี เกินห้าปี”

มาตรา ๗ ให้กรรมการของรัฐวิสาหกิจซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ให้ความคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับความคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่บทบัญญัติมาตรา ๕ (๔) มาตรา ๘ ตี (๔) และ (๕) และมาตรา ๙ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นบทบัญญัติที่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล สมควรแก้ไขบทบัญญัตินี้ดังกล่าวให้สอดคล้องกับหลักการห้ามมิให้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคลที่เคยได้รับความคุ้มครองตามประเพณีการปกครอง ประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๑๕ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๖ /๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๑๔-๑๖ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงาน รัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มกราคม ๒๕๑๘

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๖ มกราคม ๒๕๑๘

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่กฎหมายว่าด้วยองค์การของรัฐบาลและกฎหมายว่าด้วยกิจการที่เป็นของรัฐได้บัญญัติถึงจำนวนกรรมการ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการและพนักงานไว้แตกต่างกัน นอกจากนี้กฎหมายยังเปิดช่องให้แต่งตั้งบุคคลคนเดียวดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจได้หลายวิสาหกิจ สภาพการดังกล่าวเป็นเหตุหนึ่งให้การดำเนินการของรัฐบาลวิสาหกิจไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร สมควรกำหนดให้ระบบกรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

๑. ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติกำหนดเกณียณอายุผู้ทำงานในองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๘

๒. ให้ความหมายของคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ดังนี้

(๑) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือกิจการของรัฐตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้น และหมายความรวมถึงหน่วยงานธุรกิจที่รัฐเป็นเจ้าของแต่ไม่รวมถึงองค์การหรือกิจการ ที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อสงเคราะห์หรือส่งเสริมการใด ๆ ที่มีใช้ธุรกิจ

(๒) บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กระทรวง ทบวงกรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า และหรือรัฐวิสาหกิจตาม (๑) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ หรือ

(๓) บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่กระทรวง ทบวงกรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า และหรือรัฐวิสาหกิจตาม (๑) และหรือ (๒) มีทุนรวมอยู่ด้วยถึงสองในสาม

๓. ให้ความหมายของคำว่า “กรรมการ” “พนักงาน” และกำหนดคุณสมบัติและคุณสมบัติต้องห้ามของ “กรรมการ” “พนักงาน”

๔. ให้รัฐวิสาหกิจมีกรรมการไม่เกินสิบเอ็ดคน

๒. พระราชบัญญัติ คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงาน

รัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้สภาพปฏิบัติการปกครองแผ่นดินมีหน้าที่แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เพื่อวางรากฐานการปกครองที่เหมาะสมแก่ภาวะทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ และสภาพปฏิบัติการปกครองแผ่นดินจะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้สภาพปฏิบัติการปกครองแผ่นดินจะต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการหรือเป็นผู้มีประสบการณ์ในการประกอบกิจการต่าง ๆ จึงสมควรให้กรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาหนึ่งมีสิทธิได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกสภาพปฏิบัติการปกครองแผ่นดินได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

๑. ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง เว้นแต่เป็นการดำรงตำแหน่งกรรมการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

๒. ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ รวมทั้งข้าราชการการเมือง ลูกจ้างของกระทรวงทบวงกรม หรือทบวงการเมืองซึ่งมีฐานะเทียบเท่า พนักงานส่วนท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือสภากรุงเทพมหานครและผู้บริหารท้องถิ่น”

๓. พระราชบัญญัติ คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงาน

รัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้วเป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่ข้าราชการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ แต่กฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจได้กำหนดให้พนักงานของรัฐวิสาหกิจพ้นจากตำแหน่งเมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจให้พนักงานของรัฐวิสาหกิจพ้นจากตำแหน่งเมื่อสิ้นปีงบประมาณของปีที่พนักงานผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์เช่นเดียวกับข้าราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามที่กำหนดไว้สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้ว พนักงานพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๐

สำหรับการพ้นจากตำแหน่งของพนักงานซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ให้พ้นเมื่อสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณของปีที่พนักงานผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

๔. พระราชบัญญัติ คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงาน

รัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๖ ก ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๓

วันเริ่มใช้บังคับ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๓

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรให้ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะเป็นพนักงาน และให้เป็นการจ้างบริหารโดยทำสัญญาจ้าง โดยกำหนดค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นตามผลงานในการบริหาร เพื่อให้รัฐวิสาหกิจมีผู้บริหารที่มีความรู้และความสามารถในเชิงธุรกิจอย่างแท้จริง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจเพื่อกำหนดให้ผู้บริหารในทุกรัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะเป็นพนักงานแต่เป็นการจ้างบริหารโดยทำสัญญาจ้าง และกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามวิธีการสรรหา การจ้าง การปฏิบัติหน้าที่ ค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นและการพ้นจากตำแหน่งของผู้บริหาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “พนักงาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

๒. ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้บริหาร” ระหว่างบทนิยามคำว่า “กรรมการ” และ “พนักงาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘

๓. เพิ่มข้อความเป็นมาตรา ๘ ทวิ ให้ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะเป็นพนักงานของรัฐวิสาหกิจ

ในกรณีที่กฎหมายจัดตั้งของรัฐวิสาหกิจใดบัญญัติให้พนักงานเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ให้ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจนั้นเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

๔. เพิ่มข้อความเป็นมาตรา ๘ ตริ เกี่ยวกับคุณสมบัติและการไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้

๕. เพิ่มข้อความเป็นมาตรา ๘ จัตวา เกี่ยวกับการจ้างและแต่งตั้งผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจ ให้มีจำนวน ๕ คน และต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้

๖. การจ้างผู้บริหาร สัญญาจ้างต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่ง

เงื่อนไขการทำงาน การพ้นจากตำแหน่ง เงื่อนไขการเลิกสัญญาจ้าง การประเมินผลการทำงาน และค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นของผู้บริหาร

การกำหนดค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่น รวมทั้งเงื่อนไขการจ้างผู้บริหารให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๗. เพิ่มความเป็นมาตรา ๘ เบญจ เกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของผู้บริหาร

๘. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

๙. พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับกับผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือ บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุดที่มีอำนาจหน้าที่คล้ายคลึงกัน แต่เรียกชื่ออย่างอื่นในรัฐวิสาหกิจอยู่ใน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำบทบัญญัติของพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับ กรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ กับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

นางสาวสุนีย์ ชีรวีรพห์/จัดทำ

นางจรรวณ ควงวิชัย/ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ตั้งเป็นจำนวน
รวมทั้งสิ้น ๑,๖๖๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและสำนัก
งบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๔๒,๓๓๔,๕๘๔,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ

	ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ	๓๘,๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๒)	ค่าใช้จ่ายตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๓)	ค่าใช้จ่ายในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๔)	เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ	๗๓,๑๔๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๕)	เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ	๕,๓๘๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๖)	เงินเลื่อนขั้น เลื่อนอันดับ เงินเดือน และเงินปรับวุฒิข้าราชการ	๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๗)	เงินสำรอง เงินสมทบและเงินชดเชย ของข้าราชการ	๒๗,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๘)	เงินสมทบของลูกจ้างประจำ	๗๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๙)	ค่าใช้จ่ายการปรับเงินค่าตอบแทน บุคลากรภาครัฐ	๒๓,๕๖๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๐)	เงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง	๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๑)	เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๔๐,๐๐๑,๘๗๗,๐๐๐	บาท
(๑๒)	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนิน และต้อนรับประมุขต่างประเทศ	๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๓)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรักษา ความมั่นคงของประเทศ	๖๓๗,๗๐๗,๘๐๐	บาท
(๑๔)	เงินราชการลับในการรักษาความมั่นคง ของประเทศ	๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๕)	ค่าใช้จ่ายการพัฒนาจังหวัด ชายแดนภาคใต้	๗,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๑๓,๕๓๕,๖๖๔,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัด

สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๔๖๑,๖๕๒,๓๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

บริหารจัดการภาครัฐ	๔๑๗,๐๐๐,๕๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณกระจายอำนาจ

และส่งเสริมประสิทธิภาพ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๔,๖๕๑,๔๐๐	บาท

๒. กรมประชาสัมพันธ์

รวม	๑,๓๔๔,๔๒๑,๐๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

บริหารจัดการภาครัฐ	๑,๓๔๔,๔๒๑,๐๐๐	บาท

๓. สำนักงานคณะกรรมการ

คุ้มครองผู้บริโภค

รวม	๑๓๘,๒๓๕,๗๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้าง

ความมั่นคงของชีวิตและสังคม	๑๓๘,๒๓๕,๗๐๐	บาท

๔. สำนักเลขาธิการ

นายกรัฐมนตรี

รวม	๓,๐๔๕,๕๘๕,๕๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

พัฒนาการเมือง	๑๐๓,๘๓๖,๘๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณ

บริหารจัดการภาครัฐ	๔๕๗,๔๔๓,๐๐๐	บาท

(๓) แผนงบประมาณ

รักษาความมั่นคง	๒,๔๔๔,๓๐๖,๑๐๐	บาท

๕. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

รวม	๖๐๓,๓๒๕,๗๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ				
บริหารจัดการภาครัฐ			๖๐๓,๓๒๕,๗๐๐	บาท
๖. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	รวม		๖๓๕,๐๕๘,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณดำเนินนโยบาย				
การต่างประเทศและเศรษฐกิจ				
ระหว่างประเทศ			๕๓,๖๕๘,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
รักษาความมั่นคง			๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณส่งเสริม				
ความเข้มแข็งและประสิทธิภาพ				
ของกองทัพและตำรวจ			๔๕๗,๒๖๐,๕๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ				
เสริมสร้างความมั่นคง				
ในจังหวัดชายแดนภาคใต้			๔๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๗. สำนักงบประมาณ	รวม		๖๑๖,๐๕๗,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณส่งเสริมการบริหาร				
การเงิน และการคลังที่ยั่งยืน			๖๑๖,๐๕๗,๗๐๐	บาท
๘. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ	รวม		๒๐๑,๖๓๒,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
รักษาความมั่นคง			๕๘,๓๓๒,๑๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณสร้างระบบ				
การเตรียมพร้อม ดูแล และรักษา				
ความปลอดภัยจากภัยคุกคาม				

ของการก่อการร้าย ภัยธรรมชาติ			
และสาธารณภัย		๑๐๓,๓๐๐,๐๐๐	บาท
๕. สำนักงาน			
คณะกรรมการกฤษฎีกา	รวม	๓๑๑,๕๗๔,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารจัดการภาครัฐ		๓๑๑,๕๗๔,๑๐๐	บาท
๑๐. สำนักงานคณะกรรมการ			
ข้าราชการพลเรือน	รวม	๒,๑๘๗,๒๕๖,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหารจัดการภาครัฐ		๒,๑๘๗,๒๕๖,๘๐๐	บาท
๑๑. สำนักงานคณะกรรมการ			
พัฒนาการเศรษฐกิจ			
และสังคมแห่งชาติ	รวม	๕๐๑,๕๑๕,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
เสริมสร้างความมั่นคง			
ของชีวิตและสังคม		๒๕,๓๐๗,๒๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ			
ขจัดความยากจน			
และพัฒนาชนบท		๕๑,๕๑๔,๖๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณ			
เสริมสร้างประสิทธิภาพแห่งชาติ		๑๓๖,๔๕๖,๖๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ			
บริหารจัดการภาครัฐ		๒๘๓,๗๕๖,๖๐๐	บาท
๑๒. สำนักงานคณะกรรมการ			
พัฒนาระบบราชการ	รวม	๓๐๓,๓๑๗,๒๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			

บริหารจัดการภาครัฐ		๓๐๓,๓๑๗,๒๐๐	บาท
๑๓. สำนักงานกองทุน			
สนับสนุนการวิจัย	รวม	๑,๒๘๗,๖๔๑,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณพัฒนา			
โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา		๑,๒๘๗,๖๔๑,๐๐๐	บาท
๑๔. สำนักงานรับรองมาตรฐานและ			
ประเมินคุณภาพการศึกษา			
(องค์การมหาชน)	รวม	๓๘๘,๐๗๓,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
เร่งรัดปฏิรูปการศึกษา			
และการเรียนรู้ตลอดชีวิต		๓๘๘,๐๗๓,๕๐๐	บาท
๑๕. สำนักงานส่งเสริม			
การจัดประชุมและนิทรรศการ			
(องค์การมหาชน)	รวม	๖๑๐,๒๕๓,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร			
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว			
ภาคบริการและการค้า		๖๑๐,๒๕๓,๗๐๐	บาท
๑๖. องค์การบริหารการพัฒนา			
พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว			
อย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)	รวม	๑๕๖,๗๘๗,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร			
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว			
ภาคบริการและการค้า		๑๕๖,๗๘๗,๓๐๐	บาท

๑๗. สำนักงานบริหารและพัฒนา

องค์ความรู้ (องค์การมหาชน)	รวม	๓๔๒,๘๓๖,๕๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

เร่งรัดปฏิรูปการศึกษา

และการเรียนรู้ตลอดชีวิต	๓๔๒,๘๓๖,๕๐๐	บาท

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๔๓,๕๑๘,๕๐๑,๑๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม	รวม	๕,๔๑๒,๑๖๖,๓๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงและพัฒนา

ระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบ

บริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบ

หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า	๒๓๘,๐๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณดำเนินนโยบาย

การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	๔๘,๕๒๓,๒๐๐	บาท

(๓) แผนงบประมาณ

บริหารจัดการภาครัฐ	๒,๓๘๒,๔๐๐	บาท

(๔) แผนงบประมาณรักษาความมั่นคง

๒,๔๕๓,๘๐๐	บาท

(๕) แผนงบประมาณส่งเสริม

ความเข้มแข็งและประสิทธิภาพ

ของกองทัพและตำรวจ	๕,๓๕๖,๘๑๔,๕๐๐	บาท

(๖) แผนงบประมาณป้องกัน

และปราบปรามอาชญากรรม

และยาเสพติด	๑,๒๓๐,๐๐๐	บาท

๒. กรมราชองครักษ์	รวม	๔๖๕,๘๔๒,๖๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ				
รักษาความมั่นคง			๔๖๕,๘๔๒,๖๐๐	บาท
๓.	กองบัญชาการทหารสูงสุด	รวม	๑๒,๐๐๓,๑๕๘,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุง				
และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ				
และระบบบริการสาธารณสุข				
รวมทั้งระบบหลักประกัน				
สุขภาพถ้วนหน้า			๘๐๐,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
ดำเนินนโยบายการต่างประเทศ				
และเศรษฐกิจระหว่างประเทศ			๘๖,๓๑๐,๔๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณ				
บริหารจัดการภาครัฐ			๕,๔๒๓,๐๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ				
รักษาความมั่นคง			๒๔๕,๓๕๐,๐๐๐	บาท
(๕) แผนงบประมาณ				
ส่งเสริมความเข้มแข็ง				
และประสิทธิภาพของกองทัพและตำรวจ			๑๑,๕๘๑,๕๑๑,๒๐๐	บาท
(๖) แผนงบประมาณ				
เสริมสร้างความมั่นคง				
ในจังหวัดชายแดนภาคใต้			๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๗) แผนงบประมาณป้องกัน				
และปราบปรามอาชญากรรม				
และยาเสพติด			๒๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๔.	กองทัพบก	รวม	๓๑,๐๐๑,๓๒๓,๕๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงและ พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และ ระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้ง ระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า		๑๒,๓๕๐,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณดำเนินนโยบาย การต่างประเทศและเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศ		๒๔๕,๕๐๖,๒๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณ บริหารจัดการภาครัฐ		๒๔,๘๐๐,๐๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ รักษาความมั่นคง		๑๘๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๕) แผนงบประมาณ ส่งเสริมความเข้มแข็ง และประสิทธิภาพ ของกองทัพและตำรวจ		๖๔,๕๐๓,๘๓๐,๓๐๐	บาท
(๖) แผนงบประมาณ เสริมสร้างความมั่นคง ในจังหวัดชายแดนภาคใต้		๕,๘๖๑,๐๓๑,๐๐๐	บาท
(๗) แผนงบประมาณป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรม และยาเสพติด		๑๖๐,๓๓๐,๐๐๐	บาท
๕. กองทัพเรือ	รวม	๒๓,๘๒๓,๖๒๐,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงและ พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และ ระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้ง ระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า		๓,๓๓๓,๐๐๐	บาท

(๒)	แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง			
	ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม			
	การท่องเที่ยว ภาคบริการและการค้า	๑๓๕,๐๐๐	บาท	
(๓)	แผนงบประมาณดำเนินนโยบาย			
	การต่างประเทศและเศรษฐกิจ			
	ระหว่างประเทศ	๒๗๕,๖๓๓,๐๐๐	บาท	
(๔)	แผนงบประมาณ			
	บริหารจัดการภาครัฐ	๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๕)	แผนงบประมาณ			
	รักษาความมั่นคง	๑๐,๐๕๐,๐๐๐	บาท	
(๖)	แผนงบประมาณ			
	ส่งเสริมความเข้มแข็ง			
	และประสิทธิภาพ			
	ของกองทัพและตำรวจ	๒๖,๘๓๖,๒๔๓,๘๐๐	บาท	
(๗)	แผนงบประมาณ			
	เสริมสร้างความมั่นคง			
	ในจังหวัดชายแดนภาคใต้	๖๖๐,๓๒๖,๐๐๐	บาท	
(๘)	แผนงบประมาณป้องกัน			
	และปราบปรามอาชญากรรม			
	และยาเสพติด	๓๑,๐๕๕,๕๐๐	บาท	
๖.	กองทัพอากาศ	รวม	๒๖,๘๑๒,๓๔๕,๔๐๐	บาท คือ
(๑)	แผนงบประมาณปรับปรุงและ			
	พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และ			
	ระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้ง			
	ระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า	๕๒,๐๑๑,๑๐๐	บาท	

(๒)	แผนงบประมาณ ปรับโครงสร้างภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ภาคบริการและการค้า	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๓)	แผนงบประมาณดำเนินนโยบาย การต่างประเทศและเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศ	๒๕๘,๓๒๕,๘๐๐	บาท
(๔)	แผนงบประมาณ บริหารจัดการภาครัฐ	๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๕)	แผนงบประมาณรักษาความมั่นคง	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๖)	แผนงบประมาณ ส่งเสริมความเข้มแข็ง และประสิทธิภาพของ กองทัพและตำรวจ	๒๖,๐๕๘,๑๓๑,๐๐๐	บาท
(๗)	แผนงบประมาณ เสริมสร้างความมั่นคง ในจังหวัดชายแดนภาคใต้	๓๐๕,๖๑๐,๐๐๐	บาท
(๘)	แผนงบประมาณป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรม และยาเสพติด	๑๗,๒๖๓,๕๐๐	บาท

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลังและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๑๘๐,๔๕๖,๕๕๗,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัด

กระทรวงการคลัง	รวม	๕๕๐,๖๑๐,๔๐๐	บาท	คือ

(๑)	แผนงบประมาณ ขจัดความยากจนและพัฒนาชนบท	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณ				
ส่งเสริมการบริหารการเงิน				
และการคลังที่ยั่งยืน			๕๐๐,๖๑๐,๔๐๐	บาท
๒.	กรมธนารักษ์	รวม	๑,๓๒๘,๒๘๓,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
ส่งเสริมการบริหารการเงิน				
และการคลังที่ยั่งยืน			๑,๓๒๘,๒๘๓,๑๐๐	บาท
๓.	กรมบัญชีกลาง	รวม	๑,๑๕๕,๑๑๑,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
ส่งเสริมการบริหารการเงิน				
และการคลังที่ยั่งยืน			๕๕๘,๖๓๖,๘๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณบริหารจัดการภาครัฐ			๖๐๐,๔๓๔,๕๐๐	บาท
๔.	กรมศุลกากร	รวม	๓,๑๘๕,๐๕๒,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
ส่งเสริมการบริหารการเงิน				
และการคลังที่ยั่งยืน			๓,๑๘๕,๐๕๒,๕๐๐	บาท
๕.	กรมสรรพสามิต	รวม	๑,๗๓๗,๔๕๒,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
ส่งเสริมการบริหารการเงิน				
และการคลังที่ยั่งยืน			๑,๗๓๗,๔๕๒,๔๐๐	บาท
๖.	กรมสรรพากร	รวม	๗,๑๕๔,๐๘๐,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
ส่งเสริมการบริหารการเงิน				
และการคลังที่ยั่งยืน			๗,๑๕๔,๐๘๐,๑๐๐	บาท

๓. สำนักงานคณะกรรมการ

นโยบายรัฐวิสาหกิจ	รวม	๓,๕๖๔,๗๗๒,๓๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

ส่งเสริมการบริหารการเงิน

และการคลังที่ยั่งยืน

๓,๕๖๔,๗๗๒,๓๐๐	บาท

๔. สำนักงาน

บริหารหนี้สาธารณะ	รวม	๑๕๕,๕๑๗,๕๑๑,๒๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

ส่งเสริมการบริหารการเงิน

และการคลังที่ยั่งยืน

๖๑,๗๗๕,๒๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณ

บริหารจัดการหนี้ภาครัฐ

๑๕๕,๘๕๕,๓๑๒,๐๐๐	บาท

๕. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

รวม	๓๓๑,๑๖๖,๗๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

ส่งเสริมการบริหารการเงิน

และการคลังที่ยั่งยืน

๓๓๑,๑๖๖,๗๐๐	บาท

๖. สำนักงานความร่วมมือพัฒนา

เศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(องค์การมหาชน)

รวม	๗๒๔,๕๑๗,๐๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

ดำเนินนโยบายการค้าต่างประเทศ

และเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

๗๒๔,๕๑๗,๐๐๐	บาท

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ ให้ตั้งเป็นจำนวน

๗,๕๘๗,๓๓๘,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัด			
กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๓,๕๘๓,๓๓๘,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณดำเนินนโยบาย			
การต่างประเทศและเศรษฐกิจ			
ระหว่างประเทศ			
มาตรา ๕	งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา ให้ตั้งเป็นจำนวน		
๓,๖๕๖,๕๓๑,๔๐๐ บาท	จำแนกดังนี้		
๑. สำนักงานปลัด			
กระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา	รวม	๔๕๓,๕๑๑,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงและ			
พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และ			
ระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้ง			
ระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า			
		๑๑๕,๓๓๓,๔๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ			
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร			
ภาคอุตสาหกรรม การทองเที่ยว			
ภาคบริการและการค้า			
		๓๓๘,๑๗๗,๙๐๐	บาท
๒. สำนักงานพัฒนาการกีฬา			
และนันทนาการ	รวม	๖๕๖,๖๔๐,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงและ			
พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และ			
ระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้ง			
ระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า			
		๖๕๖,๖๔๐,๕๐๐	บาท
๓. สำนักงาน			
พัฒนาการทองเที่ยว	รวม	๖๘๕,๕๕๖,๓๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ			
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร			
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว			
ภาคบริการและการค้า			
		๖๘๕,๕๕๖,๓๐๐	บาท
๔. สถาบันการศึกษา	รวม	๑,๘๑๗,๒๒๒,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
เร่งรัดปฏิรูปการศึกษา			
และการเรียนรู้ตลอดชีวิต			
		๑,๘๑๗,๒๒๒,๕๐๐	บาท
มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์			
และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๑๒๕,๗๕๗,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัด			
กระทรวงการพัฒนาศักยภาพ			
และความมั่นคงของมนุษย์			
	รวม	๑,๖๐๐,๑๖๕,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเสริมสร้าง			
ความมั่นคงของชีวิตและสังคม			
		๑,๕๑๓,๐๕๓,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณพัฒนา			
และเสริมสร้างโอกาสให้แก่			
กลุ่มคนพิการและผู้ด้อยโอกาส			
		๘๗,๐๗๒,๔๐๐	บาท
๒. กรมพัฒนาศักยภาพ			
และสวัสดิการ			
	รวม	๔,๖๒๗,๑๕๒,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
เร่งรัดปฏิรูปการศึกษา			
และการเรียนรู้ตลอดชีวิต			
		๑๓๒,๐๕๗,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้าง			
ความมั่นคงของชีวิตและสังคม			
		๓,๖๕๑,๖๒๕,๕๐๐	บาท

(๓) แผนงบประมาณพัฒนา				
และเสริมสร้างโอกาสให้แก่				
กลุ่มคนพิการและผู้ด้อยโอกาส			๖๐๖,๖๓๖,๘๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ				
เตรียมความพร้อมให้ผู้สูงอายุ				
เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า			๑๕๖,๘๗๒,๖๐๐	บาท
๓. สำนักงานกิจการสตรี				
และสถาบันครอบครัว	รวม		๒๘๕,๖๒๐,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
เสริมสร้างความมั่นคง				
ของชีวิตและสังคม			๖๑,๒๔๖,๖๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
พัฒนาและเสริมสร้าง				
โอกาสให้แก่กลุ่มคนพิการ				
และผู้ด้อยโอกาส			๕๗,๖๓๗,๒๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณ				
เตรียมความพร้อมให้ผู้สูงอายุ				
เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า			๑๗๐,๗๓๖,๖๐๐	บาท
๔. สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ				
และพิทักษ์เด็ก เยาวชน				
ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ				
และผู้สูงอายุ	รวม		๕๘๒,๘๑๕,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
เร่งรัดปฏิบัติการศึกษา				
และการเรียนรู้ตลอดชีวิต			๔๖,๑๕๗,๕๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้าง			
ความมั่นคงของชีวิตและสังคม		๑๕๕,๔๒๔,๖๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณ			
พัฒนาและเสริมสร้าง			
โอกาสให้แก่กลุ่มคนพิการ			
และผู้ด้อยโอกาส		๑๕๒,๖๕๕,๗๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ			
เตรียมความพร้อมให้ผู้สูงอายุ			
เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า			
		๑๔๘,๕๔๑,๒๐๐	บาท
๕. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน			
(องค์การมหาชน)	รวม	๒,๐๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
เสริมสร้างความมั่นคง			
ของชีวิตและสังคม			
		๑,๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ			
ขจัดความยากจน			
และพัฒนาชนบท			
		๓๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานในกำกับ			
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๕,๑๕๓,๒๗๗,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัด			
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๓,๔๑๑,๓๖๘,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
ขจัดความยากจน			
และพัฒนาชนบท			
		๑,๔๒๘,๐๓๖,๔๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณ				
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร				
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว				
ภาคบริการและการค้า			๑,๕๘๓,๓๓๒,๒๐๐	บาท
๒. กรมชลประทาน	รวม		๓๕,๕๕๗,๕๗๗,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร				
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว				
ภาคบริการและการค้า			๑๒,๕๔๕,๖๕๕,๔๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
จัดการทรัพยากรน้ำ			๒๒,๖๕๑,๕๑๘,๑๐๐	บาท
๓. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	รวม		๑,๐๓๓,๒๘๕,๒๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
จัดความยากจน				
และพัฒนาชนบท			๑,๐๓๓,๒๘๕,๒๐๐	บาท
๔. กรมประมง	รวม		๒,๘๐๔,๓๑๕,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
จัดความยากจน				
และพัฒนาชนบท			๑๖๒,๘๘๖,๗๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร				
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว				
ภาคบริการและการค้า			๑,๖๐๗,๖๗๓,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสร้างสมดุล				
ของการใช้ประโยชน์และ				
การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ				
และสิ่งแวดล้อม			๑,๐๓๓,๗๕๕,๓๐๐	บาท

๕. กรมปศุสัตว์	รวม	๔,๒๖๔,๐๓๒,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
จัดความยากจน			
และพัฒนาชนบท		๒๖๕,๔๒๐,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ			
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร			
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว			
ภาคบริการและการค้า		๓,๕๕๔,๖๑๒,๔๐๐	บาท
๖. กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๔,๒๕๕,๔๕๘,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
จัดความยากจน			
และพัฒนาชนบท		๖๗๕,๒๒๒,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ			
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร			
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว			
ภาคบริการและการค้า		๓,๖๑๖,๒๓๖,๔๐๐	บาท
๗. กรมวิชาการเกษตร	รวม	๒,๕๖๕,๗๒๕,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
จัดความยากจน			
และพัฒนาชนบท		๑๘๖,๑๕๑,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ			
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร			
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว			
ภาคบริการและการค้า		๒,๓๘๓,๕๗๓,๒๐๐	บาท
๘. กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๔,๓๓๘,๖๕๕,๑๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ				
จัดความยากจน				
และพัฒนาชนบท			๓,๓๔๔,๓๓๓,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร				
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว				
ภาคบริการและการค้า			๕๕๔,๓๒๖,๑๐๐	บาท
๕.	กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๒,๖๓๘,๕๘๓,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
จัดความยากจน				
และพัฒนาชนบท			๒,๖๒๓,๕๓๓,๑๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร				
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว				
ภาคบริการและการค้า			๕๕,๐๕๐,๐๐๐	บาท
๑๐.	สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน			
	เพื่อเกษตรกรกรม	รวม	๑,๓๘๐,๓๔๘,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
จัดความยากจน				
และพัฒนาชนบท			๑,๓๘๐,๓๔๘,๖๐๐	บาท
๑๑.	สำนักงานมาตรฐานสินค้า			
	เกษตรและอาหารแห่งชาติ	รวม	๒๕๕,๓๓๑,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร				
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว				
ภาคบริการและการค้า			๒๕๕,๓๓๑,๕๐๐	บาท

๑๒. สำนักงาน

เศรษฐกิจการเกษตร	รวม	๕๒๓,๐๗๘,๓๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

ปรับโครงสร้างภาคเกษตร

ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว

ภาคบริการและการค้า

๕๒๓,๐๗๘,๓๐๐ บาท

๑๓. กรมการข้าว

รวม	๑,๐๕๐,๔๒๒,๐๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

ปรับโครงสร้างภาคเกษตร

ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว

ภาคบริการและการค้า

๑,๐๕๐,๔๒๒,๐๐๐ บาท

๑๔. สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง

(องค์การมหาชน)

รวม	๑๘๒,๕๕๕,๘๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

ปรับโครงสร้างภาคเกษตร

ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว

ภาคบริการและการค้า

๑๘๒,๕๕๕,๘๐๐ บาท

มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๕,๖๗๕,๓๖๘,๕๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัด

กระทรวงคมนาคม	รวม	๓๒๓,๑๖๘,๐๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

พัฒนาระบบเครือข่าย

การขนส่ง และระบบการบริหาร

จัดการขนส่งสินค้าและบริการ

๓๒๓,๑๖๘,๐๐๐ บาท

๒.	กรมการขนส่งทางน้ำ และพาณิชยนาวี	รวม	๓,๗๒๓,๔๕๒,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณ พัฒนาระบบเครือข่าย การขนส่ง และระบบการบริหาร จัดการขนส่งสินค้าและบริการ		๓,๗๒๓,๔๕๒,๗๐๐	บาท	
๓.	กรมการขนส่งทางบก	รวม	๒,๒๕๘,๕๕๑,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณ พัฒนาระบบเครือข่าย การขนส่ง และระบบการบริหาร จัดการขนส่งสินค้าและบริการ		๒,๒๕๘,๕๕๑,๗๐๐	บาท	
๔.	กรมการขนส่งทางอากาศ	รวม	๕๐๗,๓๔๐,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณ พัฒนาระบบเครือข่าย การขนส่ง และระบบการบริหาร จัดการขนส่งสินค้าและบริการ		๕๐๗,๓๔๐,๘๐๐	บาท	
๕.	กรมทางหลวง	รวม	๔๐,๕๘๓,๒๒๗,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณ พัฒนาระบบเครือข่าย การขนส่ง และระบบการบริหาร จัดการขนส่งสินค้าและบริการ		๔๐,๕๘๓,๒๒๗,๔๐๐	บาท	
๖.	กรมทางหลวงชนบท	รวม	๑๗,๓๐๔,๓๗๒,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณ พัฒนาระบบเครือข่าย การขนส่ง และระบบการบริหาร จัดการขนส่งสินค้าและบริการ		๑๗,๓๐๔,๓๗๒,๕๐๐	บาท	

๓. สำนักงานนโยบายและแผน

การขนส่งและจราจร	รวม	๕๓๕,๒๑๕,๔๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

พัฒนาระบบเครือข่าย

การขนส่ง และระบบการบริหาร

จัดการขนส่งสินค้าและบริการ	๕๓๕,๒๑๕,๔๐๐	บาท

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๘,๘๑๕,๒๘๕,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัด

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม	รวม	๑,๐๑๖,๕๑๖,๐๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

สร้างสมดุลของการใช้ประโยชน์

และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม	๘๕๖,๖๖๔,๒๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณ

คุ้มครองและใช้ประโยชน์

ความหลากหลายทางชีวภาพ	๑๑๕,๘๕๑,๘๐๐	บาท

๒. กรมควบคุมมลพิษ	รวม	๕๓๕,๓๑๕,๖๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

ควบคุมมลพิษจากขยะ

น้ำเสีย ฟุ้งละออง ก๊าซ

กลิ่น สารระเหย และเสียง	๕๓๕,๓๑๕,๖๐๐	บาท

๓. กรมทรัพยากรทางทะเล

และชายฝั่ง	รวม	๑,๐๓๕,๐๑๐,๑๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ				
สร้างสมดุลของการใช้ประโยชน์				
และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ				
และสิ่งแวดล้อม			๕๖๓,๕๔๕,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
คุ้มครองและใช้ประโยชน์				
ความหลากหลายทางชีวภาพ			๓๑,๔๖๐,๘๐๐	บาท
๔. กรมทรัพยากรธรณี	รวม		๕๐๘,๔๕๖,๒๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
สร้างสมดุลของการใช้ประโยชน์				
และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ				
และสิ่งแวดล้อม			๕๐๘,๔๕๖,๒๐๐	บาท
๕. กรมทรัพยากรน้ำ	รวม		๒,๕๘๔,๒๕๓,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
จัดการทรัพยากรน้ำ			๒,๕๘๔,๒๕๓,๓๐๐	บาท
๖. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	รวม		๑,๐๐๕,๐๕๒,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
จัดการทรัพยากรน้ำ			๑,๐๐๕,๐๕๒,๓๐๐	บาท
๗. กรมป่าไม้	รวม		๒,๖๒๖,๖๗๒,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
สร้างสมดุลของการใช้ประโยชน์				
และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ				
และสิ่งแวดล้อม			๒,๕๒๗,๗๖๕,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
คุ้มครองและใช้ประโยชน์				
ความหลากหลายทางชีวภาพ			๙๘,๙๐๓,๔๐๐	บาท

๘. กรมส่งเสริมคุณภาพ

สิ่งแวดลอม	รวม	๔๕๔,๒๔๒,๕๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

ส่งเสริมการผลิตและ

การบริโภคที่เป็นมิตร

กับสิ่งแวดลอม

๔๕๔,๒๔๒,๕๐๐ บาท

๙. กรมอุทยานแห่งชาติ

สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	รวม	๘,๓๐๕,๓๕๘,๒๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

สร้างสมดุลของการใช้ประโยชน์

และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดลอม

๘,๕๕๕,๓๗๗,๓๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณ

คุ้มครองและใช้ประโยชน์

ความหลากหลายทางชีวภาพ

๑๑๔,๓๘๐,๕๐๐ บาท

๑๐. สำนักงานนโยบายและแผน

ทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดลอม	รวม	๒๕๕,๕๒๘,๖๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

สร้างสมดุลของการใช้ประโยชน์

และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดลอม

๒๖๓,๑๕๒,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณ

คุ้มครองและใช้ประโยชน์

ความหลากหลายทางชีวภาพ

๓๒,๓๗๖,๔๐๐ บาท

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและ
หน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๘๔๕,๔๒๔,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัด

กระทรวงเทคโนโลยี

สารสนเทศและการสื่อสาร	รวม	๑,๔๒๖,๒๘๔,๐๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

พัฒนาโครงสร้าง

พื้นฐานทางปัญญา	๗๗๓,๐๒๔,๖๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณ

บริหารจัดการภาครัฐ	๓๔๗,๐๕๒,๐๐๐	บาท

(๓) แผนงบประมาณ

สร้างระบบการเตรียมพร้อม

ดูแล และรักษาความปลอดภัย

จากภัยคุกคามของการก่อการร้าย

ภัยธรรมชาติ และสาธารณภัย	๓๐๖,๑๖๗,๔๐๐	บาท

๒. กรมอุตุนิยมวิทยา	รวม	๑,๑๘๙,๙๒๙,๔๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

สร้างระบบการเตรียมพร้อม

ดูแล และรักษาความปลอดภัย

จากภัยคุกคามของการก่อการร้าย

ภัยธรรมชาติ และสาธารณภัย	๑,๑๘๙,๙๒๙,๔๐๐	บาท

๓. สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รวม	๘๑๕,๒๒๗,๘๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

พัฒนาโครงสร้าง

พื้นฐานทางปัญญา	๘๑๕,๒๒๗,๘๐๐	บาท

๔. สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรม

ซอฟต์แวร์แห่งชาติ

(องค์การมหาชน) รวม ๔๑๓,๕๘๓,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

เสริมสร้างประสิทธิภาพแห่งชาติ ๔๑๓,๕๘๓,๓๐๐ บาท

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพลังงานและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๒,๔๖๕,๒๗๒,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัด

กระทรวงพลังงาน รวม ๔๑๔,๒๑๒,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

สร้างความมั่นคงและ

เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

และพัฒนาพลังงานทดแทน ๔๑๔,๒๑๒,๑๐๐ บาท

๒. กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ รวม ๑๕๕,๑๔๘,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

สร้างความมั่นคงและ

เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

และพัฒนาพลังงานทดแทน ๑๕๕,๑๔๘,๘๐๐ บาท

๓. กรมธุรกิจพลังงาน รวม ๒๕๓,๗๒๕,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

สร้างความมั่นคงและ

เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

และพัฒนาพลังงานทดแทน ๒๕๓,๗๒๕,๖๐๐ บาท

๔. กรมพัฒนาพลังงานทดแทน

และอนุรักษ์พลังงาน รวม ๑,๔๓๘,๘๖๑,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

สร้างความมั่นคงและ

เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

และพัฒนาพลังงานทดแทน

๑,๔๗๘,๘๖๑,๒๐๐ บาท

๕. สำนักงานนโยบาย

และแผนพลังงาน

รวม

๖๕,๑๑๖,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

สร้างความมั่นคงและ

เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

และพัฒนาพลังงานทดแทน

๖๕,๑๑๖,๖๐๐ บาท

๖. สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน

(องค์การมหาชน)

รวม

๑๘,๒๐๓,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

สร้างความมั่นคงและ

เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

และพัฒนาพลังงานทดแทน

๑๘,๒๐๓,๗๐๐ บาท

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๖,๑๕๒,๗๒๖,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัด

กระทรวงพาณิชย์

รวม

๑,๑๕๒,๕๑๖,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

ปรับโครงสร้างภาคเกษตร

ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว

ภาคบริการและการค้า

๘๓๕,๓๗๒,๕๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณ				
ดำเนินนโยบายการต่างประเทศ				
และเศรษฐกิจระหว่างประเทศ			๓๑๗,๑๔๔,๑๐๐	บาท
๒.	กรมการค้าต่างประเทศ	รวม	๓๕๐,๕๖๕,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร				
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว				
ภาคบริการและการค้า			๓๕๐,๕๖๕,๘๐๐	บาท
๓.	กรมการค้าภายใน	รวม	๗๐๕,๓๘๑,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร				
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว				
ภาคบริการและการค้า			๗๐๕,๓๘๑,๓๐๐	บาท
๔.	กรมการประกันภัย	รวม	๒๖๗,๕๖๗,๒๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร				
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว				
ภาคบริการและการค้า			๒๖๗,๕๖๗,๒๐๐	บาท
๕.	กรมเจรจาการค้า			
	ระหว่างประเทศ	รวม	๓๗๔,๖๓๗,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณดำเนินนโยบาย				
การต่างประเทศและเศรษฐกิจ				
ระหว่างประเทศ			๓๗๔,๖๓๗,๕๐๐	บาท
๖.	กรมทรัพย์สินทางปัญญา	รวม	๑๘๕,๕๓๑,๘๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ			
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร			
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว			
ภาคบริการและการค้า			
		๑๘๕,๕๓๑,๘๐๐	บาท
๓. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	รวม	๔๓๖,๐๓๓,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร			
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว			
ภาคบริการและการค้า			
		๔๓๖,๐๓๓,๘๐๐	บาท
๘. กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ	รวม	๒,๓๖๑,๘๐๓,๒๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร			
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว			
ภาคบริการและการค้า			
		๒,๓๖๑,๘๐๓,๒๐๐	บาท
๙. ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ			
(องค์การมหาชน)	รวม	๑๘๕,๐๐๕,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร			
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว			
ภาคบริการและการค้า			
		๑๘๕,๐๐๕,๐๐๐	บาท
๑๐. สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ			
(องค์การมหาชน)	รวม	๘๔,๘๓๕,๔๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

ปรับโครงสร้างภาคเกษตร

ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว

ภาคบริการและการค้า

๘๔,๘๓๕,๔๐๐ บาท

มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๑๕๐,๕๓๐,๑๔๕,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัด

กระทรวงมหาดไทย

รวม

๓,๖๘๕,๖๔๒,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

ขจัดความยากจน

และพัฒนาชนบท

๕๑,๕๘๔,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณ

บริหารจัดการภาครัฐ

๓,๕๕๕,๗๒๗,๘๐๐ บาท

(๓) แผนงบประมาณ

กระจายอำนาจและส่งเสริม

ประสิทธิภาพองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น

๑๕,๕๕๕,๕๐๐ บาท

(๔) แผนงบประมาณ

รักษาความมั่นคง

๓๕,๑๖๗,๑๐๐ บาท

(๕) แผนงบประมาณ

เสริมสร้างความมั่นคง

ในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑๕,๒๐๗,๕๐๐ บาท

๒. กรมการปกครอง

รวม

๒๓,๕๗๘,๐๓๖,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

ขจัดความยากจน

และพัฒนาชนบท

๕๕,๔๒๒,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณ				
	บริหารจัดการภาครัฐ		๑๕,๗๗๓,๖๒๖,๑๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณ				
	รักษาความมั่นคง		๒,๕๔๕,๕๒๖,๑๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ				
	เสริมสร้างความมั่นคง			
	ในจังหวัดชายแดนภาคใต้		๑,๑๕๕,๐๖๒,๒๐๐	บาท
๓.	กรมการพัฒนาชุมชน	รวม	๓,๒๕๕,๖๐๐,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
	ขจัดความยากจน			
	และพัฒนาชนบท		๓,๒๕๕,๖๐๐,๕๐๐	บาท
๔.	กรมที่ดิน	รวม	๔,๗๖๕,๑๕๓,๒๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
	เสริมสร้างความมั่นคง			
	ของชีวิตและสังคม		๑,๑๕๒,๐๕๔,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
	ขจัดความยากจน			
	และพัฒนาชนบท		๓๒๐,๐๑๒,๒๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสร้างสมดุล				
	ของการใช้ประโยชน์และ			
	การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ			
	และสิ่งแวดล้อม		๗๔,๔๗๔,๒๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ				
	บริหารจัดการภาครัฐ		๓,๒๒๒,๖๕๑,๕๐๐	บาท

๕. กรมป้องกันและบรรเทา				
สาธารณภัย	รวม	๒,๑๘๔,๕๗๒,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
สร้างระบบการเตรียมพร้อม				
ดูแล และรักษาความปลอดภัย				
จากภัยคุกคามของการก่อการร้าย				
ภัยธรรมชาติ และสาธารณภัย		๒,๑๘๔,๕๗๒,๘๐๐	บาท	
๖. กรมโยธาธิการและผังเมือง	รวม	๔,๑๔๘,๐๒๘,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
จัดการทรัพยากรน้ำ		๑,๘๖๕,๘๘๖,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงบประมาณสร้างสมดุล				
ของการใช้ประโยชน์และ				
การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ				
และสิ่งแวดล้อม		๒,๒๗๘,๑๔๑,๙๐๐	บาท	
๗. กรมส่งเสริม				
การปกครองท้องถิ่น	รวม	๑๓๒,๕๔๓,๖๑๑,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
กระจายอำนาจและส่งเสริม				
ประสิทธิภาพองค์กรปกครอง				
ส่วนท้องถิ่น		๑๓๒,๕๔๓,๖๑๑,๐๐๐	บาท	
๘. กรุงเทพมหานคร	รวม	๑๕,๐๖๔,๕๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
กระจายอำนาจและส่งเสริม				
ประสิทธิภาพองค์กรปกครอง				
ส่วนท้องถิ่น		๑๕,๐๖๔,๕๐๐,๐๐๐	บาท	

๕. เมืองพัทยา	รวม	๑,๗๐๐,๑๖๐,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
กระจายอำนาจและส่งเสริม			
ประสิทธิภาพองค์กรปกครอง			
ส่วนท้องถิ่น		๑,๗๐๐,๑๖๐,๐๐๐	บาท
มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๔,๔๕๑,๖๐๓,๔๐๐ บาท			
จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัด			
กระทรวงยุติธรรม	รวม	๖๑๔,๕๐๐,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
บริหารจัดการภาครัฐ		๕๕๕,๕๐๐,๔๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ			
เสริมสร้างความมั่นคง			
ในจังหวัดชายแดนภาคใต้		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๒. กรมคุมประพฤติ	รวม	๑,๒๓๓,๕๓๓,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
บริหารจัดการภาครัฐ		๖๓๒,๒๐๘,๒๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ			
เสริมสร้างความมั่นคง			
ในจังหวัดชายแดนภาคใต้		๖,๖๐๒,๕๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณป้องกัน			
และปราบปรามอาชญากรรม			
และยาเสพติด		๕๕๕,๑๒๓,๑๐๐	บาท
๓. กรมคุ้มครองสิทธิ			
และเสรีภาพ	รวม	๔๑๓,๘๒๘,๕๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ				
	บริหารจัดการภาครัฐ		๔๐๔,๖๕๑,๔๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
	เสริมสร้างความมั่นคง			
	ในจังหวัดชายแดนภาคใต้		๕,๑๗๗,๕๐๐	บาท
๔.	กรมบังคับคดี	รวม	๖๒๑,๓๓๘,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
	บริหารจัดการภาครัฐ		๖๒๑,๓๓๘,๓๐๐	บาท
๕.	กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก			
	และเยาวชน	รวม	๑,๒๖๑,๐๑๗,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
	บริหารจัดการภาครัฐ		๑,๒๒๐,๐๘๗,๔๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณป้องกัน				
	และปราบปรามอาชญากรรม			
	และยาเสพติด		๔๐,๕๓๐,๔๐๐	บาท
๖.	กรมราชทัณฑ์	รวม	๗,๓๕๘,๓๕๖,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
	บริหารจัดการภาครัฐ		๗,๓๑๑,๓๘๐,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณป้องกัน				
	และปราบปรามอาชญากรรม			
	และยาเสพติด		๘๗,๐๑๖,๖๐๐	บาท
๗.	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รวม	๗๐๑,๖๒๒,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
	บริหารจัดการภาครัฐ		๗๐๑,๖๒๒,๖๐๐	บาท
๘.	สำนักงานกิจการยุติธรรม	รวม	๕๗,๒๓๕,๓๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ				
บริหารจัดการภาครัฐ			๕๗,๒๓๕,๓๐๐	บาท
๕. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	รวม		๑๘๕,๓๗๔,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
บริหารจัดการภาครัฐ			๑๘๕,๓๗๔,๘๐๐	บาท
๑๐. สำนักงานคณะกรรมการ				
ป้องกันและปราบปราม				
ยาเสพติด	รวม		๑,๕๒๐,๓๕๔,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณป้องกัน				
และปราบปรามอาชญากรรม				
และยาเสพติด			๑,๕๒๐,๓๕๔,๖๐๐	บาท
มาตรา ๑๕	งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงาน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๖,๑๖๒,๕๒๕,๕๐๐ บาท			
จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงานปลัด				
กระทรวงแรงงาน	รวม		๑,๑๖๗,๐๖๐,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
เสริมสร้างความมั่นคง				
ของชีวิตและสังคม			๕,๐๐๕,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
เตรียมความพร้อมให้ผู้สูงอายุ				
เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า			๘,๓๐๗,๖๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณ				
ขจัดความยากจน				
และพัฒนาชนบท			๖๒๑,๒๘๒,๔๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณเสริมสร้าง				
ประสิทธิภาพแห่งชาติ			๒๕๔,๖๔๕,๕๐๐	บาท

(๕) แผนงบประมาณ				
ดำเนินนโยบายการต่างประเทศ				
และเศรษฐกิจระหว่างประเทศ			๒๓๓,๘๑๕,๐๐๐	บาท
๒.	กรมการจัดหางาน	รวม	๕๖๕,๗๕๕,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
ขจัดความยากจน				
และพัฒนาชนบท			๘๓๘,๘๒๔,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
รักษาความมั่นคง			๑๓๐,๕๓๔,๔๐๐	บาท
๓.	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	รวม	๑,๕๐๕,๗๔๖,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
ขจัดความยากจน				
และพัฒนาชนบท			๒๓๓,๖๒๔,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้าง				
ประสิทธิภาพแห่งชาติ			๑,๐๘๐,๘๖๗,๓๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณพัฒนา				
ระบบเครือข่ายการขนส่ง				
และระบบการบริหารจัดการ				
ขนส่งสินค้าและบริการ			๖๓,๖๐๐,๐๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ				
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร				
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว				
ภาคบริการและการค้า			๘๓,๖๕๕,๐๐๐	บาท
๔.	กรมสวัสดิการ			
และคุ้มครองแรงงาน		รวม	๕๓๐,๒๕๕,๗๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ				
เสริมสร้างความมั่นคง				
ของชีวิตและสังคม				
		๖๔๐,๔๘๔,๔๐๐	บาท	
(๒) แผนงบประมาณ				
ปรับโครงสร้างภาคเกษตร				
ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว				
ภาคบริการและการค้า				
		๒๘๕,๘๑๕,๓๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานประกันสังคม	รวม	๒๑,๕๘๕,๖๕๕,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
เสริมสร้างความมั่นคง				
ของชีวิตและสังคม				
		๒๑,๕๘๕,๖๕๕,๓๐๐	บาท	
มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น				
จำนวน ๔,๓๗๑,๐๕๕,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงานปลัด				
กระทรวงวัฒนธรรม				
	รวม	๑,๐๓๐,๘๐๒,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี				
วัฒนธรรมที่ดึกดำ				
		๑,๐๓๐,๘๐๒,๗๐๐	บาท	
๒.	กรมการศาสนา	รวม	๒๕๕,๔๐๒,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี				
วัฒนธรรมที่ดึกดำ				
		๒๕๕,๔๐๒,๖๐๐	บาท	
๓.	กรมศิลปากร	รวม	๒,๓๗๐,๓๐๕,๒๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี				
วัฒนธรรมที่ดึกดำ				
		๒,๓๗๐,๓๐๕,๒๐๐	บาท	

๔. สำนักงานคณะกรรมการ

วัฒนธรรมแห่งชาติ	รวม	๕๐๔,๖๕๖,๔๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี

วัฒนธรรมที่ดีงาม	๕๐๔,๖๕๖,๔๐๐	บาท

๕. สำนักงาน

ศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	รวม	๑๐๕,๕๕๕,๑๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี

วัฒนธรรมที่ดีงาม	๑๐๕,๕๕๕,๑๐๐	บาท

๖. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร

(องค์การมหาชน)	รวม	๖๐,๓๒๕,๘๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี

วัฒนธรรมที่ดีงาม	๖๐,๓๒๕,๘๐๐	บาท

มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและหน่วยงาน
ในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๘,๓๔๕,๕๓๐,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๒,๗๗๓,๓๑๔,๔๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณ

พัฒนาโครงสร้าง

พื้นฐานทางปัญญา	๖๐๕,๔๐๐,๕๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณ

สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์

เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	๒,๑๖๗,๕๑๓,๕๐๐	บาท

๒.	กรมวิทยาศาสตร์บริการ	รวม	๔๕๓,๐๔๕,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณ				
	พัฒนาโครงสร้าง				
	พื้นฐานทางปัญญา		๓๑๖,๕๓๕,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงบประมาณ				
	สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์				
	เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๑๓๖,๕๐๙,๓๐๐	บาท	
๓.	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	รวม	๒๓๑,๐๖๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณ				
	พัฒนาโครงสร้าง				
	พื้นฐานทางปัญญา		๒๐๓,๕๖๑,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงบประมาณ				
	สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์				
	เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒๗,๕๐๓,๓๐๐	บาท	
๔.	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์				
	และเทคโนโลยีแห่งชาติ	รวม	๓,๖๐๖,๐๓๕,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณพัฒนา				
	โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา		๖๗๓,๔๑๑,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงบประมาณ				
	สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์				
	เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒,๙๓๒,๖๒๔,๓๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยี				
	อวกาศและภูมิสารสนเทศ				
	(องค์การมหาชน)	รวม	๗๖๕,๘๓๓,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณ				
	พัฒนาโครงสร้าง				
	พื้นฐานทางปัญญา		๗๐๒,๑๔๗,๒๐๐	บาท	

(๒) แผนงบประมาณ			
สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์			
เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๖๓,๖๘๖,๐๐๐	บาท
๖. สถาบันเทคโนโลยี			
นิเวศวิทยาระหว่างชาติ			
(องค์การมหาชน)	รวม	๕๒๐,๖๖๕,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
พัฒนาโครงสร้าง			
พื้นฐานทางปัญญา		๓๓๒,๖๖๓,๑๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ			
สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์			
เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๑๘๘,๐๐๖,๒๐๐	บาท
มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้ง			
เป็นจำนวน ๓๐๑,๐๘๕,๑๕๘,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัด			
กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๒๓,๕๘๒,๕๓๓,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
การศึกษาและการเรียนรู้			
ตลอดชีวิต		๒๓,๘๕๕,๕๐๓,๖๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ			
บริหารจัดการภาครัฐ			
		๑๐,๕๑๖,๕๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณ			
เสริมสร้างความมั่นคง			
ในจังหวัดชายแดนภาคใต้		๓๒,๑๑๓,๔๐๐	บาท
๒. สำนักงานเลขาธิการ			
สภาการศึกษา	รวม	๒๓๒,๕๕๒,๓๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๒๓๒,๕๕๒,๓๐๐	บาท
๓. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	รวม	๑๕๐,๓๔๑,๓๑๐,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๑๕๐,๒๐๖,๔๖๒,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ เสริมสร้างความมั่นคง ในจังหวัดชายแดนภาคใต้		๑๓๕,๒๔๘,๐๐๐	บาท
๔. สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา	รวม	๖,๔๕๓,๑๕๓,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๔,๓๑๒,๕๓๓,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณปรับปรุง และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกัน สุขภาพถ้วนหน้า		๘๓๕,๒๔๔,๕๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณ พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานทางปัญญา		๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๘๐๕,๒๘๕,๔๐๐	บาท

๕.	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รวม	๓,๕๔๕,๓๕๑,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๓,๒๕๐,๓๔๕,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณ อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๓,๒๖๘,๐๐๐	บาท	
(๓)	แผนงบประมาณปรับปรุง และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกัน สุขภาพถ้วนหน้า		๔,๒๓๒,๕๐๐	บาท	
(๔)	แผนงบประมาณ สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒๔๓,๕๐๕,๖๐๐	บาท	
๖.	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม	๒,๘๓๓,๐๕๔,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๒,๔๓๕,๓๕๕,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณ อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๔,๕๔๕,๕๐๐	บาท	
(๓)	แผนงบประมาณ สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๔๓๒,๓๐๕,๕๐๐	บาท	

๓.	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รวม	๓,๒๑๐,๕๒๔,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๒,๔๒๓,๑๒๘,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณ อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๒,๐๕๘,๒๐๐	บาท	
(๓)	แผนงบประมาณปรับปรุง และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกัน สุขภาพถ้วนหน้า		๖๔๘,๐๕๓,๐๐๐	บาท	
(๔)	แผนงบประมาณ สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๑๓๓,๒๘๐,๘๐๐	บาท	
๔.	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รวม	๓,๓๓๕,๓๕๐,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๒,๕๔๑,๕๖๓,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณ อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๓,๖๒๖,๕๐๐	บาท	
(๓)	แผนงบประมาณปรับปรุง และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกัน สุขภาพถ้วนหน้า		๖๖๘,๖๕๑,๖๐๐	บาท	

(๔) แผนงบประมาณ				
สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์				
เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม			๑๖๕,๕๐๔,๖๐๐	บาท
๕.	มหาวิทยาลัยทักษิณ	รวม	๓๑๖,๓๒๕,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
การศึกษาและการเรียนรู้				
ตลอดชีวิต			๖๓๕,๘๑๓,๔๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี				
วัฒนธรรมที่ดีงาม			๒๑,๓๖๕,๓๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณ				
สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์				
เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม			๑๕,๑๔๒,๕๐๐	บาท
๑๐.	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รวม	๒,๒๓๑,๒๑๓,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
การศึกษาและการเรียนรู้				
ตลอดชีวิต			๑,๕๖๔,๖๕๕,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี				
วัฒนธรรมที่ดีงาม			๑,๒๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับปรุง				
และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ				
และระบบบริการสาธารณสุข				
รวมทั้งระบบหลักประกัน				
สุขภาพถ้วนหน้า			๑๘๖,๒๓๐,๕๐๐	บาท

(๔) แผนงบประมาณ				
สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์				
เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม			๓๕,๐๘๖,๖๐๐	บาท
๑๑.	มหาวิทยาลัยนเรศวร	รวม	๑,๘๓๓,๔๓๔,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
การศึกษาและการเรียนรู้				
ตลอดชีวิต			๑,๓๓๔,๕๖๘,๘๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี				
วัฒนธรรมที่ดีงาม			๑๒,๔๘๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณปรับปรุง				
และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ				
และระบบบริการสาธารณสุข				
รวมทั้งระบบหลักประกัน				
สุขภาพถ้วนหน้า			๑๔,๕๖๒,๘๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ				
สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์				
เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม			๓๑,๔๖๓,๐๐๐	บาท
๑๒.	มหาวิทยาลัยบูรพา	รวม	๕๑๐,๘๑๕,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
การศึกษาและการเรียนรู้				
ตลอดชีวิต			๓๕๕,๐๖๐,๖๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ				
อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี				
วัฒนธรรมที่ดีงาม			๒,๑๔๑,๘๐๐	บาท

(๓) แผนงบประมาณปรับปรุง และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกัน สุขภาพถ้วนหน้า		๒๒,๓๓๐,๐๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๘๖,๘๘๓,๓๐๐	บาท
๑๓. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	รวม	๘๔๖,๕๓๐,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๘๑๓,๕๒๑,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๑๐,๒๖๔,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณ สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๑๘,๗๔๕,๐๐๐	บาท
๑๔. มหาวิทยาลัยมหิดล	รวม	๘,๑๔๕,๕๖๐,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๔,๕๑๒,๓๒๕,๒๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๓๖๓,๑๐๐	บาท

(๓) แผนงบประมาณปรับปรุง และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกัน สุขภาพถ้วนหน้า		๓,๒๕๐,๓๒๖,๕๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๓๔๖,๑๓๗,๖๐๐	บาท
๑๕. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	รวม	๗๓๔,๕๔๓,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๗๐๓,๗๑๕,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ อนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๑,๔๔๘,๕๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณ สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒๕,๓๘๓,๓๐๐	บาท
๑๖. มหาวิทยาลัยรามคำแหง	รวม	๑,๑๓๗,๕๘๐,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๑,๑๔๘,๐๓๘,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณ สนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒๕,๕๐๒,๖๐๐	บาท

๑๗. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ	รวม	๒,๑๒๔,๓๐๕,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๑,๕๕๖,๓๓๕,๔๐๐	บาท	
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๓,๕๓๑,๕๐๐	บาท	
(๓) แผนงบประมาณปรับปรุงและ พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า		๑๒๘,๔๒๕,๔๐๐	บาท	
(๔) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๓๕,๑๓๒,๓๐๐	บาท	
๑๘. มหาวิทยาลัยศิลปากร	รวม	๑,๑๐๑,๕๖๒,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๑,๐๓๘,๖๖๔,๖๐๐	บาท	
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๑๘,๕๕๒,๓๐๐	บาท	
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๔๔,๓๔๕,๒๐๐	บาท	

๑๕.	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	รวม	๓,๕๕๘,๕๕๗,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๓,๒๑๐,๘๑๓,๓๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๓,๘๔๘,๕๐๐	บาท	
(๓)	แผนงบประมาณปรับปรุงและ พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า		๖๘๒,๖๑๕,๒๐๐	บาท	
(๔)	แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๕๓,๒๗๖,๔๐๐	บาท	
๒๐.	มหาวิทยาลัย				
	สุโขทัยธรรมมาธิราช	รวม	๖๓๓,๑๓๕,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๖๑๘,๕๘๑,๘๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๑,๐๘๖,๕๐๐	บาท	
(๓)	แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๑๓,๐๗๐,๘๐๐	บาท	

๒๑.	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	รวม	๖๑๐,๑๕๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๕๗๕,๗๖๖,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๕,๕๒๕,๕๐๐	บาท	
(๓)	แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒๔,๕๐๕,๖๐๐	บาท	
๒๒.	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	รวม	๑,๐๔๕,๑๐๑,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๕๕๑,๕๘๓,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๓,๔๘๗,๖๐๐	บาท	
(๓)	แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๕๔,๐๒๕,๘๐๐	บาท	
๒๓.	สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ	รวม	๕๗๒,๔๗๖,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๕๕๑,๗๖๖,๗๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒๐,๗๐๙,๓๐๐	บาท	

๒๔.	สถาบันบัณฑิต			
	พัฒนบริหารศาสตร์	รวม	๔๑๓,๖๕๘,๕๐๐	บาท คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๔๐๒,๕๕๗,๗๐๐	บาท
(๒)	แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๑๐,๖๖๐,๘๐๐	บาท
๒๕.	มหาวิทยาลัย			
	เทคโนโลยีสุรนารี	รวม	๘๐๗,๒๔๘,๒๐๐	บาท คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๗๖๘,๕๑๖,๕๐๐	บาท
(๒)	แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๑,๐๕๔,๗๐๐	บาท
(๓)	แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๓๗,๖๓๖,๖๐๐	บาท
๒๖.	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	รวม	๕๔๑,๘๘๕,๔๐๐	บาท คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๕๓๒,๓๓๑,๕๐๐	บาท
(๒)	แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๓)	แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๕,๐๕๓,๕๐๐	บาท

๒๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี				
พระจอมเกล้าธนบุรี	รวม	๕๕๐,๑๐๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
การศึกษาและการเรียนรู้				
ตลอดชีวิต		๘๘๔,๘๕๕,๕๐๐	บาท	
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี				
วิจัย และนวัตกรรม		๖๔,๒๔๘,๑๐๐	บาท	
๒๔. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	รวม	๕๕๐,๕๒๒,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
การศึกษาและการเรียนรู้				
ตลอดชีวิต		๕๘๒,๓๑๔,๔๐๐	บาท	
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๑,๖๖๘,๓๐๐	บาท	
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี				
วิจัย และนวัตกรรม		๖,๕๓๕,๕๐๐	บาท	
๒๕. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ				
ราชวิทยาลัย	รวม	๑,๑๔๕,๘๓๕,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
การศึกษาและการเรียนรู้				
ตลอดชีวิต		๑,๐๕๕,๑๑๘,๓๐๐	บาท	
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๓๕,๐๘๖,๐๐๐	บาท	

(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๑๕,๖๓๕,๐๐๐	บาท
๓๐. มหาวิทยาลัย			
มหามกุฏราชวิทยาลัย	รวม	๕๑๔,๐๘๓,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๕๐๕,๓๑๓,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๒,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๖,๒๗๐,๐๐๐	บาท
๓๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
กาญจนบุรี	รวม	๑๕๑,๒๒๕,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๑๘๕,๕๐๘,๘๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๔๕๕,๕๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๕,๒๒๕,๐๐๐	บาท
๓๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
กาฬสินธุ์	รวม	๑๕๓,๕๒๒,๕๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๑๔๘,๔๐๒,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดึกดำบรรพ์		๒๕๕,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๕,๒๒๕,๐๐๐	บาท
๓๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
กำแพงเพชร	รวม	๒๖๔,๔๓๔,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๒๖๐,๑๕๕,๘๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดึกดำบรรพ์		๔๘๘,๑๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๓,๗๙๐,๑๐๐	บาท
๓๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
จันทบุรี	รวม	๒๘๓,๔๘๖,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๒๗๘,๕๓๕,๘๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดึกดำบรรพ์		๕๐๐,๐๐๐	บาท

		(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	๘,๐๔๓,๐๐๐	บาท
๓๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	รวม	๑๒๔,๑๘๓,๔๐๐	บาท คือ
		(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	๑๒๑,๗๕๓,๔๐๐	บาท
		(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม	๓๐๐,๐๐๐	บาท
		(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	๒,๐๕๐,๐๐๐	บาท
๓๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	รวม	๒๕๔,๖๓๕,๐๐๐	บาท คือ
		(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	๒๔๓,๐๐๑,๔๐๐	บาท
		(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม	๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท
		(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	๕,๖๓๓,๖๐๐	บาท
๓๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	รวม	๔๐๕,๖๑๖,๓๐๐	บาท คือ
		(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	๓๕๒,๒๐๖,๓๐๐	บาท

		(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด		
		ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม	๕๐๐,๐๐๐	บาท
		(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน		
		ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
		วิจัย และนวัตกรรม	๑๖,๕๑๐,๐๐๐	บาท
๓๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	รวม	๒๓๐,๕๒๓,๓๐๐	บาท คือ
		(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป		
		การศึกษาและการเรียนรู้		
		ตลอดชีวิต	๒๒๕,๒๒๘,๕๐๐	บาท
		(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด		
		ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม	๔๖๕,๘๐๐	บาท
		(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน		
		ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
		วิจัย และนวัตกรรม	๕,๒๒๕,๐๐๐	บาท
๓๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	รวม	๒๕๐,๕๓๔,๕๐๐	บาท คือ
		(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป		
		การศึกษาและการเรียนรู้		
		ตลอดชีวิต	๒๔๕,๒๔๕,๕๐๐	บาท
		(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด		
		ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม	๕๐๐,๐๐๐	บาท
		(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน		
		ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
		วิจัย และนวัตกรรม	๕,๒๒๕,๐๐๐	บาท
๔๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	รวม	๒๔๕,๓๘๓,๒๐๐	บาท คือ
		(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป		
		การศึกษาและการเรียนรู้		
		ตลอดชีวิต	๒๔๖,๕๓๕,๕๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๒,๓๔๓,๓๐๐	บาท
๔๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	นครราชสีมา	รวม	๒๖๘,๕๓๕,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๒๖๕,๖๘๐,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๓,๑๕๕,๒๐๐	บาท
๔๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	นครศรีธรรมราช	รวม	๒๑๑,๔๖๖,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๒๐๓,๒๖๕,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๕๘๕,๓๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๓,๒๑๑,๑๐๐	บาท

๔๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	นครสวรรค์	รวม	๒๖๓,๒๒๕,๑๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๒๖๐,๓๒๘,๘๐๐	บาท
	(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด			
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดึกดำบรรพ์		๔๕๒,๒๐๐	บาท
	(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน			
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๖,๐๐๔,๑๐๐	บาท
๔๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา	รวม	๒๕๑,๑๕๓,๖๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๒๘๔,๓๑๖,๕๐๐	บาท
	(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด			
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดึกดำบรรพ์		๕๐๐,๐๐๐	บาท
	(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน			
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๕,๕๔๑,๑๐๐	บาท
๔๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	รวม	๑๘๔,๑๕๕,๐๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๑๘๑,๕๕๕,๐๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๓๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท
๔๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	รวม	๓๓๘,๗๕๒,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๓๓๓,๐๖๗,๖๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๕,๒๒๕,๐๐๐	บาท
๔๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	พระนครศรีอยุธยา	รวม	๑๘๖,๖๖๘,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๑๘๐,๕๔๓,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๕,๒๒๕,๐๐๐	บาท

๔๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	พิบูลสงคราม	รวม	๒๕๘,๔๕๓,๒๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๒๕๒,๖๐๐,๐๐๐	บาท
	(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด			
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๔๓๕,๐๐๐	บาท
	(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน			
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๕,๓๘๒,๒๐๐	บาท
๔๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	รวม	๒๕๕,๓๑๓,๘๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๒๔๙,๖๖๙,๙๐๐	บาท
	(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด			
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๔๓๕,๐๐๐	บาท
	(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน			
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๕,๕๖๘,๙๐๐	บาท
๕๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์			
	ในพระบรมราชูปถัมภ์			
	จังหวัดปทุมธานี	รวม	๒๖๓,๐๓๕,๑๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๒๖๐,๔๓๓,๘๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๕๕๕,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๕,๖๐๒,๓๐๐	บาท
๕๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	เพชรบูรณ์	รวม	๒๔๓,๕๓๗,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๒๓๗,๔๕๑,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๔๘๕,๖๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๕,๕๘๕,๕๐๐	บาท
๕๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	รวม	๒๕๗,๔๓๕,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๒๕๑,๒๓๕,๖๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๔๕๕,๕๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๕,๗๐๐,๐๐๐	บาท

๕๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
มหาสารคาม	รวม	๓๓๕,๕๔๕,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
การศึกษาและการเรียนรู้				
ตลอดชีวิต		๓๒๒,๔๐๑,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี				
วิจัย และนวัตกรรม		๘,๑๔๔,๗๐๐	บาท	
๕๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา				
รวม		๒๕๘,๖๔๑,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
การศึกษาและการเรียนรู้				
ตลอดชีวิต		๒๕๒,๓๐๕,๔๐๐	บาท	
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๔๕๖,๕๐๐	บาท	
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี				
วิจัย และนวัตกรรม		๕,๘๓๕,๑๐๐	บาท	
๕๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
ราชนครินทร์	รวม	๒๐๔,๔๔๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
การศึกษาและการเรียนรู้				
ตลอดชีวิต		๑๕๘,๖๕๐,๕๐๐	บาท	
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๔๘๓,๕๐๐	บาท	

		(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	๕,๒๖๑,๖๐๐	บาท
๕๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	รวม	๑๓๑,๒๐๕,๓๐๐	บาท คือ
		(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	๑๒๙,๒๓๐,๐๐๐	บาท
		(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม	๖๐๐,๐๐๐	บาท
		(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	๓,๓๗๕,๓๐๐	บาท
๕๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี	รวม	๒๑๙,๕๓๗,๕๐๐	บาท คือ
		(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	๒๐๘,๗๑๘,๖๐๐	บาท
		(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม	๓,๑๒๕,๐๐๐	บาท
		(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม	๖,๑๓๔,๓๐๐	บาท
๕๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	รวม	๒๒๒,๖๔๒,๗๐๐	บาท คือ
		(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต	๒๑๙,๑๑๗,๗๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๓๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๕,๒๒๕,๐๐๐	บาท
๕๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	รวม	๒๓๐,๑๕๓,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๒๖๓,๔๑๘,๔๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๔๘๘,๕๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๖,๒๔๖,๓๐๐	บาท
๖๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	ศรีสะเกษ	รวม	๑๓๕,๕๔๒,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๑๓๓,๕๕๒,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๓๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๒,๐๕๐,๐๐๐	บาท

๖๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	รวม	๒๔๒,๓๔๓,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๒๓๓,๕๒๘,๓๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๕๒๐,๔๐๐	บาท	
(๓)	แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๓,๔๙๔,๓๐๐	บาท	
๖๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	รวม	๓๐๓,๑๒๒,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๓๐๐,๖๓๖,๘๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓)	แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๕,๙๘๕,๖๐๐	บาท	
๖๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนดุสิต	รวม	๔๕๕,๕๑๐,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๔๘๔,๒๑๐,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๑๓,๓๐๐,๐๐๐	บาท
๖๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
สวนสุนันทา	รวม	๓๕๘,๓๔๐,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๓๕๒,๖๒๓,๑๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๔๙๒,๕๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๕,๒๒๕,๐๐๐	บาท
๖๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
สุราษฎร์ธานี	รวม	๒๕๘,๓๐๖,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๒๕๓,๔๕๖,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๔,๓๕๐,๐๐๐	บาท
๖๖. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	รวม	๒๑๘,๕๐๐,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๒๑๒,๕๖๑,๑๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๓๕๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๕,๕๔๘,๕๐๐	บาท
๖๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	หมู่บ้านจอมบึง	รวม	๑๗๕,๗๔๕,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๑๖๕,๗๔๕,๖๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๕,๕๐๐,๐๐๐	บาท
๖๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	อุดรธานี	รวม	๒๗๖,๕๐๑,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป				
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๒๗๐,๕๗๖,๘๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด				
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๓๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๕,๒๒๕,๐๐๐	บาท

๖๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	อุดรดิตถ์	รวม	๓๓๔,๑๓๖,๘๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๓๒๘,๒๕๓,๖๐๐	บาท
	(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด			
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๕๐๐,๐๐๐	บาท
	(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน			
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๕,๓๓๕,๒๐๐	บาท
๗๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	อุบลราชธานี	รวม	๒๕๑,๒๔๓,๒๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๒๔๓,๓๕๓,๒๐๐	บาท
	(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด			
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๒๕๐,๐๐๐	บาท
	(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน			
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
	วิจัย และนวัตกรรม		๗,๖๐๐,๐๐๐	บาท
๗๑.	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	รวม	๑๒๘,๗๕๗,๗๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
	การศึกษาและการเรียนรู้			
	ตลอดชีวิต		๑๒๗,๗๕๗,๗๐๐	บาท
	(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด			
	ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท

๓๒. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมณฑลชัยบุรี	รวม	๑,๐๓๐,๑๔๕,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๕๘๓,๐๐๓,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๔,๑๓๔,๖๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๓๘,๕๖๖,๓๐๐	บาท

๓๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมณฑลกรุงเทพ	รวม	๖๐๔,๒๕๒,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๕๕๕,๘๒๓,๒๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๑,๐๒๕,๕๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๓,๓๕๕,๘๐๐	บาท

๓๔. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมณฑลตะวันออก	รวม	๖๒๓,๘๔๐,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๖๑๐,๘๐๕,๒๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด			
ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๒,๔๓๓,๓๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน			
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
วิจัย และนวัตกรรม		๑๔,๕๖๒,๐๐๐	บาท
๓๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี			
ราชมงคลพระนคร	รวม	๓๑๘,๕๘๕,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
การศึกษาและการเรียนรู้			
ตลอดชีวิต		๗๑๐,๘๑๓,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด			
ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน			
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
วิจัย และนวัตกรรม		๕,๑๖๓,๖๐๐	บาท
๓๖. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล			
รัตนโกสินทร์	รวม	๖๕๑,๑๑๕,๒๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
การศึกษาและการเรียนรู้			
ตลอดชีวิต		๖๓๑,๕๓๓,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด			
ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๓,๐๕๕,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน			
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
วิจัย และนวัตกรรม		๑๒,๕๒๖,๓๐๐	บาท

๓๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลล้ำนา	รวม	๕๖๕,๖๘๓,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๕๑๒,๗๖๕,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๑,๕๒๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๕๐,๕๙๘,๕๐๐	บาท

๓๔. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลศรีวิชัย	รวม	๘๓๖,๕๑๒,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๘๑๐,๘๑๓,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๑,๕๓๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒๔,๑๒๕,๐๐๐	บาท

๓๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลสุวรรณภูมิ	รวม	๖๑๒,๘๐๖,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๕๕๗,๒๐๑,๔๐๐	บาท

(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด			
ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๑,๕๕๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน			
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
วิจัย และนวัตกรรม		๑๓,๖๕๕,๐๐๐	บาท
๘๐. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี			
ราชมงคลอีสาน	รวม	๘๕๔,๘๐๘,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
การศึกษาและการเรียนรู้			
ตลอดชีวิต		๘๒๐,๕๓๖,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด			
ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๓,๑๖๖,๓๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน			
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
วิจัย และนวัตกรรม		๓๐,๗๐๕,๒๐๐	บาท
๘๑. มหาวิทยาลัยนราธิวาส			
ราชนครินทร์	รวม	๓๗๑,๕๕๘,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป			
การศึกษาและการเรียนรู้			
ตลอดชีวิต		๓๖๖,๖๕๕,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด			
ประเพณี วัฒนธรรมที่ดั่งาม		๑,๕๒๒,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงบประมาณสนับสนุน			
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี			
วิจัย และนวัตกรรม		๓,๓๘๑,๑๐๐	บาท

๘๒.	มหาวิทยาลัยนครพนม	รวม	๔๖๐,๕๒๘,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๔๕๕,๔๖๒,๖๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอด ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม		๒,๕๖๖,๐๐๐	บาท	
(๓)	แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๒,๘๕๙,๖๐๐	บาท	
๘๓.	สำนักงานคณะกรรมการ				
	การอาชีวศึกษา	รวม	๑๔,๘๐๐,๐๕๖,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๑๔,๕๗๒,๑๘๓,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณจัดความยากจน และพัฒนาชนบท		๓๙,๕๓๑,๕๐๐	บาท	
(๓)	แผนงบประมาณพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานทางปัญญา		๖,๑๐๐,๘๐๐	บาท	
(๔)	แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๖๕,๖๗๐,๕๐๐	บาท	
(๕)	แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง ในจังหวัดชายแดนภาคใต้		๑๑๒,๑๗๐,๐๐๐	บาท	
๘๔.	สถาบันส่งเสริมการสอน				
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๑,๑๕๘,๔๔๖,๖๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๓๕๑,๒๘๔,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๘๔๓,๑๖๒,๖๐๐	บาท
๘๕.	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	รวม	๒๓๓,๕๐๓,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๒๓๓,๕๐๓,๕๐๐	บาท
๘๖.	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา	รวม	๑๕๐,๐๗๔,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๑๕๐,๐๗๔,๔๐๐	บาท
๘๗.	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม สวัสดิการและสวัสดิภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา	รวม	๑๓๘,๖๑๓,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๑๓๘,๖๑๓,๘๐๐	บาท
๘๘.	สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)	รวม	๔๒,๐๕๖,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป การศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิต		๔๒,๐๕๖,๖๐๐	บาท

๘๕. สถาบันทดสอบ

ทางการศึกษาแห่งชาติ

(องค์การมหาชน) รวม ๓๘๓,๗๓๖,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป

การศึกษาและการเรียนรู้

ตลอดชีวิต

๓๘๓,๗๓๖,๕๐๐ บาท

มาตรา ๒๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๖๕,๔๓๔,๗๘๕,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัด

กระทรวงสาธารณสุข รวม ๕๑,๖๒๖,๘๖๓,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงและ

พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ

และระบบบริการสาธารณสุข

รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ

ถ้วนหน้า

๕๑,๔๒๒,๕๔๘,๓๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณเสริมสร้างความมั่นคง

ในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑๖๓,๒๑๐,๑๐๐ บาท

(๓) แผนงบประมาณป้องกัน

และปราบปรามอาชญากรรม

และยาเสพติด

๔๑,๑๐๔,๕๐๐ บาท

๒. กรมการแพทย์ รวม ๓,๔๘๑,๑๗๘,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับปรุง

และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ

และระบบบริการสาธารณสุข

รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ

ถ้วนหน้า

๓,๑๗๔,๒๕๐,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงบประมาณป้องกัน				
และปราบปรามอาชญากรรม				
และยาเสพติด			๓๐๖,๘๘๓,๓๐๐	บาท
๓.	กรมควบคุมโรค	รวม	๓,๓๓๕,๑๐๔,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุง				
และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ				
และระบบบริการสาธารณสุข				
รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ				
ถ้วนหน้า			๓,๓๓๕,๑๐๔,๕๐๐	บาท
๔.	กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทย			
และการแพทย์ทางเลือก		รวม	๑๕๑,๖๒๕,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุง				
และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ				
และระบบบริการสาธารณสุข				
รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ				
ถ้วนหน้า			๑๕๑,๖๒๕,๓๐๐	บาท
๕.	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	รวม	๕๐๘,๓๕๓,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุง				
และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ				
และระบบบริการสาธารณสุข				
รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ				
ถ้วนหน้า			๘๕๓,๑๓๕,๔๐๐	บาท
(๒) แผนงบประมาณป้องกัน				
และปราบปรามอาชญากรรม				
และยาเสพติด			๕๕,๒๕๓,๖๐๐	บาท

๖.	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	รวม	๗๓๑,๕๐๓,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณปรับปรุง และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า		๗๒๓,๗๒๖,๖๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรม และยาเสพติด		๘,๑๗๗,๐๐๐	บาท	
๗.	กรมสุขภาพจิต	รวม	๑,๕๑๗,๔๓๓,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณปรับปรุง และพัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า		๑,๘๐๕,๐๕๐,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรม และยาเสพติด		๑๐๘,๓๘๓,๒๐๐	บาท	
๘.	กรมอนามัย	รวม	๑,๖๕๒,๗๒๒,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณปรับปรุงและ พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า		๑,๖๕๒,๗๒๒,๗๐๐	บาท	

๕. สำนักงานคณะกรรมการ

อาหารและยา	รวม	๖๕๗,๔๔๑,๕๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงและ
พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ
และระบบบริการสาธารณสุข
รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ
ถ้วนหน้า

๖๕๗,๔๔๑,๕๐๐	บาท

๑๐. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	รวม	๑๒๐,๔๖๔,๕๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงและ
พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ
และระบบบริการสาธารณสุข
รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ
ถ้วนหน้า

๑๒๐,๔๖๔,๕๐๐	บาท

๑๑. สำนักงานหลักประกันสุขภาพ

แห่งชาติ	รวม	๘๐๗,๖๕๔,๐๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงและ
พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ
และระบบบริการสาธารณสุข
รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ
ถ้วนหน้า

๘๐๗,๖๕๔,๐๐๐	บาท

มาตรา ๒๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๐๘๐,๕๖๒,๘๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัด

กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑,๒๐๕,๕๒๗,๗๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง
ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยว ภาคบริการ
และการค้า

๑,๒๐๕,๕๒๗,๗๐๐	บาท

๒.	กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รวม	๕๓๒,๓๖๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง				
	ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม				
	การท่องเที่ยว ภาคบริการ				
	และการค้า		๕๓๒,๓๖๐,๐๐๐	บาท	
๓.	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	รวม	๑,๐๒๐,๓๑๓,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง				
	ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม				
	การท่องเที่ยว ภาคบริการ				
	และการค้า		๑,๐๒๐,๓๑๓,๓๐๐	บาท	
๔.	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน				
	และการเหมืองแร่	รวม	๓๐๕,๕๒๒,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง				
	ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม				
	การท่องเที่ยว ภาคบริการ				
	และการค้า		๓๐๕,๕๒๒,๓๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานคณะกรรมการอ้อย				
	และน้ำตาลทราย	รวม	๑๘๐,๒๕๐,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง				
	ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม				
	การท่องเที่ยว ภาคบริการ				
	และการค้า		๑๘๐,๒๕๐,๓๐๐	บาท	
๖.	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์				
	อุตสาหกรรม	รวม	๖๓๔,๒๑๓,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง				
	ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม				
	การท่องเที่ยว ภาคบริการ				
	และการค้า		๖๓๔,๒๑๓,๔๐๐	บาท	

๓. สำนักงานเศรษฐกิจ

อุตสาหกรรม	รวม	๕๓๓,๖๓๒,๓๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง

ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม

การท่องเที่ยว ภาคบริการ

และการค้า

๕๓๓,๖๓๒,๓๐๐ บาท

๔. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม

การลงทุน	รวม	๖๒๘,๒๕๓,๕๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง

ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม

การท่องเที่ยว ภาคบริการ

และการค้า

๖๒๘,๒๕๓,๕๐๐ บาท

มาตรา ๒๕ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗๘,๕๐๑,๔๖๓,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักราชเลขาธิการ	รวม	๖๑๖,๑๑๓,๘๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

รักษาความมั่นคง

๖๑๖,๑๑๓,๘๐๐ บาท

๒. สำนักพระราชวัง	รวม	๒,๐๘๖,๓๑๐,๐๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณ

รักษาความมั่นคง

๒,๐๘๖,๓๑๐,๐๐๐ บาท

๓. สำนักงานพระพุทธศาสนา

แห่งชาติ	รวม	๓,๓๑๑,๔๔๖,๕๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงบประมาณเร่งรัดปฏิรูป

การศึกษาและการเรียนรู้

ตลอดชีวิต

๓,๓๑๑,๔๔๖,๕๐๐ บาท

๔. สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการ อันเนื่องมาจาก				
พระราชดำริ	รวม	๓๕,๒๔๓,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณ จัดความยากจน และพัฒนาชนบท				
		๓๕,๒๔๓,๓๐๐	บาท	
๕. สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติ				
รวม	รวม	๕๓๑,๒๕๖,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม				
		๕๓๑,๒๕๖,๖๐๐	บาท	
๖. ราชบัณฑิตยสถาน				
รวม	รวม	๑๑๔,๔๖๒,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม				
		๑๑๔,๔๖๒,๒๐๐	บาท	
๗. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ				
รวม	รวม	๖๒,๕๑๐,๖๖๑,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงและ พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า				
		๖๕๓,๓๕๓,๓๐๐	บาท	
(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ภาคบริการ และการค้า				
		๖๓,๕๖๒,๘๐๐	บาท	

(๓) แผนงบประมาณบริหารจัดการ ภาครัฐ		๘,๕๕๖,๐๕๓,๐๐๐	บาท
(๔) แผนงบประมาณ รักษาความมั่นคง		๑,๒๘๕,๓๑๒,๓๐๐	บาท
(๕) แผนงบประมาณส่งเสริม ความเข้มแข็งและประสิทธิภาพ ของกองทัพและตำรวจ		๘,๑๓๘,๑๐๖,๐๐๐	บาท
(๖) แผนงบประมาณเสริมสร้าง ความมั่นคงในจังหวัดชายแดน ภาคใต้		๑,๕๔๑,๔๔๔,๕๐๐	บาท
(๗) แผนงบประมาณสร้างระบบ การเตรียมพร้อม คูแฉ และรักษา ความปลอดภัยจากภัยคุกคาม ของการก่อการร้าย ภัยธรรมชาติ และสาธารณภัย		๓,๔๑๓,๓๕๓,๖๐๐	บาท
(๘) แผนงบประมาณป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรม และยาเสพติด		๓๘,๔๕๐,๕๕๑,๘๐๐	บาท
๘. สำนักงานป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน	รวม	๑๔๔,๐๖๒,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสร้างระบบ การเตรียมพร้อม คูแฉ และรักษา ความปลอดภัยจากภัยคุกคาม ของการก่อการร้าย ภัยธรรมชาติ และสาธารณภัย		๑๔๔,๐๖๒,๕๐๐	บาท

๕. สำนักงานอัยการสูงสุด	รวม	๕,๐๓๕,๘๓๓,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหาร			
จัดการภาครัฐ		๕,๐๓๕,๘๓๓,๕๐๐	บาท
๑๐. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	รวม	๑,๑๔๕,๐๗๘,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
พัฒนาการเมือง		๑,๑๔๕,๐๗๘,๗๐๐	บาท
๑๑. สำนักงานเลขาธิการ			
สภาผู้แทนราษฎร	รวม	๒,๓๕๖,๖๑๒,๒๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
พัฒนาการเมือง		๒,๓๕๖,๖๑๒,๒๐๐	บาท
๑๒. สถาบันพระปกเกล้า	รวม	๒๖๔,๓๒๑,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
พัฒนาการเมือง		๒๖๔,๓๒๑,๐๐๐	บาท
๑๓. สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ			
และสังคมแห่งชาติ	รวม	๒๖๖,๐๖๕,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณบริหาร			
จัดการภาครัฐ		๒๖๖,๐๖๕,๔๐๐	บาท
มาตรา ๒๖ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานอิสระของรัฐ ให้ตั้งเป็นจำนวน			
๑๕,๓๘๔,๗๑๐,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานคณะกรรมการ			
การเลือกตั้ง	รวม	๕,๕๖๓,๑๓๑,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณ			
พัฒนาการเมือง		๕,๕๖๓,๑๓๑,๔๐๐	บาท
๒. สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน			
ของรัฐสภา	รวม	๑๒๑,๘๘๕,๑๐๐	บาท คือ

	(๑) แผนงบประมาณบริหาร			
	จัดการภาครัฐ		๑๒๑,๘๘๕,๑๐๐	บาท
๓.	สำนักงานคณะกรรมการ			
	สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	รวม	๑๔๗,๖๓๔,๓๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณ			
	พัฒนาการเมือง		๑๔๗,๖๓๔,๓๐๐	บาท
๔.	สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	รวม	๑๕๗,๗๓๕,๐๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณบริหาร			
	จัดการภาครัฐ		๑๕๗,๗๓๕,๐๐๐	บาท
๕.	สำนักงานศาลยุติธรรม	รวม	๕,๘๐๘,๘๑๔,๓๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณบริหาร			
	จัดการภาครัฐ		๕,๘๐๘,๘๑๔,๓๐๐	บาท
๖.	สำนักงานศาลปกครอง	รวม	๑,๓๕๓,๒๘๔,๒๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณบริหาร			
	จัดการภาครัฐ		๑,๓๕๓,๒๘๔,๒๐๐	บาท
๗.	สำนักงานคณะกรรมการ			
	ป้องกันและปราบปราม			
	การทุจริตแห่งชาติ	รวม	๗๓๑,๑๖๓,๔๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณ			
	พัฒนาการเมือง		๗๓๑,๑๖๓,๔๐๐	บาท
๘.	สำนักงานการตรวจเงิน			
	แผ่นดิน	รวม	๑,๔๖๑,๐๖๒,๖๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงบประมาณ			
	พัฒนาการเมือง		๑,๔๖๑,๐๖๒,๖๐๐	บาท

มาตรา ๒๓ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๖,๒๐๕,๐๓๘,๓๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑. ธนาคารเพื่อการเกษตร				
และสหกรณ์การเกษตร	รวม	๑๐,๘๐๓,๘๓๕,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณ				
จัดความยากจน				
และพัฒนาชนบท		๑๐,๘๐๓,๘๓๕,๘๐๐	บาท	
๒. ธนาคารเพื่อการส่งออก				
และนำเข้าแห่งประเทศไทย	รวม	๓๘,๘๐๖,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณดำเนินนโยบาย				
การต่างประเทศและเศรษฐกิจ				
ระหว่างประเทศ		๓๘,๘๐๖,๐๐๐	บาท	
๓. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ				
ขนาดกลางและขนาดย่อม				
แห่งประเทศไทย	รวม	๓๖,๖๕๓,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง				
ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม				
การท่องเที่ยว ภาคบริการ				
และการค้า		๓๖,๖๕๓,๐๐๐	บาท	
๔. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	รวม	๓,๕๕๕,๖๑๓,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง				
ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม				
การท่องเที่ยว ภาคบริการ				
และการค้า		๓,๕๕๕,๖๑๓,๔๐๐	บาท	

๕.	การกีฬาแห่งประเทศไทย	รวม	๓,๑๒๐,๐๕๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงและ พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า		๓,๑๒๐,๐๕๐,๐๐๐	บาท	
๖.	การเคหะแห่งชาติ	รวม	๘,๓๓๕,๐๖๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณ เสริมสร้างความมั่นคง ของชีวิตและสังคม		๘,๓๓๕,๐๖๔,๐๐๐	บาท	
๗.	องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	รวม	๓๐๕,๓๕๑,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ภาคบริการ และการค้า		๓๐๕,๓๕๑,๕๐๐	บาท	
๘.	องค์การสวนยาง	รวม	๑,๐๐๑,๓๔๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณขจัดความยากจน และพัฒนาชนบท		๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ภาคบริการ และการค้า		๑,๐๕๓,๓๔๐,๐๐๐	บาท	
๙.	สำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง	รวม	๑,๐๒๕,๔๔๓,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ภาคบริการ และการค้า		๑,๐๒๕,๔๔๓,๐๐๐	บาท	

๑๐.	การทางพิเศษแห่งประเทศไทย	รวม	๘,๔๐๓,๒๕๒,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณบริหาร จัดการหนี้ภาครัฐ		๘,๔๐๓,๒๕๒,๐๐๐	บาท	
๑๑.	สถาบันการbinพลเรือน	รวม	๓๕๒,๘๘๘,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณพัฒนา ระบบเครือข่ายการขนส่ง และระบบการบริหารจัดการ ขนส่งสินค้าและบริการ		๓๕๒,๘๘๘,๕๐๐	บาท	
๑๒.	การรถไฟแห่งประเทศไทย	รวม	๗,๕๕๒,๗๔๘,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณพัฒนา ระบบเครือข่ายการขนส่ง และระบบการบริหารจัดการ ขนส่งสินค้าและบริการ		๕,๘๒๖,๑๘๔,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงบประมาณบริหารจัดการ หนี้ภาครัฐ		๑,๗๒๖,๕๖๓,๕๐๐	บาท	
๑๓.	การรถไฟฟ้ามหานคร แห่งประเทศไทย	รวม	๕,๖๗๒,๑๕๖,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณพัฒนา ระบบเครือข่ายการขนส่ง และระบบการบริหารจัดการ ขนส่งสินค้าและบริการ		๒,๒๖๘,๒๑๔,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงบประมาณบริหารจัดการ หนี้ภาครัฐ		๓,๔๐๓,๙๔๒,๒๐๐	บาท	
๑๔.	องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	รวม	๕๒,๐๑๖,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงบประมาณสร้างสมดุล ของการใช้ประโยชน์และ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม		๕๒,๐๑๖,๐๐๐	บาท	

๑๕.	องค์การสวนพฤกษศาสตร์	รวม	๑๐๑,๒๘๘,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณสร้างสมดุล ของการใช้ประโยชน์และ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม		๘๐,๕๖๐,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงบประมาณคุ้มครองและ ใช้ประโยชน์ความหลากหลาย ทางชีวภาพ		๒๐,๗๒๗,๒๐๐	บาท	
๑๖.	องค์การการนํ้าเสีย	รวม	๑๗๔,๒๐๐,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณควบคุมมลพิษ จากขยะ นํ้าเสีย ฝุ่นละออง ก๊าซ กลิ่น สารระเหย และเสียง		๑๗๔,๒๐๐,๕๐๐	บาท	
๑๗.	องค์การสวนสัตว์	รวม	๖๔๖,๖๒๕,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณสร้างสมดุล ของการใช้ประโยชน์และ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม		๖๔๖,๖๒๕,๐๐๐	บาท	
๑๘.	การประปาส่วนภูมิภาค	รวม	๓,๒๐๓,๐๕๑,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณจัดการ ทรัพยากรน้ำ		๓,๒๐๓,๐๕๑,๐๐๐	บาท	
๑๙.	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี				
	แห่งประเทศไทย	รวม	๖๘๔,๒๐๘,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงบประมาณพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา		๒๑๘,๑๐๓,๕๐๐	บาท	

(๒) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๔๖๖,๑๐๔,๖๐๐	บาท
๒๐. องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์			
แห่งชาติ	รวม	๓๘๔,๕๕๖,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณสนับสนุน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม		๓๘๔,๕๕๖,๘๐๐	บาท
๒๑. องค์การเภสัชกรรม	รวม	๓๘,๕๕๐,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับปรุงและ พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ และระบบบริการสาธารณสุข รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า		๓๘,๕๕๐,๐๐๐	บาท
๒๒. การนิคมอุตสาหกรรม			
แห่งประเทศไทย	รวม	๔๕,๒๕๒,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงบประมาณปรับโครงสร้าง ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ภาคบริการ และการค้า		๔๕,๒๕๒,๐๐๐	บาท
มาตรา ๒๘ งบประมาณรายจ่ายของสภาเกษตรกรไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๕๑๐,๐๓๕,๐๐๐ บาท			
จำแนกดังนี้			
(๑) แผนงบประมาณเร่งรัด ปฏิรูปการศึกษาและ การเรียนรู้ตลอดชีวิต		๔๐,๕๔๕,๘๐๐	บาท

- (๒) แผนงบประมาณปรับปรุงและ
พัฒนาระบบสุขภาพแห่งชาติ
และระบบบริการสาธารณสุข
รวมทั้งระบบหลักประกันสุขภาพ
ถ้วนหน้า

๑,๘๖๕,๐๕๓,๒๐๐ บาท

มาตรา ๒๕ งบประมาณรายจ่ายของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน ให้ตั้งเป็นจำนวน
๑๒๔,๘๒๘,๕๒๕,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

- (๑) กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
แห่งชาติ

๑๑,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

- (๒) กองทุนเงินให้กู้ยืม
เพื่อการศึกษา

๒๔,๒๑๘,๕๕๗,๑๐๐ บาท

- (๓) กองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือ
เกษตรกร

๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

- (๔) เงินทุนหมุนเวียนโรงงาน
เภสัชกรรมทหาร

๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

- (๕) เงินทุนหมุนเวียนโรงงาน
เบตเตอร์

๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

- (๖) เงินทุนหมุนเวียนโรงงาน
ฟอกหนัง

๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

- (๗) กองทุนเพื่อส่งเสริม
การท่องเที่ยวไทย

๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

- (๘) กองทุนพัฒนาการกีฬา
แห่งชาติ

๔๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

- (๙) กองทุนส่งเสริมการจัด
สวัสดิการสังคม

๔๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๐)	กองทุนคุ้มครองเด็ก	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๑)	กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพ คนพิการ	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๒)	กองทุนผู้สูงอายุ	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๓)	กองทุนจัดรูปที่ดิน	๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๔)	กองทุนพัฒนาสหกรณ์	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๕)	กองทุนฟื้นฟูและพัฒนา เกษตรกร	๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๖)	กองทุนปรับโครงสร้าง การผลิตภาคเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ การแข่งขันของประเทศ	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๗)	กองทุนส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ	๔๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๘)	กองทุนยุติธรรม	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๙)	กองทุนส่งเสริมการเผยแผ่ พระพุทธศาสนา เฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๒๐)	กองทุนเพื่อการพัฒนา ระบบมาตรวิทยา	๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๒๑)	กองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชน	๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๒๒)	เงินทุนหมุนเวียนเพื่อ วิทยาการสงเคราะห์ สำหรับโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาอิสลาม ภาคใต้	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท

(๒๓)	กองทุนภูมิปัญญา		
	แพทย์แผนไทย	๘๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๒๔)	กองทุนหลักประกันสุขภาพ		
	แห่งชาติ	๗๖,๕๕๘,๘๐๐,๐๐๐	บาท
(๒๕)	กองทุนส่งเสริมวิสาหกิจ		
	ขนาดกลางและขนาดย่อม	๑,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๒๖)	กองทุนเพื่อการสืบสวน		
	สอบสวนคดีอาญา	๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๒๗)	กองทุนเพื่อการพัฒนา		
	พรรคการเมือง	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๒๘)	กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา		
	ที่ผูกกับรายได้ในอนาคต	๔,๓๓๓,๓๓๘,๘๐๐	บาท
(๒๙)	กองทุนกีฬามวย	๓๒,๒๓๐,๐๐๐	บาท
(๓๐)	กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท

ให้สำนักงานประมาณมีอำนาจจัดสรรงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวในวรรคก่อนให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายได้ตามความจำเป็น

ในกรณีจำเป็น สำนักงานประมาณจะโอนรายจ่ายรายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่มรายการอื่นในมาตรานี้ก็ได้

มาตรา ๓๐ ให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๓๕,๒๘๕,๓๗๒,๖๘๕.๗๒ บาท

มาตรา ๓๑ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงานประมาณจะได้จัดสรรหรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๓๒ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน
๒. เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้พิจารณาและมีมติตั้งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาจำนวน ๔๕ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๘ /๒๕๕๐ วันพุธที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๖๐ ก หน้า ๑-๕๕ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๔

“ในกรณีที่สมควรปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการอัยการให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ถ้าการปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราและ

ไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ การปรับให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ถือว่า บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเป็นบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่การปรับเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราดังกล่าว หากทำให้อัตราหนึ่งอัตราใดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปรับตัวเลขเงินเดือนของอัตราดังกล่าวให้เพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท และมีให้ถือว่าเป็นการปรับอัตราร้อยละที่แตกต่างกัน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน ดังต่อไปนี้

(๑) บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ บัญชี ๑ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒) บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ บัญชี ๒ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ข้าราชการอัยการได้รับไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นมา ให้ถือว่าเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับการปรับเพิ่มตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการในมาตรา ๔ และให้เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว ในกรณีนั้นสิ้นสุดลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ

ขั้นเงินเดือน	ตำแหน่ง	เงินเดือน	เงินประจำตำแหน่ง
๘	อัยการสูงสุด	๖๓,๘๖๐	๔๒,๕๐๐
๗	รองอัยการสูงสุด	๖๒,๘๓๐	๔๒,๐๐๐
๖	อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษฝ่าย อัยการพิเศษประจำเขต อัยการพิเศษประจำกรม	๖๑,๘๐๐	๔๑,๕๐๐
๕	อัยการพิเศษประจำกรม	๖๐,๘๓๐	๔๑,๐๐๐
๔	อัยการจังหวัด อัยการจังหวัดประจำกรม	๕๙,๘๕๐ ๕๘,๙๑๐	๔๐,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐
๓	อัยการประจำกรม รองอัยการจังหวัด	๕๗,๙๓๐ ๔๖,๒๖๐ ๔๒,๐๒๐ ๓๕,๖๕๐ ๓๑,๗๔๐ ๒๘,๐๐๐	๒๙,๐๐๐ ๒๓,๓๐๐
๒	อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วย	๒๖,๑๔๐ ๒๔,๒๘๐ ๒๒,๔๖๐	๗,๙๐๐
๑	อัยการผู้ช่วย	๑๖,๕๑๐ ๑๕,๓๐๐	

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ

ขั้นเงินเดือน	ตำแหน่ง	เงินเดือน	เงินประจำตำแหน่ง
๘	อัยการสูงสุด	๖๓,๐๖๐	๔๒,๕๐๐
๗	รองอัยการสูงสุด	๖๕,๕๘๐	๔๒,๐๐๐
๖	อัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา อัยการพิเศษฝ่ายคดี อัยการพิเศษฝ่ายวิชาการ อัยการพิเศษฝ่าย อัยการพิเศษประจำเขต อัยการพิเศษประจำกรม	๖๔,๘๕๐	๔๑,๕๐๐
๕	อัยการพิเศษประจำกรม	๖๓,๕๒๐	๔๑,๐๐๐
๔	อัยการจังหวัด อัยการจังหวัดประจำกรม	๖๒,๘๕๐ ๖๑,๘๖๐	๔๐,๐๐๐ ๓๐,๐๐๐
๓	อัยการประจำกรม รองอัยการจังหวัด	๖๐,๘๓๐ ๔๘,๕๘๐ ๔๔,๑๓๐ ๓๗,๔๔๐ ๓๓,๓๓๐ ๒๕,๔๐๐	๒๕,๐๐๐ ๒๓,๓๐๐
๒	อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วย	๒๗,๔๕๐ ๒๕,๕๐๐ ๒๓,๕๕๐	๗,๕๐๐
๑	อัยการผู้ช่วย	๑๗,๓๔๐ ๑๖,๐๗๐	

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป โดยปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละสาม ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓ และปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นอีกในอัตราร้อยละห้า ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ นอกจากนี้ในกรณีที่มีการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราและไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ สมควรกำหนดให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติมอบให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔ /๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๔๖ ก หน้า ๘-๑๐ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ก ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔

วันเริ่มใช้บังคับ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๔

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากข้าราชการอัยการเป็นผู้มีคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่ง ความรู้ และความสามารถ เหมือนกันกับข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม และมีภารกิจอำนาจหน้าที่อำนวยความสะดวกยุติธรรมและรักษาประโยชน์ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมเช่นเดียวกัน แต่เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของผู้พิพากษาศาลยุติธรรมได้รับการปรับปรุงให้เพิ่มขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมสมควรที่จะมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

๑. กำหนดให้ข้าราชการอัยการให้ได้รับเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยเงินประจำตำแหน่งไม่ถือเป็นเงินเดือน

๒. ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ได้รับการเลื่อนขั้น และเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามที่ระบุไว้ในบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการอัยการ

๓. การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งต่ำกว่าที่รับอยู่เดิมไม่ได้

๔. เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาบุคคลซึ่งเคยรับราชการและออกจากราชการไปก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเข้ารับราชการ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการให้เข้าอัตราหรือชั้นตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการอัยการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่กลับเข้ารับราชการ

๕. ในกรณีที่ผู้เข้ารับราชการเป็นผู้ซึ่งออกจากราชการก่อนมีการปรับอัตราเงินเดือนตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๔ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้ปรับเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินั้น ๆ เสียก่อน แล้วจึงปรับเงินเดือน

นางสาวสุณีย์ ชีรวีรพห์/จัดทำ

นางจรรวณณ ดวงวิชัย/ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี
ปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดี
ปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคหกของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

“ในกรณีที่สมควรปรับอัตราเงินเดือนของตุลาการศาลปกครองให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ถ้าการปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราและไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ การปรับให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ถือว่าบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเป็นบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่การปรับเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราดังกล่าวหากทำให้อัตราหนึ่งอัตราใดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปรับตัวเลขเงินเดือนของอัตราดังกล่าวให้เพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท และมีให้ถือว่าเป็นการปรับอัตราร้อยละที่แตกต่างกัน”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๓๐/๑ ตุลาการศาลปกครองอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ศป. กำหนด

ในกรณีที่มิเหตุจะต้องจัดให้มีหรือปรับปรุงเงินเพิ่มค่าครองชีพตามวรรคหนึ่งให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน ดังต่อไปนี้

(๑) บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง บัญชี ๑ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒) บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง บัญชี ๒ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง

ชั้นศาล	ชั้น เงินเดือน	ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท)	เงินประจำ ตำแหน่ง (บาท)
ศาลปกครองสูงสุด	๔	ประธานศาลปกครองสูงสุด	๖๕,๕๒๐	๕๐,๐๐๐
	๓	รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๖๓,๘๖๐	๔๒,๕๐๐
ศาลปกครองชั้นต้น	๒	รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๖๐,๘๖๐	๔๑,๕๐๐
	๑	ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๕๘,๕๑๐	๓๐,๐๐๐

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง

ชั้นศาล	ชั้น เงินเดือน	ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท)	เงินประจำ ตำแหน่ง (บาท)
ศาลปกครองสูงสุด	๔	ประธานศาลปกครองสูงสุด	๖๕,๒๒๐	๕๐,๐๐๐
	๓	รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๖๓,๐๖๐	๔๒,๕๐๐
ศาลปกครองชั้นต้น	๒	รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๖๓,๕๒๐	๔๑,๕๐๐
	๑	ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๖๑,๘๖๐	๓๐,๐๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป โดยปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละสาม ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙ และปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นอีกในอัตราร้อยละห้า ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ และกำหนดให้ตุลาการศาลปกครองมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปและสอดคล้องกับข้าราชการประเภทต่าง ๆ นอกจากนี้ ในกรณีที่มีการปรับอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครองเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตรา และไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ สมควรกำหนดให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๔๖ ก หน้า ๑๑-๑๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๖๖ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๑-๔๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๒

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้น เพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งตามอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหรือคำสั่งทางปกครอง การกระทำละเมิดในทางปกครอง หรือการทำสัญญาทางปกครอง อันเป็นเรื่องของกฎหมายมหาชน และโดยที่ระบบการพิจารณาและพิพากษาคดีจำเป็นต้องมีกระบวนการเป็นพิเศษต่างจากคดีปกติทั่วไป เพราะผลแห่งคำพิพากษาอาจกระทบถึงการบริหารราชการแผ่นดิน หรือต้องจ่ายเงินภาษีอากรของส่วนรวมเป็นค่าชดเชยหรือค่าเสียหายแก่เอกชน ในขณะเดียวกันเอกชนจะอยู่ในฐานะเสียเปรียบที่ไม่อาจทราบข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐได้ ในการพิจารณาจึงจำเป็นต้องใช้ระบบไต่สวนเพื่อหาข้อเท็จจริงที่แท้จริง และต้องมีตุลาการที่มีความเชี่ยวชาญเป็นการเฉพาะซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และประชาชนทั่วไปซึ่งจะถูกกระทบในทางใดทางหนึ่งจากคำพิพากษาของศาลปกครอง รวมทั้งต้องมีหน่วยงานธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติ ๑๐๗ มาตรา แบ่งออกเป็น ๕ หมวด และบทเฉพาะกาล โดยมีสาระสำคัญดังนี้

- กำหนดบทนิยามศัพท์ไว้ ๕ คำ เช่น “หน่วยงานทางปกครอง” “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” “ก.ศป.” หมายความว่า คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง “กฎ” “สัญญาทางปกครอง” ฯลฯ

หมวด ๑ การจัดตั้งและเขตอำนาจศาลปกครอง ศาลปกครองแบ่งเป็นสองชั้นคือ ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นได้แก่ ศาลปกครองกลางและศาลปกครองในภูมิภาค และการกำหนดเขตอำนาจศาลปกครอง สำหรับศาลปกครองในภูมิภาค ได้บัญญัติไว้ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๙๔ ในวาระแรกให้มี ๑๖ ศาล โดยบัญญัติเขตอำนาจศาลว่าครอบคลุมในจังหวัดใกล้เคียงไว้ด้วยกัน

หมวด ๒ ตุลาการศาลปกครอง มีการกำหนดตำแหน่งตุลาการศาลปกครองทั้งสองชั้นไว้ และคุณสมบัติของตุลาการในศาลปกครองทั้งสองชั้น รวมทั้งการที่ตุลาการศาลปกครองต้องพ้นจากตำแหน่งอีกด้วย

หมวด ๓ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ก.ศป., ก.ศป. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. ๒๕๕๐) มาตรา ๒๗๕ บัญญัติว่า

“คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้าคนซึ่งเป็นตุลาการในศาลปกครองและได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองด้วยกันเอง

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภาสองคน และจากคณะรัฐมนตรีอีกหนึ่งคน

คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และวิธีการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ”

ดังนั้น ในหมวด ๓ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง จึงเป็นการบัญญัติในรายละเอียดเพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. ๒๕๕๐) มาตรา ๒๗๕ คือให้ปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติของหมวด ๓ นั้นนั่นเอง

หมวด ๔ วิธีพิจารณาคดีปกครอง แบ่งเป็น ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ การฟ้องคดีปกครอง ได้กำหนดผู้มีสิทธิฟ้องคดีและวิธี หลักเกณฑ์การฟ้อง และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นว่ากฎหมายหรือการกระทำใดของหน่วยงานปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ให้มีสิทธิเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลปกครองได้ ดังนั้น การเสนอความเห็นดังกล่าวผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจึงมีสิทธิและหน้าที่เสมือนหนึ่งผู้มีสิทธิฟ้องคดี

ส่วนที่ ๒ การดำเนินคดีปกครอง กำหนดให้ศาลปกครองสูงสุดต้องมีตุลาการในศาลปกครองสูงสุดอย่างน้อยห้าคนจึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา ส่วนในศาลปกครองชั้นต้นต้องมีตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นอย่างน้อยสามคนจึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา

ศาลปกครองสามารถไต่สวนมูลฟ้องได้ (inquiry) คืออาจตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม การนั่งพิจารณาคดีต้องกระทำโดยเปิดเผย (disclosure) เพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสมาแถลงต่อผู้คดีด้วยวาจาต่อองค์คณะพิจารณาให้ด้วย และศาลปกครอง มีอำนาจลงโทษผู้ละเมิดอำนาจศาลได้

ส่วนที่ ๓ คำพิพากษาหรือคำสั่งคดีปกครอง กล่าวคือการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ถ้าจะต้องกระทำโดยตุลาการศาลปกครองหลายคน คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นจะต้องบังคับตามความเห็นของฝ่ายข้างมาก และในกรณีที่ตุลาการในศาลปกครองผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งไว้ในคำพิพากษา หรือคำสั่งนั้น ทั้งนี้ ได้กำหนดรายละเอียดให้คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองของศาลปกครองต้องประกอบด้วยอะไรบ้างในพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงกำหนดรายละเอียดการคัดค้านคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น และกำหนดรายละเอียดในกรณีที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองเสร็จเด็ดขาดแล้ว คู่กรณีหรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีนั้นอาจมีคำขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดี หรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองนั้นใหม่ได้ในกรณีที่ได้บัญญัติไว้

หมวด ๕ สำนักงานศาลปกครอง ให้มีสำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองขึ้นตรงต่อประธานศาลปกครองสูงสุด มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานศาลปกครอง และ

ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายปกครอง" มีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สินและการดำเนินการอื่นของสำนักงานศาลปกครอง

บทเฉพาะกาล

กำหนดให้จัดตั้งศาลปกครองเป็นภูมิภาค ในวาระเริ่มแรก ๑๖ แห่ง และกำหนดเขตอำนาจศาลโดยรวมจังหวัดใกล้เคียงไว้ด้วยกัน

อนึ่ง การแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดครั้งแรกเมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๒. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๙๙ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑-๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๑ เมษายน ๒๕๔๕

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้ตุลาการศาลปกครองได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ โดยเทียบเคียงกับอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมในระดับเดียวกัน และเนื่องด้วยได้มีการเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมให้รับในอัตราใหม่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ สมควรปรับปรุงอัตราเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองให้เท่าเทียมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติ ๔ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครองและบัญชีอัตราเงินเดือนประจำตำแหน่งซึ่งระบุไว้ท้ายพระราชบัญญัตินี้

๒. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติความใหม่ไว้แทนในมาตรา ๓ และ ๔ ซึ่งได้ระบุชั้นเงินเดือนตำแหน่งต่าง ๆ ในศาลปกครองสูงสุดและในศาลปกครองชั้นต้นไว้โดยละเอียด และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัติแทน

๓. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๔ ก หน้า ๒๖-๒๘ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘
วันเริ่มใช้บังคับ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันการฟ้องคดีปกครองที่ขอให้ศาลสั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องจากคดีตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คู่กรณีจะต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลโดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ทำให้เป็นภาระแก่

คู่กรณีที่ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือทำให้ได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ดังนั้น สมควรกำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาอนุญาตการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลได้ ประกอบกับคดีดังกล่าว มีลักษณะเดียวกับคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาค่าเงินได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง สมควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมศาลในการฟ้องคดีปกครองให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ มีบทบัญญัติ ๖ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความที่บัญญัติขึ้นใหม่แทน ซึ่งมีสาระสำคัญคือ ให้การฟ้องคดีไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล เว้นแต่การฟ้องคดีขอให้สั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องจากคดี สำหรับคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาค่าเงินได้

๒. ให้เพิ่มความใหม่อีกคือ มาตรา ๔๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ การฟ้องคดีที่ต้องไม่เสียค่าธรรมเนียมศาลตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ หากคู่กรณีใดยื่นคำขอต่อศาลโดยอ้างว่า ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาลหรือโดยสถานะของผู้ขอถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ถ้าศาลเห็นว่ามิใช่ข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับฟ้องไว้พิจารณา หรือในกรณีอุทธรณ์ซึ่งศาลเห็นว่ามิใช่เหตุผลอันสมควรที่จะอุทธรณ์ได้ แล้วแต่กรณี และศาลได้ไต่สวนแล้วเห็นว่ามิใช่เหตุผลตามคำขอจริงก็ให้ศาลอนุญาตให้คู่กรณีนั้นดำเนินคดี โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือเฉพาะบางส่วนได้ คำสั่งให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้เป็นที่สุด ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ออกตามมาตรา ๔๔

๓. การให้พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ย้อนหลังได้ (เพราะเป็นคุณและเป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติ) เนื่องจากมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕/๑ เมื่อมีผลบังคับใช้แล้ว ให้ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่ได้เสียค่าธรรมเนียมศาล

นายสุเทพ สิริพงษ์กุล/จัดทำ

นางวนิดา อินทรอำนวย/ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๘/๑ และมาตรา ๑๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตร
และสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและ
สหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๑๘/๑ และมาตรา ๑๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้คณะกรรมการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรอาจแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่ง และให้คณะกรรมการบริหารดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรตามที่คณะกรรมการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรกำหนด นั้น เป็นการเพิ่มขั้นตอนการบริหารจัดการโดยไม่จำเป็นและขาดความคล่องตัว และมีลักษณะก้ำก่ายอำนาจบริหารจัดการของผู้จัดการซึ่งจะแย้งกับมาตรา ๒๒ ที่กำหนดให้ผู้จัดการมีหน้าที่บริหารกิจการของธนาคารให้เป็นไปตามนโยบายและข้อบังคับของธนาคาร และจะต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในการบริหารกิจการของธนาคารอยู่แล้วนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๑๕ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๐/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๒๘-๒๙ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

พ.ศ. ๒๕๐๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๖๒ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐-๓๐ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๐๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๐๕

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

ในการส่งเสริมพัฒนาการเกษตรของประเทศ จำเป็นต้องจัดให้ความช่วยเหลือทางการเงินอันเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งเพื่อเกษตรกรสามารถเพิ่มผลผลิตและรายได้การเกษตร การให้ความช่วยเหลือเช่นนั้นควรจัดขยายออกไปอย่างกว้างขวางทั้งในด้านเกษตรกรโดยตรง และในด้านกลุ่มเกษตรกร กับสหกรณ์การเกษตร การดำเนินงานให้ความช่วยเหลือทางการเงินในด้านต่างๆ เหล่านี้ควรอยู่ภายใต้การควบคุมเป็นระบบเดียวกันเพื่อให้ได้ผลมั่นคงและสะดวกในการจัดหาเงินทุนเพิ่มเติม ฉะนั้น จึงสมควรจัดตั้งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรขึ้นเป็นสถาบันในระดับชาติเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวนี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๕ มีบทบัญญัติรวม ๔๓ มาตรา โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. หมวด ๑ การจัดตั้ง (มาตรา ๕ – มาตรา ๘)

กำหนดให้มีการจัดตั้งธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรขึ้น โดยให้มีสำนักงานใหญ่ในจังหวัดพระนครและสาขา ณ ที่ใดในราชอาณาจักร และกำหนดจำนวนหุ้นและผู้ถือหุ้นไว้

๒. หมวด ๒ วัตถุประสงค์ (มาตรา ๙ - มาตรา ๑๑)

กำหนดให้ธนาคารมีวัตถุประสงค์ให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อส่งเสริมอาชีพหรือการดำเนินงานของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์การเกษตร และกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ตลอดจนกำหนดข้อห้ามมิให้ธนาคารกระทำการ

๓. หมวด ๓ การกำกับ การควบคุมและการจัดการ (มาตรา ๑๒ – มาตรา ๒๖)

- รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคาร
- คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อทำหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคารและหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ

- กำหนดให้ธนาคารมีผู้จัดการหนึ่งคน มีหน้าที่บริหารกิจการของธนาคารให้เป็นไปตามนโยบายและข้อบังคับของธนาคาร และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของธนาคารทุกตำแหน่ง ตลอดจนมีอำนาจตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ

๔. หมวด ๔ การประชุมใหญ่ (มาตรา ๒๗ – มาตรา ๓๐)

กำหนดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของผู้ถือหุ้นปีละหนึ่งครั้ง ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับวันสิ้นปีปฏิทิน เพื่อกิจการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ โดยในการประชุมใหญ่ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยการประชุมใหญ่ของผู้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดเกี่ยวกับระเบียบการประชุม การลงคะแนน และสิทธิในการออกเสียงลงคะแนนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

๕. หมวด ๕ การให้กู้เงิน (มาตรา ๓๑ – มาตรา ๓๒)

การกู้เงินต้องเป็นไปตามข้อบังคับของธนาคาร

๖. หมวด ๖ การจัดหาเงินทุน (มาตรา ๓๓ – มาตรา ๓๔)

ธนาคารมีอำนาจในการจัดหาเงินทุนเพื่อดำเนินงานของธนาคารตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ และจำนวนหนี้สินทั้งหมดของธนาคารในการกู้ยืมและออกหุ้นกู้ต้องไม่เกินยี่สิบเท่าของจำนวนเงินมูลค่าหุ้นที่ชำระแล้ว เงินสำรอง และกำไรสะสม

๗. หมวด ๗ การจัดสรรกำไร (มาตรา ๓๕ – มาตรา ๓๗)

กำไรสุทธิประจำปีของธนาคารที่เหลือจากการจัดสรรเพื่อจ่ายโบนัสให้โอนเข้าบัญชีกำไรสะสม และให้จ่ายเงินกำไรสะสมเป็นเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้น

๘. หมวด ๘ การสอบบัญชีและรายงาน (มาตรา ๓๘ – มาตรา ๔๐)

กำหนดให้มีการสอบบัญชีของธนาคารอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยผู้สอบบัญชีที่คณะกรรมการตั้งขึ้น และให้เสนอรายงานกิจการประจำปีให้ผู้สอบบัญชีได้รับรอง และได้อนุมัติจากที่ประชุมใหญ่แล้วต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

๙. หมวด ๙ บทเบ็ดเสร็จ (มาตรา ๔๑ – มาตรา ๔๒)

ธนาคารได้รับยกเว้นการเสียภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร และในการชำระบัญชีธนาคารให้จ่ายคืนค่าหุ้นแก่ผู้ถือหุ้นก่อนการทวงถามการคลัง

๑๐. หมวด ๑๐ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๔๓)

กำหนดบทลงโทษในกรณีฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ

๒. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๑๕๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๑-๑๐ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๑ มกราคม ๒๕๒๐

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว สถานการณ์เศรษฐกิจการเกษตรของประเทศได้เปลี่ยนแปลงตลอดมา สมควรปรับปรุงบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อสามารถให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาการเกษตรของประเทศได้โดยกว้างขวาง ทั้งในด้านการส่งเสริมอาชีพ การจัดหาที่ดินเพื่อการเกษตร การจำหน่ายผลิตผล และอื่นๆ ในการนี้สมควรเพิ่มทุนของธนาคารขึ้นเพื่อให้สนองความต้องการของเกษตรกรในเรื่องสินเชื่อการเกษตรได้โดยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕ มีบทบัญญัติรวม ๑๓ มาตรา โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. กำหนดเพิ่มจำนวนทุนเรือนหุ้นของธนาคารและให้กระทรวงการคลังซื้อหุ้นเพิ่มเติมอีกเป็นคราวๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๓)
๒. กำหนดเพิ่มอำนาจกระทำการกิจการของธนาคาร (มาตรา ๔)
๓. แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (มาตรา ๕)
๔. กำหนดการพ้นจากตำแหน่งนอกเหนือจากการพ้นตามวาระตามมาตรา ๑๔ ของรองประธานกรรมการและกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๖)
๕. แก้ไขกำหนดการประชุมใหญ่สามัญของผู้ถือหุ้น (มาตรา ๗)
๖. แก้ไขอำนาจหน้าที่ของธนาคารในมาตรา ๓๓ (มาตรา ๘)
๗. แก้ไขเรื่องการเสนอบุคคล การรายงานกิจการประจำปี (มาตรา ๙)
๘. แก้ไขบทกำหนดโทษในมาตรา ๔๓ ให้เป็นความผิดอันยอมความได้ (มาตรา ๑๐)
๙. กำหนดให้คณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับรวมทั้งผู้จัดการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ อีกทั้ง ความในมาตรา ๗ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ยังไม่กระทบกระเทือนถึงการเรียกประชุมใหญ่สามัญ การเสนอบุคคลต่อที่ประชุมใหญ่และเสนอรายงานกิจการประจำปีต่อคณะรัฐมนตรี (มาตรา ๑๑ – มาตรา ๑๒)

๓. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๑๒๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘-๒๕ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๐

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ได้มีหน่วยงานของรัฐบางแห่งในขณะนี้ประสงค์ให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียกเก็บเงินค่าที่ดิน ค่าเช่าเชยการลงทุน ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือเงินประเภทอื่น แทนหน่วยงานของรัฐนั้นๆ เพราะธนาคารมีสาขาขยายอยู่ทั่วไปในประเทศอยู่แล้ว และโดยที่บทบัญญัติบางประการในกฎหมายปัจจุบันยังไม่เหมาะสม กล่าวคือธนาคารจะให้กู้เงินแก่ผู้ฝากเงินซึ่งมิใช่เกษตรกรไม่ได้ เป็นเหตุให้ผู้ฝากเงินกับธนาคารน้อยกว่าที่ควร ซึ่งไม่เป็นการสนับสนุนให้ธนาคารสามารถระดมทุนเพื่อเป็นสินเชื่อสำหรับเกษตรกรได้เต็มที่ บทบัญญัติเกี่ยวกับการมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๑๑ (๔) ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติในมาตรา ๑๑ วรรคสอง จนทำให้เป็นที่สงสัยว่าธนาคารจะรับที่ดินของลูกหนี้ธนาคารมาประเมินราคาใช้หนี้เงินกู้ได้หรือไม่ และในขณะนี้ธนาคารมิได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ทำให้การดำเนินธุรกิจต้องมีการะสูง ทำให้ไม่อาจให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมในการทำนิติกรรมกับธนาคารได้ แตกต่างกับการทำนิติกรรมกับสหกรณ์อื่นๆ ผู้ทำนิติกรรมจะได้ยกเว้นค่าธรรมเนียมในกรณีนี้ด้วย นอกจากนั้นกำหนดเวลาในการประชุมใหญ่ของผู้ถือหุ้นกำหนดเวลาเสนอขอรับคืน และกำหนดเวลารายงานกิจการประจำปีตามกฎหมายปัจจุบันก็กำหนดไว้น้อยเกินไปยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ มีบทบัญญัติรวม ๑๒ มาตรา โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. แก้ไขความหมายของคำนิยามคำว่าเกษตรกร (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ (มาตรา ๔)

๓. แก้ไขอำนาจกระทำการกิจการของธนาคารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ (มาตรา ๕)

๔. แก้ไขบทห้ามธนาคารกระทำการในเรื่องการซื้อหรือมีไว้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ (มาตรา ๖)

๕. แก้ไของค์ประกอบและหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (มาตรา ๗)

๖. แก้ไขกำหนดการประชุมใหญ่สามัญของผู้ถือหุ้น (มาตรา ๘)

๗. แก้ไขกำหนดการเสนอขอรับคืนของคณะกรรมการต่อที่ประชุมใหญ่เพื่อพิจารณา และแก้ไขกำหนดการเสนอรายงานกิจการประจำปี (มาตรา ๙)

๘. เพิ่มความเป็นวรรค ๒ ของมาตรา ๔๑ ว่ากำหนดให้ธนาคารได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในกิจการที่กฎหมายกำหนดให้มีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม (มาตรา ๑๐)

๕. คณะกรรมการซึ่งอยู่ในตำแหน่งในวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการไปพลางก่อน (มาตรา ๑๑)

๔. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๔๒ หน้า ๘๖-๘๘ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๘ เมษายน ๒๕๓๕

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากปัจจุบันพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๕ กำหนดความหมายของคำว่า เกษตรกร และวัตถุประสงค์ของธนาคารไว้ค่อนข้างจะจำกัด โดยเกษตรกรนั้น หมายความว่าผู้ประกอบอาชีพการเกษตรโดยตรง และให้เกษตรกรกู้เงินได้เฉพาะเพื่อการประกอบอาชีพการเกษตรเท่านั้น อีกทั้งเงินทุนของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรตามที่กำหนดไว้นั้น ในขณะนี้มีจำนวนไม่เพียงพอทำให้ความช่วยเหลือในการประกอบอาชีพของเกษตรกรอยู่ในวงจำกัด สมควรที่จะขยายความหมายคำว่า เกษตรกร ให้รวมถึงเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และขยายวัตถุประสงค์ของธนาคารตามพระราชบัญญัตินี้ให้กว้างขึ้นให้เกษตรกรสามารถกู้เงินไปเพื่อการประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องในการเกษตรเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้กับครอบครัวไว้ด้วย และแก้ไขในเรื่องการเพิ่มทุนเรือนหุ้นของธนาคารเพื่อให้ธนาคารสามารถให้ความช่วยเหลือในด้านการให้สินเชื่อแก่เกษตรกรได้มากขึ้น นอกจากนี้ เพื่อให้การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สมควรให้มีกองทุนที่ดินขึ้นในธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยให้ผู้จัดการธนาคารเป็นผู้บริหารกองทุนที่ดินตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติที่คณะกรรมการกองทุนที่ดินกำหนด และแยกการดำเนินงานออกต่างหากจากการดำเนินงานตามปกติของธนาคาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติรวม ๘ มาตรา โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. แก้ไขคำนิยามคำว่า “เกษตรกร” โดยให้หมายความรวมถึงเกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (มาตรา ๓)

๒. เพิ่มความเป็นมาตรา ๗ ทวิ โดยกำหนดให้ธนาคารต้องขออนุมัติคณะรัฐมนตรีในกรณีที่ธนาคารมีความจำเป็นต้องเพิ่มทุนเรือนหุ้นได้ (มาตรา ๔)

๓. แก้อำนาจวัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อส่งเสริมอาชีพการเกษตร โดยเพิ่มความให้มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมเกษตรกรให้สามารถประกอบอาชีพอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องในการเกษตรเพื่อเพิ่มรายได้แก่ครอบครัว (มาตรา ๕)

๔. แก้อำนาจวัตถุประสงค์ของธนาคารในมาตรา ๑๐ (๖) โดยในการให้กู้เงินแก่ผู้ฝากเงินมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้ฝากเงินเป็นธนาคารพาณิชย์ (มาตรา ๖)

๕. แก้อำนาจวัตถุประสงค์ของธนาคารในมาตรา ๑๐ (๑๑) โดยให้สามารถเป็นตัวแทนของบุคคลอื่นเพื่อเรียกเก็บค่าที่ดิน ค่าชดเชยการลงทุน ค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือเงินประเภทอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย (มาตรา ๗)

๖. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๔ ทวิ โดยกำหนดให้มีกองทุนที่ดินเพื่อให้ความช่วยเหลือในด้านการกู้เงินแก่เกษตรกรเพื่อนำไปจัดหาที่ดินทำกิน ฯลฯ รวมถึงกำหนดวัตถุประสงค์ การออกระเบียบข้อบังคับ อำนาจของผู้จัดการกองทุน ฯลฯ (มาตรา ๘)

๕. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

(ฉบับที่ ๕)พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕ก หน้า ๑๘-๒๒ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันการให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตร แต่เฉพาะในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรืออาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องในการเกษตรนั้นยังไม่เพียงพอที่จะทำให้เกษตรกรมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สมควรขยายขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของธนาคารให้สามารถช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตร ในการประกอบอาชีพอื่น การพัฒนาความรู้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและครอบครัวของเกษตรกร และสำหรับการดำเนินการตามโครงการที่เป็นการส่งเสริม หรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม ซึ่งเป็นการดำเนินการร่วมกับผู้ประกอบการ ซึ่งจะส่งผลทำให้ขบวนการเกษตรทั้งในด้านการผลิตและการตลาดดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้เกิดการพัฒนาภาคเกษตรกรรมอย่างครบวงจร และสมควรขยายอำนาจในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการขยายขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ และเพื่อให้ธนาคารสามารถรับฝากเงินเพื่อสงเคราะห์ชีวิตของเกษตรกรและครอบครัว ชดเชยความเสียหายจากภัยธรรมชาติในการประกอบเกษตรกรรมเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรได้กว้างขวางขึ้น ตลอดจนสมควรเพิ่มจำนวนกรรมการเพื่อมาช่วยในการดำเนินงานหรือการประกอบธุรกิจของธนาคาร เพิ่มอำนาจในการจัดหาเงินทุนโดยการออกสลากออมทรัพย์และกำหนดให้รัฐบาลสามารถค้ำประกันเงินกู้ของธนาคารได้สูงขึ้น เพื่อสนับสนุนให้สามารถหาเงินทุนมาใช้ช่วยในการดำเนินงานได้มากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติรวม ๘ มาตรา โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. แก้ไขวัตถุประสงค์ของธนาคารและอำนาจกระทำการกิจการภายในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ (มาตรา ๓)
๒. แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (มาตรา ๔)
๓. แก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการออกข้อบังคับตามมาตรา ๑๘ (๔) (มาตรา ๕)
๔. แก้ไขความในเรื่องการให้กู้เงิน โดยเพิ่มการให้กู้เงินเพื่อพัฒนาความรู้ด้านเกษตรกรรม หรืออาชีพอย่างอื่นเพื่อเพิ่มรายได้ และเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกร หรือครอบครัวของเกษตรกร (มาตรา ๖)
๕. เพิ่มอำนาจในการจัดหาเงินทุนเพื่อดำเนินงานของธนาคาร โดยให้ธนาคารมีอำนาจออกสลากออมทรัพย์ได้ (มาตรา ๗)
๖. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๔ ตี ในหมวด ๖ ว่าด้วยการจัดหาเงินทุน โดยกำหนดให้รัฐบาลมีอำนาจค้ำประกันเงินกู้ในกรณีที่ธนาคารขอได้ (มาตรา ๘)

๖. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๒๕ก หน้า ๑-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ รวมทั้งการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อให้การดำเนินกิจการของธนาคารมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสามารถทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงิน เพื่อการพัฒนาชนบทไม่ว่าจะเป็น การสนับสนุนทางการเงิน หรือการบริหารจัดการ ให้แก่บุคคลหรือนิติบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและการพัฒนาชนบท นอกจากนั้นเพื่อให้มีการระดมเงินทุนในการดำเนินกิจการของธนาคาร สมควรเพิ่มสัดส่วนการถือหุ้นของสถาบันการเงินและบุคคลอื่นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติรวม ๑๕ มาตรา โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. แก้ไขให้ธนาคารสามารถตั้งสาขาหรือตัวแทนภายนอกราชอาณาจักรได้ โดยการอนุมัติจากรัฐมนตรี (มาตรา ๓)

๒. แก้ไขจำนวนทุนเรือนหุ้นของธนาคารและให้กระทรวงการคลังถือหุ้นของธนาคารไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และกำหนดการขายหุ้นจำนวนที่เหลือ (มาตรา ๔)

๓. เพิ่มความเป็น (๓) และ (๔) ของมาตรา ๕ โดยกำหนดให้งานการเงินมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานเป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาชนบท และให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่สหกรณ์ (มาตรา ๕)

๔. แก้ไขความในวรรคสองของมาตรา ๕ เพื่อให้สอดคล้องกับที่แก้ไขใหม่ในมาตรา ๔ (มาตรา ๖)

๕. แก้ไขความใน (๑) และ (๒) ของมาตรา ๑๐ โดยกำหนดให้กู้เงินเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๕ และให้คำประกันตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของธนาคาร (มาตรา ๗)

๖. เพิ่มความเป็น (๖/๑) ของมาตรา ๑๐ ให้ธนาคารมีอำนาจให้กู้เงินหรือออกหนังสือคำประกันให้แก่ผู้ถือตราสารทางการเงิน (มาตรา ๘)

๗. แก้ไขความใน (๑๒) ของมาตรา ๑๐ โดยกำหนดให้ธนาคารมีอำนาจรับฝากเงิน เพื่อสงเคราะห์ชีวิตของเกษตรกรและครอบครัวของเกษตรกร (มาตรา ๙)

๘. แก้ไขความใน (๑๔) และ (๑๕) ของมาตรา ๑๐ ในเรื่องการจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และการร่วมลงทุนกับนิติบุคคล (มาตรา ๑๐)

๙. เพิ่มความเป็น (๑๖/๑) และ (๑๖/๒) ของมาตรา ๑๐ ให้ธนาคารมีอำนาจประกอบธุรกิจเงินตราต่างประเทศ และให้สินเชื่อหรือบริการทางการเงินในรูปแบบอื่นที่เป็นประเพณีปฏิบัติของธนาคารสหกรณ์

๑๐. แก้ไขความใน (๑๗) ของมาตรา ๑๐ โดยให้ธนาคารมีอำนาจกระทำการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของธนาคาร (มาตรา ๑๒)

๑๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒/๑ ว่าด้วยการดำรงเงินกองทุนและการดำรงเงินสดสำรอง (มาตรา ๑๓)

๑๒. แก้ไขของประกอบของกรรมการธนาคาร (มาตรา ๑๔)

๑๓. เพิ่มความเป็น (๔) ของมาตรา ๑๖ ว่าด้วยเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ (มาตรา ๑๕)

๑๔. เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๘/๑ และ ๑๘/๒ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร และมีหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๖)

๑๕. แก้ไขความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๑๐ (มาตรา ๑๓)

๑๖. ให้คณะกรรมการซึ่งอยู่ในตำแหน่งในวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับยังคงปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน (มาตรา ๑๘)

นางสาวรุจิเรข ชุ่มเกษรภูถกิจ/จัดทำ

นางภัทริดา สุคุณณี /ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก (๕) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติให้จัดตั้งคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยแทนกรรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ และให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ เงินของกองทุน เพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย เงินของกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิต เงินของกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันของกรรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับงานประกันวินาศภัย งานประกันชีวิต และงานคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และให้โอนการดำเนินคดีและการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการ หรือลูกจ้างและเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินต่าง ๆ ที่จ่ายควบกับเงินเดือนซึ่งมีผู้ครองอยู่ ให้โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ กรณีจึงมีความจำเป็นต้องยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ... พิจารณา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๔๕ ก หน้า ๑-๒ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๒) ของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

“(๑๒) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ”

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ และ
ภาระผูกพันทั้งปวง ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบ

บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปเป็นข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี และเป็นส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของ ก.พ.ร. และหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายหรือ ก.พ.ร. กำหนด ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน(ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑๑-๑๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑๔ - ๓๕ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ระบบราชการนั้นเป็นกลไกสำคัญของประเทศในอันที่จะผลักดันให้แนวทางการบริหารประเทศตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายต่าง ๆ รวมทั้งการดำเนินการตามแนวนโยบายของรัฐเกิดผลสำเร็จเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนส่วนรวม การจัดกลไกของระบบราชการจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นไปของสังคม ซึ่งที่ผ่านมาแม้ว่าจะมีการปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการหลายครั้ง แต่ยังคงให้มีการปฏิบัติราชการตามโครงสร้างการบริหารที่ไม่แตกต่างจากรูปแบบเดิม ซึ่งเป็นผลให้การทำงานของข้าราชการเป็นไปด้วยความล่าช้าเพราะมีขั้นตอนการปฏิบัติงานค่อนข้างมาก และส่วนราชการต่าง ๆ มิได้กำหนดเป้าหมายร่วมกันและจัดกลไกการปฏิบัติงานให้มีความสัมพันธ์กัน จึงเป็นผลทำให้การปฏิบัติงานเกิดความซ้ำซ้อนและกระทบต่อการให้บริการแก่ประชาชน แนวทางแก้ไขปัญหานี้จำเป็นต้องมีการปรับปรุงระบบราชการทั้งระบบ โดยการปรับอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ขึ้นใหม่ และปรับปรุงการบริหารงานโดยการจัดส่วนราชการที่ปฏิบัติงานสัมพันธ์กันรวมไว้เป็นกลุ่มภารกิจ เพื่อให้สามารถกำหนดเป้าหมายและทิศทางการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่มีความเกี่ยวข้องกันให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีเอกภาพ และเกิดประสิทธิภาพ รวมทั้งจะเป็นการลดค่าใช้จ่ายในส่วนงานที่ซ้ำซ้อนกัน เมื่อจัดส่วนราชการใหม่ให้สามารถปฏิบัติงานได้แล้วจะมีผลทำให้แนวทางการรับผิดชอบของส่วนราชการต่าง ๆ มีเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งจะสามารถปรับปรุงการทำงานของข้าราชการให้มีประสิทธิภาพในระยะต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติ แบ่งเป็น ๒๑ หมวด และบทเฉพาะกาล รวมทั้งสิ้น ๖๐ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. พระราชบัญญัตินี้ได้ยกเลิกกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ทั้งหมด รวมทั้งสิ้น

๒๓ ฉบับ

๒. พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีกระทรวงและส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง ๒๐ กระทรวง ดังนี้

- ๒.๑ สำนักนายกรัฐมนตรี
- ๒.๒ กระทรวงกลาโหม
- ๒.๓ กระทรวงการคลัง
- ๒.๔ กระทรวงการต่างประเทศ
- ๒.๕ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- ๒.๖ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ๒.๗ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ๒.๘ กระทรวงคมนาคม
- ๒.๙ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒.๑๐ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- ๒.๑๑ กระทรวงพลังงาน
- ๒.๑๒ กระทรวงพาณิชย์
- ๒.๑๓ กระทรวงมหาดไทย
- ๒.๑๔ กระทรวงยุติธรรม
- ๒.๑๕ กระทรวงแรงงาน
- ๒.๑๖ กระทรวงวัฒนธรรม
- ๒.๑๗ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๒.๑๘ กระทรวงศึกษาธิการ
- ๒.๑๙ กระทรวงสาธารณสุข
- ๒.๒๐ กระทรวงอุตสาหกรรม

๓. หมวด ๑ สำนักนายกรัฐมนตรี แบ่งเป็น ๓ ส่วนราชการคือ

- ๓.๑ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
 - ๓.๒ กรมประชาสัมพันธ์
 - ๓.๓ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- และให้ส่วนราชการดังต่อไปนี้ขึ้นอยู่กับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี
- ๓.๔ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
 - ๓.๕ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓.๖ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

๓.๗ สำนักงบประมาณ

๓.๘ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓.๙ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓.๑๐ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

๓.๑๑ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๔. หมวด ๒ กระทรวงกลาโหม ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้จัดระเบียบราชการ
กระทรวงกลาโหมเป็นไปตามกฎหมาย ขอบบังคับและระเบียบแบบแผนว่าด้วยการนั้น

๕. หมวด ๓ กระทรวงการคลัง ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการดังต่อไปนี้

๕.๑ สำนักงานรัฐมนตรี

๕.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง

๕.๓ กรมธนารักษ์

๕.๔ กรมบัญชีกลาง

๕.๕ กรมศุลกากร

๕.๖ กรมสรรพสามิต

๕.๗ กรมสรรพากร

๕.๘ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

๕.๙ สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

๕.๑๐ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๖. หมวด ๔ กระทรวงการต่างประเทศ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการดังนี้

๖.๑ สำนักงานรัฐมนตรี

๖.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง

๖.๓ กรมการกงสุล

๖.๔ กรมพิธีการทูต

๖.๕ กรมยุโรป

๖.๖ กรมวิเทศสหการ

๖.๗ กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

๖.๘ กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

๖.๕ กรมสารนิเทศ

๖.๑๐ กรมองค์การระหว่างประเทศ

๖.๑๑ กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้

๖.๑๒ กรมอาเซียน

๖.๑๓ กรมเอเชียตะวันออก

๖.๑๔ กรมเอเชียใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา

๗. หมวด ๕ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการดังต่อไปนี้

๗.๑ สำนักงานรัฐมนตรี

๗.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง

๗.๓ สำนักงานพัฒนากีฬาและนันทนาการ

๗.๔ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

๘. หมวด ๖ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการดังต่อไปนี้

๘.๑ สำนักงานรัฐมนตรี

๘.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง

๘.๓ กรมการพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

๘.๔ สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

๘.๕ สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส

๙. หมวด ๗ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการดังต่อไปนี้

๙.๑ สำนักงานรัฐมนตรี

๙.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง

๙.๓ กรมชลประทาน

๙.๔ กรมตรวจบัญชีสหกรณ์

๙.๕ กรมประมง

๙.๖ กรมปศุสัตว์

๙.๗ กรมป่าไม้

- ๕.๘ กรมพัฒนาที่ดิน
- ๕.๙ กรมวิชาการเกษตร
- ๕.๑๐ กรมส่งเสริมการเกษตร
- ๕.๑๑ กรมส่งเสริมสหกรณ์
- ๕.๑๒ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
- ๕.๑๓ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
- ๕.๑๔ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๑๐. หมวด ๘ กระทรวงคมนาคม ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- ๑๐.๑ สำนักงานรัฐมนตรี
- ๑๐.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง
- ๑๐.๓ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
- ๑๐.๔ กรมการขนส่งทางบก
- ๑๐.๕ กรมการขนส่งทางอากาศ
- ๑๐.๖ กรมทางหลวง
- ๑๐.๗ กรมทางหลวงชนบท
- ๑๐.๘ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

๑๑. หมวด ๙ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- ๑๑.๑ สำนักงานรัฐมนตรี
- ๑๑.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง
- ๑๑.๓ กรมควบคุมมลพิษ
- ๑๑.๔ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- ๑๑.๕ กรมทรัพยากรธรณี
- ๑๑.๖ กรมทรัพยากรน้ำ
- ๑๑.๗ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล
- ๑๑.๘ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- ๑๑.๙ กรมอุทยานแห่งชาติ
- ๑๑.๑๐ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑๒. หมวด ๑๐ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- ๑๒.๑ สำนักงานรัฐมนตรี
- ๑๒.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง
- ๑๒.๓ กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๑๒.๔ กรมอุตุนิยมวิทยา
- ๑๒.๕ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๑๓. หมวด ๑๑ กระทรวงพลังงาน ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- ๑๓.๑ สำนักงานรัฐมนตรี
- ๑๓.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง
- ๑๓.๓ กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
- ๑๓.๔ กรมธุรกิจพลังงาน
- ๑๓.๕ กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
- ๑๓.๖ สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

๑๔. หมวด ๑๒ กระทรวงพาณิชย์ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- ๑๔.๑ สำนักงานรัฐมนตรี
- ๑๔.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง
- ๑๔.๓ กรมการค้าต่างประเทศ
- ๑๔.๔ กรมการค้าภายใน
- ๑๔.๕ กรมการประกันภัย
- ๑๔.๖ กรมการค้าระหว่างประเทศ
- ๑๔.๗ กรมทรัพย์สินทางปัญญา
- ๑๔.๘ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
- ๑๔.๙ การส่งเสริมการค้าส่งออก

๑๕. หมวด ๑๓ กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ

ดังต่อไปนี้

- ๑๕.๑ สำนักงานรัฐมนตรี
- ๑๕.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง
- ๑๕.๓ กรมการปกครอง
- ๑๕.๔ กรมการพัฒนาชุมชน
- ๑๕.๕ กรมที่ดิน
- ๑๕.๖ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๑๕.๗ กรมโยธาธิการและผังเมือง
- ๑๕.๘ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑๖. หมวด ๑๔ กระทรวงยุติธรรม ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ

ดังต่อไปนี้

- ๑๖.๑ สำนักงานรัฐมนตรี
- ๑๖.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง
- ๑๖.๓ กรมคุมประพฤติ
- ๑๖.๔ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
- ๑๖.๕ กรมบังคับคดี
- ๑๖.๖ กรมพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- ๑๖.๗ กรมราชทัณฑ์
- ๑๖.๘ กรมสอบสวนคดีพิเศษ
- ๑๖.๙ สำนักงานกิจการยุติธรรม
- ๑๖.๑๐ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์

๑๗. หมวด ๑๕ กระทรวงแรงงาน ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ

ดังต่อไปนี้

- ๑๗.๑ สำนักงานรัฐมนตรี
- ๑๗.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง
- ๑๗.๓ กรมการจัดหางาน
- ๑๗.๔ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- ๑๗.๕ กรมสวัสดิการคุ้มครองแรงงาน
- ๑๗.๖ สำนักงานประกันสังคม

๑๘. หมวด ๑๖ กระทรวงวัฒนธรรม ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ
ดังต่อไปนี้

- ๑๘.๑ สำนักงานรัฐมนตรี
- ๑๘.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง
- ๑๘.๓ กรมการศาสนา
- ๑๘.๔ กรมศิลปากร
- ๑๘.๕ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- ๑๘.๖ สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

๑๙. หมวด ๑๗ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มี
ส่วนราชการดังต่อไปนี้

- ๑๙.๑ สำนักงานรัฐมนตรี
- ๑๙.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง
- ๑๙.๓ กรมวิทยาศาสตร์บริการ
- ๑๙.๔ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ

๒๐. หมวด ๑๘ กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ และการจัดระเบียบราชการ
กระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

๒๑. หมวด ๑๙ กระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการ
ดังต่อไปนี้

- ๒๑.๑ สำนักงานรัฐมนตรี
- ๒๑.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง
- ๒๑.๓ กรมการแพทย์
- ๒๑.๔ กรมควบคุมโรค
- ๒๑.๕ กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
- ๒๑.๖ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- ๒๑.๗ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
- ๒๑.๘ กรมสุขภาพจิต
- ๒๑.๙ กรมอนามัย
- ๒๑.๑๐ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

๒๒. หมวด ๒๐ กระทรวงอุตสาหกรรม ได้กำหนดอำนาจหน้าที่และให้มีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- ๒๒.๑ สำนักงานรัฐมนตรี
- ๒๒.๒ สำนักงานปลัดกระทรวง
- ๒๒.๓ กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- ๒๒.๔ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
- ๒๒.๕ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
- ๒๒.๖ สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
- ๒๒.๗ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- ๒๒.๘ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- ๒๒.๙ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

๒๓. ในหมวด ๒๑ ของพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง รวมถึงกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าวได้ด้วย ซึ่งมีดังนี้

- ๒๓.๑ สำนักราชเลขาธิการ
- ๒๓.๒ สำนักพระราชวัง
- ๒๓.๓ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
- ๒๓.๔ สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- ๒๓.๕ สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ
- ๒๓.๖ ราชบัณฑิตยสถาน
- ๒๓.๗ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ๒๓.๘ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- ๒๓.๙ สำนักงานอัยการสูงสุด

๒๔. ในบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่งบประมาณ หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันทั้งปวงของส่วนราชการที่ถูกยุบตามมาตรา ๓ ให้เป็นของส่วนราชการตามพระราชบัญญัตินี้

๒. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๒๖ ก ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๕

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากข้าวเป็นพืชที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจไทย แต่ปัจจุบันหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องข้าวมีอยู่หลายหน่วยงานและกระจัดกระจายอยู่ตามส่วนราชการต่างๆ ในกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ จึงสมควรให้มีการจัดตั้งกรมการข้าวขึ้นมีฐานะเป็นส่วนราชการระดับกรมเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลเรื่องข้าวโดยเฉพาะ ให้ครอบคลุมถึงการปรับปรุงพัฒนาการปลูกข้าวให้มีผลผลิตต่อพื้นที่และคุณภาพสูงขึ้น การพัฒนาพันธุ์ การอนุรักษ์และคุ้มครองพันธุ์ การผลิตเมล็ดพันธุ์ การตรวจสอบรับรอง มาตรฐาน การส่งเสริมและเผยแพร่เพื่อพัฒนาชาวนา การแปรรูปและการจัดการอื่นๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าข้าว รวมทั้งการตลาดและการส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับข้าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) ของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

“(๒/๑) กรมการข้าว”

๓. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๔๕ ก ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

วันเริ่มใช้บังคับ ๑ กันยายน ๒๕๕๐

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติให้จัดตั้งคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยแทนกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ และให้โอนบรรดา กิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ เงินของกองทุน เพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย เงินของ กองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิต เงินของกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันของ กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับงานประกันวินาศภัย งานประกันชีวิต และงาน

คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และให้โอนการดำเนินคดีและการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการ หรือลูกจ้างและเงินงบประมาณ หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำและเงินต่างๆ ที่จ่ายควมเงินเดือนซึ่งมีผู้ครองอยู่ ให้โอนไปเป็นของสำนักงาน ปลัดกระทรวง กระทรวงพาณิชย์ กรณีจึงมีความจำเป็นต้องยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก (๕) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

นางสุณีย์ ธีรวิรุฬห์/จัดทำ

นายสุเทพ ธีรพงษ์กุล/ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

พันธุ์พืช (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืช

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้น
โดยไม่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการค้า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง

(๑) เมล็ดพันธุ์ควบคุม

(๒) พืชสงวน

(๓) พืชต้องห้าม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตรวบรวม ขยาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขอใบอนุญาต

(๑) บรรลุนิติภาวะ

(๒) มีถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานในประเทศไทย

(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) มีสถานที่ที่เหมาะสมในการรวบรวม ขยาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามที่ขอรับใบอนุญาต

(๕) ใช้ชื่อในการประกอบพาณิชย์กิจไม่ซ้ำหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจของผู้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หรือผู้ซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบสองปี

(๖) มีคุณสมบัติหรือไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอใบอนุญาตต้องมีลักษณะตาม (๒) (๔) (๕) และ (๖) และต้องมีผู้ดำเนินกิจการซึ่งมีลักษณะตาม (๑) (๒) (๓) และ (๖) ด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (ง) ของ (๒) ของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ง) นำนักสุทธิตของเมล็ดพันธุ์ควบคุมตามระบบเมตริก หรือจำนวนเมล็ดพันธุ์ควบคุมหรือหน่วยวัดอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๖ การดำเนินการรวบรวม ขยาย นำเข้า ส่งออกหรือนำผ่าน หรือนำหรือส่งไปยังท้องที่ใดในราชอาณาจักรซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุม พืชสงวน และพืชต้องห้ามแล้วแต่กรณี ของหน่วยงาน

ของรัฐที่จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการค้าที่ทำอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปได้จนแล้วเสร็จ แต่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการค้าต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืชในส่วนที่เกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์ควบคุม พืชสงวน และพืชต้องห้าม เพื่อให้การตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ควบคุมและการกำกับดูแลพืชสงวนและพืชต้องห้ามเป็นไปอย่างทั่วถึง รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอใบอนุญาตรวบรวม ขาย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าต้องเป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะและมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเพื่อความเหมาะสม และแก้ไขเพิ่มเติมข้อความที่ระบุในฉลากสำหรับภาชนะบรรจุเมล็ดพันธุ์ควบคุมเพื่อการค้าโดยให้แสดงจำนวนเมล็ดพันธุ์ควบคุมหรือหน่วยวัดอื่น ๆ ของพืชแต่ละชนิดให้เป็นไปตามหลักสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติตั้งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๑๕ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๕๒ ก หน้า ๒๔-๒๖ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๒ ตอนที่ ๔๐ ฉบับพิเศษหน้า ๕ - ๓๖ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ฐานะในทางเศรษฐกิจของประเทศและของประชาชนจึงขึ้นอยู่กับเกษตรกรรมเป็นสำคัญ แต่ปรากฏว่าการเพาะปลูกของเกษตรกรให้ผลต่อไร่น้อยกว่าที่ควรจะได้รับมาก และผลิตผลยังมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน เมื่อมีการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ สินค้าเกษตรของประเทศไทยจึงตกอยู่ในฐานะเสียเปรียบทั้งในด้านคุณภาพและราคา อันเป็นผลเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศโดยตรง ทั้งนี้ ก็เพราะประเทศไทยยังขาดการส่งเสริมและการควบคุมการใช้พันธุ์พืชที่ดี ทั้งยังปล่อยให้มีการประกอบการค้าพันธุ์พืชโดยเสรีไม่มีการควบคุมแต่ประการใด ทั้ง ๆ ที่ขณะนี้ มีผู้สั่งพันธุ์พืชจากต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายภายในประเทศ และมีการผลิตพันธุ์พืชจำหน่ายแก่เกษตรกรเพิ่มขึ้นทุกปี และปรากฏว่ามีการจำหน่ายพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพเกินความเป็นจริงเกี่ยวกับคุณภาพของพันธุ์พืชเป็นการหลอกลวงให้เกษตรกรได้รับความเสียหาย ฉะนั้นเพื่อให้เกษตรกรได้รับความคุ้มครองอย่างเพียงพอ และผู้ประกอบการค้าพันธุ์พืชสามารถดำเนินกิจการไปด้วยดี สมควรมีกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืชเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมเกษตรกรรมของประเทศไทยให้เจริญรุ่งเรือง และมีผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ มีบทบัญญัติ ๗๑ มาตรา ได้นิยามศัพท์ไว้จำนวน ๑๕ คำ ได้แก่ “พันธุ์พืช” “พันธุ์พืชควบคุม” “พันธุ์พืชรับรอง” “ฉลาก” “ภาชนะบรรจุ” “รวบรวม” “ขาย” “นำเข้า” “ส่งออก” “นำผ่าน” “สถานที่” “คณะกรรมการ” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “อธิบดี” และ “รัฐมนตรี” (มาตรา ๓)

พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๒) ผู้ขายพันธุ์พืชควบคุมที่บรรจุในภาชนะบรรจุซึ่งผู้รับใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าเป็นผู้บรรจุและเป็นการขายโดยมิได้เปิดภาชนะบรรจุ (มาตรา ๔)

หมวด ๑ คณะกรรมการพันธุ์พืช (มาตรา ๖-๑๑)

-กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการพันธุ์พืชตามมาตรา ๖

- วาระอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคราวละสองปีแต่อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้
- การพ้นจากตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนวาระตามมาตรา ๘
- การประชุมของคณะกรรมการ ตามมาตรา ๙
- อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ตามมาตรา ๑๐ และ มาตรา ๑๑

หมวด ๒ การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม (มาตรา ๑๒-๒๐)

-รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดชนิดและชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืช ชนิดใดเป็นพันธุ์พืชควบคุมตามมาตรา ๑๒ และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุมตามมาตรา ๑๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามประกาศซึ่งออกตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา ๕๕

-ห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขาย นำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องเก็บพันธุ์พืชควบคุมไว้ในสถานที่เก็บพันธุ์พืชควบคุมตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต(มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง) หากผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ(มาตรา ๕๖) ซึ่งการขออนุญาตและออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๔ วรรคสอง)

หมวด ๓ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม (มาตรา ๒๑-๒๗)

-ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า (๑) บรรจุนพันธุ์พืชควบคุมในภาชนะบรรจุนอกสถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือ (๒) ขายพันธุ์พืชควบคุมที่บรรจุในภาชนะบรรจุไม่ตรงตามฉลาก (มาตรา ๒๑)

-ให้ผู้รับใบอนุญาตรวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าปฏิบัติตามมาตรา ๒๒

-ให้ผู้รับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าปฏิบัติตามมาตรา ๒๓

-ให้ผู้รับใบอนุญาตขายพันธุ์พืชควบคุมปฏิบัติตามมาตรา ๒๔

-ให้ผู้รับใบอนุญาตแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายภายในอาคารที่ระบุไว้ในใบอนุญาต (มาตรา ๒๕)

-ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนภายในสิบห้าวันตามมาตรา ๒๖

-ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตย้ายสถานที่รวบรวม สถานที่ขาย สถานที่นำเข้า สถานที่ส่งออก หรือสถานที่เก็บ ซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า เว้นแต่ได้รับอนุญาต (มาตรา ๒๗) หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษตามมาตรา ๕๕

หมวด ๔ การรับรองและการควบคุมพันธุ์พืช (มาตรา ๒๘-๓๘)

-ผู้ใดประสงค์จะได้หนังสือรับรองพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชรับรองตามพระราชบัญญัตินี้ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๘

-ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดและชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชสงวน (มาตรา ๒๕)

-ห้ามมิให้ผู้ใดส่งออกซึ่งพันธุ์พืชสงวนมาตรา ๓๐ และรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าหรือส่งพันธุ์พืชสงวนชนิดใดและในปริมาณเท่าใดออกนอกเขตท้องที่ใด(มาตรา ๓๑)

-ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดและชื่อพันธุ์ของพันธุ์พืชชนิดใดให้เป็นพันธุ์พืชต้องห้าม (มาตรา ๓๒) ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้าซึ่งพันธุ์พืชต้องห้าม(มาตรา ๓๓)

-กำหนดพันธุ์พืชที่มีลักษณะเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๓๔ และห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขายนำเข้า หรือส่งออก ซึ่งพันธุ์พืชเสื่อมคุณภาพ(มาตรา ๓๖)

-กำหนดลักษณะพันธุ์พืชปลอมปนตามมาตรา ๓๕ และห้ามมิให้ผู้ใดรวบรวม ขายนำเข้า หรือส่งออกซึ่งพันธุ์พืชปลอมปน(มาตรา ๓๗)

-ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาคุณภาพของพันธุ์พืชควบคุมอันเป็นเท็จหรือเกิดความจริงซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือสำคัญผิดในคุณภาพของพันธุ์พืชนั้น (มาตรา ๓๘)

หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๓๙ - ๔๕)

-พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ เพื่อประกอบการพิจารณาได้ และมีอำนาจเข้าไปในสถานที่รวบรวมพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้า สถานที่ขาย สถานที่เก็บซึ่งพันธุ์พืชควบคุมเพื่อการค้าระหว่างเวลาทำการ หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรทุกพันธุ์พืชในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อ ตรวจสอบ นำพันธุ์พืช ค้น ยึด หรืออายัด ตามมาตรา ๓๙

-การค้น ยึดหรืออายัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและทำบัญชีรายละเอียดของสิ่งที่ค้น ยึดหรืออายัดไว้อ่านให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือพยานแล้วแต่กรณีฟังและให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ตามมาตรา ๔๑

หมวด ๖ การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา ๔๖ - ๕๑)

-พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันตามมาตรา ๔๖

-พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีมีอำนาจสั่งถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดได้ตามมาตรา ๔๗

-ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ยกอุทธรณ์หรือแก้ไขคำสั่งอธิบดี หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ในทางที่จะเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ได้ ตามมาตรา ๕๐

หมวด ๗ สถิติพันธุ์พืช (มาตรา ๕๒ - ๕๔)

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๕๕ - ๗๑) และอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

๒. พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๔๐ หน้า ๓๙ - ๕๔ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๘ เมษายน ๒๕๓๕

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยพันธุ์พืชที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากไม่สามารถควบคุมการขยายพันธุ์พืชโดยวิธีอื่นนอกเหนือจากวิธีธรรมชาติและในการกำหนดความหมายของพันธุ์พืชยังไม่ตรงตามหลักวิชาการและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้มีการขึ้นทะเบียนพันธุ์พืช การรับรองพันธุ์พืช เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการคิด ค้น และปรับปรุงพันธุ์พืชใหม่ ๆ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ และเนื่องจากประเทศไทยได้เข้ามาเป็นภาคีสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่กำลังจะสูญพันธุ์ (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๒๖ ซึ่งอนุสัญญามีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองพืชป่ามิให้สูญพันธุ์ไปจากโลกโดยการควบคุมการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์ป่านอกเหนือจากวิธีธรรมชาติให้สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติพันธุ์พืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติ ๒๓ มาตรา ได้ยกเลิกความในบางมาตราแห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๓ โดยบัญญัตินิยามศัพท์ใหม่ จำนวน ๒๒ คำ ได้แก่ พันธุ์พืช เมล็ดพันธุ์ เมล็ดพันธุ์ควบคุม เมล็ดพันธุ์รับรอง พันธุ์พืชขึ้นทะเบียน พันธุ์พืชรับรอง พืชสวน พืชต้องห้าม พืชอนุรักษ์ การขยายพันธุ์เทียม ฉลาก ภาชนะบรรจุ รวบรวม ขยาย นำเข้า ส่งออก นำผ่าน สถานที่คณะกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ อธิบดีและรัฐมนตรี (มาตรา ๓)

๒. ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้บังคับแก่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์หรือส่วนราชการอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง

(๑) เมล็ดพันธุ์ควบคุม

(๒) พืชสงวน

(๓) พืชต้องห้าม”

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

โดยเป็นการแก้ไขเพิ่มให้ผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมศุลกากรเป็นกรรมการพันธุ์พืช (มาตรา ๕)

๔. ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๖) ซึ่งแก้ไขวรรคตอนเล็กน้อย

๕. ยกเลิกชื่อหมวด ๒ การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุมและความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๗)

โดยเป็นการแก้ไข คำว่า “พันธุ์พืช” เป็น “เมล็ดพันธุ์พืช” ซึ่งนิยามศัพท์คำว่า “เมล็ดพันธุ์พืช” หมายความว่า เมล็ด หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชที่ใช้เพาะปลูกหรือใช้ทำพันธุ์ เช่น ต้น คอ หน่อ เหง้า กิ่ง แขนง ตา ราก หัว ดอก หรือผล

๖. ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๘)

๗. ยกเลิกชื่อหมวด ๓ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเกี่ยวกับพันธุ์พืชควบคุม และความในมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๙)

๘. ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๐)

๙. ยกเลิกความในหมวด ๔ การรับรองและการควบคุมพันธุ์พืชมาตรา ๒๘ ถึงมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๑)

๑๐. ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๒)

๑๑. เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๙ ทวิและมาตรา ๓๙ ตริ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ (มาตรา ๑๓)

โดยได้กำหนดเพิ่มเติมให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจค้นคลังสินค้า ยานพาหนะ กระเป๋าหิ้วห่อ ตลอดจนตัวบุคคลภายในเขตด่านตรวจพืชที่ประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการกักพืชภายในด่านศุลกากร ด่านตรวจ ด่านพรมแดน เขตศุลกากร และทางอนุมัติซึ่งประกาศตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

และมีอำนาจยึดและส่งกลับพืชอนุรักษ์ที่นำเข้าโดยไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณียึดพันธุ์พืชอนุรักษ์ที่ถูกยึดต้องตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร ส่วนกรณีส่งกลับ ประเทศต้นทางต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น หากไม่ยินยอมออกค่าใช้จ่าย พืชอนุรักษ์นั้นตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร

๑๒. ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๔)

๑๓. ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๕)

๑๔. ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๖)

๑๕. ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๗)

๑๖. เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘

ในกรณีผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ตี กล่าวคือ นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านพืชอนุรักษ์และซากพืชอนุรักษ์โดยมิได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ จัตวา กล่าวคือ ผู้ใดขยายพันธุ์เทียมพืชอนุรักษ์เพื่อการค้า โดยไม่ขึ้นคำขอทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดต่อกรมวิชาการเกษตร ต้องระวางโทษ (มาตรา ๑๘)

๑๗. ยกเลิกความในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๙)

๑๘. เพิ่มความเป็นมาตรา ๖๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน กล่าวคือ ได้กำหนดโทษในกรณีผู้ใดขัดขวางไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ ทวิ ต้องระวางโทษ(มาตรา ๒๐)

๑๙. ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน กล่าวคือ กรณีผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้วผู้ใดขยายเมล็ดพันธุ์ควบคุมของตนที่เหลืออยู่ให้บุคคลอื่น ซึ่งมีได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ หรือขยายภายหลังระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษ (มาตรา ๒๑)

๒๐. ยกเลิกความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๒)

๒๑. ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๒๓)

นางวนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ

นางภัทริดา สุฤณณ / ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหิดล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐

(๒) พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหิดล

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยมหิดล

“วิทยาเขต” หมายความว่า ส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น” หมายความว่า ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“สภาคณาจารย์” หมายความว่า สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยมหิดล

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยมหิดล ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยมหิดล พนักงานซึ่งจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยและพนักงานซึ่งจ้างโดยเงินอุดหนุนจากองค์กรภายนอกมหาวิทยาลัย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มหาวิทยาลัยมหิดลตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นมหาวิทยาลัยมหิดลตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล

มหาวิทยาลัยมหิดลมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม พระราชทานพระนามาภิไธย ของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ให้เป็นนามของมหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์ในการสร้าง พัฒนา ประมวล และประยุกต์องค์ความรู้ทั้งมวล และดำเนินการให้มีการเรียนรู้ในองค์ความรู้ดังกล่าว รวมตลอดทั้งเผยแพร่ความรู้ ส่งเสริม ปกป้องกันและรักษาสุขภาพอนามัย ทุนบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และการกีฬา ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมเป็นส่วนรวม

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยมีภาระหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ทำการวิจัย รวมตลอดทั้งส่งเสริม และสนับสนุนให้ทำการวิจัย เพื่อสร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้โดยกระทำอย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศและสังคมและก่อให้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย

(๒) ผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นให้บัณฑิตมีความรู้ ความสามารถในการวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสำนึกต่อสังคม และมีความใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง

(๓) ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

(๔) ให้บริการทางการแพทย์ การพยาบาล การสาธารณสุข และการบริการทางวิชาการและวิชาชีพ ให้เป็นที่ยอมรับในประเทศ และในระดับนานาชาติ

(๕) ทำการวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

(๖) สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรของสถาบันอื่น เข้าร่วมในการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้และเข้ารับการถ่ายทอดองค์ความรู้

(๗) ร่วมมือกับสถาบันอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อดำเนินการตาม (๑) ถึง (๖)

(๘) ส่งเสริมและทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม รวมทั้งบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลยั่งยืน

มาตรา ๕ ในการดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ และภาระหน้าที่ตามมาตรา ๘ ให้มหาวิทยาลัยคำนึงถึง

(๑) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา

(๒) ความเป็นเลิศทางวิชาการ ความมีเสรีภาพทางวิชาการ มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการ อันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

(๓) ความมีคุณธรรมและจริยธรรม

(๔) ความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม

(๕) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการบริหาร

(๖) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของบุคลากร

มาตรา ๑๐ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงาน ดังนี้

(๑) สำนักงานสภามหาวิทยาลัย

(๒) สำนักงานอธิการบดี

(๓) วิทยาเขต

(๔) คณะ

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนงานในมหาวิทยาลัยก็ได้

สำนักงานอธิการบดี มีหน้าที่จัดการงานบริหารทั่วไปของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

คณะ มีหน้าที่จัดการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต และบัณฑิตศึกษา ทำการวิจัยนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และให้บริการทางวิชาการ

สำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี วิทยาเขต คณะ และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น อาจแบ่งส่วนงานเป็นหน่วยงานภายในของส่วนงานนั้นได้

มาตรา ๑๑ การจัดตั้ง การรวม หรือการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแบ่งและการปรับปรุงหน่วยงานในส่วนงานตามมาตรา ๑๐ วรรคห้า ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

การดำเนินการตามมาตรานี้ ต้องคำนึงถึงคุณภาพทางวิชาการ การประหยัดงบประมาณ การลดความซ้ำซ้อน และการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารเป็นสำคัญ

มาตรา ๑๒ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือขององค์การระหว่างประเทศก็ได้ โดยในการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงนั้นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้

การจัดการศึกษาหรือการยกเลิกการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๔ กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

มาตรา ๑๕ มหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในมาตรา ๗ อำนาจและหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ ขาย สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยนและจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใดๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่างๆ ในทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือมีสิทธิในหรือหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยให้กระทำได้เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๔ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้

(๒) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น

(๓) ร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน หรือกับองค์การ หรือหน่วยงานต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ

(๔) กู้ยืมเงิน และให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน การลงทุนหรือการร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของมหาวิทยาลัย

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุน หรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๕) ออกพันธบัตรเพื่อการลงทุน โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๖) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ และประโยชน์อย่างอื่นให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดให้มีกองทุนเพื่อกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย โดยการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๔) จัดให้มีการพัฒนาทางวิชาการ และบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

(๕) ปกครองดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้จ่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ

(๖) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของมหาวิทยาลัย หรือการนำผลการค้นคว้าและวิจัยไปเผยแพร่ หรือหาประโยชน์เพื่อเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๖ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี

(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) เงินกองทุนที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการดำเนินการตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) และจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุหรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล ใช้จ่าย หรือจัดหาประโยชน์

(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และการพัฒนาการอุดมศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่รัฐบาลได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดแก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยในสัดส่วนเดียวกันเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้พนักงานมหาวิทยาลัยด้วย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีที่ยารายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๗ มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาว่าผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๘ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาจากการให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาโดยวิธีอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๙ ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย และการบริการทางวิชาการโดยตรง ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยในเรื่องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมิได้

มาตรา ๒๐ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย ต้องจัดการตามเจตนาของผู้อุทิศที่กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเจตนาดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๒๑ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบห้าคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

(๓) อธิการบดี

(๔) ประธานสภาคณาจารย์ นายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัย

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกตั้งจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ที่มีใช้คณาจารย์ประจำ

(๖) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสิบคน ซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำจำนวนห้าคน และจากผู้บริหารระดับคณบดีหรือเทียบเท่าจำนวนห้าคน

คุณสมบัติและวิธีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม (๒) คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจากรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอจำนวนหนึ่งคน

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

เมื่ออุปนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่แทนอุปนายกสภามหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย และจะแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัยด้วยก็ได้

มาตรา ๒๒ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๑ (๒) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้

กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๑ (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่อาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๒ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๑ (๒) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือยังมีได้เลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือได้มีการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่แล้ว

มาตรา ๒๔ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจและหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางในการพัฒนาของมหาวิทยาลัย

(๒) ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนงานนั้นเป็นเรื่องๆ ไปก็ได้

(๓) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย

การออกข้อบังคับตาม (๓) ต้องเป็นไปเพื่อความเป็นธรรม สร้างขวัญและกำลังใจโดยได้รับฟังความคิดเห็นของพนักงานและลูกจ้างมหาวิทยาลัยประกอบด้วย

(๔) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานการเงิน การพัสดุและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๕) อนุมัติแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัย

(๖) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา ๑๐ รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานดังกล่าว

(๗) อนุมัติการรับเข้าสมทบและการยกเลิกการสมทบของสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น

(๘) อนุมัติการจัดการศึกษาและการยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น

(๙) อนุมัติการเปิดสอนและหลักสูตรการศึกษา รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม และการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(๑๐) อนุมัติการให้ปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร ทั้งของมหาวิทยาลัย และที่มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญากิตติมศักดิ์

(๑๑) พิจารณาสรรหา และดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และอธิการบดี

(๑๒) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๕๖ วรรคสาม

(๑๔) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๑๕) วางนโยบายและกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ การจัดหาผลประโยชน์ และการลงทุน

(๑๖) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและอนุมัติงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย

(๑๗) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงานต่าง ๆ

(๑๘) รับรองรายงานประจำปีของมหาวิทยาลัย และเสนอรายงานนั้นต่อรัฐมนตรีเพื่อรับทราบ

(๑๙) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย คณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัย คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๒๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดหรือส่วนงานใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๒๕ การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๖ ให้มีสภาคณาจารย์ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งเป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกสภาคณาจารย์ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาคณาจารย์ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๗ สภาคณาจารย์มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี ในกิจการของมหาวิทยาลัย

(๒) เสนอแนะข้อคิดเห็น คำแนะนำ และให้คำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัย และอธิการบดีเกี่ยวกับมาตรฐานและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย รวมทั้งการกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณดังกล่าว ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๓) เสนอแนะข้อคิดเห็น คำแนะนำ และให้คำปรึกษาแก่สภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีเกี่ยวกับการพัฒนาอาจารย์ทางด้านทักษะแห่งวิชาชีพคณาจารย์

(๔) ติดตามและประเมินผลการพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยทางด้านทักษะแห่งวิชาชีพคณาจารย์

(๕) เชิดชูและผดุงเกียรติคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

หมวด ๓

การบริหารงาน

มาตรา ๒๘ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๙ อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติ
ตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง

มาตรา ๓๐ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๐ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่
- (๗) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๒ วรรคสาม
- (๘) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓

มาตรา ๓๒ ให้สภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีเมื่อครบ
สองปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย

ในกรณีที่อธิการบดีไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง และสภามหาวิทยาลัย
มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้พ้น
จากตำแหน่ง ให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๓ อธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่า
จากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์
ศาสตราจารย์พิเศษ หรือศาสตราจารย์เกียรติคุณ หรือเคยดำรงตำแหน่งดังกล่าว รวมทั้งมีคุณสมบัติและ
ไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่น ตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ อธิการบดีเป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั้งปวง ให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) บริหารการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย

(๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการ รองหัวหน้าส่วนงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่น หัวหน้าหน่วยงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๑๐ วรรคห้า รองหัวหน้าหน่วยงาน ภายในของส่วนงานตามมาตรา ๑๐ วรรคห้า ผู้อำนวยการโรงพยาบาล รองผู้อำนวยการโรงพยาบาล และ อาจารย์พิเศษ

(๔) บรรจุ แต่งตั้ง ดำเนินการทางวินัย และถอดถอนพนักงานมหาวิทยาลัย รวมทั้งดำเนินการ บริหารงานบุคคลตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๕) จัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการ โดยปฏิบัติตามนโยบายและแผนงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๖) จัดหารายได้และทรัพยากรอื่นจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และจัดทำงบประมาณรายรับและรายจ่ายเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภา มหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๓๕ ในสำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี ให้มีหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น และจะให้มีรองหัวหน้าส่วนงานตามจำนวนที่สภา มหาวิทยาลัยกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมายก็ได้

การแต่งตั้งหัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายจากอธิการบดีคนหนึ่งเป็น ผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาเขตตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๓ ในแต่ละคณะและส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้มีคณบดีหรือผู้อำนวยการคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของส่วนงานนั้น และจะให้ มีรองคณบดีหรือรองผู้อำนวยการตาม จำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่คณบดีหรือผู้อำนวยการ มอบหมายก็ได้

คณบดีหรือผู้อำนวยการตามวรรคหนึ่งต้องสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาหรือเทียบเท่าจาก มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

คณบดีหรือผู้อำนวยการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรง ตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

การบริหารงานในคณะหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งวิธีการสรรหาอำนาจและหน้าที่ของ คณบดีหรือผู้อำนวยการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การพ้นจากตำแหน่งคณบดีหรือผู้อำนวยการก่อนครบวาระ การรักษาการแทนให้นำมาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แล้วแต่กรณี

รองคณบดีหรือรองผู้อำนวยการนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งและถอดถอนโดยคำแนะนำของคณบดี หรือผู้อำนวยการ แล้วแต่กรณี จากผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดีหรือผู้อำนวยการ และเมื่อคณบดี หรือผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีหรือรองผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๔ ในหน่วยงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๑๐ (๓) และ (๔) ให้มีหัวหน้า หน่วยงานเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของหน่วยงานและอาจมีรองหัวหน้าหน่วยงานเพื่อทำ หน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่หัวหน้าหน่วยงานตามมาตรา ๑๐ (๓) และ (๔) มอบหมายได้

การแต่งตั้ง คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าหน่วยงานและ รองหัวหน้าหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การรักษาการแทนหัวหน้าหน่วยงานตามวรรคหนึ่งให้นำมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อหัวหน้าหน่วยงานพ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าหน่วยงานพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่มีการจัดตั้งโรงพยาบาลตามมาตรา ๑๐ วรรคสองหรือมาตรา ๑๐ วรรคห้า ให้มีผู้อำนวยการโรงพยาบาลเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการบริหารงานของโรงพยาบาล และ อาจมีรองผู้อำนวยการโรงพยาบาลเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลมอบหมายก็ได้

การแต่งตั้ง คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการ
โรงพยาบาลและรองผู้อำนวยการโรงพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

การรักษาการแทนผู้อำนวยการโรงพยาบาล ให้นำมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลพ้นจากตำแหน่ง ให้รองผู้อำนวยการโรงพยาบาลพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๔๐ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี
ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลและรองผู้อำนวยการโรงพยาบาล
จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้อง
ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็น
ผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคนให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน
ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่งหรือมี
แต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง เป็นผู้
รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่มิถูกหมายแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่
อย่างไร ให้ผู้รักษาการแทนมีอำนาจและหน้าที่เป็นกรรมการ หรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรง
ตำแหน่งนั้นในระหว่างรักษาการแทนด้วย

มาตรา ๔๒ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของวิทยาเขต คณะ หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น
อธิการบดีจะมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนงานนั้นก็ได้

คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนงานซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดี อาจมอบอำนาจต่อ
ให้รองคณบดี รองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้นปฏิบัติหน้าที่ที่รับมอบ
อำนาจนั้นแทนได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี และให้ผู้รับมอบอำนาจหรือผู้รับมอบอำนาจต่อ
มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

หมวด ๔

การประกันคุณภาพและการประเมิน

มาตรา ๔๓ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาและการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาและการวิจัยตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ เมื่อครบสี่ปีนับแต่วันจัดตั้งส่วนงานของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๐ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินส่วนงานดังกล่าวโดยผู้ประเมินซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิใช่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย แล้วรายงานสภามหาวิทยาลัยและประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และให้มีการประเมินดังกล่าวทุกสี่ปี

การประเมินส่วนงานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยให้ใช้หลักการตามมาตรา ๕ และนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามมาตรา ๒๔ (๑) เป็นเกณฑ์ในการประเมิน โดยให้หาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย นักศึกษา บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย บุคคลซึ่งเป็นนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตนั้นและบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุด้วยว่าส่วนงานดังกล่าวควรปรับปรุงการดำเนินการใดหรือควรมีส่วนงานนั้นหรือหน่วยงานภายในของส่วนงานนั้นต่อไปหรือไม่ด้วย

มาตรา ๔๕ ให้มีการประเมินการดำเนินงานโดยรวมของมหาวิทยาลัย โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๔ ด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๖ เมื่อครบหนึ่งปีหลังจากครบกำหนดเวลาการศึกษาตามหลักสูตรใดให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการเรียนการสอนและการวัดผลตามหลักสูตรนั้นโดยผู้ประเมินซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิใช่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและให้มีการประเมินดังกล่าวทุกห้าปีหรือเร็วกว่านั้นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด แล้วรายงานสภามหาวิทยาลัยและประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป

ให้นำความในวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับกับการประเมินหลักสูตรตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๕
การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๔๗ ให้มหาวิทยาลัยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามส่วนของมหาวิทยาลัย มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้ ทุน รายได้และค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

การบันทึกรายการในสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป

มาตรา ๔๘ ให้มหาวิทยาลัยจัดทำงบการเงิน และบัญชีรายรับและรายจ่ายส่งผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๙ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้สอบบัญชีของมหาวิทยาลัย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของมหาวิทยาลัยทุกรอบปีบัญชี

มาตรา ๕๐ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดีและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๕๑ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงิน เสนอต่อสภามหาวิทยาลัย ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี

มาตรา ๕๒ ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัยซึ่งแต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการและหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุม อำนาจและหน้าที่ และวิธีดำเนินการของคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้มีกรรมการ

สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๑ (๒) ไม่น้อยกว่าสามคนเป็นคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัย

ให้มีสำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัยทำหน้าที่หน่วยธุรการของคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัย และมีหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย โดยมีเลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบการบริหารงานประจำมหาวิทยาลัยเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบ เป็นหน่วยงานในสำนักงานสภามหาวิทยาลัยและขึ้นตรงต่อนายกสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๓ ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

หมวด ๖

การกำกับและดูแล

มาตรา ๕๔ รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้วให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕๕ บรรดาเรื่องที่มหาวิทยาลัยจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

หมวด ๗

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๕๖ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย
 สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นด้วยก็ได้โดยทำเป็น
 ประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตาม
 ขอบบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๗ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของ
 สภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษให้เป็นไปตามขอบบังคับ
 ของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๘ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่ง
 ไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์
 ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณให้เป็นไปตาม
 ขอบบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕๙ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์
 ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย
 เป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและการถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วย
 ศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามขอบบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๐ บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์
 ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์
 รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษหรือตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่อ
 อย่างอื่นตามมาตรา ๕๖ วรรคสาม ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดง
 วิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ. (พิเศษ)

การใช้คำนำหน้านามและการใช้อักษรย่อกำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๘

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๖๑ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก	เรียกว่า	ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๖๒ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และร่วมให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศหรือต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดรวมทั้งการใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๓ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๖๔ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่ผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๒๑ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งมิได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๕ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเจ้มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่ง นายกสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เจ้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ครูวิทยฐานะ เจ้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๖๖ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยก็ได้ โดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีไขเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานของมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๗ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยก็ได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เจ้มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย หรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มีสิทธิทำได้กระทำให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้

หรือมีวิทยฐานะ หรือตำแหน่งเช่นนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใด

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยที่วัตถุ หรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืน มาตรา ๖๖ วรรคสอง

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษแต่กระทางเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๐ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ งบประมาณ และรายได้ของมหาวิทยาลัยมหิดลตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๑ ให้ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยมหิดลและพนักงานซึ่งจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือลูกจ้างของส่วนราชการหรือพนักงานซึ่งจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยมหิดลต่อไป และให้ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะลูกจ้างของส่วนราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณี

ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง สิทธิเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นใดของข้าราชการตามวรรคหนึ่งและสิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของข้าราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นส่วนราชการ และให้ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการดังกล่าว รับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ผ่านมหาวิทยาลัยโดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณที่จ่ายในลักษณะ เงินเดือนและค่าจ้างประจำ และเงินอื่นที่เกี่ยวข้องและให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษาหรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

สิทธิในการเลื่อนตำแหน่งของลูกจ้างของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบ กระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการ

ในกรณีที่นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาหรือระเบียบ กระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างของส่วนราชการมาใช้บังคับ แต่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกรณีที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ด้วยเหตุผลใด ให้การดำเนินการในส่วนที่ไม่สอดคล้องกับ พระราชบัญญัตินี้ หรือในส่วนที่ไม่อาจนำมาใช้บังคับได้ เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๗๒ ให้พนักงานของมหาวิทยาลัยมหิดลซึ่งจ้างโดยเงินอุดหนุนอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๔ ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ ตามมาตรา ๗๑ ผู้ใดประสงค์จะเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ต้องแสดงเจตนาเปลี่ยน สถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยต่ออธิการบดีภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้มหาวิทยาลัยรับบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภามหาวิทยาลัย กำหนดโดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๗๑ ผู้ใดแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็น พนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายหลังกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีการ ประเมินบุคคลดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และเมื่อผ่าน การประเมินดังกล่าวแล้ว ให้มหาวิทยาลัยรับบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดโดยทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับการบรรจุตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นไม่น้อยกว่าเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ ตอบแทนอย่างอื่นที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการ ตามมาตรา ๗๔ สำหรับอัตราและตำแหน่งดังกล่าว

ข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๗๑ ที่มีได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงสถานะความเป็นข้าราชการ หรือลูกจ้างของส่วนราชการ

มาตรา ๗๔ บรรดาดำแหน่งข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการในมหาวิทยาลัยที่ว่างอยู่หรือว่างลงภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยุบเลิกตำแหน่งนั้น และให้โอนอัตราตำแหน่งและเงินงบประมาณแผ่นดินประจำอัตรา รวมตลอดทั้งงบบุคลากรที่จ่ายในลักษณะเงินเดือนและค่าจ้างประจำ ซึ่งตั้งไว้สำหรับตำแหน่งนั้นไปเป็นของมหาวิทยาลัยและให้ถือว่าการโอนเงินงบประมาณดังกล่าวเป็นการโอนเงินงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๗๕ ให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยมหิดลตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงอยู่ต่อไป จนกว่าจะมีประกาศของมหาวิทยาลัย จัดตั้งส่วนงานตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยให้เปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีโดยอนุโลม

การเปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามวรรคสองและวรรคสาม ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๘ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ อยู่ในวันที่

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไปอีกเป็นเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บุคคลนั้นดำรงตำแหน่งดังกล่าวต่อไปจนครบวาระ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง

การเปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามวรรคสองให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘๕ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘๓ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ นับแต่วันที่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัย

ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘๓ ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่ง และให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

สมาชิกภาพของสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการของพนักงานมหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๘๖ การดำรงตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้นับเป็นวาระการดำรงตำแหน่งของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำในวิทยาลัย คณะกรรมการประจำในสถาบัน ศูนย์ หรือสำนัก และคณะกรรมการอื่น ซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง

คณะกรรมการดังกล่าวใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาคณาจารย์ และสมาชิกสภาคณาจารย์ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นประธานสภาคณาจารย์และสมาชิกสภาคณาจารย์ต่อไป จนกว่าจะได้มาซึ่งประธานสภาคณาจารย์และสมาชิกสภาคณาจารย์ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๓ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมหิดลตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงมีฐานะศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยมหิดลตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๘๔ ให้ออกข้อบังคับหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้ออกข้อบังคับหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎทบทวน ประกาศทบทวนมหาวิทยาลัย ระเบียบและข้อบังคับที่ออกตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สมควรปรับปรุงการศึกษา ระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ และมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยมหิดลให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๒๕ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๙ วันพุธที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๙

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และ มีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔ /๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๖๘ ก หน้า ๔-๓๐ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือมีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่
คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเพณีการปกครองประเทศไทย ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ห้ามมิให้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสภาพทางกาย แต่บทบัญญัติมาตรา ๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นบทบัญญัติที่ถือปฏิบัติต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสภาพทางกาย สมควรแก้ไขบทบัญญัตินี้ดังกล่าวให้สอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๕ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๓๘ ก หน้า ๑๐-๑๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๓๕ หน้า ๑ - ๑๕ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๑ เมษายน ๒๕๓๕

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมืองให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน และกำหนดจำนวนตำแหน่งข้าราชการการเมืองให้ชัดเจน เพื่อช่วยในการปฏิบัติราชการของนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้มี ๑๒ มาตรา พร้อมกับตาราง บัญชีอัตราตำแหน่งเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการการเมือง หมายเลข ๑ - ๕ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘
- (๒) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๐
- (๕) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐
- (๖) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๗) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๘) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๑

๒. ข้าราชการการเมืองได้แก่บุคคลซึ่งรับราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมือง ดังนี้ (มาตรา ๔)

- (๑) นายกรัฐมนตรี
- (๒) รองนายกรัฐมนตรี
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๔) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๕) รัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๖) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
- (๗) รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง

- (๘) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
- (๙) ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี
- (๑๐) ที่ปรึกษารัฐมนตรี และที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๑) เลขานุการนายกรัฐมนตรี
- (๑๒) รองเลขานุการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
- (๑๓) โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๔) รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๕) เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๖) ประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี
- (๑๗) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๑๘) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๑๙) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๒๐) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง

ข้าราชการการเมืองซึ่งมิใช่รัฐมนตรีจะมีจำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

๓. ให้ถือว่าข้าราชการการเมืองเป็นข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายพลเรือน

๔. บทบัญญัติตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๘ มิให้ใช้บังคับแก่การรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการการเมืองผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

๕. ข้าราชการการเมืองซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย ถ้าได้รับเงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม หรือเงินค่ารับรองสำหรับสมาชิกสภาดังกล่าวแล้วไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้

การจ่ายเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการการเมือง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

๖. การแต่งตั้งและการออกจากตำแหน่งของรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๗. ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการการเมือง และที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ต้องมีคุณสมบัติตามพระราชบัญญัตินี้

นางสาวสุนีย์ ชีรวีรุห์ / จัดทำ

นางจารุวรรณ ควงวิชัย/ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก (๖) ของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเพณีการปกครองประเทศไทย ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ห้ามมิให้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสภาพทางกาย แต่บทบัญญัติมาตรา ๑๖ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นบทบัญญัติที่ถือปฏิบัติ ต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสภาพทางกาย สมควรแก้ไขบทบัญญัตินี้ดังกล่าว ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่..) พ.ศ. พิจารณาในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๓๘ ก หน้า ๑๖-๑๗ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๑๕ ฉบับพิเศษหน้า ๑ - ๖๔ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๒๘
วันเริ่มใช้บังคับ ๑ กันยายน ๒๕๒๘

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน แม้จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วรวม ๕ ครั้ง ก็ยังมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย ดังนั้น เพื่อให้การบริหารราชการกรุงเทพมหานครมีความเหมาะสมและคล่องตัวสามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนได้โดยสะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้เป็นไปตามหลักการปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ นี้มีบทบัญญัติ ๑๓๒ มาตรา ซึ่งได้ยกเลิกกฎหมาย ๖ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๙ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓ และสาระสำคัญมีดังนี้

หมวด ๑ การจัดระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (มาตรา ๖ - ๘)

ให้กรุงเทพฯ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น แบ่งพื้นที่การบริหารเป็นเขตและแขวง การแก้ไขเปลี่ยนแปลงอาณาเขตท้องที่กรุงเทพฯ ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ กรณีที่มีการตั้ง ยุบ หรือเปลี่ยนแปลงพื้นที่เขตให้กระทำโดยประกาศกระทรวงมหาดไทย ส่วนกรณี que แบ่งพื้นที่ออกเป็นแขวง การตั้ง ยุบ หรือเปลี่ยนแปลงแขวงให้ทำเป็นประกาศของกรุงเทพมหานคร ซึ่งทั้งสองกรณีดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒ การบริหารกรุงเทพมหานคร (มาตรา ๙ - ๕๙)

การบริหารกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ สภากรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ ๑ สภากรุงเทพมหานคร

๑. สภากรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งโดยถือเกณฑ์ราษฎรหนึ่งแสนคนเป็นประมาณในแต่ละเขต กล่าวคือ ในหนึ่งเขตเลือกตั้งให้มีสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (ส.ก.) ได้ ๑ คน ซึ่งการกำหนดเขตเลือกตั้งให้คำนวณตามเกณฑ์จำนวนราษฎร ตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรที่กระทรวงมหาดไทยประกาศครั้งสุดท้าย ก่อนวันประกาศพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้ง ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการของการกำหนดเขตเลือกตั้ง จำนวนแตกต่างของราษฎรในแต่ละเขตเลือกตั้ง และวิธีการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

๒. คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกฯ ต้องมีสัญชาติไทย อายุ ๒๐ ปี และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งนั้นติดต่อกันถึงวันเลือกตั้งเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕๐ วัน (มาตรา ๑๒) และจะต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ ได้แก่ วิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ทุพพลภาพและเป็นใบ้ซึ่งไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้ ภิกษุ สามเณร นักพรต นักบวช ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งโดยคำพิพากษา

๓. คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกฯ ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด (กรณีมีสัญชาติไทยแต่บิดาเป็นคนต่างด้าว ตามมาตรา ๑๕) อายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตติดต่อกันถึงวันสมัครเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕๐ วัน หรือกรณีมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตและเสียภาษี โรงเรือนและที่ดินหรือภาษีบำรุงท้องที่ในปีที่สมัคร หรือก่อนปีที่สมัครหนึ่งปี (มาตรา ๑๔) และต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ซึ่งประกอบด้วย ๑๓ อนุมาตรา เช่น ดิฉยาสีหาย เป็นบุคคลล้มละลาย ต้องคำพิพากษา เป็นสมาชิกสภาซึ่งมีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น เป็นข้าราชการประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของทางราชการ เป็นต้น

๔. อายุของสภากรุงเทพมหานคร กำหนดคราวละ ๔ ปี เมื่ออายุครบวาระ ต้องกำหนดให้มีการเลือกตั้งใหม่ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่อายุของสภาสิ้นสุดลง และวันเลือกตั้งต้องเป็นวันเดียวกันทั่วกรุงเทพฯ (มาตรา ๑๗)

๕. การยุบสภากรุงเทพมหานคร ในกรณีที่การดำเนินงานของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและสภากรุงเทพมหานครขัดแย้งกันจนอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่กรุงเทพมหานครหรือแก่ราชการ โดยส่วนรวม ผู้ว่าราชการกรุงเทพฯ อาจยื่นข้อเสนอให้ยุบสภาเพื่อเลือกตั้งสมาชิกฯ ใหม่ได้ โดยเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คือ ถ้ารัฐมนตรีไม่ประกาศยุบสภาภายใน ๑๕ วัน ผู้ว่าราชการกรุงเทพฯ อาจยื่นข้อเสนอขอทบทวนใหม่ได้อีกครั้งภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่รัฐมนตรีรับเรื่องข้อเสนอ และเมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพฯ เสนอขอทบทวน รัฐมนตรีจะเห็นควรให้ยุบสภาตามข้อเสนอขอทบทวนหรือไม่ จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับข้อเสนอขอทบทวนนั้น กรณีรัฐมนตรีไม่เห็นด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพฯ จะเสนอให้รัฐมนตรีสั่งยุบสภาฯ ในเหตุการณ์เดียวกันอีก ให้กระทำได้เมื่อพ้น ๕๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนด ๓๐ วันรัฐมนตรีฯ ได้รับข้อเสนอขอทบทวนนั้น

๖. สมาชิกภาพของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

๑. สมาชิกภาพเริ่มตั้งแต่วันเลือกตั้งและอยู่ในตำแหน่งตามอายุของสภากรุงเทพมหานคร

๒. สมาชิกภาพสิ้นสุดลงเมื่อครบวาระ หรือกระทำการต้องห้ามตามมาตรา ๒๒ และหรือด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓

๓. ประธานและรองประธานสภากรุงเทพมหานคร มีประธานสภากรุงเทพฯ จำนวน ๑ คน รองประธานไม่เกินจำนวน ๒ คน ดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี (มาตรา ๒๕) ซึ่งการพ้นจากตำแหน่งก่อนสิ้นวาระนั้นเมื่อขาดจากสมาชิกภาพหรือลาออก หรือเมื่อสมาชิกสภากรุงเทพมหานครมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกสภากรุงเทพฯ ทั้งหมด (มาตรา ๒๖) ทั้งนี้ อำนาจหน้าที่ของประธานและรองประธานสภาดังกล่าวเป็นไปตามข้อบังคับของสภากรุงเทพมหานคร (มาตรา ๒๗) โดยสภากรุงเทพมหานครมีอำนาจในการตราข้อบังคับเกี่ยวกับจรรยาบรรณของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ข้อบังคับการประชุมและกิจการอื่นที่เป็นหน้าที่ของสภากรุงเทพมหานคร (มาตรา ๒๘)

๘. การประชุมสภากรุงเทพมหานคร

๑. การประชุมเป็นครั้งแรกภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันเลือกตั้ง โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเรียกประชุม

๒. การประชุมสมัยสามัญ ในหนึ่งปีให้มีการประชุมสมัยสามัญไม่น้อยกว่า ๒ สมัย แต่ไม่เกิน ๔ สมัย จำนวนสมัยประชุมสามัญและวันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีแต่ละสมัยให้สภากรุงเทพมหานครกำหนด ซึ่งสมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดเวลา ๓๐ วัน ซึ่งประธานสภาฯ ส่งขยายสมัยประชุมสามัญได้ตามความจำเป็น ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน และหากปิดสมัยประชุมก่อนครบกำหนด ๓๐ วันกระทำได้โดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ ให้ประธานสภากรุงเทพมหานครเป็นผู้เรียกประชุมสภากรุงเทพมหานครตามสมัยประชุมและเป็นผู้เปิดหรือปิดการประชุม (มาตรา ๒๙)

๓. การประชุมวิสามัญ เมื่อมีกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพฯ หรือสมาชิกสภากรุงเทพฯ ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด อาจยื่นคำร้องต่อประธานสภากรุงเทพมหานคร ให้เรียกประชุมสมัยวิสามัญได้ ซึ่งประธานสภากรุงเทพฯ เรียกประชุมโดยกำหนดวันประชุมภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับคำร้อง ซึ่งสมัยประชุมวิสามัญมีกำหนดเวลา ๓๐ วัน แต่ถ้าจำเป็นต้องขยายเวลาให้ประธานสภาฯ ส่งขยายได้ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน (มาตรา ๓๑)

๔. สิทธิในการตั้งกระทู้ถามและตอบกระทู้ (มาตรา ๓๒) สิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป (มาตรา ๓๓)

๕. คณะกรรมการต่างๆ ของสภากรุงเทพมหานคร

๑. คณะกรรมการสามัญของสภากรุงเทพมหานคร คือ(เฉพาะผู้เป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเท่านั้น) ซึ่งมีวาระการปฏิบัติหน้าที่คราวละ ๒ ปี (มาตรา ๔๑, ๔๒) ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นพิจารณาแล้วเสนอรายงานต่อคณะกรรมการก็ได้

๒. คณะกรรมการวิสามัญของสภากรุงเทพมหานคร (ผู้ที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิก กรุงเทพมหานคร เมื่อคณะกรรมการวิสามัญได้รับมอบหมายและเสนอรายงานต่อสภากรุงเทพมหานครเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการวิสามัญดังกล่าวสิ้นสภาพไปทันที)

๑๐. ให้ประธานสภากรุงเทพมหานคร รองประธานสภากรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภา กรุงเทพมหานคร รวมทั้งคณะกรรมการที่สภากรุงเทพมหานครตั้งขึ้น หรือคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการ ตั้งขึ้น ได้รับเงินประจำตำแหน่ง เงินค่าเบี้ยประชุม และเงินตอบแทนอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาจาก งบประมาณของกรุงเทพมหานคร (มาตรา ๔๓)

ส่วนที่ ๒ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

๑. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีจำนวน ๑ คน ซึ่งราษฎรเลือกตั้งขึ้นโดยตรงและลับ โดย การเลือกตั้งจะกระทำได้เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

๒. คุณสมบัติผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามมาตรา ๑๔ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ (มาตรา ๔๖)

๓. วาระในการดำรงตำแหน่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร คราวละ ๔ ปี นับแต่วัน เลือกตั้ง เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้จัดการเลือกตั้งขึ้นใหม่ภายใน ๖๐ วัน กรณีตำแหน่งว่างลงโดยเหตุอื่น ให้เลือกตั้งขึ้นใหม่ ภายใน ๙๐ วัน และให้ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่งโดยเริ่มนับวาระใหม่ (มาตรา ๔๗)

๔. อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามมาตรา ๔๘ ประกอบด้วย ๗ อนุมาตรา เช่น กำหนดนโยบาย และบริหาร สั่ง อนุญาต อนุมัติ แต่งตั้ง และถอดถอน (เช่น ถอดถอนรองผู้ว่าฯ เลขานุการ ผู้ช่วยเลขานุการ และผู้ทรงคุณวุฒิ) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีหรือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมอบหมาย วางระเบียบเพื่อให้งานของกรุงเทพมหานคร เป็นไปโดยเรียบร้อย รักษาการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น นอกจากนี้ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครยังเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการกรุงเทพมหานครและลูกจ้าง กรุงเทพมหานครรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการกรุงเทพมหานคร (มาตรา ๕๐)

๕. การพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามมาตรา ๕๒

๖. ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เลขานุการผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รวมถึงประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษา เป็น ข้าราชการการเมือง ตามมาตรา ๕๘ ทั้งนี้ ข้าราชการการเมืองดังกล่าวและคณะกรรมการที่ผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครแต่งตั้ง ได้รับเงินเดือน เงินเพิ่ม เงินค่าเบี้ยประชุม และเงินตอบแทนอื่น สำหรับตำแหน่งตามที่ กำหนดในพระราชกฤษฎีกาจากงบประมาณของกรุงเทพมหานคร (มาตรา ๕๙)

หมวด ๓ การจัดระเบียบราชการของกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น ๒ ส่วน

ส่วนที่ ๑ ส่วนราชการกรุงเทพมหานคร โดยจัดระเบียบราชการกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น

- (๑) สำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๖๑
- (๒) สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๖๒
- (๓) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๖๓
- (๔) สำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๖๔, ๖๕
- (๕) สำนักหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นสำนัก มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๖๖, ๖๗

(๖) สำนักงานเขต

ส่วนที่ ๒ เขตและสภาเขต

๑. สำนักงานเขตให้มีผู้อำนวยการเขต เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการกรุงเทพมหานคร และลูกจ้างกรุงเทพมหานคร รับผิดชอบการปฏิบัติงานภายในเขต มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายบัญญัติที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอ มีอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการเขต และอำนาจหน้าที่ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือปลัดกรุงเทพมหานครมอบหมาย

๒. สภาเขต ในเขตหนึ่ง ๆ ให้มีสภาเขตประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้ง จำนวนอย่างน้อยเขตละเจ็ดคน (ในเขตใดมีราษฎรเกินหนึ่งแสนคน ให้เพิ่มสมาชิกอีกหนึ่งคนต่อจำนวนราษฎรหนึ่งแสนคน เศษของหนึ่งแสนถ้าถึงห้าหมื่นหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งแสน)

๓. อายุของสภาเขต กำหนดคราวละ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาเขต เมื่อสภาเขตสิ้นสุดลงต้องจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ซึ่งกำหนดวันเลือกตั้งนั้นภายใน ๖๐ วัน แต่ถ้าตำแหน่งสมาชิกสภาเขตในเขตใดว่างลงถึงกึ่งจำนวนของสมาชิกสภาเขตให้สมาชิกภาพของสภาเขตแห่งนั้นเป็นอันสิ้นสุดลง และต้องมีการเลือกตั้งสมาชิกนั้นขึ้นใหม่ภายใน ๕๐ วัน

๔. ประธานและรองประธานสภาเขต

ให้สภาเขตเลือกสมาชิกสภาเขตเป็นประธาน ๑ คน และรองประธาน ๑ คน ซึ่งมีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ ๑ ปี

๕. การประชุมสมาชิกสภาเขต

การประชุมเริ่มแรกให้ผู้อำนวยการเขตนัดประชุมภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาเขต และให้สภาเขตกำหนดให้มีการประชุมสภาเขตอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

๖. อำนาจหน้าที่ของสภาเขตตามมาตรา ๗๕

หมวด ๔ การรักษาราชการแทน และการปฏิบัติราชการแทน (มาตรา ๘๑ - ๘๘)

หมวด ๕ อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร (มาตรา ๘๙ - ๙๖)

หมวด ๖ ข้อบัญญัติ (มาตรา ๙๗ - ๑๐๘)

หมวด ๗ การคลังและทรัพย์สินของกรุงเทพมหานคร (มาตรา ๑๐๙ - ๑๒๐)

หมวด ๘ ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับกรุงเทพมหานคร (มาตรา ๑๒๑ - ๑๒๓)

บทเฉพาะกาล (มาตรา ๑๒๔ - ๑๓๒)

๒. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๑ ฉบับพิเศษหน้า ๒๐๘ - ๒๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

วันเริ่มใช้บังคับ ๑ มกราคม ๒๕๓๕

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครในส่วนที่เกี่ยวกับรายได้ เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ภาษีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ นี้มีบทบัญญัติ ๖ มาตราซึ่งได้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยบัญญัติข้อความใหม่ใช้แทน (มาตรา ๓) และบัญญัติเพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ (มาตรา ๔) สาระสำคัญมีดังนี้

๑. สาระสำคัญที่เปลี่ยนแปลงของมาตรา ๑๑๒ เป็นการเพิ่มเติมถ้อยคำกรณีภาษีและค่าธรรมเนียมเปลี่ยนเป็น “ภาษีอากรและค่าธรรมเนียม” และในอนุมาตรา (๑) ภาษีการค้าเปลี่ยนเป็น “ภาษีธุรกิจเฉพาะ”

๒. “มาตรา ๑๑๒ ทวิ กรุงเทพมหานครมีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละศูนย์ให้กรุงเทพมหานครเก็บในอัตราร้อยละศูนย์

(๒) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่น ให้กรุงเทพมหานครเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

ภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา นี้ ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร”

๓. กรณีที่กรุงเทพมหานครยังมิได้มอบให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีกเท่ากับอัตราภาษีตามมาตรา ๑๑๒ ทวิ

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแล้วและให้ถือว่าการเรียกเก็บตามมาตรานี้ได้มอบหมายให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๑๑๖ (มาตรา ๕)

๓. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕ ก หน้า ๑ - ๓ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๕

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่ยังไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๔ ประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัตินี้ดังกล่าวให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๔ และให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็น ต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ นี้มีบทบัญญัติ ๕ มาตรา สาระสำคัญมีดังนี้

๑. ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

(๑) สัญชาติไทย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้งและ

(๓) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันจนถึงวันเลือกตั้ง ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน”

๒. ให้ยกเลิก (๒) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร คือ

- (๑) ดิคาเสพติดให้โทษ
- (๒) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี
- (๓) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๑๓ (๑) (๓) หรือ (๕)
- (๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก และถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๕) เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไป โดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๖) เป็นบุคคลหูหนวกและเป็นใบ้ *
- (๗) เป็นสมาชิกสภาซึ่งมีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๘) เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาซึ่งมีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๙) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
- (๑๐) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๑๑) เป็นบุคคลซึ่งทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้าง เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๑๒) เป็นผู้ถูกถอดถอนให้ออกจากตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบสี่ปี
- (๑๓) เป็นผู้ถูกให้ออกจากตำแหน่งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครตามมาตรา ๒๓ (๘) ถึงวันสมัครรับเลือกตั้งยังไม่ครบสี่ปี
- (๑๔) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ”

* ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๓)

๔. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๒๒ - ๒๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒
วันเริ่มใช้บังคับ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๒

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่บทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ในส่วนของการกำหนดคุณสมบัติผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งที่เกี่ยวกับการมีสัญชาติไทยและการถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งยังไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยยังได้เพิ่มสิทธิของราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถลงคะแนนเสียงให้สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่นเพื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ รวมทั้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่บำรุงรักษาสีลปะ จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

๑) ยกเลิกความใน ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) มีสัญชาติไทย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี” (มาตรา ๓)

๒) ยกเลิกความใน ๑๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง” (มาตรา ๔)

๓) ยกเลิกความใน ๑๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด” (มาตรา ๕)

๔) ยกเลิกมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

๕) เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ๒๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

“(๕) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตกรุงเทพมหานครได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และถ้าสมาชิกภาพของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครสิ้นสุดลงพร้อมกันทั้งหมดเพราะเหตุดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นการยุบสภากรุงเทพมหานคร” (มาตรา ๗)

๖) เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ๕๒ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

“(๕) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตกรุงเทพมหานครได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น” (มาตรา ๘)

๗) เพิ่มความต่อไปนี้เป็น มาตรา ๘๕ (๑๔ ทวิ) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

“(๑๔ ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น” (มาตรา ๙)

๘) ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๘ ร่างข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครจะเสนอได้ก็แต่โดยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร หรือราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น ในกรณีสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเป็นผู้เสนอต้องมีสมาชิกสภากรุงเทพมหานครลงนามรับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกสภากรุงเทพมหานครทั้งหมด” (มาตรา ๑๐)

นางวนิดา อินทรอำนวย / จัดทำ

นางภัทริดา สุคุณณี / ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคเจ็ดและวรรคแปดของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

“กระทรวงใดมีภารกิจเพิ่มขึ้น และมีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องมีรองปลัดกระทรวงมากกว่าที่กำหนด
ไว้ในวรรคห้าหรือวรรคหก คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

จะร่วมกันอนุมัติให้กระทรวงนั้นมีรองปลัดกระทรวงเพิ่มขึ้นเป็นกรณีพิเศษโดยจะกำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนไขไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

ในการดำเนินการตามวรรคเจ็ด ให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจัดให้มีการประชุมพิจารณาร่วมกัน โดยกรรมการแต่ละฝ่ายจะต้องมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม และในการออกเสียงลงมติจะต้องได้คะแนนเสียงของกรรมการแต่ละฝ่ายเกินกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการฝ่ายดังกล่าวที่มาประชุม แล้วให้นำมติดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดให้มีการมอบอำนาจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตลอดจนการมอบอำนาจให้ทำนิติกรรมสัญญา ฟ้องคดีและดำเนินคดี หรือกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการมอบอำนาจหรือที่ผู้รับมอบอำนาจต้องปฏิบัติก็ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับอำนาจในการอนุญาตตามกฎหมายที่บัญญัติให้ต้องออกไปอนุญาตหรือที่บัญญัติผู้มีอำนาจอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะ ในกรณีเช่นนั้นให้ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจมอบอำนาจให้ข้าราชการซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาและผู้ว่าราชการจังหวัดได้ตามที่เห็นสมควร หรือตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดในกรณีมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมอบอำนาจได้ต่อไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้มอบอำนาจกำหนด

ในกรณีตามวรรคสาม เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนจะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดรายชื่อกฎหมายที่ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวอาจมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวก็ได้

การมอบอำนาจให้ทำเป็นหนังสือ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น โดยผู้มอบอำนาจจะกำหนดให้ผู้รับมอบอำนาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนต่อไป โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขในการใช้อำนาจนั้นไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ แต่ในกรณีการมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด คณะรัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมอบอำนาจต่อไปให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัดก็ได้

มาตรา ๔๐ ในการมอบอำนาจ ให้ผู้มอบอำนาจพิจารณาถึงการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ การกระจายความรับผิดชอบตามสภาพของตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจตามวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจดังกล่าว

เมื่อได้มอบอำนาจแล้ว ผู้มอบอำนาจมีหน้าที่กำกับดูแลและติดตามผลการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ และให้มีอำนาจแนะนำหรือแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจได้”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๔๐/๑ ในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการภายในกรม ถ้าการปฏิบัติราชการใดของส่วนราชการนั้นมีลักษณะเป็นงานการให้บริการหรือมีการให้บริการเกี่ยวเนื่องอยู่ด้วยและหากแยกการบริหารออกเป็นหน่วยบริการรูปแบบพิเศษจะบรรลุเป้าหมายตามมาตรา ๓/๑ ยิ่งขึ้น ส่วนราชการดังกล่าวโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะแยกการปฏิบัติราชการในเรื่องนั้น ไปจัดตั้งเป็นหน่วยบริการรูปแบบพิเศษ ซึ่งมีใช้เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจแต่อยู่ในกำกับของส่วนราชการดังกล่าวก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดตั้งการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน วิธีการบริหารงาน การดำเนินการด้านทรัพย์สิน การกำกับดูแลสิทธิประโยชน์ของบุคลากรและการยุบเลิกไว้ด้วย

ให้หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ มีหน้าที่ปฏิบัติงานให้กับส่วนราชการตามภารกิจที่จัดตั้งหน่วยบริการรูปแบบพิเศษนั้นเป็นหลัก และสนับสนุนภารกิจอื่นของส่วนราชการดังกล่าวตามที่ได้รับมอบหมาย และอาจให้บริการแก่ส่วนราชการอื่น หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อภารกิจอันเป็นวัตถุประสงค์แห่งการจัดตั้ง

ให้รายได้ของหน่วยบริการรูปแบบพิเศษเป็นรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง”

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในกรณีนี้ให้ถือว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๒/๑ ให้จังหวัดมีอำนาจภายในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

- (๑) นำภารกิจของรัฐและนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์
- (๒) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นธรรมในสังคม
- (๓) จัดให้มีการคุ้มครอง ป้องกัน ส่งเสริม และช่วยเหลือประชาชนและชุมชนที่ด้อยโอกาส เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง
- (๔) จัดให้มีการบริการภาครัฐเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอหน้า รวดเร็ว และมีคุณภาพ
- (๕) จัดให้มีการส่งเสริม อุดหนุน และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สามารถดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้มีขีดความสามารถพร้อมที่จะดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากกระทรวง ทบวง กรม

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นของรัฐมอบหมาย หรือที่มีกฎหมายกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่ประจำอยู่ในเขตจังหวัดที่จะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องและเป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดตามมาตรา ๕๓/๑”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๕๓ ในจังหวัดหนึ่งให้มีคณะกรรมการจังหวัด ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดนั้น กับปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๓/๑ ให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติ และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด

ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลางและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด รวมทั้งผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามวรรคหนึ่ง จำนวนและวิธีการสรรหาผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

เมื่อประกาศใช้แผนพัฒนาจังหวัดแล้ว การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการดำเนินกิจการของส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐทั้งปวงที่กระทำในพื้นที่จังหวัดต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว

มาตรา ๕๓/๒ ให้นำความในมาตรา ๕๓/๑ มาใช้บังคับกับการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้วยโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๕/๑ ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัดคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ธ.จ.” ทำหน้าที่สอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓/๑

ก.ธ.จ. ประกอบด้วยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งมีเขตอำนาจในจังหวัดเป็นประธาน ผู้แทนภาคประชาสังคม ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารและผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน ทั้งนี้ จำนวน วิธีการสรรหา และการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ธ.จ. ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ในกรณีที่ ก.ร.จ. พบว่ามีการละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับหรือมีกรณี ที่เป็นการทุจริต ให้เป็นหน้าที่ของ ก.ร.จ. ที่จะต้องแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) บริหารราชการตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และตามแผนพัฒนาจังหวัด”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๖) และ (๗) ของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) เสนองบประมาณต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้อง หรือเสนอขอจัดตั้งงบประมาณต่อสำนัก งบประมาณตามมาตรา ๕๒ วรรคสาม และรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

(๗) กำกับดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑/๑ มาตรา ๖๑/๒ และมาตรา ๖๑/๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๖๑/๑ ให้อำเภอมีอำนาจหน้าที่ภายในเขตอำเภอ ดังต่อไปนี้

(๑) อำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดในมาตรา ๕๒/๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) โดยให้นำความในมาตรา ๕๒/๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการบริการร่วมกันของหน่วยงานของรัฐในลักษณะ ศูนย์บริการร่วม

(๓) ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อร่วมมือกับชุมชนในการดำเนินการให้มีแผน ชุมชน เพื่อรองรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัด และกระทรวง ทบวง กรม

(๔) โกล่เกลี่ยหรือจัดให้มีการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาทเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม ตามมาตรา ๖๑/๒ และมาตรา ๖๑/๓

มาตรา ๖๑/๒ ในอำเภอหนึ่ง ให้มีคณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทของ ประชาชนที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอ ในเรื่องพิพาททางแพ่งเกี่ยวกับที่ดิน มรดก และข้อพิพาททางแพ่งอื่นที่มีทุนทรัพย์ไม่เกินสองแสนบาท หรือมากกว่านั้น ตามที่กำหนด ในพระราชกฤษฎีกา

ให้นายอำเภอโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการจังหวัดจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นคณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท โดยคัดเลือกจากบุคคลที่มีความรู้หรือมีประสบการณ์เหมาะสมกับการทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

เมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นและคู่พิพาทตกลงยินยอมให้ใช้วิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้คู่พิพาทแต่ละฝ่ายเลือกบุคคลจากบัญชีรายชื่อตามวรรคสองฝ่ายละหนึ่งคน และให้นายอำเภอ พนักงานอัยการประจำจังหวัด หรือปลัดอำเภอที่ได้รับมอบหมายคนหนึ่งเป็นประธาน เพื่อทำหน้าที่เป็นคณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท

ให้คณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทมีอำนาจหน้าที่รับฟังข้อพิพาทโดยตรงจากคู่พิพาท และดำเนินการไกล่เกลี่ยให้เกิดข้อตกลงยินยอมร่วมกันระหว่างคู่พิพาทโดยเร็ว ถ้าคู่พิพาททั้งสองฝ่ายตกลงกันได้ ให้คณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทจัดให้มีการทำสัญญาประนีประนอมยอมความระหว่างคู่พิพาท และให้ถือเอาข้อตกลงตามสัญญาประนีประนอมยอมความมีผลผูกพันคู่พิพาททั้งสองฝ่าย ในกรณีที่คู่พิพาทไม่อาจตกลงกันได้ ให้คณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทสั่งจำหน่ายข้อพิพาทนั้น

ข้อตกลงตามวรรคสี่ให้มีผลเช่นเดียวกับคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการ

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำบัญชี การดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและการจัดทำสัญญาประนีประนอมยอมความ ตลอดจนค่าตอบแทนของคณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่คู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความให้คู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการ และให้พนักงานอัยการดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อให้ออกคำสั่งบังคับให้ตามสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าวโดยให้นำกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อคณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทได้รับข้อพิพาทไว้พิจารณา ให้อายุความในการฟ้องร้องคดีระงับหยุดลง นับแต่วันที่ยื่นข้อพิพาทจนถึงวันที่คณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทสั่งจำหน่ายข้อพิพาทหรือวันที่คู่พิพาททำสัญญาประนีประนอมยอมความกัน แล้วแต่กรณี ความในมาตรานี้ให้ใช้กับเขตของกรุงเทพมหานครด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๖๑/๓ บรรดาความผิดที่มีโทษทางอาญาที่เกิดขึ้นในเขตอำเภอดุสิตเป็นความผิดอันยอมความได้ และมีใช้เป็นความผิดเกี่ยวกับเพศ ถ้าผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหายินยอม หรือแสดงความจำนง ให้นายอำเภอของอำเภอนั้นหรือปลัดอำเภอนายอำเภอดังกล่าวมอบหมายเป็นผู้ไต่ถามคดีตามควรแก่กรณี และเมื่อผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหายินยอมเป็นหนังสือตามที่ไต่ถามและปฏิบัติตามคำไต่ถามดังกล่าวแล้ว ให้คดีอาญาเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่ผู้เสียหายและผู้ถูกกล่าวหาไม่ยินยอมตามที่ไต่ถาม ให้จำหน่ายข้อพิพาทนั้นแต่เพื่อประโยชน์ในการที่ผู้เสียหายจะไปดำเนินคดีต่อไป อายุความการร้องทุกข์ตามประมวลกฎหมายอาญาให้เริ่มนับแต่วันที่จำหน่ายข้อพิพาท

หลักเกณฑ์และวิธีในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๙๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุผล คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคนต้องทำงานเต็มเวลาก็ได้”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๑/๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๑/๕ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของ ก.พ.ร. และหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายหรือ ก.พ.ร. กำหนด โดยมีเลขาธิการ ก.พ.ร. ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๗ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมอบอำนาจตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร

ราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ยังคงใช้บังคับต่อไปได้ ทั้งนี้ ไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบการบริหารราชการให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการจัดองค์กรภาครัฐให้สอดคล้องกับทิศทางการนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และเพื่อให้การปฏิบัติราชการสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สนับสนุนให้มีการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนได้กว้างขวางขึ้น เพื่อเน้นการบริการประชาชนให้มีความสะดวกและรวดเร็ว นอกจากนั้น เพื่อให้การบริหารราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และให้การบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดบรรลุผล สมควรปรับปรุงอำนาจการดำเนินการของจังหวัด การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และการจัดทำงบประมาณของจังหวัดให้เหมาะสม รวมทั้งสมควรส่งเสริมให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด เพื่อสอดคล้องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อันจะทำให้การบริหารเป็นไปด้วยความโปร่งใสเป็นธรรม และมีความรับผิดชอบ ตลอดจนปรับปรุงอำนาจในทางปกครองของอำเภอเพื่อสนับสนุนให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม และสมควรให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาจำนวน ๒๐ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๕๕ ก หน้า ๑-๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๕ ตอนที่ ๑๖ หน้า ๒๘๖ - ๓๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๔๕๕

วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๔๕๕

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบบริหารราชการแผ่นดินเสียใหม่ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๖ และบรรดากฎหมายอื่นซึ่งมีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัตินี้มีทั้งหมด ๕๐ มาตรา แบ่งเป็นดังนี้

๑. ลักษณะ ๑ ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง

๒. ลักษณะ ๒ ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็นหมวด ๑ ว่าด้วยภาค

หมวด ๒ ว่าด้วยจังหวัดและ หมวด ๓ ว่าด้วยอำเภอ

๓. ลักษณะ ๓ ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

๔. บทเปิดเสร็จ

๒. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๐ ฉบับพิเศษ ตอนที่ ๘๑ หน้า ๑ - ๑๒ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๕๖

วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๕๗

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีมีปริมาณเพิ่มขึ้น ทั้งเป็นงานที่มีคุณภาพสูง สมควรจะได้ปรับปรุงส่วนราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะได้เรียกชื่อใหม่ว่า สำนักคณะรัฐมนตรี โดยแยกออก

เป็นสองทบวง เพื่อให้แต่ละทบวงรับผิดชอบในราชการเป็นส่วนสัดและให้มีการประสานงานกันโดยใกล้ชิด นอกจากนี้ยังสมควรปรับปรุงระเบียบราชการบริหารส่วนกลางและระเบียบราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้รัดกุมยิ่งขึ้น ในการนี้จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๕ บางประการ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๖ มีทั้งหมด ๑๐ มาตรา มีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติแต่งตั้งข้าราชการ ซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมหนึ่งไปดำรงตำแหน่งของอีกกระทรวง ทบวง กรมหนึ่งได้
๒. วางรูปแบบการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง การจัดระเบียบราชการสำนักคณะรัฐมนตรี การจัดระเบียบทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง และการจัดระเบียบ ทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร
๓. การกำหนดอำนาจหน้าที่ผู้รับผิดชอบราชการในแต่ละกระทรวง ทบวง กรม ที่มีเหตุพิเศษต้องแบ่งแยกออกเป็น ส่วน

๓. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๒๐ หน้า ๑๖๕ - ๑๗๕ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๔๕๘

วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๔๕๘

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

ในปัจจุบันนี้ภารกิจของรัฐบาลมีมากขึ้น สมควรที่จะแบ่งเบาภารกิจโดยมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไปปฏิบัติการในจังหวัดให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ โดยทางคณะรัฐมนตรีจะเป็นฝ่ายกำหนดนโยบายและหลักการอำนวยการปกครอง ส่วนผู้ว่าราชการจังหวัดจะเป็นผู้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบายและหลักการอำนวยการปกครองของคณะรัฐมนตรีให้เหมาะสมกับสภาพของท้องที่และประชาชนในจังหวัด ในการนี้จำเป็นต้องปรับปรุงอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ว่าราชการภาคเสียใหม่ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามความมุ่งหมายดังกล่าว นอกจากนี้ยังได้ถือโอกาสนี้ปรับปรุงเรื่องอื่น ๆ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นอีกบางประการ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ มีทั้งหมด ๑๕ มาตรา โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

๑. การปฏิบัติราชการของสำนักคณะรัฐมนตรี ให้มีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ ส่วนกระทรวงให้มีรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ
๒. กรมซึ่งขึ้นต่อกระทรวง ให้มีอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสังกัดและรับผิดชอบ ในราชการของกรมนั้น และให้มีรองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดีแล้วแต่กรณี
๓. ให้มีผู้ว่าราชการประจำภาคคนหนึ่งเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหาร ประจำภาค และจะให้มีรองผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาคก็ได้ และถ้ามีความจำเป็นจะตั้งหัวหน้า ส่วนราชการประจำภาค ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ว่าราชการภาคก็ได้
๔. จังหวัดหนึ่งให้มีคณะกรรมการจังหวัดเป็นที่ปรึกษาผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหาร ราชการแผ่นดินในจังหวัดนั้น และในจังหวัดหนึ่งให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่ง และจะมีรองผู้ว่าราชการ จังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือทั้งรองและผู้ช่วยก็ได้ โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้
๕. ให้นายอำเภอมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินในอำเภอตามพระราชบัญญัตินี้
๖. ผู้ดำรงตำแหน่งใดที่ไม่อาจปฏิบัติราชการให้ และมีผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยไว้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นแล้วแต่กรณีเป็นผู้รักษาราชการแทน

๔. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๑ หน้า ๒๕๕ - ๓๐๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๐๐

วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๐๐

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

ตามที่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ ทำให้ผู้ว่าราชการภาคและหัวหน้าส่วนราชการประจำภาคไม่มีอำนาจบริหารและอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการ ในเขตภาคดังแต่ก่อน จึงสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยเลิกภาค ให้มีเฉพาะเขต สำหรับการจ ระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคให้มีเฉพาะจังหวัดและอำเภอ โดยโอนอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการภาค ไปเป็นของผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับการจ ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้มีองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล โดยดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๕๕ มีทั้งหมด ๑๐ มาตรา โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความว่ากรณีกระทรวง ทบวง กรมใดมีเหตุพิเศษจะตราพระราชกฤษฎีกาแบ่งท้องที่ออกเป็นเขต ถ้าเห็นว่ามีควมจำเป็นจะตั้งข้าราชการคนหนึ่งหรือหลายคนแล้วแต่จะเรียกชื่อเป็นผู้ตรวจราชการก็ให้ตั้งได้ โดยมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

๒. ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค และให้โอนอำนาจและหน้าที่ของผู้ว่าราชการภาคไปเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด โดยให้มีอำนาจและหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้

๓. ให้นายอำเภอมีอำนาจและหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินในอำเภอตามพระราชบัญญัตินี้

๔. ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และจัดระเบียบการปกครององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

๕. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๗ ฉบับพิเศษ ตอนที่ ๖๘ หน้า ๑-๓ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๐๓

วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๐๓

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินได้บัญญัติให้แบ่งส่วนราชการของกรมต่าง ๆ ออกเป็นกองหรือแผนก ไม่เหมาะสมแก่การแบ่งส่วนราชการของกรมตำรวจ จึงควรแก้ไขเสียใหม่เพื่อให้กรมตำรวจแบ่งส่วนราชการเป็นอย่างอื่นได้ตามควรแก่กิจการของราชการตำรวจ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๐๓ มีทั้งหมด ๓ มาตรา โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติม การจัดระเบียบบริหารราชการในกรมหนึ่งจะแยกส่วนราชการตั้งเป็นสำนักงานเลขานุการกรม ส่วนต่าง ๆ จะเป็นกองหรือแผนกก็แล้วแต่ปริมาณและคุณภาพของราชการแห่งส่วนนั้น ๆ เว้นแต่กรมตำรวจจะแบ่งส่วนราชการเป็นอย่างอื่นให้เหมาะสมกับกิจการของราชการตำรวจก็ได้

๖. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ฉบับพิเศษ ตอนที่ ๑๕๖ หน้า ๑-๔๑ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๔

วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๔

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลการประกาศใช้

โดยที่เป็นการจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่าง ๆ ให้ชัดเจน เพื่อมิให้มีการปฏิบัติงานซ้ำซ้อนกันระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ และเพื่อให้การบริหารงานในระดับกระทรวงมีเอกภาพสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐมนตรีกำหนดได้และสมควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนให้ครบถ้วนชัดเจนเพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคในการปฏิบัติราชการ และกำหนดอำนาจและหน้าที่ของส่วนราชการจังหวัดในการควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการของข้าราชการซึ่งปฏิบัติราชการในเขตจังหวัดให้เหมาะสมขึ้น ประกอบกับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการบริหารราชการแผ่นดินได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สมควรแก้ไขปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติเสียในคราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้ยกเลิก

๑. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

๒. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๖

๔. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

๕. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖

๖. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖

๗. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๒

๕. ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๘ เรื่องแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔

พระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งหมด ๑๕ มาตรา โดยแบ่งออกเป็นดังนี้

ส่วนที่ ๑ ว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง แบ่งเป็นหมวด ๑ การจัดระเบียบราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี หมวด ๒ การจัดระเบียบราชการในกระทรวงหรือทบวง หมวด ๓ การจัดระเบียบราชการในทบวงซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง หมวด ๔ การจัดระเบียบราชการในกรม หมวด ๕ การปฏิบัติราชการแทน หมวด ๖ การรักษาราชการแทน

ส่วนที่ ๒ ว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค แบ่งเป็น หมวด ๑ จังหวัด หมวด ๒ อำเภอ

ส่วนที่ ๓ ว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

บทเฉพาะกาล คำว่าทบวงการเมืองตามกฎหมายอื่นให้หมายความถึงกระทรวง ทบวง กรม ตามพระราชบัญญัตินี้

๗. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๒๑ หน้า ๖-๗ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๕

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก เป็นส่วนราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีเลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ เสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความใหม่โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

เลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสังกัดนั้น ๆ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

๘. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐ ฉบับพิเศษ ตอนที่ ๑๒๗ หน้า ๑-๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๓๖

วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๓๖

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีและโดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งได้ใช้บังคับแล้วบัญญัติให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเป็นส่วนราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีในการนี้ต้องแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการทั้งสองเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน ให้ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการสำนัก

ข้าวงรองแห่งชาติ สำนักงานประมาณ สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

๕. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ก หน้า ๒๒-๒๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓

วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลการประกาศใช้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๐ ได้บัญญัติให้การรวมหรือโอนกระทรวง ทบวง กรม ที่ไม่มีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้นหรือการยุบเลิกส่วนราชการ ดังกล่าว สามารถทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ดังนั้น สมควรกำหนดลักษณะของกรณีที่สามารถตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและวิธีการดำเนินการของแต่ละกรณี และรูปแบบของพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีและส่วนราชการระดับกรม ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีทั้งหมด ๖ มาตรา ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดตั้ง การรวม หรือการโอนส่วนราชการ

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๘ ทวิ มาตรา ๘ ตริ มาตรา ๘ จัตวา มาตรา ๘ เบญจ มาตรา ๘ ฉ มาตรา ๘ สัตต และมาตรา ๘ อัฏฐ เกี่ยวกับการรวมหรือการโอนส่วนราชการให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และระบุอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ การเปลี่ยนชื่อส่วนราชการให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและการยุบส่วนราชการให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีกรม หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวงและระบุอำนาจหน้าที่ไว้ในกฎกระทรวงด้วย สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และสำนักงานประมาณ

ร่วมกันเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการแบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วน ราชการ การแบ่งส่วนราชการภายในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันในทบวงมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยหรือสถาบันนั้น

๑๐. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๙๙ ก หน้า ๑ - ๑๓ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๕

วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบบริหารราชการเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้การบริหารราชการแนวทางใหม่ต้องมีการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแผนการปฏิบัติงานเพื่อให้สามารถประเมินผลการปฏิบัติราชการในแต่ละระดับได้อย่างชัดเจน มีกรอบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการกำกับการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติราชการ และเพื่อให้กระทรวงสามารถจัดการบริหารงานให้เป็นไปตามเป้าหมายได้ จึงกำหนดให้มีรูปแบบการบริหารใหม่ โดยกระทรวงสามารถแยกส่วนราชการจัดตั้งเป็นหน่วยงานตามภาระหน้าที่ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและสอดคล้องกับเป้าหมายของงานที่จะต้องปฏิบัติ และกำหนดให้มีกลุ่มภารกิจของส่วนราชการต่าง ๆ ที่มีงานสัมพันธ์กัน เพื่อที่จะสามารถกำหนดเป้าหมายการทำงานร่วมกันได้ และมีผู้รับผิดชอบกำกับการบริหารงานของกลุ่มภารกิจนั้นโดยตรงเพื่อให้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว รวมทั้งให้มีการประสานการปฏิบัติงาน และการใช้งบประมาณเพื่อที่จะให้การบริหารงานของทุกส่วนราชการบรรลุเป้าหมายของกระทรวงได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดความซ้ำซ้อน มีการมอบหมายงานเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ และสมควรกำหนดการบริหารราชการในต่างประเทศให้เหมาะสมกับลักษณะการปฏิบัติหน้าที่และสามารถปฏิบัติการได้อย่างรวดเร็วและมีเอกภาพ โดยมีหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารราชการ นอกจากนี้สมควรให้มีคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเพื่อเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลการจัดส่วนราชการ และการปรับปรุงระบบการทำงานของภาคราชการให้มีการจัดระบบราชการอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีทั้งหมด ๑๕ มาตรา โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนต่างๆ ดังนี้

๑. สำนักนายกรัฐมนตรี

๒. การจัดตั้งส่วนราชการในกระทรวงจะตราโดยพระราชกฤษฎีกา

๓. อำนาจหน้าที่ของกระทรวงตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง

ทบวง กรม

๔. ให้เพิ่มความใน ส่วนที่ ๑ เป็นหมวด ๗ ว่าด้วยการบริหารราชการในต่างประเทศ

๕. ให้เพิ่มความเป็นส่วนที่ ๔ ว่าด้วยคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

๑๑. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๐๘ ก หน้า ๑-๒ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖

วันเริ่มใช้บังคับ วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

เหตุผลการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการโอนกรมตำรวจไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกำหนดให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดทำหน้าที่หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในส่วนของชื่อกรมตำรวจและตำแหน่งของข้าราชการตำรวจในกรมการจังหวัดให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ วรรคสาม และมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน

๑. การแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงานอัยการสูงสุด

๒. องค์ประกอบของคณะกรรมการจังหวัด

นางภัทริดา สุฤทธิ / จัดทำ

นางสาวรุจิเรข ชุ่มเกษรกุลกิจ / ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

เรือไทย (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ๑๔. ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑

“๑๔. “สารที่เป็นอันตราย” หมายความว่า น้ำมันหรือสารอื่นใด ซึ่งเมื่อปล่อยทิ้งลงสู่ทะเลแล้ว อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตในทะเล หรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อความงาม

ตามธรรมชาติ หรือรบกวนการใช้ประโยชน์อื่น ๆ อันชอบด้วยกฎหมายจากทะเลตามที่อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีประกาศกำหนด”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑

“มาตรา ๕๓/๑ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมเรือหรือเจ้าของเรือไทยปล่อยทิ้งหรือทำให้สารที่เป็นอันตรายหรือสิ่งใด ๆ ที่มีสารที่เป็นอันตรายปนอยู่พ้นจากเรือลงสู่ทะเลไม่ว่าบริเวณใด ๆ เกินกว่ามาตรฐานที่กำหนดในมาตรา ๕๓/๒ ทั้งนี้ ไม่ว่าด้วยเหตุใด เว้นแต่เป็นการปล่อยทิ้งจากการสำรวจ การแสวงหาประโยชน์ หรือจากกระบวนการเกี่ยวกับทรัพยากรแร่บนพื้นท้องทะเลนอกชายฝั่ง หรือเป็นการปล่อยทิ้งเพื่อวัตถุประสงค์ในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์อันชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับการลดหรือการควบคุมมลพิษ

การปล่อยทิ้งตามวรรคหนึ่งให้รวมถึงการรั่ว การกำจัด การหก การซึม การสูบ การแพร่กระจาย หรือการเท สารที่เป็นอันตรายหรือสิ่งใด ๆ ที่มีสารที่เป็นอันตรายปนอยู่ด้วย

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมหรือเจ้าของสิ่งก่อสร้างในทะเลทั้งที่ติดตั้งอยู่กับที่หรือที่ลอยน้ำได้ ซึ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อการสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียม หรือสนับสนุนการสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียม หรือการสำรวจและแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรในทะเลด้วย

มาตรา ๕๓/๒ ให้อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีโดยอนุমัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชั้นและรายชื่อของสารที่เป็นอันตราย มาตรฐานการควบคุม การปล่อยทิ้งสารที่เป็นอันตราย และวิธีการกำจัดสารที่เป็นอันตราย”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑

“มาตรา ๖๗/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๕๓/๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หกหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ และต้องชดใช้เงินสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการกำจัดหรือแก้ไขสารที่เป็นอันตราย ค่าเสียหายสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้น ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมด้วย

ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๓/๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด แล้วให้ส่งพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินคดีต่อไป

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดได้ดำเนินการกำจัดหรือแก้ไขสารที่เป็นอันตรายและฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมด้วยตนเองในเวลาใกล้เคียงกับเหตุที่เกิดขึ้นแล้ว ให้ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษและไม่ต้องชดเชยค่าใช้จ่ายหรือค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยมีนโยบายที่จะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลพิษจากเรือ ค.ศ. ๑๙๗๓ และพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๗๘ ซึ่งรัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ เพื่อร่วมมือกับนานาประเทศในการป้องกันมลพิษในทะเลอันเนื่องมาจากการปล่อยทิ้งสารที่เป็นอันตรายจากเรือ หรือจากสิ่งก่อสร้างในทะเล ทั้งที่ติดตรึงอยู่กับที่หรือที่ลอยน้ำได้ และตามอนุสัญญาดังกล่าวกำหนดให้รัฐภาคีห้ามมิให้เรือที่อยู่ในบังคับของรัฐละเมิดข้อกำหนดของอนุสัญญา และต้องจัดให้มีบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนข้อกำหนดซึ่งตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่ครอบคลุมการกระทำความผิดดังกล่าวทั้งหมด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาจำนวน ๑๕ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

จากนั้นได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างและมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๒๖ ก หน้า ๑ - ๔ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติเรือสยาม พุทธศักราช ๒๔๘๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ ตอนที่ - หน้า ๒๓๐ - ๒๓๐ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๔๘๒

วันใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ

เหตุผลในการประกาศใช้

สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่าสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเรือสยาม จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเรือสยาม พุทธศักราช ๒๔๘๑ มีบทบัญญัติรวม ๕ หมวด ๗๐ มาตรา โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. หมวด ๑ การจดทะเบียนเรือสยาม (มาตรา ๖ - มาตรา ๑๕)

การจดทะเบียนเรือสยามต้องจดต่อนายทะเบียนเรือโดยผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือสยามได้นั้นต้องมีคุณสมบัติและวิธีการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

๒. หมวด ๒ ใบทะเบียนเรือสยาม (มาตรา ๑๖ - มาตรา ๒๖)

เมื่อมีการจดทะเบียนเรือตามหมวด ๑ แล้ว นายทะเบียนเรือจะออกใบสำคัญเรียกว่า “ใบทะเบียน” ซึ่งเป็นไปตามแบบพิมพ์ของกรมเจ้าท่าให้ โดยในหมวด ๒ จะบัญญัติถึงการขอใบทะเบียนเรือ การต่ออายุใบทะเบียน การแก้ไขใบทะเบียน การจดทะเบียนกรณีเปลี่ยนกรรมสิทธิ์เรือและการขอใบผ่านเมือง

๓. หมวด ๓ การโอนกรรมสิทธิ์เรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้ว (มาตรา ๒๗ - มาตรา ๓๕)

วิธีการโอนซึ่งกรรมสิทธิ์เรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้วให้ยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือและกำหนดวิธีการตรวจสอบการโอน หรือกรณีการตกไปทางอื่น นอกจากนิติกรรม นอกจากนั้นยังได้กำหนดถึงกรณีที่หุ้นในนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของเรือสยามได้ตกไปเป็นของบุคคลอื่น ต้องยื่นรายงานด้วยเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติการเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์เรือ

๔. หมวด ๔ การจำนองและนุริมสิทธิอันเกี่ยวกับเรือสยามที่ได้จดทะเบียนแล้ว

(มาตรา ๓๖ - มาตรา ๓๗)

หมวด ๔ ว่าด้วยการจดทะเบียนการจำนองเรือและผลของการเป็นนุริมสิทธิในเรือที่จดทะเบียนแล้วและอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนผู้มีอำนาจดำเนินการจดจำนอง

๕. หมวด ๕ ชื่อเรือ การเปลี่ยนแปลงเรือ การเปลี่ยนเมืองทำขึ้นทะเบียน การจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลง และการจดทะเบียนใหม่ (มาตรา ๓๘ - มาตรา ๔๖)

เรือได้จดทะเบียนแล้วจะใช้ชื่อให้ผิดไปจากที่จดทะเบียนไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมเจ้าท่า โดยวิธีการขอเปลี่ยนชื่อเรือ ให้ทำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อแก้ไขแล้วย่อมต้องมีการดำเนินการแก้ไขทางทะเบียนและยื่นขอเปลี่ยนตามวิธีการในพระราชบัญญัตินี้ นอกจากนี้การโอนทะเบียนเรือ และการจดทะเบียนเรือย่อมระงับสิ้นไปในกรณีตามพระราชบัญญัติอีกด้วย

๖. หมวด ๖ สิทธิและหน้าที่พิเศษของเรือสยาม (มาตรา ๔๗ – มาตรา ๕๔)

เรือสยามที่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ย่อมมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ คือ สามารถทำการค้าในน่านน้ำสยามได้ โดยคนประจำเรือต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าอัตราที่อธิบดีเจ้าท่ากำหนด และต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้า และเรือสยามเท่านั้นที่มีสิทธิใช้ธงชาติสยามได้

๗. หมวด ๗ เบ็ดเตล็ด (มาตรา ๕๕ – มาตรา ๖๒)

ว่าด้วยเรื่องของการควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ โดยกำหนดบุคคลที่จะเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ของเจ้าพนักงาน ตลอดจนผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

๘. หมวด ๘ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๖๓ – มาตรา ๖๘)

กำหนดบทลงโทษกรณีมีผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ

๙. หมวด ๙ บทเฉพาะกาล (มาตรา ๖๙ – มาตรา ๗๐)

กำหนดระยะเวลาการดำเนินการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติและเหตุแห่งการผ่อนผันเป็นพิเศษกรณีสภาพการณ์ในประเทศเปลี่ยนแปลง

๒. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๙ ตอนที่ ๘๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕ – ๒๗ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๑๕

วันใช้บังคับ ๗ มิถุนายน ๒๕๑๕

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า เรือไทยบางประเภทที่ทำการในน่านน้ำไทย ยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการในการพัฒนาการขนส่งทางน้ำเพื่อความเจริญทางเศรษฐกิจ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเรือไทย* พุทธศักราช ๒๔๘๑ เพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน

สาระสำคัญของประกาศของคณะปฏิวัติ

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖๒ มีบทบัญญัติรวม ๔ ข้อ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

* รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยนามประเทศ พุทธศักราช ๒๔๘๒ มาตรา ๓ บัญญัติให้นามประเทศนี้เรียกว่าประเทศไทย และบทแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นใด ซึ่งใช้คำว่าสยาม ให้ใช้คำว่า ไทย แทน

๑. กำหนดเพิ่มความเป็นมาตรา ๔๗ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้เรือของบุคคลผู้ไม่ต้องด้วยลักษณะที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือไทยให้สามารถทำการค้าในน่านน้ำไทยได้ (ข้อ ๑)

๒. เปลี่ยนแปลงกำหนดโทษ ในการกักเรือหรือยึดเอกสารเกี่ยวกับเรือหรือทั้งสองประการ (ข้อ ๒)

๓. เพิ่มบทบัญญัติมาตรา ๔๗ ทวิ ไว้ในมาตรา ๖๕ ที่กำหนดโทษกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ข้อ ๓)

๓. พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๑ ตอนที่ ๗๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑-๕ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๑๗

วันใช้บังคับ ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๗

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ได้กำหนดไว้เป็นเวลา ๓๔ ปีเศษแล้ว ปัจจุบันการขนส่งทางน้ำได้วิวัฒนาการไปและมีเรือขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นมาก อัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้เดิมอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ไม่เหมาะสมกับภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

ยกเลิกบัญชีค่าธรรมเนียมอัตราชั้นสูงต่อท้ายพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้บัญชีค่าธรรมเนียมอัตราที่ชั้นสูงตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน

๔. พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๑๕๖ หน้า ๒๗-๓๒ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๑

วันใช้บังคับ ๑ มกราคม ๒๕๒๒

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ในส่วนที่ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย การออกใบทะเบียนชั่วคราวในต่างประเทศและเอกสารประจำเรือไม่เหมาะสมแก่สภาพการณ์ปัจจุบัน ทั้งยังมิได้มีการเก็บค่าธรรมเนียมในกรณีเปลี่ยนแปลงตัวเรือหรือส่วนอื่นของเรือในภายหลัง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวและบัญชีค่าธรรมเนียมอัตราชั้นสูงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนั้นโดยที่มาตรา ๖๒ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจการเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ แต่ได้มีพระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรมซึ่งได้มีการ

ปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช ๒๕๔๔ โอนอำนาจดังกล่าวให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เพื่อความสะดวกที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติโดยไม่ต้องอ้างพระราชบัญญัติโอนอำนาจ และหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงหรือกรมซึ่งได้มีการปรับปรุงใหม่ พุทธศักราช ๒๕๔๔ อีก สมควรแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๖๒ เสียด้วยจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๑ มีบทบัญญัติรวม ๘ มาตรา โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย (มาตรา ๓)
๒. เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของการออกใบทะเบียนชั่วคราวในต่างประเทศ และเอกสารประจำเรือให้เหมาะสมแก่สภาพการณ์ (มาตรา ๔ – มาตรา ๖)
๓. เปลี่ยนผู้รักษาการจากเดิม “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม” (มาตรา ๗)
๔. ยกเลิกความในเลขลำดับที่ ๔ ของบัญชีค่าธรรมเนียมอัตราขึ้นสูงท้ายพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗ (มาตรา ๘)

๕. พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๕๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๘–๑๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๘

วันใช้บังคับ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๒๘

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดให้บุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทยต้องมีทุนในบริษัทเรือไทยไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบ จากกรณีดังกล่าวทำให้ชาวต่างประเทศไม่สนใจที่จะมาลงทุนด้านธุรกิจพาณิชย์นาวี นอกจากนั้นแล้ว การส่งเสริมกองเรือพาณิชย์ของไทยเท่าที่ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ไม่สามารถจัดหาเรือใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารด้านขนส่ง เพราะมีราคาแพงมาก ประกอบกับจะต้องแข่งขันกับต่างประเทศที่มีความก้าวหน้าในทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เรือประเภทขนส่งสินค้าเฉพาะที่บรรจุใส่คอนเทนเนอร์ ซึ่งสะดวกในการขนถ่ายและเดินทาง สามารถรักษาคุณภาพของสินค้าให้คงสภาพเดิมอยู่ได้ และนอกจากนั้น เรือที่ทำการค้าในน่านน้ำไทยในปัจจุบันก็ใช้คนประจำเรือล้วนแต่มีสัญชาติไทยทั้งสิ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัตินี้เสีย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘ มีบทบัญญัติ ๕ มาตรา โดยมีสาระสำคัญโดยสรุปได้ ดังนี้

๑. เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย (มาตรา ๓)
๒. เพิ่มความเป็นมาตรา ๗ ทวิ ว่าด้วยคุณสมบัติผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์จดทะเบียนเป็นเรือไทย ซึ่งใช้ประกอบการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศโดยเฉพาะ และไม่ประกอบการค้าในน่านน้ำไทย โดยกำหนดให้บุคคลสัญชาติไทยต้องมีทุนในบริษัทเรือไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ (มาตรา ๔)
๓. ปรับเปลี่ยนอัตราส่วนของบุคคลที่มีสัญชาติไทยในการปฏิบัติหน้าที่เป็นคนประจำเรือไทยที่ใช้ประกอบการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๕)

๖. พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๑๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๑-๘ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๔
วันใช้บังคับ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๔

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติเรือไทยพุทธศักราช ๒๔๘๑ ได้กำหนดอัตราส่วนการถือหุ้นระหว่างคนไทยและคนต่างด้าวในการถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยไว้ในมาตรา ๗ และมาตรา ๗ ทวิ แต่ไม่มีบทลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวโดยการถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยแทนคนต่างด้าว นอกจากนั้น การฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวยังทำให้คนต่างด้าวได้รับสิทธิและประโยชน์บางอย่างตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชย์ด้วย สมควรวางมาตรการป้องกันมิให้มีการถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยแทนคนต่างด้าวกับป้องกันมิให้คนต่างด้าวได้รับสิทธิและประโยชน์จากการถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยโดยมิชอบ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติรวม ๕ มาตรา โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. ห้ามบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทยและนิติบุคคลซึ่งสามารถถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย กระทำการในลักษณะที่เป็นการถือกรรมสิทธิ์หรือถือหุ้นแทนคนต่างด้าว (มาตรา ๓)
๒. บัญญัติบทลงโทษ ในการฝ่าฝืนกรณีถือหุ้นแทนคนต่างด้าว (มาตรา ๔, ๕)
๓. แก้ไขอำนาจหน้าที่ ในการกักเรือและยึดเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรือของเจ้าพนักงานกรณีมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติของพระราชบัญญัติ (มาตรา ๖)
๔. ให้อำนาจนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือถอนทะเบียนเรือได้กรณีมีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติในการถือหุ้นแทนคนต่างด้าว (มาตรา ๗)
๕. เพิ่มบทกำหนดโทษในกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติในความผิดที่กำหนดขึ้นมาใหม่ในพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘ - มาตรา ๙)

๗. พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๑-๓ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๐

วันใช้บังคับ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๐

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากคุณสมบัติของผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๗ และมาตรา ๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘ ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้การลงทุน ในกิจการกองเรือพาณิชย์ไม่คล่องตัว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเสียใหม่เพื่อขยายโอกาสให้มี การลงทุนในกิจการกองเรือพาณิชย์มากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๐ มี ๓ มาตรา ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุป คือ เปลี่ยนแปลงแก้ไขคุณสมบัติผู้ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย ซึ่งทำการค้าในน่านน้ำไทย และ ซึ่งใช้ประกอบการขนส่งระหว่างประเทศโดยเฉพาะไม่ทำการค้าในน่านน้ำไทย ตามมาตรา ๔๗ และ กำหนดนิยามของคนต่างด้าวให้หมายความว่า คนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (มาตรา ๓)

นางสาวรุจิเรข ชุ่มเกษรกุลกิจ / จัดทำ

นางสาววรรณนัช สว่างแจ้ง / ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

เรือนจำทหาร (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหาร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ผู้ต้องขังต้องอยู่ในบังคับกฎหมายเช่นเดียวกับทหารกองประจำการ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ทัณฑ์ทางวินัยที่จะลงแก่ผู้ต้องขังนั้น มีดังนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) งดหรือลดสิทธิต่าง ๆ โดยมีกำหนดเวลา
- (๓) ขังเดี่ยวไม่เกินสามเดือน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติในภาค ๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบาและลดโทษ มาใช้บังคับแก่ผู้ต้องคำพิพากษาของศาลทหาร ด้วยโดยอนุโลม โดยให้อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ผู้บัญชาการเรือนจำ และพัศดี ตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีผู้บังคับบัญชาเรือนจำ และเจ้าพนักงานเรือนจำตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ผู้ใดเข้าไปในเรือนจำโดยมิได้รับอนุญาต หรือรับจากหรือมอบแก่ผู้ต้องขัง นำเข้ามาหรือออกไปจากเรือนจำซึ่งเงินหรือสิ่งของต้องห้ามโดยทางใด ๆ อันฝ่าฝืนข้อบังคับของเรือนจำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเพณีการปกครองประเทศไทย ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ห้ามมิให้กระทำการทรมาน ทารุณกรรม หรือลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม แต่ทั้งนี้ทางวินัยบางประการที่จะลงแก่ผู้ต้องขังตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ มีลักษณะเป็นการกระทำการทรมาน ทารุณกรรม หรือลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม สมควรแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พิจารณาในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระ ที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๒๓ ก หน้า ๑๘-๒๐ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑.พระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พ.ศ. ๒๔๗๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๔๙๗-๑๕๐๕ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕

วันเริ่มใช้บังคับ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้นับแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

เหตุผลในการประกาศใช้ -

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

๑. หลักการทั่วไป

เจ้าพนักงานเรือนจำจะรับบุคคลใดไว้เป็นผู้ต้องขังในเรือนจำได้ต่อเมื่อได้รับหมายของศาลทหาร หรือหมายขังของผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ หรือเอกสารอันเป็นคำสั่งของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (มาตรา ๖)

กรณีการย้ายผู้ต้องขังจากเรือนจำของทหารไปเรือนจำของฝ่ายพลเรือนหรือย้ายผู้ต้องขังจากเรือนจำของฝ่ายพลเรือนมาเรือนจำของฝ่ายทหารนั้น ให้เป็นไปตามความตกลงระหว่างรัฐมนตรีในพระราชบัญญัตินี้ กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงซึ่งบังคับบัญชาการราชทัณฑ์

โดยผู้ต้องขังที่ถูกย้ายดังกล่าวแล้ว ให้มีฐานะอย่างเดียวกับผู้ต้องขังในเรือนจำที่เข้าไปอยู่ใหม่ (มาตรา ๗)

หากผู้ใดเข้าไปในเรือนจำโดยมิได้รับอนุญาต หรือรับของจากหรือส่งมอบของแก่ผู้ต้องขัง นำเข้ามา หรือเอาออกไปจากเรือนจำซึ่งเงินหรือสิ่งของต้องห้ามโดยทางใด ๆ อันฝ่าฝืนข้อบังคับของเรือนจำ ก็คือ ผู้นั้นมีความผิด โดยมีโทษถึงจำคุก หากผู้กระทำความผิดเป็นผู้บังคับบัญชาเรือนจำ หรือเจ้าพนักงานเรือนจำ ให้เพิ่มโทษเป็นทวีคูณ เงินและสิ่งของต้องห้ามที่นำเข้ามาในเรือนจำโดยฝ่าฝืนมาตรานี้ ให้ริบเป็นของแผ่นดิน (มาตรา ๒๓)

๒. การควบคุมผู้ต้องขัง

ผู้ต้องขังคนใดกระทำความผิด ซึ่งมีลักษณะอย่างที่ว่าผู้บังคับบัญชาทหารจะลงทัณฑ์ทางวินัยแก่ทหารผู้กระทำความผิดโดยไม่ต้องนำคดีขึ้นสู่ศาลแล้ว ก็ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาเรือนจำ หรือเจ้าพนักงานเรือนจำสั่งลงทัณฑ์ทางวินัยตามมาตรา ๑๐ ได้ (มาตรา ๕ วรรคแรก)

ทัณฑ์ทางวินัยที่จะลงแก่ผู้ต้องขังนั้น มีดังนี้

- ภาคทัณฑ์
- งดหรือลดสิทธิต่าง ๆ โดยมีกำหนดเวลา

- ชั่งเคียวไม่เกินสามเดือน
- ชั่งห้องมีดไม่มีเครื่องลับนอนไม่เกินสี่สิบแปดชั่วโมงในสัปดาห์หนึ่งโดยความเห็นชอบ

ของแพทย์ฝ่ายทหาร

- เขียนคราวหนึ่งไม่เกินยี่สิบที ในความควบคุมของแพทย์ฝ่ายทหาร แต่ห้ามเขียนคราวต่อไป เว้นแต่จะล่วงพ้นเวลาสามสิบวันจากวันเขียนคราวที่แล้ว ถ้าผู้ต้องขังเป็นหญิงห้ามเขียน

กรณีที่จะใช้เครื่องพันธนาการแก่ผู้ต้องขังได้ก็ต่อเมื่อมีพฤติการณ์ ดังนี้

- เป็นบุคคลที่น่าจะทำอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายของตนเองหรือผู้อื่น
- เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อตนเองหรือ

ผู้อื่น

- เป็นบุคคลที่น่าจะพยายามหลบหนีการควบคุม
- เมื่อถูกคุมขังไปนอกเรือนจำ เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ควบคุมเห็นสมควรที่จะต้องใช้เครื่อง

พันธนาการ

- เมื่อเป็นการสมควรจะต้องใช้เครื่องพันธนาการ เนื่องแต่สภาพของเรือนจำสภาพของเหตุการณ์ หรือสภาพการณ์ของท้องถิ่น (มาตรา ๑๑)

ผู้บังคับบัญชาเรือนจำ หรือเจ้าพนักงานเรือนจำอาจใช้หรือสั่งให้ใช้อาวุธแก่ผู้ต้องขังนั้น หากเป็นกรณีที่จะใช้อาวุธปืนจะต้องปรากฏพฤติการณ์ ดังนี้

ผู้ต้องขังไม่ยอมวางอาวุธ เมื่อเจ้าพนักงานสั่งให้วาง ผู้ต้องขังที่กำลังหลบหนีไม่ยอมหยุด ในเมื่อเจ้าพนักงานสั่งให้หยุดและไม่มีทางอื่นที่จะจับกุมได้หรือกรณีที่ผู้ต้องขังตั้งแต่สามคนขึ้นไป ก่อการวุ่นวายหรือพยายามใช้กำลังเปิดหรือทำลายส่วนหนึ่งส่วนใดของเรือนจำ หรือทำร้ายเจ้าพนักงาน หรือผู้อื่น และไม่ยอมหยุดในเมื่อเจ้าพนักงานสั่งให้หยุดและถ้าเป็นการจับกุมผู้หลบหนีภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับตั้งแต่วันที่ไป เจ้าพนักงานเรือนจำอาจใช้อาวุธปืนได้ทันที (มาตรา ๑๒)

แต่ถ้าเป็นกรณีผู้ต้องขังกำลังหลบหนี หรือพยายามจะหลบหนี และไม่มีทางจะป้องกันอย่างอื่น นอกจากใช้อาวุธ ผู้ต้องขังก่อการวุ่นวาย หรือพยายามใช้กำลังเปิด หรือทำลายส่วนหนึ่งส่วนใดของเรือนจำ ผู้ต้องขังจะทำร้ายเจ้าพนักงานหรือผู้อื่น ให้ใช้อาวุธอื่นที่ไม่ใช่อาวุธปืนกับผู้ต้องขัง

๓. สิทธิของผู้ต้องขัง

นักโทษคนใดมีความประพฤติดี มีความอดสาเห ความก้าวหน้าในการศึกษาและการงานเกิดผลดีหรือทำความชอบแก่ราชการเป็นพิเศษ อาจได้รับประโยชน์อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง อาทิเช่น

อาจให้ได้รับความสะดวกเป็นพิเศษในเรือนจำตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ หรือได้เลื่อนชั้นตั้งให้มีตำแหน่งหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานเรือนจำ หรืออาจได้รับวันลาไม่เกิน ๔ วันในคราวหนึ่ง หรืออาจได้รับการพักการลงโทษ (มาตรา ๑๔)

กรณีและผู้ซึ่งได้รับบาดเจ็บสาหัส หรือถึงตายในขณะที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่ที่ดี ในขณะที่ทำการตามหน้าที่ของตนอันอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยหรือชีวิตของผู้ต้องขังที่ดี ถ้าเป็นนักโทษ ก็ให้ได้รับสิทธิหรือประโยชน์ตามมาตรา ๑๔ โดยควรแก่พฤติการณ์ หรือถ้าเป็นผู้ต้องขังอื่น รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขให้รางวัลเป็นจำนวนตามสมควรที่ได้ถ้าประโยชน์นั้นเป็นรางวัล (มาตรา ๑๓)

ในกรณีเหตุฉุกเฉินอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ต้องขัง ถ้าเจ้าพนักงานเรือนจำไม่สามารถจะย้ายผู้ต้องขังไปควบคุมไว้ ณ ที่อื่นได้ทันทั่วทั้งที่จะปล่อยผู้ต้องขังไปชั่วคราวก็ได้ แต่ผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยไปนั้นต้องกลับเรือนจำหรือไปรายงานตนยังที่ตั่งหน่วยทหาร หรือที่ว่าการอำเภอภายในกำหนดยี่สิบสี่ชั่วโมงนับตั้งแต่วันที่ปล่อยไป และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่นั้น ๆ ถ้าผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยไปละเลยไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวนี้ ให้ถือว่ามีความผิดฐานหลบหนีการควบคุม (มาตรา ๑๖)

เมื่อแพทย์ฝ่ายทหารได้ยื่นรายงานแสดงความเห็นว่าผู้ต้องขังคนใดป่วยเจ็บ และถ้าการรักษาพยาบาลอยู่ในเรือนจำจะไม่ทุเลาดีขึ้น รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ผู้ต้องขังคนนั้นไปรักษาตัวในสถานที่อื่นใดนอกเรือนจำโดยมีเงื่อนไขอย่างใดแล้วแต่จะเห็นสมควรก็ได้

ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติว่าด้วยการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติวินัยทหารและการอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบา หรือลดโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ต้องขังยังมีสิทธิที่จะยื่นเรื่องราวใด ๆ ต่อเจ้าพนักงานเรือนจำ ผู้บังคับบัญชาเรือนจำ รัฐมนตรี หรือทูตเกล้าฯ ถวายฎีกาต่อพระมหากษัตริย์ได้ตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๑๘)

๔. ผู้รักษาการตามกฎหมายและวันใช้บังคับ

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจออกข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจกำหนดอำนาจและหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาเรือนจำ และเจ้าพนักงานเรือนจำตลอดจนเงื่อนไขที่จะปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่นั้น (มาตรา ๕ และมาตรา ๒๔)

พระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๓ ตอนที่ - หน้า ๑๔๕๔ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๕ โดยให้มีเหตุผลใช้บังคับในวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๒)

ที่มา จากศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง สำนักคณะกรรมการกฤษฎีกา (โดยนายสราวุฒ ลิ้มอักษรชัย)

๒.พระราชบัญญัติเรือนจำทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๐๐ หน้า ๑๕๐๓-๑๕๐๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

เหตุผลในการประกาศใช้

การขอพระราชทานอภัยโทษของผู้ต้องคำพิพากษาของศาลทหารในยามปกติให้ประหารชีวิต นั้น มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ บัญญัติให้ขอพระราชทานอภัยโทษ ภายในเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงเท่านั้น เป็นเวลากระชั้นชิดเกินไป ซึ่งผู้ต้องคำพิพากษาไม่มีเวลาจะทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาได้ทัน จึงสมควรที่จะแก้ไขโดยถือหลักเช่นเดียวกับ มาตรา ๒๖๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คือให้ประหารชีวิต เมื่อพ้นหกสิบวันแล้ว ทั้งนี้ เพื่อความเสมอภาค

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติเรือนจำทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติในภาค ๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วย อภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบาและลดโทษ มาใช้บังคับแก่กรณีผู้ต้องคำพิพากษาของศาลทหาร สิทธิและหน้าที่ใดที่กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผู้บัญชาการเรือนจำ และพัศดินั้น ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นสิทธิและหน้าที่ของรัฐมนตรี ผู้บังคับบัญชาเรือนจำและเจ้าพนักงานเรือนจำของ ทหาร แล้วแต่กรณี”

นายพีรเดช คงเคชา /จัดทำ

นางวนิดา อินทรอำนวย /ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

โรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๒๒

(๓) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“โรงงาน” หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตอาวุธตามพระราชบัญญัตินี้

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ประกอบ ซ่อมแซม หรือเปลี่ยนแปลง

“อาวุธ” หมายความว่า

(๑) อาวุธปืน หรืออาวุธอย่างอื่นซึ่งใช้ส่งกระสุนปืน โดยวิธีระเบิด หรือกำลังดันของก๊าซ หรืออัดลม หรือเครื่องกลไกอย่างใด ๆ ซึ่งต้องอาศัยอำนาจของพลังงาน รวมทั้งส่วนประกอบของสิ่งนั้นด้วย

(๒) กระสุนปืน และหมายความรวมถึงกระสุนโคด กระสุนปราย กระสุนแตก ลูกกระเบิด ตอร์ปิโด ทุ่นระเบิดและจรวด ทั้งชนิดที่มีหรือไม่มีกรด ก๊าซ เชื้อเพลิง เชื้อโรค ไอพิษ หมอกหรือควัน หรือกระสุน ลูกกระเบิด ตอร์ปิโด ทุ่นระเบิดและจรวด ที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกัน หรือเครื่องหรือสิ่งสำหรับอัดหรือทำหรือใช้ประกอบกระสุนปืน รวมทั้งส่วนประกอบของสิ่งนั้นด้วย

(๓) วัตถุที่สามารถส่งกำลังดันอย่างแรงต่อสิ่งห่อหุ้มโดยฉับพลันในเมื่อระเบิดขึ้น โดยมีสิ่งเหมาะสมทำให้เกิดกำลังดัน หรือโดยการสลายตัวของวัตถุระเบิดนั้นทำให้มีแรงทำลายหรือแรงประหาร และหมายความรวมถึงเชื้อปะทุหรือวัตถุอื่นใดอันมีสภาพคล้ายคลึงกัน ซึ่งใช้หรือทำขึ้นเพื่อให้เกิดการระเบิด รวมทั้งส่วนประกอบของสิ่งนั้นด้วย หรือ

(๔) สิ่งอื่นใดที่มีอำนาจในการประหาร ทำลาย หรือทำให้หมดสมรรถภาพในทำนองเดียวกันกับอาวุธตาม (๑) (๒) หรือ (๓) รวมทั้งส่วนประกอบของสิ่งนั้นด้วย

“ส่วนประกอบ” หมายความว่า ส่วนต่าง ๆ ของอาวุธ และหมายความรวมถึงอุปกรณ์อื่นใดซึ่งเมื่อนำมาประกอบกับอาวุธดังกล่าวแล้ว ทำให้อาวุธนั้นมีประสิทธิภาพหรือเกิดประโยชน์แก่การใช้เพิ่มขึ้น หรือทำให้คุณลักษณะเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การผลิตอาวุธโดยส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

มาตรา ๗ รัฐมนตรีมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลใดผลิตอาวุธสำหรับส่วนราชการของกระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือส่วนราชการอื่นหรือรัฐวิสาหกิจที่ได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนในการมีและใช้ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๘ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ การกระทำใดซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้การกระทำนั้นได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาตและปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์

หมวด ๒

การขอและการออกใบอนุญาต

มาตรา ๙ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการโรงงานผลิตอาวุธตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อรัฐมนตรี

ผู้ขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและเป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นในรูปบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคสองจะกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ขอรับใบอนุญาตระหว่างผู้ถือหุ้นซึ่งมีสัญชาติไทยกับผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้ถือหุ้นซึ่งมีจำนวนหุ้นมากที่สุดตามลำดับลงมาห้าอันดับของผู้ขอรับใบอนุญาตไว้ด้วยก็ได้

การขอและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ในการออกใบอนุญาต รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ชนิด ปริมาณ และคุณภาพของอาวุธที่ผู้รับใบอนุญาตจะต้องผลิต
- (๒) การขาย หรือจำหน่ายอาวุธให้แก่หน่วยงานตามมาตรา ๙
- (๓) การรับข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการตามมาตรา ๖ เข้าฝึกอบรมการปฏิบัติงานในโรงงานผลิตอาวุธของผู้รับใบอนุญาต
- (๔) การกำหนดชนิด คุณภาพ อัตราส่วน และแหล่งกำเนิดของวัตถุดิบหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธ
- (๕) สถานที่เก็บวัตถุดิบหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ผลิตขึ้น
- (๖) มาตรการในการรักษาความลับในการผลิตอาวุธ
- (๗) มาตรการในการรักษาความปลอดภัยในการผลิตอาวุธ
- (๘) การรายงานการเปลี่ยนแปลงการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวหรือผู้ถือหุ้นซึ่งมีจำนวนหุ้นมากที่สุดตามลำดับลงมาห้าอันดับของผู้รับใบอนุญาต หรือการรายงานการดำเนินการใด ๆ ตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต
- (๙) มาตรการอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบอาวุธที่ผลิตขึ้นหรือเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการควบคุมการผลิตอาวุธตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) เงื่อนไขอื่นใดที่จำเป็นเกี่ยวกับการผลิตอาวุธ

มาตรา ๑๑ ใบอนุญาตมีสี่ประเภทคือ

(๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทำอาวุธ

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานประกอบอาวุธ

(๓) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานซ่อมแซมอาวุธ

(๔) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเปลี่ยนลักษณะอาวุธ

ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทำอาวุธให้ถือว่าได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงานประกอบ ซ่อมแซม และเปลี่ยนลักษณะอาวุธด้วย

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม หรือเปลี่ยนลักษณะ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒ ใบอนุญาตให้คุ้มกันถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตด้วย

ให้ถือว่าการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับการคุ้มกันเป็นการกระทำของผู้รับใบอนุญาต เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำความผิดกล่าวเป็นการสุจริตที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

มาตรา ๑๓ ใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มิให้กำหนดเกินสิบปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ในกรณีที่เลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๒๐ หรือย้ายโรงงานตามมาตรา ๒๒ หรือใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานสิ้นอายุ ให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุในวันที่รัฐมนตรีอนุญาตให้เลิกประกอบกิจการ หรือวันที่ออกใบอนุญาตใหม่ หรือวันที่ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานสิ้นอายุ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อรัฐมนตรีก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่ารัฐมนตรีจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ตั้งของโรงงานที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหายหรือชำรุดเสียหาย

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ เมื่อมีการเปลี่ยนชื่อโรงงานหรือชื่อผู้รับใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเป็นหนังสือให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยน

มาตรา ๑๘ ผู้รับใบอนุญาตจะควบกิจการโรงงานกับกิจการอื่นมิได้ เว้นแต่จะควบกับกิจการที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานผลิตอาหารด้วยกัน

การควบกิจการตามวรรคหนึ่งเข้ากัน ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี ในการให้ความเห็นชอบรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขให้ปฏิบัติก่อนให้ความเห็นชอบก็ได้

เมื่อได้จดทะเบียนควบกิจการเข้ากันตามกฎหมายแล้ว กิจการใหม่ที่ควบเข้ากันต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ ภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่จดทะเบียนกิจการใหม่ที่ควบเข้ากันนั้น ในระหว่างขอรับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางได้ตามใบอนุญาตเดิม หากไม่ขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดดังกล่าวหรือควบกิจการเข้ากันโดยฝ่าฝืนมาตรานี้ ให้ถือว่าใบอนุญาตเดิมที่ออกให้ก่อนควบเข้ากันนั้นเป็นอันสิ้นอายุ

มาตรา ๑๙ การแต่งตั้งกรรมการหรือผู้จัดการของผู้รับใบอนุญาต หรือผู้มีอำนาจจัดการโรงงานของผู้รับใบอนุญาตจะกระทำได้อีกต่อเมื่อบุคคลนั้นไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่าบุคคลตามวรรคหนึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอนความเห็นชอบที่ได้ให้ไว้แล้วได้และให้ผู้รับใบอนุญาตเสนอชื่อบุคคลอื่นแทนเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรีภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการให้ยื่นขออนุญาตเลิกประกอบกิจการต่อรัฐมนตรี ในการอนุญาตนี้รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขอื่นใดที่จำเป็นไว้ล่วงหน้าก่อนการอนุญาตก็ได้

หมวด ๓

การดำเนินการผลิตอาวุธ

มาตรา ๒๑ เมื่อตั้งโรงงานเสร็จแล้ว ก่อนเปิดดำเนินการผลิตอาวุธ ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งเป็นหนังสือให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบโรงงานก่อน ถ้าเห็นว่าผู้รับใบอนุญาตยังปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าระยะเวลาดังกล่าวไม่เพียงพอ ให้ผู้รับใบอนุญาตขอขยายระยะเวลาต่อรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายเพื่อส่งขยายระยะเวลาให้ตามสมควร

ถ้าเห็นว่าผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายอนุญาตเป็นหนังสือให้ดำเนินการผลิตอาวุธได้

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะย้ายโรงงานผลิตอาวุธไปจากที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตต้องดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตผลิตอาวุธอื่นใดนอกจากที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตเปลี่ยนแปลง หรือใช้โรงงานหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงงานให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งวัตถุหรืออาวุธใดเพื่อใช้ในการผลิตอาวุธ หรือเป็นตัวอย่างหรือเพื่อวิจัยเกี่ยวกับการผลิตอาวุธต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งได้รับอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งวัตถุหรืออาวุธตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับอนุญาต และปฏิบัติตามกฎหมายอื่นในส่วนที่เกี่ยวกับการขออนุญาตส่งหรือนำวัตถุหรืออาวุธนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรและการมีกรรมสิทธิ์ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุหรืออาวุธดังกล่าว

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตใช้วัตถุหรืออาวุธที่ได้สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๒๕ ให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๒๗ ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเวลาทำการของ โรงงาน และห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงเวลาทำการ เว้นแต่ได้แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทราบ ล่วงหน้าและได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตต้องเก็บวัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ผลิตขึ้น ไว้ภายในโรงงานหรือสถานที่เก็บตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดในใบอนุญาต

สถานที่เก็บวัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ผลิตขึ้น ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีลักษณะตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต เว้นแต่รัฐมนตรีจะแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขดังกล่าวหรือ กำหนดเป็นอย่างอื่นในกรณีที่มีเหตุสำคัญเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยหรือเหตุการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป

ในกรณีที่วัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ผลิตขึ้นมีกฎหมายใดกำหนดวิธีการ เก็บไว้โดยเฉพาะ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นด้วย

การเก็บ กำจัด หรือทำลายเศษวัตถุที่เกิดจากการผลิตอาวุธ หรือวัตถุหรืออาวุธที่เสียหาย ใช้ไม่ได้ หรือไม่ได้ใช้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๙ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีบัญชีเกี่ยวกับชนิด ปริมาณ และการรับจ่าย ประจำวันของวัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ผลิตขึ้น รวมทั้งวัตถุหรืออาวุธดังกล่าวที่ เสียหาย ใช้ไม่ได้ หรือไม่ได้ใช้ และต้องส่งรายงานและสำเนาบัญชีดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

แบบบัญชีและหลักเกณฑ์การรายงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บัญชีตามวรรคหนึ่ง ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำให้มีรายการถูกต้องตรงกับชนิดและปริมาณของ วัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ผลิตขึ้นที่เก็บไว้ภายในโรงงานหรือสถานที่เก็บตาม มาตรา ๒๘

มาตรา ๓๐ ผู้รับใบอนุญาตต้องสำรองวัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธตามชนิดและ ปริมาณที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในโรงงานหรือสถานที่เก็บตามมาตรา ๒๘

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขนย้ายวัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ ผลิตขึ้นออกจากโรงงานหรือสถานที่เก็บ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่ง รัฐมนตรีมอบหมาย

การขนย้ายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยผู้รับอนุญาตต้องนำหนังสืออนุญาตการขนย้ายตามวรรคหนึ่งกำกับไปพร้อมกับการขนย้ายด้วย

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขายหรือจำหน่ายด้วยประการใดซึ่งอาวุธที่ผลิตขึ้นเว้นแต่ขายหรือจำหน่ายให้แก่หน่วยงานตามมาตรา ๓ หรือได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีให้ขายหรือจำหน่ายแก่บุคคลอื่น ไม่ว่าโดยการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือขายหรือจำหน่ายในราชอาณาจักร

การขออนุญาตขายหรือจำหน่ายอาวุธให้แก่บุคคลอื่นนอกจากหน่วยงานตามมาตรา ๓ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการที่รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ขายหรือจำหน่ายโดยการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานอยู่แล้วผลิตเฉพาะส่วนประกอบของอาวุธสำหรับส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ไม่สามารถผลิตส่วนประกอบของอาวุธนั้นได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด ในกรณีนี้ให้ส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้น เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน

เมื่อได้รับความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานยื่นคำขอรับอนุญาตจากรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุญาตเป็นการเฉพาะคราว เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะผลิตส่วนประกอบของอาวุธสำหรับส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้นำมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตตามวรรคสองโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์แก่การผลิตอาวุธสำหรับหน่วยงานตามมาตรา ๓ ถ้ากรณีมีความจำเป็นเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถดำเนินการผลิตอาวุธไปได้โดยสม่ำเสมอ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจ

อนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวผลิตอาวุธไว้เพื่อขายหรือจำหน่ายแก่บุคคลอื่นนอกจากหน่วยงานตามมาตรา ๓ เป็นการเฉพาะคราวได้เมื่อผู้รับใบอนุญาตนั้นร้องขอ

การขายหรือจำหน่ายอาวุธที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามมาตรา ๓๒

หมวด ๔

การควบคุม

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการดำเนินการผลิตอาวุธของผู้รับใบอนุญาต ให้รัฐมนตรีมีอำนาจระเบียบการจัดให้เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมอยู่ประจำโรงงานของผู้รับใบอนุญาต เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติของผู้รับใบอนุญาตให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ

(๑) เข้าไปตรวจสอบสถานที่ทำการ โรงงาน หรือสถานที่เก็บวัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ผลิตขึ้นของผู้รับใบอนุญาต

(๒) ตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการได้มาหรือจำหน่ายวัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ผลิตขึ้น

(๓) ตรวจสอบบัญชีและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐาน หรือสิ่งอื่นใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๖ ผู้รับใบอนุญาตต้องให้ความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๙ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาต

ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยจะสั่งให้หยุดประกอบกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีที่สั่งให้หยุดประกอบกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนไว้ก่อน ถ้าผู้รับใบอนุญาตได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายสั่งให้ประกอบกิจการต่อไปได้

มาตรา ๔๐ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น

เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตได้จัดการแก้ไขให้ถูกต้องตามมาตรา ๓๖ วรรคสองแล้ว รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องตามคำสั่งของรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายตามมาตรา ๓๘ ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือไม่สามาถจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้อีกต่อไปแล้ว หรือเมื่อปรากฏว่าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๘ เป็นการกระทบกระเทือนอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ หรือผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ วรรคสอง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ในกรณีที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๐ หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมเข้าควบคุมหรือดำเนินการแทนก็ได้

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมีความจำเป็นต้องหยุดดำเนินการผลิตหรือไม่อาจดำเนินการผลิต หรือดำเนินการในลักษณะที่ลดปริมาณการผลิตซึ่งอาวุธที่ได้รับอนุญาตให้ผลิต ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือเป็นการกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ให้รัฐมนตรีด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมเข้าดำเนินการผลิตอาวุธในโรงงานของผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ ทั้งนี้ จนกว่าพฤติการณ์อันเป็นเหตุให้ผู้รับใบอนุญาตนั้นต้องหยุดดำเนินการผลิต หรือไม่อาจดำเนินการผลิต หรือลดปริมาณการผลิตนั้นจะสิ้นสุดลง

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมเข้าควบคุมหรือดำเนินการแทนผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ให้อาวุธที่ผลิตขึ้นสำหรับส่วนราชการของกระทรวงกลาโหมตกเป็นของกระทรวงกลาโหม และให้ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิที่จะได้รับค่าทดแทนการใช้โรงงานตามระยะเวลาที่เข้าควบคุมหรือดำเนินการแทนและค่าชดใช้ราคาอาวุธตามราคาที่คณะกรรมการตามมาตรา ๔๔ กำหนดภายในเวลาอันควร

มาตรา ๔๔ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งทำหน้าที่กำหนดค่าทดแทนการใช้โรงงานและราคาอาวุธที่จะชดใช้ให้แก่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ แล้วแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ

การกำหนดค่าทดแทนการใช้โรงงานและราคาอาวุธตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดตามราคาอันเป็นธรรมโดยคำนึงถึงราคาของวัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธ ค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักรหรือทรัพย์สินอื่น รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น ทั้งนี้ เฉพาะที่นำมาใช้ในการผลิตอาวุธที่ตกเป็นของกระทรวงกลาโหม

องค์ประกอบและคุณสมบัติของกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงกลาโหม

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่พอใจค่าทดแทนการใช้โรงงานหรือราคาอาวุธที่ได้รับชดใช้ตามที่คณะกรรมการกำหนดขึ้นตามมาตรา ๔๔ ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งราคาที่คณะกรรมการกำหนด

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือใบอนุญาตสิ้นอายุและไม่ได้ต่ออายุอีก ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดการขายหรือจำหน่ายวัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ผลิตขึ้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ระยะเวลาที่รัฐมนตรีจะกำหนดนั้นจะกำหนดให้มีการขายระยะเวลาไว้ด้วยก็ได้ แต่มิให้ขายระยะเวลาเกินหนึ่งครั้ง

ถ้าพ้นระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนดตามวรรคหนึ่งแล้วยังขายหรือจำหน่ายไม่หมดให้วัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ผลิตขึ้นตกเป็นของรัฐและให้ผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งส่งมอบให้กระทรวงกลาโหมเพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่มีเหตุเกิดจากการผลิตอาวุธ หรือมีวัตถุหรืออาวุธที่เสียหายหรือใช้ไม่ได้ ซึ่งจะต้องกำจัดหรือทำลายให้หมดไป ให้ผู้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด

ภายในระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือใบอนุญาตสิ้นอายุและไม่ได้ต่ออายุอีกยังคงเป็นผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้เฉพาะเพื่อการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานผลิตอาวุธโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ วรรคสอง หรือประกอบกิจการโรงงานผลิตอาวุธผิดประเภทที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาท ถึงห้าล้านบาท

มาตรา ๔๙ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด

(๑) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๑๐

(๒) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕

(๓) เปิดดำเนินการผลิตอาวุธโดยไม่แจ้งให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายทราบตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง หรือ

(๔) ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดเลิกประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๒ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๘ วรรคสอง หรือวรรคสี่ หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่นำหนังสืออนุญาตการขนย้ายวัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ผลิตขึ้นออกจากโรงงานหรือสถานที่เก็บกำกับไปพร้อมกับการขนย้ายตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๕ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง วรรคสองหรือวรรคสี่ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๗ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๑๐ หรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๗ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายที่สั่งให้หยุดประกอบกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนตามมาตรา ๓๘ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๓๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้สำหรับผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๕๖ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๗ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางเจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายที่สั่งให้หยุดประกอบกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๗ ซึ่งเป็นนิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๖๑ บรรดาวัตถุหรืออาวุธที่ใช้ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ผลิตขึ้นซึ่งได้ผลิตส่งนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร มีกรรมสิทธิ์ มีไว้ในครอบครอง ขาย หรือจำหน่ายโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ และให้ส่งมอบให้กระทรวงกลาโหมเพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๖๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือความผิดตามมาตรา ๕๘ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๓ คำขออนุญาตใด ๆ ตามคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลมและให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๔ ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตที่ออกให้ตามคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๕ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งใดอ้างถึงคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ หรืออ้างถึงข้อความในคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงพระราชบัญญัตินี้หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกัน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๖ ให้บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และยังคงใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

(๑)	คำขอ			
	(ก) คำขอใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
	(ข) คำขอหนังสืออนุญาต	ฉบับละ	๒๐๐	บาท
(๒)	ใบอนุญาต			
	(ก) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานทำอาวุธ	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท
	(ข) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานประกอบอาวุธ	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐	บาท
	(ค) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานซ่อมแซมอาวุธ	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐	บาท
	(ง) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน เปลี่ยนลักษณะอาวุธ	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐	บาท
(๓)	หนังสืออนุญาต			
	(ก) หนังสืออนุญาตให้สังหรือนำเข้ามาใน ราชอาณาจักรซึ่งวัตถุหรืออาวุธเพื่อใช้ในการ ผลิตอาวุธหรือเป็นตัวอย่างหรือเพื่อวิจัย เกี่ยวกับการผลิตอาวุธ	ฉบับละ	๔๐๐	บาท
	(ข) หนังสืออนุญาตให้ขนย้ายวัตถุหรืออาวุธที่ใช้ ในการผลิตอาวุธหรืออาวุธที่ผลิตขึ้นออกจาก โรงงานหรือสถานที่เก็บ	ฉบับละ	๔๐๐	บาท
	(ค) หนังสืออนุญาตให้ขายหรือจำหน่ายอาวุธ ในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔๐๐	บาท
	(ง) หนังสืออนุญาตให้ขายหรือจำหน่ายอาวุธ โดยการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
	(จ) หนังสืออนุญาตให้ผลิตส่วนประกอบของอาวุธ เป็นการเฉพาะคราวตามมาตรา ๓๓	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
	(ฉ) หนังสืออนุญาตให้ผลิตอาวุธเพื่อขายหรือ จำหน่ายแก่บุคคลอื่นนอกจากกระทรวง กลาโหมและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นการเฉพาะคราวตามมาตรา ๓๔	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐	บาท
(๔)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(๕)	การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับร้อยละสามสิบ ของค่าธรรมเนียมสำหรับ ใบอนุญาตประเภทนั้น		

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการอนุญาต และมาตรการในการควบคุมและตรวจสอบโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาจำนวน ๑๕ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๐

จากนั้นได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๒๓ ก หน้า ๑ - ๑๗ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระ

พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ต้องโทษ” หมายความว่า ผู้ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ลงโทษหรือให้กักกัน และให้หมายความรวมถึงผู้ถูกลงโทษโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีผลเช่นเดียวกับการถูกลงโทษ โดยคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล

“ผู้ถูกลงโทษทางวินัย” หมายความว่า ผู้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ และให้หมายความรวมถึงผู้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์โดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีผลเช่นเดียวกับการถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัย

มาตรา ๔ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๕ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ

มาตรา ๖ บรรดาผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และบรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่งยุติเรื่องหรือคัดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไป

มาตรา ๗ การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นมหามงคลกาลอันสำคัญยิ่ง เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติและให้เกิดสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สมควรลี้ภัยมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัยของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งได้รับการลงโทษทางวินัยไปแล้ว และสมควรให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และบรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาตั้งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไปด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

มีพระชนพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติให้พิจารณาโดยกรรมวิธีการเต็มสภา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๘/๒๕๕๐ วันพฤหัสบดีที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในวันเดียวกัน

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๗๐ ก หน้า ๑-๓ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ระบบคอมพิวเตอร์” หมายความว่า อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมการทำงาน
เข้าด้วยกัน โดยได้มีการกำหนดคำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด และแนวทางปฏิบัติงานให้อุปกรณ์
หรือชุดอุปกรณ์ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติ

“ข้อมูลคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้ และให้หมายความรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

“ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแสดงถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง ปลายทาง เส้นทาง เวลา วันที่ ปริมาณ ระยะเวลา ชนิดของบริการ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์นั้น

“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า

(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

“ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการไม่ว่าต้องเสียค่าใช้บริการหรือไม่ก็ตาม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

มาตรา ๕ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งระบบคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะและมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ ผู้ใดล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่ผู้อื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะ ถ้านำมาตรการดังกล่าวไปเปิดเผยโดยมิชอบในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙ ผู้ใดเข้าถึงโดยมิชอบซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีมาตรการป้องกันการเข้าถึงโดยเฉพาะ และมาตรการนั้นมิได้มีไว้สำหรับตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใดโดยมิชอบด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อดักจับไว้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นที่อยู่ระหว่างการส่งในระบบคอมพิวเตอร์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นมิได้มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเพื่อให้บุคคลทั่วไปใช้ประโยชน์ได้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใดโดยมิชอบ เพื่อให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ขัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานตามปกติได้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่นโดยปกปิด หรือปลอมแปลงแหล่งที่มาของการส่งข้อมูลดังกล่าว อันเป็นการรบกวนการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๔ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐

(๑) ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดขึ้นในทันทีหรือในภายหลังและไม่ว่าจะเกิดขึ้นพร้อมกันหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

(๒) เป็นการกระทำโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือการบริการสาธารณะ หรือเป็นการกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตาม (๒) เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๓ ผู้ใดจำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

(๒) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

(๓) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(๕) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

มาตรา ๑๕ ผู้ให้บริการผู้ใดจงใจสนับสนุนหรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๖ ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏเป็นภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเป็นภาพที่เกิดจากการสร้างขึ้น คัดต่อ เติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด ทั้งนี้ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดวรรคหนึ่ง เป็นการนำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยสุจริต ผู้กระทำไม่มีความผิด ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้

ถ้าผู้เสียหายในความผิดตามวรรคหนึ่งตายเสียก่อนร้องทุกข์ ให้บิดา มารดา คู่สมรส หรือบุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้ และให้ถือว่าเป็นผู้เสียหาย

มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกราชอาณาจักรและ

(๑) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย และรัฐบาลแห่งประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้นหรือผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ หรือ

(๒) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนต่างด้าว และรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหายและผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ

จะต้องรับโทษภายในราชอาณาจักร

หมวด ๒

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนและสอบสวนในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดและหาตัวผู้กระทำความผิด

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสาร ข้อมูล หรือหลักฐานอื่นใดที่อยู่ในรูปแบบที่สามารถเข้าใจได้

(๒) เรียกข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) สั่งให้ผู้ให้บริการส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้บริการที่ต้องเก็บตามมาตรา ๒๖ หรือที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของผู้ให้บริการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) ทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ จากระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์นั้นยังมีได้อยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) สั่งให้บุคคลซึ่งครอบครองหรือควบคุมข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ ส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ดังกล่าวให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๖) ตรวจสอบหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด อันเป็นหลักฐานหรืออาจใช้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเพื่อสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดและสั่งให้บุคคลนั้นส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็นให้ด้วยก็ได้

(๓) ถอดรหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด หรือสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ทำการถอดรหัสลับ หรือให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการถอดรหัสลับดังกล่าว

(๔) ยึดหรืออายัดระบบคอมพิวเตอร์เท่าที่จำเป็นเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการทราบรายละเอียดแห่งความผิดและผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ การใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) (๖) (๓) และ (๔) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามคำร้อง ทั้งนี้ คำร้องต้องระบุเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลใดกระทำหรือกำลังจะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เหตุที่ต้องใช้อำนาจ ลักษณะของการกระทำความผิด รายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการกระทำความผิดและผู้กระทำความผิด เท่าที่สามารถจะระบุได้ ประกอบคำร้องด้วยในการพิจารณาคำร้องให้ศาลพิจารณาคำร้องดังกล่าวโดยเร็ว

เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตแล้ว ก่อนดำเนินการตามคำสั่งของศาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาบันทีกเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้ต้องใช้อำนาจตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) (๖) (๓) และ (๔) มอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐาน แต่ถ้าไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองเครื่องคอมพิวเตอร์อยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบสำเนาบันทีกนั้นให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการดำเนินการตามมาตรา ๑๔ (๔) (๕) (๖) (๓) และ (๔) ส่งสำเนาบันทีกรายละเอียดการดำเนินการและเหตุผลแห่งการดำเนินการให้ศาลที่มีเขตอำนาจภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาลงมือดำเนินการ เพื่อเป็นหลักฐาน

การทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามมาตรา ๑๔ (๔) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจการของเจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นเกินความจำเป็น

การยึดหรืออายัดตามมาตรา ๑๔ (๔) นอกจากจะต้องส่งมอบสำเนาหนังสือแสดงการยึดหรืออายัดมอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐานแล้วพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งยึดหรืออายัดไว้เกินสามสิบวันมิได้ ในกรณีจำเป็นต้องยึดหรืออายัดไว้นานกว่านั้น ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอขยายเวลายึดหรืออายัดได้ แต่ศาลจะอนุญาตให้ขยายเวลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งรวมกันได้อีกไม่เกินหกสิบวัน เมื่อหมดความจำเป็นที่จะยึดหรืออายัดหรือครบกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องส่งคืนระบบคอมพิวเตอร์ที่ยึดหรือถอนการอายัดโดยพลัน

หนังสือแสดงการยึดหรืออายัดตามวรรคห้าให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในภาคสอง ลักษณะ ๑ หรือลักษณะ ๑/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีอาจยื่นคำร้องพร้อมแสดงพยานหลักฐานต่อศาลที่มีเขตอำนาจขอให้มีการสั่งระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการระงับการทำให้แพร่หลายนั้นเอง หรือสั่งให้ผู้ให้บริการระงับการทำให้แพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นก็ได้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า ข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดมีชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์รวมอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่อาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อขอให้มีการสั่งห้ามจำหน่ายหรือเผยแพร่ หรือสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นระงับการใช้ ทำลาย หรือแก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขในการใช้ มีไว้ในครอบครอง หรือเผยแพร่ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ดังกล่าวก็ได้

ชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ตามวรรคหนึ่งหมายถึงชุดคำสั่งที่มีผลทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือชุดคำสั่งอื่นเกิดความเสียหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม ขัดข้อง หรือปฏิบัติงานไม่ตรงตามคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือโดยประการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นชุดคำสั่งที่มุ่งหมายในการป้องกันหรือแก้ไขชุดคำสั่งดังกล่าวข้างต้น ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ให้แก่บุคคลใด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการกระทำเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งหรือที่ได้รับอนุญาตจากศาล

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดฝ่าฝืนวรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลของผู้ใช้บริการ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาตามมาตรา ๑๘ และเปิดเผยข้อมูลนั้นต่อผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ข้อมูล ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อ้างและรับฟังเป็นพยานหลักฐานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่นอันว่าด้วยการสืบพยานได้ แต่ต้องเป็นชนิดที่มีได้เกิดขึ้นจากการจงใจ มีคำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง หรือโดยมิชอบประการอื่น

มาตรา ๒๖ ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้ให้บริการ ผู้ใดเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้เกินเก้าสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งปีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย และเฉพาะคราวก็ได้

ผู้ให้บริการจะต้องเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ใช้บริการ นับตั้งแต่เริ่มใช้บริการและต้องเก็บรักษาไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับตั้งแต่การให้บริการสิ้นสุดลง

ความในวรรคหนึ่งจะใช้กับผู้ให้บริการประเภทใด อย่างไร และเมื่อใด ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ให้บริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๒๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๘ การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ และความชำนาญเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์และมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจรับคำร้องทุกข์ หรือรับคำกล่าวโทษ และมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

ในการจับ ควบคุม คั่น การทำสำนวนสอบสวนและดำเนินคดีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ บรรดาที่เป็นอำนาจของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติและรัฐมนตรีมีอำนาจร่วมกันกำหนดระเบียบเกี่ยวกับแนวทางและวิธีปฏิบัติในการดำเนินการตามวรรคสอง

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์ได้เป็นส่วนสำคัญของการประกอบกิจการและการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากมีผู้กระทำความผิดประการใด ๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใด ๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จหรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน สมควรกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๒๕ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๙ วันพุธที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๒๗ ก หน้า ๔-๑๓ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ไปร่วมชั้นสูตรพลิกศพ

ตามมาตรา ๑๔๘ (๓) (๔) และ (๕) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ไปร่วมชั้นสูตรพลิกศพ
ตามมาตรา ๑๔๘ (๓) (๔) และ (๕) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ไป
ร่วมชั้นสูตรพลิกศพตามมาตรา ๑๔๘ (๓) (๔) และ (๕) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ขยายระยะเวลาการใช้บังคับมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกไปอีกเป็นระยะเวลาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้นำความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ต้องชันสูตรพลิกศพตามมาตรา ๑๔๘ (๕) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตั้งแต่วันถัดจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาจนถึงกำหนดเวลาตามที่กำหนดตามมาตรา ๓

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ ภายในห้าปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ตั้งกฏใช้บังคับ ในกรณีที่ต้องชั้นสูตรพลิกศพตามมาตรา ๑๔๘ (๓) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แพทย์ตามมาตรา ๑๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดที่ผ่านการอบรมทางนิติเวชศาสตร์ไปร่วมชั้นสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุแทนได้ แต่เมื่อสิ้นสูตรระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ยังมีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนแพทย์ จึงสมควรขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปจากเดิมอีกตามความจำเป็นและโดยที่ยังข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนแพทย์ดังกล่าว จึงสมควรกำหนดให้มีการมอบหมายการชันสูตรพลิกศพในกรณีการตายโดยยังมีปรากฏตามมาตรา ๑๔๘ (๕) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ไปร่วมชั้นสูตรพลิกศพ

ตามมาตรา ๑๔๘ (๓)(๔) และ (๕) แห่งประมวลกฎหมาย

วิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ไปร่วมชั้นสูตรพลิกศพ ตามมาตรา ๑๔๘ (๓)(๔) และ (๕) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จากนั้น พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในวันเดียวกัน

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๒๒ ก หน้า ๑-๓ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยความเรียบร้อยในการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยความเรียบร้อยในการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยความเรียบร้อยในการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ร่างรัฐธรรมนูญ” หมายความว่า ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่สภาร่างรัฐธรรมนูญเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

“ออกเสียง” หมายความว่า ออกเสียงประชามติว่าเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ

“ประกาศสภาร่างรัฐธรรมนูญ” หมายความว่า ประกาศสภาร่างรัฐธรรมนูญเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการเผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญและการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม

“ผู้มีสิทธิออกเสียง” หมายความว่า ผู้มีสิทธิออกเสียงประชามติตามประกาศสภาร่างรัฐธรรมนูญ

“หน่วยออกเสียง” หมายความว่า หน่วยออกเสียงตามประกาศสภาร่างรัฐธรรมนูญ

“ที่ออกเสียง” หมายความว่า ที่ออกเสียงตามประกาศสภาร่างรัฐธรรมนูญ

“คณะกรรมการการเลือกตั้ง” หมายความว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๔ เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับมอบหมายจากสภาร่างรัฐธรรมนูญตามประกาศสภาร่างรัฐธรรมนูญให้เป็นผู้ดำเนินการจัดและควบคุมการออกเสียงแล้ว ให้ถือว่าการดำเนินการของคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ และตามที่กำหนดไว้ในประกาศสภาร่างรัฐธรรมนูญ และให้นำความในมาตรา ๒๔ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕ ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่าผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๖ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด คณะกรรมการประจำหน่วยออกเสียง กรรมการประจำหน่วยออกเสียง คณะอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งในการปฏิบัติตามประกาศสภาร่างรัฐธรรมนูญ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการขัดขวางการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓ ผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างผู้ใดขัดขวางหรือหน่วงเหนี่ยวหรือไม่ให้ความสะดวกพอสมควรต่อการไปใช้สิทธิออกเสียงของผู้ได้บังคับบัญชาหรือลูกจ้าง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔ ผู้ใดทำลายบัตรที่มีไว้สำหรับการออกเสียงโดยไม่มีอำนาจกระทำได้หรือจงใจกระทำการด้วยประการใด ๆ ให้บัตรออกเสียงชำรุด หรือเสียหาย หรือกระทำการด้วยประการใด ๆ แก่บัตรเสียให้เป็นบัตรที่ใช้ได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ถ้าผู้กระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าพนักงานหรือเป็นผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการออกเสียง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๕ ผู้ใดกระทำการในระหว่างเวลาเปิดการลงคะแนนออกเสียง ดังต่อไปนี้

(๑) ออกเสียงหรือพยายามออกเสียง โดยรู้อยู่แล้วว่าตนเป็นผู้ไม่มีสิทธิออกเสียงหรือไม่มีสิทธิลงคะแนนในหน่วยออกเสียงนั้น

(๒) ใช้บัตรอื่นที่มีใช้บัตรออกเสียงมาออกเสียง

(๓) นำบัตรออกเสียงออกไปจากที่ออกเสียง

(๔) ทำเครื่องหมายเพื่อเป็นที่สังเกตโดยวิธีใดไว้ที่บัตรออกเสียง เพื่อให้ผู้อื่นรู้ว่าเป็นบัตรของตน

(๕) ขัดคำสั่งกรรมการประจำหน่วยออกเสียงที่สั่งให้ออกไปจากที่ออกเสียง เพราะเหตุที่ผู้นั้นขัดขวางการออกเสียง ตามข้อ ๒๐ วรรคสอง แห่งประกาศสภาร่างรัฐธรรมนูญ

(๖) นำบัตรออกเสียงใส่ในหีบบัตรออกเสียงโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือกระทำการใดในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเพื่อแสดงว่ามีผู้มาแสดงตนออกเสียงโดยผิดไปจากความจริง หรือกระทำการใดอันเป็นเหตุให้มีบัตรออกเสียงเพิ่มขึ้นจากความจริง

(๗) กระทำการโดยไม่มีอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อมิให้ผู้มีสิทธิออกเสียงสามารถใช้สิทธิได้ หรือขัดขวาง หรือหน่วงเหนี่ยวมิให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไป ณ ที่ออกเสียง หรือเข้าไป ณ ที่ออกเสียง หรือมิให้ไปถึง ณ ที่ดังกล่าว ภายในกำหนดเวลาการลงคะแนนออกเสียง

(๘) ก่อความวุ่นวายขึ้นในที่ออกเสียง หรือกระทำการใดอันเป็นการรบกวนหรือเป็นอุปสรรคแก่การออกเสียง

ผู้กระทำได้ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และผู้กระทำได้ตาม (๖) (๗) หรือ (๘) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๑๐ ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) ก่อความวุ่นวายเพื่อให้การออกเสียงไม่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(๒) ให้ เสนอให้หรือสัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นอันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด เพื่อจะจูงใจให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง ออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ออกเสียง

(๓) หลอกลวง บังคับ ชูเชิญ หรือใช้อิทธิพลคุกคาม เพื่อให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง ออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ออกเสียง หรือเพื่อให้สำคัญผิดในวัน เวลา ที่ออกเสียง หรือวิธีการลงคะแนนออกเสียง

(๔) เปิด ทำลาย ทำให้เสียหาย ทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพ ทำให้สูญหาย ทำให้ไร้ประโยชน์นำไป หรือขัดขวางการส่งซึ่งหีบบัตรออกเสียงหรือบัตรออกเสียง เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย

(๕) เล่นหรือจัดให้มีการเล่นการพนันขั้นต่อใด ๆ อันมีผลเป็นการจูงใจให้ผู้มีสิทธิออกเสียงไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง ออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ออกเสียง

(๖) เรียกทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อจะไม่ไปใช้สิทธิออกเสียง ออกเสียงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ออกเสียง

ผู้กระทำได้ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท และผู้กระทำได้ตาม (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ทั้งนี้ ศาลอาจสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดไม่เกินห้าปีด้วยก็ได้

มาตรา ๑๑ ผู้ใดเผยแพร่ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการออกเสียงในระหว่างเวลาสามวันก่อนวันออกเสียงจนถึงเวลาสิ้นสุดการออกเสียงในวันออกเสียง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒ กรรมการประจำหน่วยออกเสียงผู้ใดจงใจนับบัตรออกเสียงหรือคะแนนในการออกเสียงให้ผิดไปจากความจริง หรือรวมคะแนนให้ผิดไป หรือกระทำได้ด้วยประการใด ๆ โดยมีได้มีอำนาจกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายให้บัตรออกเสียงชำรุด หรือเสียหาย หรือให้เป็นบัตรเสีย หรือกระทำการ

ด้วยประการใด ๆ แก่บัตรเสียเพื่อให้เป็นบัตรที่ใช้ได้ หรืออ่านบัตรออกเสียงให้ผิดไปจากความจริง หรือทำรายงานการออกเสียงไม่ตรงความจริง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๑๓ ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีประกาศสภาร่างรัฐธรรมนูญ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการเผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญและการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศใช้บังคับตามมาตรา ๒๕ วรยศสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ แล้ว โดยให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้จัดและควบคุมการออกเสียงประชามติ แต่ยังไม่มีความหมายรองรับการใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการจัดให้มีการออกเสียงประชามติ และการรักษาความเรียบร้อยในการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญที่สภาร่างรัฐธรรมนูญจัดทำขึ้น และเห็นชอบเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้การออกเสียงประชามติเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติว่าด้วยความเรียบร้อยในการออกเสียงประชามติ

ร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความเรียบร้อยในการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๑๖ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘ /๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๓๘ ก หน้า ๑๘-๒๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยสภาภาษาไทย (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสภาภาษาไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาไทย (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในหมวดที่ ๓ ทวิ เรียฎกาชาด มาตรา ๒๕ ทวิ มาตรา ๒๕ ตรี
มาตรา ๒๕ จัตวา มาตรา ๒๕ เบญจ มาตรา ๒๕ ฉ และมาตรา ๒๕ สัตต แห่งพระราชบัญญัติ

ว่าด้วยสภาภาษาชาวไทย พระพุทธศักราช ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาชาวไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

“หมวดที่ ๓/๑

เหรียญภาษา

มาตรา ๒๕/๑ เหรียญภาษามีสามประเภท คือ เหรียญภาษาสมนาคุณ เหรียญภาษาดรรชนี และเหรียญภาษาสฤติ

มาตรา ๒๕/๒ เหรียญภาษาสมนาคุณ มีลักษณะเป็นเหรียญโลหะกลมแบน เส้นผ่าศูนย์กลาง ๒๗ มิลลิเมตร ด้านหน้ามีรูปภาษาและรูปนางพยาบาลประคองทารกกับคนชรา ด้านหลังกลางเหรียญ มีที่ว่างสำหรับจารึกนามผู้ได้รับเหรียญและพุทธศักราช ภายในวงขอบเหรียญเบื้องบนมีข้อความว่า “สภาภาษา” และภายในวงขอบเหรียญเบื้องล่างมีข้อความว่า “สมนาคุณ” ด้านหน้ามีห่วงเป็นรูปกระหนก สำหรับนุชใช้ห้อยกับแพรแถบสีขาวกว้าง ๓๐ มิลลิเมตร ด้านหน้าแพรแถบตรงกลางมีภาษาดลงยา สำหรับสตรีใช้ห้อยกับแพรแถบลูกแก้วรูปเป็นรูปแมลงปอ

เหรียญภาษาสมนาคุณ มีลำดับเป็น ๓ ชั้น คือ

ชั้นที่ ๑ ทองคำดลงยาที่ภาษา

ชั้นที่ ๒ เงินกาไหล่ทอง

ชั้นที่ ๓ เงินรมดำ

มาตรา ๒๕/๓ เหรียญภาษาดรรชนี มีลักษณะเป็นเหรียญทองแดงแบนรูปภาษา มีวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง ๓๐ มิลลิเมตรทับอยู่ ด้านหน้ามีรูปนางเมขลาอุ้มพระชกขึ้นจากมหาสมุทร ด้านหลังกลางเหรียญมีข้อความว่า “ภาษาดรรชนี” มีห่วงห้อย สำหรับนุชใช้ห้อยกับแพรแถบสีขาวกว้าง ๓๐ มิลลิเมตร มีริ้วสีแดงไขว้ขอบทั้งสองข้าง ด้านหน้าแพรแถบตรงกลางมีภาษาดลงยา สำหรับสตรีใช้ห้อยกับแพรแถบลูกแก้วรูปเป็นรูปแมลงปอ

มาตรา ๒๕/๔ เหรียญภาษาสฤติ มีลักษณะเป็นเหรียญกลมแบน เส้นผ่าศูนย์กลาง ๓๐ มิลลิเมตร ด้านหน้า กลางเหรียญมีพระรูปสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงฉลองพระองค์ชุดไทยประยุกต์ ทรงสายสะพายและสายสร้อยแห่งเครื่องขัตติยราชอิสริยาภรณ์

อันมีเกียรติคุณรุ่งเรืองยิ่งมหาจักรีบรมราชวงศ์ พระองค์เสด็จย้ายประทับดวงตราปฐมจุลจอมเกล้า เหรียญดุษฎีมาลา เข็มศิลปวิทยา และเหรียญรัตนาภรณ์รัชกาลที่ ๕ ชั้นที่ ๑ ภายในวงขอบเหรียญ มีข้อความว่า “สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ สภานายิกาสภากาชาดไทย” ด้านหลัง กลางเหรียญมีรูปตราสัญลักษณ์งานเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๗ ขนาบด้านขวา และซ้ายด้วยเครื่องหมายกาชาด ด้านล่างมีข้อความว่า “กาชาดสตูดิโอ” เนื้อขอบเหรียญมีอักษร พระนามาภิไธย “ส.ก.” ไขว้ ภายใต้พระมหามงกุฎ ด้านหลังมีห่วงสำหรับบุรุษใช้ห้อยกับแพรแถบ กว้าง ๓๐ มิลลิเมตร พื้นของแพรแถบเป็นสีขาวและตรงกลางแพรแถบมีริ้วสีแดง สำหรับสตรีใช้ห้อย กับแพรแถบลักษณะคล้ายลูกปัดเป็นรูปแมลงปอ

เหรียญกาชาดสตูดิโอ มีลำดับเป็น ๓ ชั้น คือ

ชั้นพิเศษ ทองคำ

ชั้นที่ ๑ เงิน

ชั้นที่ ๒ บรอนซ์

มาตรา ๒๕/๕ การให้เหรียญกาชาดสมนาคุณ เหรียญกาชาดสรรเสริญ และเหรียญกาชาดสตูดิโอให้เป็นไปตามข้อบังคับสภากาชาดไทย

มาตรา ๒๕/๖ เหรียญกาชาดสมนาคุณ เหรียญกาชาดสรรเสริญ และเหรียญกาชาดสตูดิโอให้ประดับได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และให้มีประกาศนียบัตรกำกับ เหรียญจำลองและคุมเสื้อ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในข้อบังคับสภากาชาดไทย

มาตรา ๒๕/๗ เหรียญกาชาดสมนาคุณ เหรียญกาชาดสรรเสริญ และเหรียญกาชาดสตูดิโอให้เป็นสิทธิแก่ผู้ได้รับ และเมื่อผู้ได้รับวายชนม์ให้ตกทอดแก่ทายาทเพื่อรักษาไว้เป็นที่ระลึก”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดสร้างเหรียญ
กาชาดสดุดีเพื่อพระราชทานแก่ผู้ประกอบคุณงามความดีช่วยเหลือหรือส่งเสริมสนับสนุนกิจการอันเป็น
การอำนวยประโยชน์แก่สภากาชาดไทย และเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
ผู้ทรงดำรงตำแหน่งสภานายิกาสภากาชาดไทยที่ยาวนานที่สุด เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิม
พระชนมพรรษา ๖ รอบ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาจำนวน ๑๘ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๘ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๘

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒ /๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐ (คณะกรรมการพิจารณาขอถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปบททวน) ต่อมาได้พิจารณาในครั้งที่ ๖ /๒๕๕๐ วันพุธที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐ และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖ /๒๕๕๐ วันพุธที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๒๐ ก หน้า ๑-๔ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

๑. พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาดสยาม พระพุทธศักราช ๒๔๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๕ หน้า ๑๒๘-๑๓๗ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๔๖๑

วันเริ่มใช้บังคับ ๑๖ มิถุนายน ๒๔๖๑

ผู้รักษาการ เสนาบดีกระทรวงนครบาล เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย และสภานายกกับอุปนายก
ผู้อำนวยการสภาภาษาดสยาม

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการมาณพระสุรัสวดีให้ประกาศทราบทั่วกันว่า

เมื่อปีพระพุทธศักราช ๒๔๓๖ พระราชวงศานุวงศ์และข้าราชการประชาชนชายหญิงมากมาย ได้มีน้ำใจปรารถนาพร้อมเพรียงกันออกเงินเป็นทุนตั้งสมาคมขึ้นอย่างหนึ่ง สำหรับจัดหาเครื่องยาเครื่องพยาบาล ให้แก่ทหารซึ่งต้องไปราชการในสนาม กระทำกิจทั้งนี้ด้วยความเมตตาการุณ เป็นการเชิดชูเกียรติคุณของชาติ บ้านเมือง จึงสมเด็จพระบรมชนกนาถพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับสมาคมนั้นเข้าไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ และพระราชทานนามว่า “สภาอุณาโลมแดง” แต่ภายหลังเปลี่ยนนามเป็น “สภาภาษาดสยาม” และสมเด็จพระบรมราชินีนาถพระบรมราชชนนีพันปีหลวงได้ทรงรับตำแหน่งสภานายิกา มีกรรมการนี้จัดดำเนินการของสภาตลอดมาเป็นลำดับ สภาได้ทำประโยชน์ให้แก่มหาชนเป็นอันมากประการ เช่น สร้างโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ขึ้นเป็นที่รักษาพยาบาลคนเจ็บไข้ทั่วไป ทั้งตั้งโรงเรียนนางพยาบาลเพื่อฝึกหัดสั่งสอนกุลสตรีให้มีความรู้ในเชิงการพยาบาลใช้ และช่วยการคลอดบุตร สำหรับทำคุณประโยชน์ให้แก่เพื่อนมนุษย์ทั้งหลาย ดังนี้ เป็นต้น

บัดนี้ ทรงพระราชดำริเห็นว่าสมควรจักวางระเบียบการสำหรับสภาภาษาดสยามนี้ให้เป็นหลักฐานมั่นคงบริบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงมีพระบรมราชโองการดำรัสสั่งให้ตราพระราชบัญญัติไว้สืบไปดังนี้ ว่า

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาดสยาม พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ มีทั้งสิ้น ๕ หมวด ๓๑ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

หมวด ๑ ว่าด้วยความมุ่งหมายสำหรับสภาและหน้าที่กรรมการ

๑. บัญญัติถึงความมุ่งหมายของสภาภาษาดสยาม ว่าเป็นการทำกิจกรรมในทางเมตตาการุณ

๒. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงดำรงตำแหน่งบรมราชูปถัมภก อีกทั้งทรงมีพระราชอำนาจตั้งบุคคลเป็นสภานายก อุปนายก ผู้อำนวยการสภา และยังกำหนดให้มีตำแหน่งสำคัญต่าง ๆ ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบไว้ในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒ ว่าด้วยสมาชิก

๑. บัญญัติถึงบุคคลซึ่งสามารถเข้าเป็นสมาชิกในสภาภาษาดสยามประเภทต่าง ๆ โดยแบ่งสมาชิกเป็น ๔ ประเภท คือ สมาชิกพิเศษ สมาชิกกิตติมศักดิ์ สมาชิกวิสามัญ และสมาชิกสามัญ

๒. สิทธิของสมาชิกที่ทางการรักษาพยาบาล หน้าที่ของสมาชิกในการส่งเงินบำรุง การลาออกจากสมาชิก และการเข้าเป็นสมาชิกของข้าราชการที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างประเทศต้องขออนุญาตผู้บังคับบัญชาเสียก่อน

หมวด ๓ ว่าด้วยเครื่องหมาย

กำหนดให้รูปภาษา (กากบาทแดง) เป็นเครื่องหมายสภาภาษาดสยาม และให้มีเครื่องหมายสำหรับสมาชิกของสภาภาษาดสยามสำหรับกัลลหที่ออกสื่อ

หมวด ๔ ว่าด้วยการลงอาญาแก่ผู้ละเมิดพระราชบัญญัติดังนี้

บทลงโทษผู้ที่ใช้รูปภาษาเป็นเครื่องหมายสำหรับการใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรรมการสภาภาษาดสยาม หรือผู้ที่ประดับเข็มเครื่องหมายสำหรับสมาชิกโดยไม่ได้เป็นกรรมการหรือสมาชิก โดยอำนาจในการฟ้องผู้กระทำความผิดเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานอัยการแผ่นดิน

หมวด ๕ ว่าด้วยกำหนดเริ่มใช้และผู้รักษาพระราชบัญญัติ

๑. กล่าวถึงวันใช้พระราชบัญญัตินี้ และให้ยกเลิกพระราชบัญญัติห้ามใช้เครื่องหมายกากบาทแดง ซึ่งได้ประกาศให้ใช้เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๔๕๔

๒. ให้มีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๓. ให้มีผู้มีอำนาจออกข้อบังคับวางระเบียบการสำหรับเจ้าหน้าที่ในสภาภาษาดสยามปฏิบัติ

๒. พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาดสยามเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๗ น้ ๒๖๗-๒๖๘ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๔๖๓

วันเริ่มใช้บังคับ ๗ พฤศจิกายน ๒๔๖๓

เหตุผลในการประกาศใช้

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการมาณพระสุริยนาทให้ประกาศทราบทั่วกันว่า

ตั้งแต่ได้ตราพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาดสยามขึ้นแล้วแผ่นดินมา กิจการแห่งสภานี้ได้ดำเนินสู่ความเจริญมาเป็นลำดับ สมดังพระราชประสงค์งานหมายในการที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งสภานี้ขึ้น อีกประการหนึ่งบัดนี้กรรมการกาชาดระหว่างประเทศที่เจเนวา ได้รับสภาภาษาดสยามเข้า

ในสมาคมภาษาต่างประเทศแล้ว ฉะนั้นจึงเป็นการสมควรที่จะให้มีการเพิ่มเติมข้อความในพระราชบัญญัติซึ่งได้ตราไว้แล้วนั้น เพื่อให้สภาภาษาศยามมีอำนาจข้อมบังคับจัดการอันเป็นหน้าที่ได้โดยลำพังอย่างสิทธิขาด และยังความเจริญให้ไพศาลยิ่งขึ้น จึงมีพระบรมราชโองการดำรัสสั่ง ให้ตราพระราชบัญญัติเพิ่มเติมไว้สืบไป

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาศยามเพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๔๖๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. ให้อำนาจสภานายก หรือสภานายิกา มีอำนาจข้อมบังคับว่าด้วยระเบียบการปกครองและวิธีดำเนินการของสภา ว่าด้วยการกำหนดจำนวนและการเลือกตั้งกรรมการ ว่าด้วยการประชุมและวิธีพิจารณาการของกรรมการ และว่าด้วยการเรียกรายเงินและเก็บเงินจากสมาชิก

๒. ให้ยกเลิกข้อความในพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาศยาม พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ แต่เฉพาะส่วนที่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือต่อข้อข้อมบังคับซึ่งสภานายกหรือสภานายิกาได้วางไว้

๓. พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๑๐๒ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑-๑๔

ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๒

วันเริ่มใช้บังคับ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๐๒

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรให้ผู้ได้รับเหรียญภาษาสมนาคุณและเหรียญภาษาดรรชนีระดับเหรียญนี้ได้อย่างเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ในการนี้ จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาไทย พระพุทธศักราช ๒๔๖๑

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒ มีทั้งสิ้น ๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ คือ ให้เพิ่มความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้เป็นหมวดที่ ๓ ทวิ และมาตรา ๒๕ ทวิ มาตรา ๒๕ ตริ มาตรา ๒๕ จัตวา มาตรา ๒๕ เบญจ มาตรา ๒๕ ฉ กับมาตรา ๒๕ สัตต แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาศยาม พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ ซึ่งมีสาระสำคัญในเรื่องประเภทของเหรียญภาษา ซึ่งมี ๒ ประเภท คือ เหรียญภาษาสมนาคุณ และเหรียญภาษาดรรชนี

นอกจากนี้ ยังบัญญัติถึงลักษณะของเหรียญภาษา ลำดับชั้นของเหรียญภาษาประเภทต่าง ๆ การประดับเหรียญภาษา ผู้มีสิทธิได้รับเหรียญภาษา และสิทธิยกทอดแก่ทายาท

นางสาววรรณนัช สว่างแจ้ง/จัดทำ

นางสาวรุจิเรข ชุ่มเกษรฤทธิกิจ/ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยสภาภาษาไทย (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสภาภาษาไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาภาษาไทย (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย
สภาภาษาไทย พระพุทธศักราช ๒๔๖๑

“ให้สภาภาษาไทยมีฐานะเป็นนิติบุคคล ดำเนินการอันเป็นสาธารณกุศลเพื่อมนุษยธรรม
ตามหลักการของกาชาดสากล และพึงได้รับการสนับสนุนการดำเนินการจากรัฐ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาอากาศไทย พระพุทธศักราช ๒๔๖๑

“มาตรา ๑/๑ กิจการของสภาอากาศไทยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐/๑ มาตรา ๑๐/๒ มาตรา ๑๐/๓ มาตรา ๑๐/๔ และมาตรา ๑๐/๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาอากาศไทย พระพุทธศักราช ๒๔๖๑

“มาตรา ๑๐/๑ ทุนของสภาอากาศไทย ประกอบด้วย

- (๑) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้โดยตรงจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๓) ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการ
- (๔) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสภาอากาศไทย
- (๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น

เพื่อประโยชน์ในการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่สภาอากาศไทย ให้สภาอากาศไทยเสนอขอรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อคณะรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของสภาอากาศไทยไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

ให้กระทรวงการคลังกำหนดระเบียบวิธีการในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายของสภาอากาศไทย

มาตรา ๑๐/๒ บรรดาเงินหรือรายได้ของสภาอากาศไทย ไม่เป็นเงินหรือรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง

การใช้จ่ายเงินหรือรายได้ของสภาอากาศไทย ให้เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่กิจการของสภาอากาศไทยตามข้อบังคับและระเบียบที่คณะกรรมการสภาอากาศไทยกำหนด

มาตรา ๑๐/๓ ทรัพย์สินของสภาอากาศไทยไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ตลอดจนการบังคับทางปกครอง

มาตรา ๑๐/๔ การบัญชีของสภาอากาศไทย ให้จัดทำตามมาตรฐานการบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการสภาอากาศไทยกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบ

ภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสภาอากาศไทย ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบ ให้คณะกรรมการสภาอากาศไทยทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ในการตรวจสอบภายใน ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบของสภาอากาศไทยทำหน้าที่ ตรวจสอบภายในตามข้อบังคับที่คณะกรรมการสภาอากาศไทยกำหนด และให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อ คณะกรรมการสภาอากาศไทย

มาตรา ๑๐/๕ ให้สภาอากาศไทยจัดทำงบการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีส่งผู้สอบบัญชี ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ เพื่อตรวจสอบ

ให้คณะกรรมการสภาอากาศไทยแต่งตั้งบุคคลใดหรือขอให้หน่วยงานของรัฐเป็นผู้สอบบัญชี ของสภาอากาศไทย และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินของสภาอากาศไทยในรอบ ปีงบประมาณ แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการสภาอากาศไทยภายในหนึ่งร้อย แปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณทุกปี และให้สภาอากาศไทยจัดทำรายงานผลการดำเนินงาน ประจำปีตามข้อบังคับที่คณะกรรมการสภาอากาศไทยกำหนด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาอากาศไทย พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๗ ให้โอนบรรดาทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ และงบประมาณของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสภาอากาศไทยไปเป็นของ สภาอากาศไทย

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการโอนบรรดาทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ และหนี้ของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยไปเป็นของสภาอากาศไทยตามวรรคหนึ่ง ให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สภาอากาศไทย และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันพิจารณาดำเนินการแก้ไขในส่วนที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๘ ในวาระเริ่มแรก ในกรณีที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เสนอของบประมาณเพื่อ อุดหนุนสภาอากาศไทยไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีแล้ว ให้ถือว่างบประมาณในส่วนที่เกี่ยวกับการ อุดหนุนสภาอากาศไทยที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเสนอไปแล้วนั้น เป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี ที่สภาอากาศไทยเสนอขอรับต่อคณะรัฐมนตรีตามวรรคสองของมาตรา ๑๐/๑

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการงบประมาณ ให้สำนักงานงบประมาณ กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สภาการศึกษาไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกัน พิจารณาดำเนินการแก้ไขในส่วนที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาอากาศไทย พระพุทธศักราช ๒๔๖๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่ครอบคลุมและไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานของ สภาอากาศไทยในปัจจุบัน ทำให้การดำเนินงานของสภาอากาศไทยไม่มีความเป็นอิสระและคล่องตัว ส่งผลกระทบต่อการบริการทางการแพทย์และสุขภาพอนามัย การบรรเทาทุกข์ การบริการโลหิต และการส่งเสริมคุณภาพชีวิต สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยสภาอากาศไทยในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ฐานะของสภาอากาศไทยมีความชัดเจน ได้รับการสนับสนุนการดำเนินการ ตลอดจนงบประมาณ จากรัฐ โดยให้มีระบบการจัดทำบัญชีที่ได้มาตรฐาน การรายงาน และการตรวจสอบที่ชัดเจน โปร่งใส รวมทั้งเปลี่ยนแปลงผู้รักษาการตามกฎหมายให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติว่าด้วยสภาอากาศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยสภาอากาศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติให้พิจารณาโดยกรรมวิธีการเต็มสภาในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐ จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในวันเดียวกัน

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๔๑ ก หน้า ๕-๑๓ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

วิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวล
กฎหมายอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติ
ตามประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ศาล” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
วิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““ศาล” หมายความว่าศาลยุติธรรมที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญา แต่ไม่รวมถึงศาลเยาวชนและครอบครัว เว้นแต่ในคดีอาญาที่ศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีซึ่งผู้กระทำความผิดมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไปในวันที่การกระทำความผิดได้เกิดขึ้น”

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลกระทบถึงกระบวนการพิจารณาหรือการดำเนินการใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติให้ “ศาล” หมายความว่า ศาลยุติธรรมที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญา แต่ไม่รวมถึงศาลเยาวชนและครอบครัว ทำให้ศาลเยาวชนและครอบครัว ไม่สามารถนำกฎหมายว่าด้วยวิธีดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้กับผู้กระทำความผิดซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไปในคดีอาญาซึ่งศาลเยาวชนและครอบครัว มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีได้ สมควรให้ศาลเยาวชนและครอบครัวสามารถดำเนินการดังกล่าวได้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
วิธีการดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติ
มอบหมายให้คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และความมั่นคงของมนุษย์รับไป
พิจารณาในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๐ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๐

จากนั้นได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างและมีมติเห็นชอบ
ประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๐ วันที่
๑๕ เมษายน ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๒๗ ก หน้า ๑ - ๓ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา

พ.ศ. ๒๕๒๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๓๖ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๒๒

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๐ มีนาคม ๒๕๒๒

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติถึงวิธีการคุมความประพฤติผู้กระทำความผิดไว้ ให้อำนาจศาลที่จะปล่อยตัวผู้กระทำความผิดไปเพื่อให้โอกาสผู้นั้นกลับตัว โดยศาลพิพากษาว่า ผู้นั้นมีความผิดแต่ให้รอการกำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษไว้และกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติของผู้กระทำความผิดนั้น สมควรมีกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติ ตลอดจนวิธีดำเนินการคุมความประพฤติเพื่อให้ประมวลกฎหมายอาญามีผลใช้บังคับอย่างสมบูรณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ มีบทบัญญัติรวม ๒๒ มาตรา โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. กำหนดการแต่งตั้ง การถอดถอน อำนาจหน้าที่ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติ (มาตรา ๕ - มาตรา ๙)

๒. กำหนดให้พนักงานคุมประพฤติเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๑๐)

๓. กำหนดวิธีดำเนินการคุมประพฤติ โดยศาลจะเป็นผู้มีอำนาจสั่งพนักงานคุมประพฤติในการสืบเสาะและพินิจข้อมูลต่างๆ ของจำเลย และให้ทำรายงานพร้อมกับความเห็นเสนอต่อศาล (มาตรา ๑๑ - ๑๒)

๔. กำหนดให้ศาลรับฟังรายงานและความเห็นของพนักงานคุมประพฤติได้ โดยไม่ต้องมีพยานบุคคลประกอบ เว้นแต่เป็นผลร้ายกับจำเลย (มาตรา ๑๓)

๕. การคุมประพฤติของพนักงานคุมประพฤติต้องดำเนินการคุมประพฤติตามที่ศาลกำหนด (มาตรา ๑๔ - มาตรา ๑๕)

๖. กรณีมีคำขอหรือคำแถลงตามมาตรา ๕๖ วรรค ๓ หรือมาตรา ๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ศาลมีอำนาจเรียกพนักงานคุมประพฤติมาสอบถามหรือให้การ (มาตรา ๑๖)

๗. กรณีพฤติการณ์เกี่ยวกับการคุมความประพฤติเปลี่ยน ศาลมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือคำพิพากษา (มาตรา ๑๗)

๘. กรณีใดพระราชบัญญัติไม่มีบัญญัติ ให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับเท่าที่บังคับได้ (มาตรา ๑๘)

๙. บทลงโทษกรณีฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัติ (มาตรา ๑๙ – มาตรา ๒๑)

นางสาวรุจิรช คุ้มเกษรฤทธิกิจ/จัดทำ

นางสาววรรณนัช สว่างแจ้ง/ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่ตำบลบ้านปึก ตำบลเสม็ด และตำบลแสนสุข

อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านปึก ตำบลเสม็ด และตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี เพื่อสร้างและขยายถนนสายเชื่อมระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๓๓ กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านปึก ตำบลเสม็ด และตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านปึก ตำบลเสม็ด และตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่จังหวัดชลบุรี เพื่อสร้างและขยายถนนสายเชื่อมระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๓๗ กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

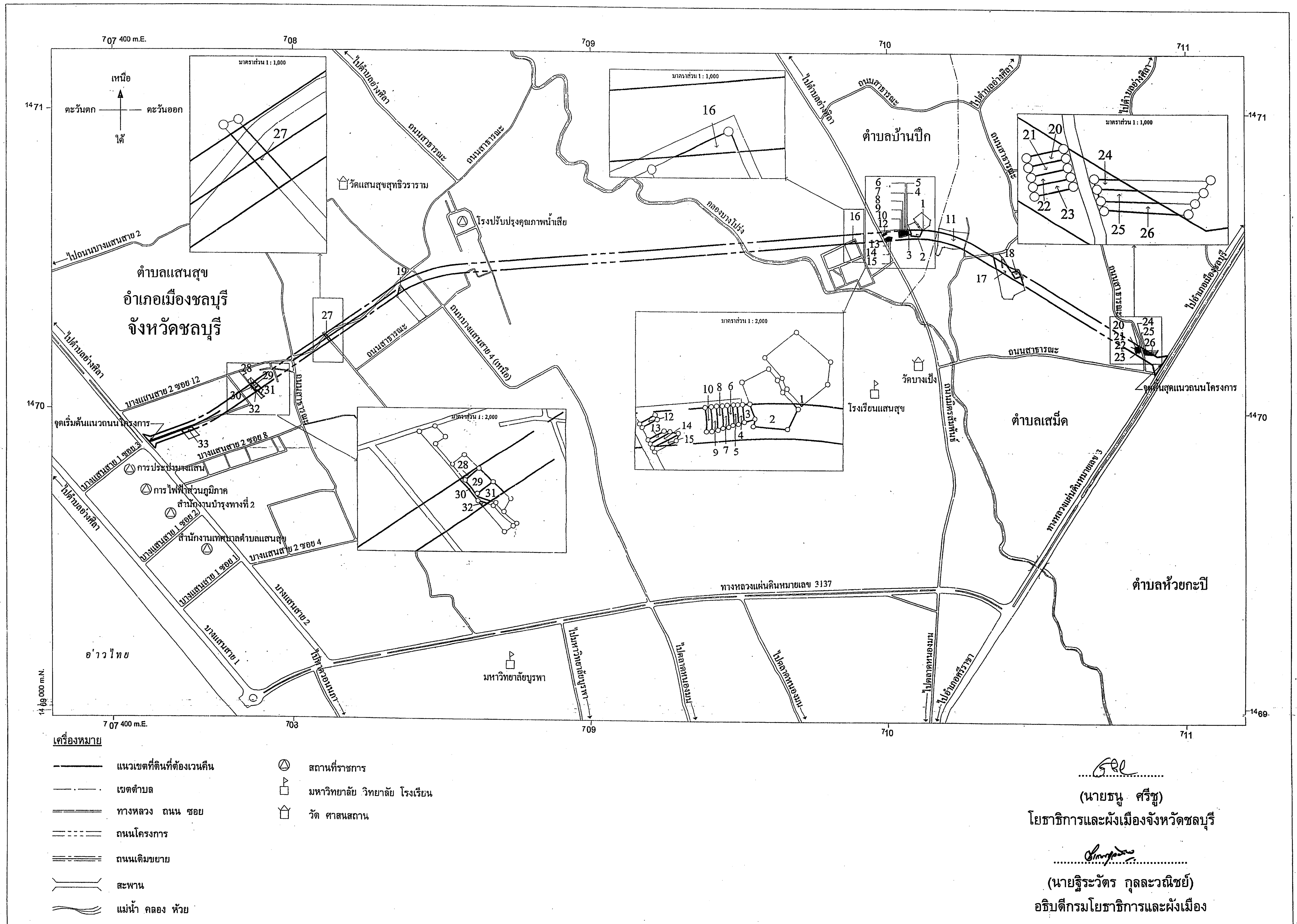
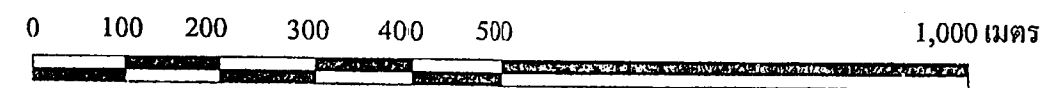
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลบ้านปึก ตำบลเสม็ด และตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2550

มาตราส่วน 1 : 8,000

บัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืนท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่ตำบลบ้านปึก ตำบลเสม็ด และตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. 2550

แผ่นที่ 1/3

แปลง หมายเลขที่	รายชื่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง	ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่			ที่ดินตั้งอยู่ที่			หนังสือสำคัญ				เนื้อที่ตามหนังสือสำคัญ			เนื้อที่ที่ต้องเวนคืน			หมายเหตุ	
		ตำบล/แขวง	อำเภอ/เขต	จังหวัด	ตำบล/แขวง	อำเภอ/เขต	จังหวัด	ประเภท	เลขที่	ระวาง	เลขที่ดิน	หน้าสำรวจ	ไร่	งาน	ตารางวา	ไร่	งาน		ตารางวา
1	นายวิชัย รัตนศิริวิไล นายวิเชียร รัตนศิริวิไล นายวิมล รัตนศิริวิไล นายวิพงษ์ รัตนศิริวิไล	บางมด	จอมทอง	กรุงเทพ มหานคร	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	5331	32 ค 11 ฎ	35	137	1	3	45	-	-	5	
2	วัดแจ้งเจริญคอน	แสนสุข	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	5626	32 ค 11 ฎ	403	434	-	2	20	-	1	89	
3	นายวิสิณุ ภาสะพันธุ์	บาง- ขุนนนท์	บางกอก น้อย	กรุงเทพ มหานคร	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	82585	32 ค 11 ฎ	4218	1903	-	-	29	-	-	27	
4	นายวิสิณุ ภาสะพันธุ์	บาง- ขุนนนท์	บางกอก น้อย	กรุงเทพ มหานคร	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	84304	32 ค 11 ฎ	4413	2038	-	-	19	-	-	18	
5	นายวิสิณุ ภาสะพันธุ์	บาง- ขุนนนท์	บางกอก น้อย	กรุงเทพ มหานคร	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	84303	32 ค 11 ฎ	4412	2037	-	-	20	-	-	19	
6	นายวิสิณุ ภาสะพันธุ์	บาง- ขุนนนท์	บางกอก น้อย	กรุงเทพ มหานคร	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	84302	32 ค 11 ฎ	4411	2036	-	-	21	-	-	20	
7	นายวิสิณุ ภาสะพันธุ์	บาง- ขุนนนท์	บางกอก น้อย	กรุงเทพ มหานคร	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	84301	32 ค 11 ฎ	4410	2035	-	-	22	-	-	21	
8	นายวิสิณุ ภาสะพันธุ์	บาง- ขุนนนท์	บางกอก น้อย	กรุงเทพ มหานคร	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	84300	32 ค 11 ฎ	4409	2034	-	-	23	-	-	22	
9	นายวิสิณุ ภาสะพันธุ์	บาง- ขุนนนท์	บางกอก น้อย	กรุงเทพ มหานคร	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	84299	32 ค 11 ฎ	4408	2033	-	-	24	-	-	23	
10	นายวิสิณุ ภาสะพันธุ์	บาง- ขุนนนท์	บางกอก น้อย	กรุงเทพ มหานคร	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	84298	32 ค 11 ฎ	4407	2032	-	-	24	-	-	23	

บัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืนท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลบ้านปึก ตำบลเสม็ด และตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. 2550

แผ่นที่ 2/3

แปลง หมายเลขที่	รายชื่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง	ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่			ที่ดินตั้งอยู่ที่			หนังสือสำคัญ					เนื้อที่ตามหนังสือสำคัญ			เนื้อที่ที่ต้องเวนคืน			หมายเหตุ
		ตำบล/แขวง	อำเภอ/เขต	จังหวัด	ตำบล/แขวง	อำเภอ/เขต	จังหวัด	ประเภท	เลขที่	ระวาง	เลขที่ดิน	หน้าสำรวจ	ไร่	งาน	ตารางวา	ไร่	งาน	ตารางวา	
11	วัดแจ้งเจริญคอน	แสนสุข	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	5330	32 ค 11 ก	32	136	3	3	12	1	2	78	
12	นางสาวแพรวพรรณ เศษสกุลวิทย์	บาง- ปลาสร้อย	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	84290	32 ค 11 ก	4399	2024	-	-	16	-	-	16	
13	นายประวิทย์ งามเบญจกุล	บ้านสวน	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	84286	32 ค 11 ก	4395	2020	-	-	17	-	-	17	
14	นางอาพร รักวงษ์	หนองรี	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	84285	32 ค 11 ก	4394	2019	-	-	27	-	-	26 ^x / ₁₀	
15	นางสุรีย์ สวัสดิ์	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	84284	32 ค 11 ก	4393	2018	-	-	23	-	-	14	
16	ธนาคาร ทหารไทย จำกัด (มหาชน)	ลาดยาว	จตุจักร	กรุงเทพ มหานคร	บ้านปึก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	34472	32 ค 11 ก	2064	939	-	1	62	-	-	6	
17	วัดบางเป้ง ผู้จัดการมรดกพระครูพรหม- จริยาธิมุตต์	แสนสุข	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	4050	32 ค 11 ก	67	528	5	-	63	1	2	10	
18	นางแจ้ว ชื่นศิริ	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	-	-	51351 1070-13	-	-	-	-	-	-	1	51	ไม่มีเอกสารสิทธิโดยได้ พิสูจน์สิทธิตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.2530 ขณะนี้อยู่ระหว่าง ดำเนินการออกเอกสารสิทธิ

บัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืนท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลบ้านปึก ตำบลเสม็ด และตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2550

แผ่นที่ 3/3

แปลง หมายเลขที่	รายชื่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง	ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่			ที่ดินตั้งอยู่ที่			หนังสือสำคัญ					เนื้อที่ตามหนังสือสำคัญ			เนื้อที่ที่ต้องเวนคืน			หมายเหตุ
		ตำบล/แขวง	อำเภอ/เขต	จังหวัด	ตำบล/แขวง	อำเภอ/เขต	จังหวัด	ประเภท	เลขที่	ระหว่าง	เลขที่ดิน	หน้าสำรวจ	ไร่	งาน	ตารางวา	ไร่	งาน	ตารางวา	
19	นางประทีน หิริสังจะ นายรัชชนันท์ หิริสังจะ นางสาวภาวนีย์ รังสิกวานิช นายศุภชัย รังสิกวานิช นายจิรายุส รังสิกวานิช นายจิโรจ รังสิกวานิช	พระโขนง	คลองเตย	กรุงเทพ มหานคร	แสนสุข	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	15129	32 ต 12 ฏ	1435	4258	2	-	29	-	-	84	
20	นายธวัชชัย ตูละนันท์	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	73552	32 ต 11 ฏ	3945	10708	-	-	15	-	-	15	
21	นายธวัชชัย ตูละนันท์	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	73553	32 ต 11 ฏ	3946	10709	-	-	15 ⁵ / ₁₀	-	-	15 ⁵ / ₁₀	
22	นายรังสรรค์ สุทธศิริ	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กรุงเทพ มหานคร	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	73554	32 ต 11 ฏ	3947	10710	-	-	16	-	-	16	
23	นายรังสรรค์ สุทธศิริ	ห้วยขวาง	ห้วยขวาง	กรุงเทพ มหานคร	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	68340	32 ต 11 ฏ	3839	9283	-	-	16 ⁵ / ₁₀	-	-	16 ⁵ / ₁₀	
24	นางพรทิพย์ วีระพงษ์	บ้านสวน	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	24183	32 ต 11 ฏ	1358	2202	-	-	57	-	-	18	
25	นางพรทิพย์ วีระพงษ์	บ้านสวน	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	24184	32 ต 11 ฏ	1359	2203	-	-	56	-	-	30	
26	นางพรทิพย์ วีระพงษ์	บ้านสวน	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	24185	32 ต 11 ฏ	1360	2204	-	-	33	-	-	26	

บัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืนท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่ตำบลบ้านปึก ตำบลเสม็ด และตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. 2550

แปลง หมายเลขที่	รายชื่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครอง	ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่			ที่ดินตั้งอยู่ที่			หนังสือสำคัญ					เนื้อที่ตามหนังสือสำคัญ			เนื้อที่ที่ต้องเวนคืน			หมายเหตุ
		ตำบล/แขวง	อำเภอ/เขต	จังหวัด	ตำบล/แขวง	อำเภอ/เขต	จังหวัด	ประเภท	เลขที่	ระหว่าง	เลขที่ดิน	หน้าสำรวจ	ไร่	งาน	ตารางวา	ไร่	งาน	ตารางวา	
27	นายอาทิตย์ รังสิกวานิช นายอุทัย หิริสัจจะ	บ้านโศก	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	แสนสุข	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	619	32 ค 12 ฎ	48	625	1	1	83	-	-	48	
28	นายสมบุญ เวชพานิช	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	แสนสุข	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	28827	32 ค 12 ฎ	2724	8028	-	-	66	-	-	10	
29	นายสมบุญ เวชพานิช	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	แสนสุข	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	28828	32 ค 12 ฎ	2725	8029	-	-	68	-	-	68	
30	นายสมบุญ เวชพานิช	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	แสนสุข	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	4801	32 ค 12 ฎ	420	1553	-	1	60	-	-	27	
31	นายสมบุญ เวชพานิช	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	แสนสุข	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	28829	32 ค 12 ฎ	2726	8030	-	-	84	-	-	50	
32	นายสมบุญ เวชพานิช	เสม็ด	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	แสนสุข	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	28834	32 ค 12 ฎ	2731	8035	-	-	53	-	-	06	
33	นางสาวณัฏริณี จันทรมณฑล	ขานนาวา	ขานนาวา	กรุงเทพมหานคร	แสนสุข	เมืองชลบุรี	ชลบุรี	โฉนด	3172	32-32 ค 13-12 ฎ	16	857	-	2	45	-	-	83	

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อสร้างและขยายถนนสายเชื่อมระหว่างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๓๓ กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ ในท้องที่ตำบลบ้านปึก ตำบลเสม็ด และตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ปรากฏว่าเจ้าของที่ดินส่วนใหญ่ได้ตกลงขายที่ดินและยินยอมรับราคาค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินได้กำหนดให้ แต่มีเจ้าของที่ดินจำนวน ๓๑ แปลง ไม่ยินยอมรับราคาค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการดังกล่าวได้กำหนดให้ ในการนี้ สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านปึก ตำบลเสม็ด
และตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านปึก ตำบลเสม็ด และตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติให้คณะกรรมการการปกครองรับไปพิจารณา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ วันพุธที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้มีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๑๔ ก หน้า ๑-๓ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางนา – อัจฉรังค์ ในท้องที่เขตพระโขนง

และเขตบางนา กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางนา – อัจฉรังค์
ในท้องที่เขตพระโขนง และเขตบางนา กรุงเทพมหานคร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษ
สายบางนา – อัจฉรังค์ ในท้องที่เขตพระโขนง และเขตบางนา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่เขตพระโขนง และเขตบางนา กรุงเทพมหานคร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่การทางพิเศษ แห่งประเทศไทย เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางนา – อัจฉรังค์

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลา สี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

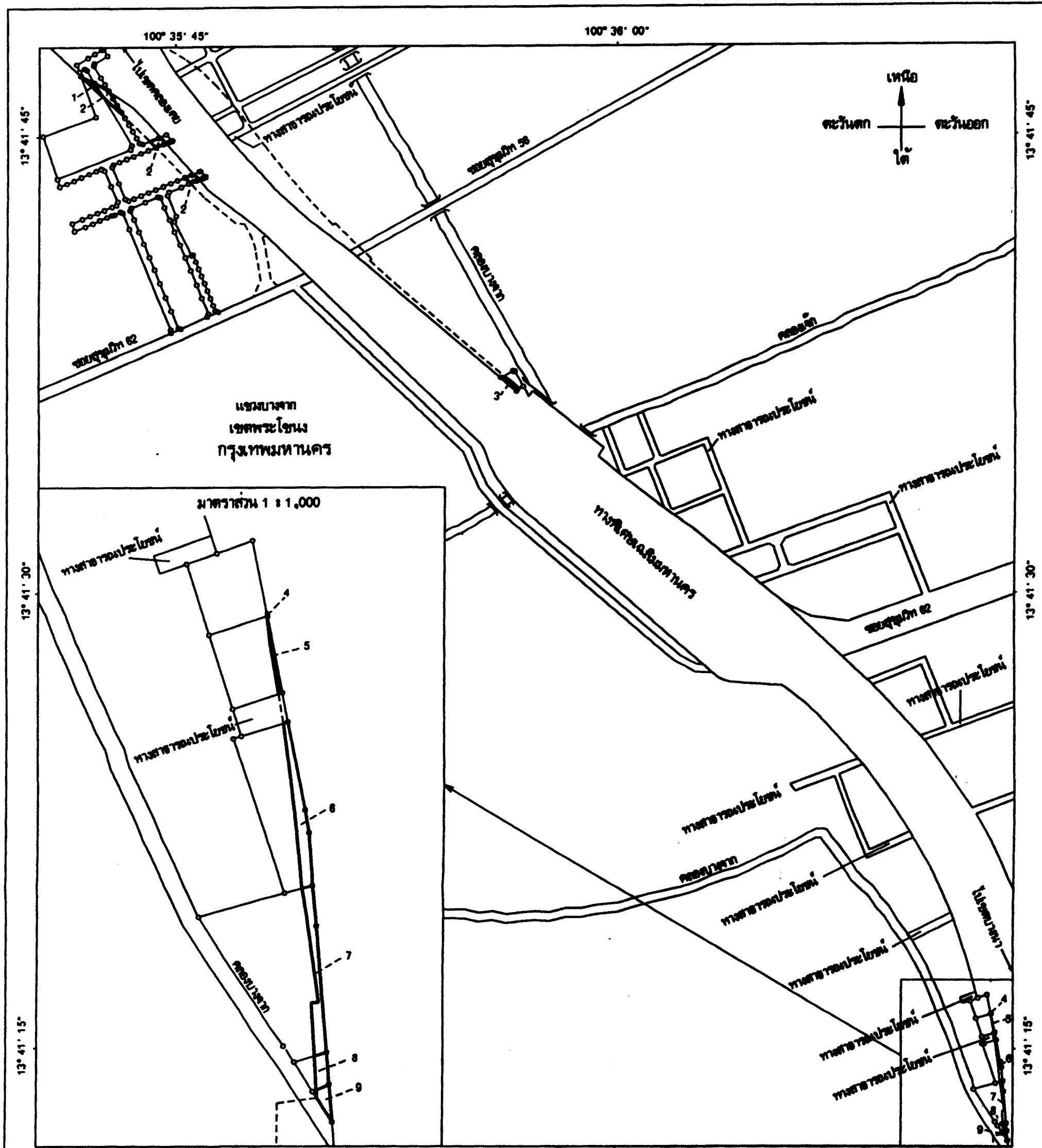
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางนา - อารณารงค์
ในท้องที่เขตพระโขนง และเขตบางนา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2550

มาตราส่วน 1 : 4,000

0 50 100 200 เมตร

แผนที่หมายเลข 1 / 2

เครื่องหมาย

- แนวเขตที่ดินที่เวนคืน
- - - - - แนวเขตที่จะสร้างทางพิเศษสายบางนา - อารณารงค์
- ทางหลวง ถนน ขยาย
- สะพาน
- แม่น้ำ คลอง ห้วย

นายสมชัย ดวงประดิษฐ์
ผู้อำนวยการฝ่ายการเวนคืนที่ดิน

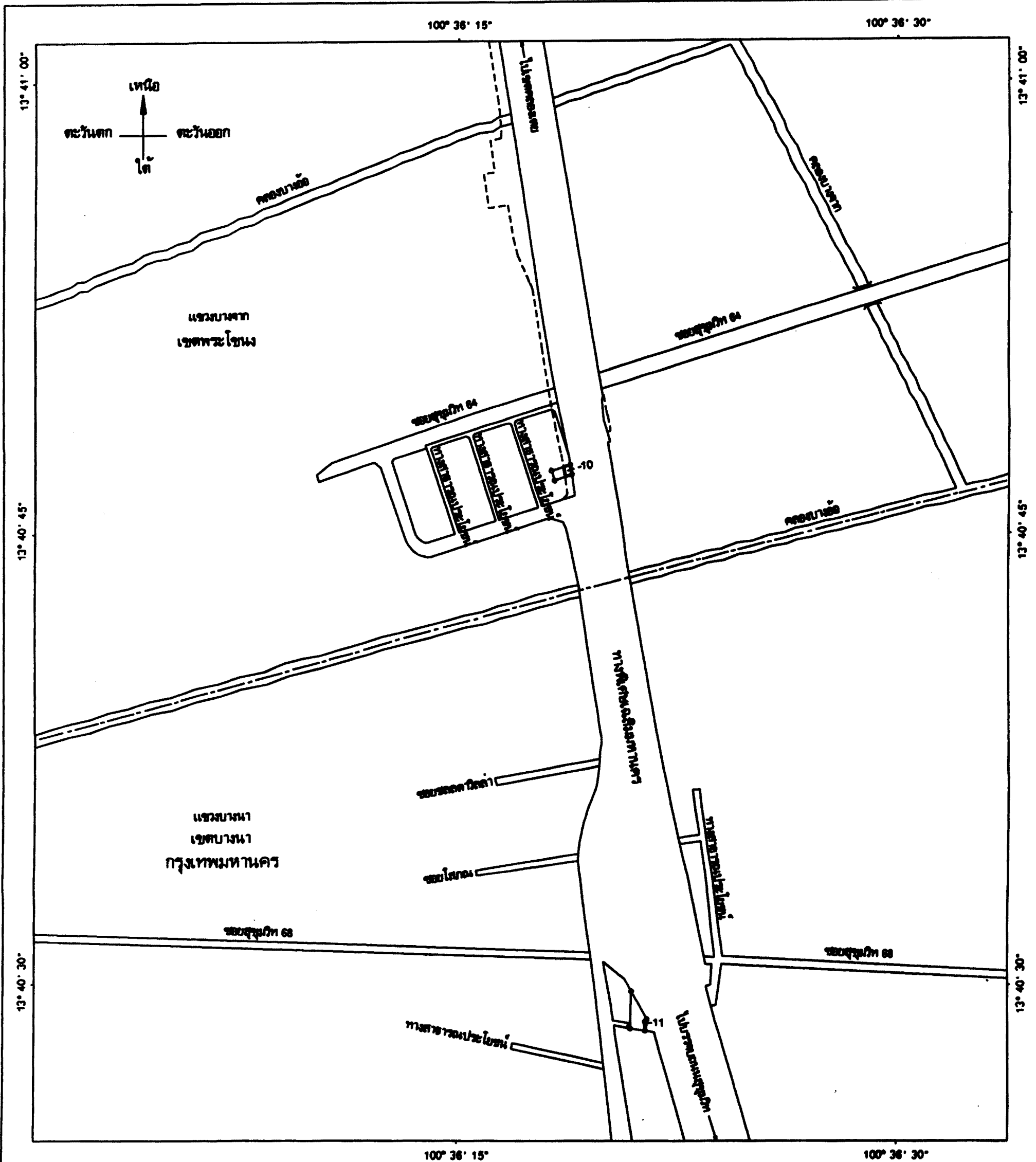
นายสมชัย โพธิ์รัตนศักดิ์
ผู้อำนวยการทางพิเศษแห่งประเทศไทย

แผนที่ทำพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางนา - อารณรังค์
ในท้องที่เขตพระโขนง และเขตบางนา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตราส่วน 1 : 4,000

0 50 100 200 เมตร

แผนที่หมายเลข 2 / 2

เครื่องหมาย

- แนวเขตที่ดินที่ออกเวนคืน
- แนวเขตที่จะสร้างทางพิเศษสายบางนา - อารณรังค์
- เขตของเขต
- ทางหลวง ถนน ขยาย
- สะพาน
- แม่น้ำ คลอง ห้วย

นายสมชัย ดวงประเสริฐ
ผู้อำนวยการฝ่ายกรรมสิทธิ์ที่ดิน
นายสมชัย ไพโรจน์ศักดิ์
ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย

บัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืนท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางนา - อ่อนนุช
ในท้องที่เขตพระโขนง และเขตบางนา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2550

แปลง หมายเลขที่	รายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง	ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่			ที่ดินตั้งอยู่ที่			หนังสือสำคัญ					เนื้อที่ตาม หนังสือสำคัญ			เนื้อที่ที่ต้อง เวนคืน			หมายเหตุ
		ตำบล/แขวง	อำเภอ/เขต	จังหวัด	แขวง	เขต	จังหวัด	ประเภท	เลขที่	ระวาง	เลขที่ดิน	หน้าสำรวจ	ไร่	งาน	ตารางวา	ไร่	งาน	ตารางวา	
1	นางบุญผ่อง เทียนศรี	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	โฉนด	115568	5136III 7214-10	630	16377	2	2	7	-	-	18.5	แผนที่หมายเลข 1/2
2	นางบุญผ่อง เทียนศรี	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	โฉนด	2510	5136III 7214-14	631	655	3	1	44	-	-	80	"
3	บริษัท แอล พี เอ็น บางนา จำกัด	ยานนาวา	สาทร	กรุงเทพมหานคร	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	โฉนด	47420	5136III 7214-14	506	9905	-	-	64	-	-	22	"
4	บริษัท ประกิต โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	โฉนด	29894	5136III 7212-04	2200	6058	-	-	66	-	-	1	"
5	บริษัท ประกิต โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	โฉนด	29895	5136III 7212-04	2250	6059	-	-	57	-	-	3	"
6	บริษัท ประกิต โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	โฉนด	19683	5136III 7212-00	2252	3904	-	1	29	-	-	24	"
7	บริษัท ประกิต โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	โฉนด	19680	5136III 7212-00	2304	3901	-	2	-	-	-	23	"
8	บริษัท ประกิต โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	โฉนด	29433	5136III 7212-00	2205	6056	-	-	10	-	-	5	"
9	บริษัท ประกิต โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	โฉนด	19637	5136III 7212-04	2362	3858	-	-	3	-	-	2.5	"
10	นายรชต ลีลาประชากุล	ตลาดน้อย	สัมพันธวงศ์	กรุงเทพมหานคร	บางจาก	พระโขนง	กรุงเทพมหานคร	โฉนด	90530	5136III 7212-12	591	14119	-	-	49	-	-	17.5	แผนที่หมายเลข 2/2
11	นายทศพล คุณะเพิ่มศิริ	บางแก้ว	บางพลี	สมุทรปราการ	บางนา	บางนา	กรุงเทพมหานคร	โฉนด	33265	5136III 7212-16	1310	5860	-	1	5	-	-	2.5	"

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางพิเศษสายบางนา – อัจฉรังค์ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนด เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่เขตคลองเตย เขตพระโขนง และเขตบางนา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๖ เสร็จแล้ว ปรากฏว่าเจ้าของที่ดินส่วนใหญ่ได้ตกลงขายที่ดินและยินยอมรับราคาค่าทดแทน ตามที่คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินได้กำหนดให้ แต่มีเจ้าของที่ดินจำนวน ๑๑ แปลง ไม่ยินยอมรับราคาค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการดังกล่าวได้กำหนดให้ ในการนี้ สมควรเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางนา-อาจณรงค์ในท้องที่

เขตพระโขนง และเขตบางนา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางนา-อาจณรงค์ ในท้องที่เขตพระโขนง และเขตบางนา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างและมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๒ ก หน้า ๒๘-๓๐ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือ
เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร

จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด

“การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ” หมายความว่า การเสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถของคนพิการให้มีสภาพที่ดีขึ้น หรือดำรงสมรรถภาพหรือความสามารถที่มีอยู่เดิมไว้ โดยอาศัยกระบวนการทางการแพทย์ การศาสนา การศึกษา สังคม อาชีพ หรือกระบวนการอื่นใด เพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสทำงานหรือดำรงชีวิตในสังคมอย่างเต็มศักยภาพ

“การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต” หมายความว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การจัดสวัสดิการ การส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ การสนับสนุนให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอิสระ มีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ และเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป มีส่วนร่วมทางสังคมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“องค์กรคนพิการแต่ละประเภท” หมายความว่า องค์กรสมาชิกระดับชาติตามประเภทความพิการ ที่ได้แจ้งชื่อไว้กับสำนักงานตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

“ผู้ดูแลคนพิการ” หมายความว่า บิดา มารดา บุตร สามी ภรรยา ญาติ พี่น้อง หรือบุคคลอื่นใด ที่รับดูแลหรืออุปการะคนพิการ

“ผู้ช่วยคนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งให้ความช่วยเหลือคนพิการเฉพาะบุคคลเพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจวัตรที่สำคัญในการดำรงชีวิต ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ ผู้แทนองค์การคนพิการแต่ละประเภท จำนวนเจ็ดคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยคำนึงถึงจำนวนสมาชิกขององค์การคนพิการนั้น และผู้ทรงคุณวุฒิอีกหกคนซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผนหลัก และโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ทั้งนี้ นโยบายดังกล่าวต้องคำนึงถึงพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่ด้วย

(๒) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๐ (๖) มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง

(๓) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับนโยบายหรือกฎหมายอื่นใดของรัฐที่อาจมีผลกระทบต่อคนพิการ

(๔) กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ เงินอุดหนุน สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(๕) วินิจฉัยและมีคำสั่งเพิกถอนการกระทำหรือห้ามมิให้กระทำการที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ

(๖) พิจารณาให้การสนับสนุนและช่วยเหลือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๗) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการบริหารกองทุน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน ระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน และการตัดหนี้เป็นสูญ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) จัดกิจกรรมหลักระดับชาติเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๙) อนุมัติโครงการหรือแผนงานที่จะใช้เงินกองทุน ในส่วนที่เกินกว่าอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการบริหารกองทุน

(๑๐) กำหนดมาตรฐาน ให้การรับรองหรือเพิกถอนการรับรององค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) นายกรัฐมนตรีให้ออก

มาตรา ๙ ในกรณีที่กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ทั้งนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้มีการประชุมคณะกรรมการไม่น้อยกว่าปีละสามครั้ง

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้เป็นการทั่วถึง ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการตามประเภทความพิการ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดในแต่ละจังหวัดและคณะอนุกรรมการอื่น เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

องค์ประกอบ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

คณะอนุกรรมการแต่ละคณะตามวรรคหนึ่งให้มีคนพิการซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามมาตรา ๑๕ อย่างน้อยหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการ

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้มีสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติขึ้นเป็นส่วนราชการในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมีเลขาธิการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบุคลากรของสำนักงาน

ให้เลขาธิการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งการแต่งตั้งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ส่วนราชการ หน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศในการดำเนินงาน การทำงานร่วมกันในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนงานด้านคนพิการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๒) สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมและเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับคนพิการ สถานการณ์ของคุณภาพชีวิตคนพิการ เพื่อประโยชน์ต่อการป้องกัน การรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และจัดทำแผนงาน วิเคราะห์ วิจัย ติดตาม ประเมินผลเสนอต่อคณะกรรมการ

(๓) จัดทำแผนงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๔) สนับสนุนให้มีการจัดตั้ง การดำเนินงาน การสร้างความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิคนพิการ ตลอดจนสนับสนุนและประสานงานให้หน่วยงานของรัฐ จัดงบประมาณให้แก่องค์กรด้านคนพิการ เพื่อดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นหรือตามที่ คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือแจ้งให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงหรือความเห็น ในการปฏิบัติงาน ส่งผู้แทนมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่น มาประกอบการ พิจารณา

(๒) มีหนังสือแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือส่งเอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นมาประกอบการพิจารณา

มาตรา ๑๕ การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงาน ของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใดในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ จะกระทำมิได้

การกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำหรืองดเว้นกระทำที่แม้จะมีได้มุ่งหมายให้เป็นการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ โดยตรง แต่ผลของการกระทำนั้นทำให้คนพิการต้องเสียสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับเพราะเหตุแห่ง ความพิการด้วย

การเลือกปฏิบัติที่มีเหตุผลทางวิชาการ จริตประเพณี หรือประโยชน์สาธารณะสนับสนุนให้กระทำได้ตามความจำเป็นและสมควรแก่กรณี ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง แต่ผู้กระทำการนั้นจะต้องจัดให้มีมาตรการช่วยเหลือเยียวยาหรือรักษาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์แก่คนพิการตามความจำเป็นเท่าที่จะกระทำได้

มาตรา ๑๖ คนพิการที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการตามมาตรา ๑๕ มีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการให้มีคำสั่งเพิกถอนการกระทำหรือห้ามมิให้กระทำการนั้นได้ คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การร้องขอตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ โดยให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายอย่างอื่น อันมิใช่ตัวเงินให้แก่คนพิการที่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมได้ และหากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการนั้นเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ศาลจะกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษให้แก่คนพิการไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงด้วยก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการร้องขอ และการวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๗ ในการใช้สิทธิตามมาตรา ๑๖ คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการอาจขอให้องค์กรด้านคนพิการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ร้องขอหรือฟ้องคดีแทนได้

การฟ้องคดีตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ไม่ว่าคนพิการเป็นผู้ฟ้องเองหรือองค์กรด้านคนพิการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ฟ้องแทน ให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียม

มาตรา ๑๘ ให้สำนักงานเป็นสำนักงานทะเบียนกลางสำหรับคนพิการในกรุงเทพมหานคร โดยมีเลขาธิการ เป็นนายทะเบียนกลาง สำหรับจังหวัดอื่นให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดทำหน้าที่เป็นสำนักงานทะเบียนจังหวัดสำหรับคนพิการในจังหวัดของตนอีกหน้าที่หนึ่ง โดยมีพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เป็นนายทะเบียนจังหวัด

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการได้รับสิทธิตามมาตรา ๒๐ คนพิการอาจยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการต่อนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด ณ สำนักงานทะเบียนกลาง สำนักงานทะเบียนจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่คนพิการเป็นผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือคนไร้ความสามารถหรือในกรณีที่คนพิการมีสภาพความพิการถึงขั้นไม่สามารถไปยื่นคำขอด้วยตนเองได้ ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือผู้ดูแลคนพิการ แล้วแต่กรณี จะยื่นคำขอแทนก็ได้ แต่ต้องนำหลักฐานว่าเป็นคนพิการไปแสดงต่อนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด แล้วแต่กรณีด้วย

การยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการและการออกบัตร การกำหนดสิทธิหรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิ การขอสละสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

มาตรา ๒๐ คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ดังต่อไปนี้

(๑) การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ เพื่อปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ประกาศกำหนด

(๒) การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือการศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม

(๓) การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีหรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

(๔) การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับคนพิการ

(๕) การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม การพัฒนาและบริการอันเป็นสาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมายและการจัดหาทุนความว่าต่างแก้ต่างคดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๖) ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภทตลอดจนบริการสื่อสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกำหนดในกฎกระทรวง

(๗) บริการล่ามภาษามือตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๘) สิทธิที่จะนำสัตว์เลี้ยงนำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทาง หรือเครื่องช่วยความพิการใด ๆ ติดตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทาง และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ โดยได้รับการยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียม และค่าเช่าเพิ่มเติมสำหรับสัตว์ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องช่วยความพิการดังกล่าว

(๙) การจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

(๑๐) การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การมีผู้ช่วยคนพิการ หรือการจัดให้มีสวัสดิการอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

ผู้ช่วยคนพิการ ให้มีสิทธิได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียมตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

คนพิการที่ไม่มีผู้ดูแลคนพิการ มีสิทธิได้รับการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดูจากหน่วยงานของรัฐ ในกรณีที่มิสถานสงเคราะห์เอกชนจัดที่อยู่อาศัยและสวัสดิการให้แล้ว รัฐต้องจัดเงินอุดหนุนให้แก่สถานสงเคราะห์เอกชนนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

ผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับบริการให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรมทักษะ การเลี้ยงดู การจัดการศึกษา การส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ตลอดจนความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อให้พึ่งตนเองได้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

คนพิการและผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี ตามที่กฎหมายกำหนด องค์กรเอกชนที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๖ มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี หรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้ราชการส่วนท้องถิ่น ออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนด ระเบียบหรือประกาศ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ให้หน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องใดมีหน้าที่ให้การส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามอำนาจหน้าที่นั้น

มาตรา ๒๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ” เพื่อเป็นทุนสำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การส่งเสริมและการดำเนินงานด้านการสงเคราะห์ช่วยเหลือคนพิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การศึกษาและการประกอบอาชีพของคนพิการ รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ โดยจัดสรรให้อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

มาตรา ๒๔ กองทุนประกอบด้วย

(๑) ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ในกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่โอนมาตามมาตรา ๔๒

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ทั้งนี้ ให้รัฐบาลจัดสรรให้เพียงพอแก่การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับบริจาค เพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๔) เงินรายได้จากการออกสลากหรือที่ได้มาจากการจัดกิจกรรม

(๕) เงินที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๔

(๖) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

(๓) รายได้จากการขาย การลงทุน หรือการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน
 (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุน หรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมายหรือนิติกรรม
 (๕) รายได้บางส่วนจากภาษีของสินค้าและบริการที่เป็นสาเหตุแห่งความพิการตามที่กฎหมายกำหนด

(๑๐) รายได้อื่น
 เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องส่งคลังเป็นเงินรายได้แผ่นดิน
 การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินเข้ากองทุน ให้ผู้บริจคนำไปหักลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีได้ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนเก้าคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้แทนองค์กรการคนพิการอย่างน้อยเจ็ดคนเป็นอนุกรรมการ และให้เลขาธิการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการลงทุน การหาประโยชน์และการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๒) พิจารณานุมัติการจ่ายเงิน อนุมัติโครงการ กำหนดวงเงินและรายการค่าใช้จ่าย เพื่อสนับสนุนแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามที่คณะกรรมการตามประเภทความพิการ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดหรือคณะอนุกรรมการอื่นเสนอ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๗ ให้สมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยได้รับเงินสนับสนุนสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการจากกองทุน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

มาตรา ๒๘ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน และการตัดหนี้เป็นสูญ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำการเงินส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนจำนวนเจ็ดคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการเงิน การประเมินผล และการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการประเมินผลจำนวนสองคน และคนพิการซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามมาตรา ๑๕ อย่างน้อยหนึ่งคน เป็นกรรมการโดยมีรองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เป็นผู้แทนขององค์กรที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนนี้

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน
- (๒) รายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกองทุนจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาประเมินผลได้

มาตรา ๓๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ วรรคสาม มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุน

ตามมาตรา ๒๕ และคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนตามมาตรา ๓๐ โดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ และหน่วยงานของรัฐรับคนพิการเข้าทำงานตามลักษณะของงานในอัตราส่วนที่เหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการหรือหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ และหน่วยงานของรัฐจะต้องรับคนพิการเข้าทำงาน

มาตรา ๓๔ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่มีได้รับคนพิการเข้าทำงานตามจำนวนที่กำหนดตามมาตรา ๓๓ ให้ส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๒๔ (๕) ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการจะต้องนำส่งเข้ากองทุน

นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่ต้องส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่ง แต่มิได้ส่ง ส่งล่าช้า หรือส่งเงินไม่ครบถ้วน ให้เสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของจำนวนเงินที่ยังไม่ได้ส่งเข้ากองทุน

นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งรับคนพิการเข้าทำงานหรือส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าจ้างที่จ่ายให้แก่คนพิการหรือเงินที่ส่งเข้ากองทุนแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะรับคนพิการเข้าทำงานตามมาตรา ๓๓ หรือนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการไม่รับคนพิการเข้าทำงานตามมาตรา ๓๓ และไม่ประสงค์จะส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๔ หน่วยงานของรัฐ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้นอาจให้สัมปทาน จัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ จัดจ้างเหมาช่วงงาน ฝึกงาน หรือให้การช่วยเหลืออื่นใดแก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

มาตรา ๓๖ เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้อำัยคทรัพย์สินของนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งไม่ส่งเงินที่จะต้องส่งตามมาตรา ๓๔

การมีคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนำเงินส่งเข้ากองทุนหรือส่งเงินที่ค้างจ่ายภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการได้รับหนังสือนั้น และนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการไม่จ่ายภายในเวลาที่กำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการอายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด ทั้งนี้ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวง เพื่อกำหนดลักษณะ หรือการจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือบริการสาธารณะอื่น ให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือผู้ให้บริการสาธารณะอื่น ซึ่งได้จัดอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี หรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๘ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่จ้างคนพิการเข้าทำงานมากกว่าร้อยละหกสิบของลูกจ้างในสถานประกอบการนั้น โดยมีระยะเวลาจ้างเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีใด มีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ในปีภาษีนั้น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๙ ให้สำนักงานมีอำนาจประกาศโฆษณาข้อมูลการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ ต่อสาธารณะอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐจะพิจารณาให้สัมปทาน การส่งเสริมการลงทุน การประกาศเกียรติคุณ สินเชื่อ รางวัล เครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใด แก่นายจ้างหรือสถานประกอบการใดให้นำข้อมูลที่ได้ประกาศตามวรรคหนึ่งมาประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๑ ให้ถือว่าบัตรประจำตัวคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นบัตรประจำตัวคนพิการตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๒ ให้โอนบรรดาทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ที่ประกอบเป็นกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้โอนงบประมาณและบุคลากรของสำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

มาตรา ๔๓ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับทำหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ ให้บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สาระสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สมควรกำหนดแนวทางและปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองคนพิการเพื่อให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุสภาพทางกายหรือสุขภาพ รวมทั้งให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ตลอดจนให้รัฐต้องสงเคราะห์คนพิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาจำนวน ๑๕ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๒/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๘-๒๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๔ ให้รวมสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยช่างศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี มาจัดตั้งเป็นสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามพระราชบัญญัตินี้

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาคณาจารย์และบุคลากร” หมายความว่า สภาคณาจารย์และบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาของสถาบันที่มีคณะ สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตการศึกษานั้นตามที่สภาสถาบันกำหนด

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงวัฒนธรรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์และความสอดคล้องในการบริหารงานบุคคลสำหรับคณาจารย์ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน ให้สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลของสถาบันตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๘ ให้สถาบันเป็นสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ กวีศิลป์ ช่างศิลป์ ทั้งไทย และสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทะนุบำรุง และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น

มาตรา ๙ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) คณะ
- (๕) สำนัก
- (๖) วิทยาลัย
- (๗) ศูนย์

สถาบันอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตาม วัตถุประสงค์ในมาตรา ๘ เป็นส่วนราชการของสถาบันอีกก็ได้

สำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขตอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สำนัก ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการ เป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน

มาตรา ๑๐ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สำนัก วิทยาลัย และศูนย์หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ออกเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา และกอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างานให้ทำเป็นประกาศของสถาบัน

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ สถาบันอาจรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในสถาบันก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๒ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน สถาบันอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของสถาบัน

(๒) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้หรือจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินซึ่งสถาบันปกครองดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์

(๓) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่สถาบันได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินงานกิจการของสถาบัน

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้จ่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถาบันรวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุเบี่ยงปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี่ยงปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๓ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาจากการให้ หรือซื้อจากเงินรายได้ของสถาบัน หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของสถาบัน หรือได้มาโดยวิธีอื่นตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือว่าเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน

มาตรา ๑๔ บรรดารายได้และทรัพย์สินของสถาบัน จะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายใต้วัตถุประสงค์ของสถาบันตามมาตรา ๘

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สถาบันจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว สถาบันต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏจะต้องได้รับอนุมัติจากสภาสถาบัน

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๕ ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วย

(๑) นายกสภาสถาบัน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา อธิบดีกรมศิลปากร ประธานสภาคณาจารย์และบุคลากร และอธิการบดี

(๓) กรรมการสภาสถาบันจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภาสถาบันจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำสถาบันข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน ซึ่งมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสามคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกสถาบันโดยคำแนะนำของนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันตาม (๒) (๓) และ (๔) ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรมซึ่งอยู่ในท้องถิ่น เพื่อร่วมเป็น กรรมการดังกล่าวด้วย

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งมิใช่กรรมการสภาสถาบันเป็นเลขานุการสภาสถาบัน โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภาสถาบัน และให้อุปนายกสภาสถาบันทำหน้าที่แทนนายกสภาสถาบัน เมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา ซึ่งนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๖ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบัน ตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันในประเภทนั้น

(๔) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวน กรรมการสภาสถาบันทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาสถาบันประกอบด้วยกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันใหม่ ให้นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อนจนกว่าจะมีนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันใหม่แล้ว

มาตรา ๑๗ สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันและโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายของสถาบันเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสนับสนุนกิจการของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ในท้องถิ่นเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของสถาบัน และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในสถาบันเป็นผู้วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้

(๓) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๔) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของสถาบันตามมาตรา ๕ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๕) อนุมัติรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในสถาบันและการยกเลิกการสมทบ

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

(๓) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอนนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๔) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๕) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของสถาบัน

(๑๐) วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดหารายได้และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบัน

(๑๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับกิจการของสถาบันตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบันได้

(๑๓) ให้คำปรึกษาและขอแนะนำในกิจการของสถาบันต่ออธิการบดี

(๑๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของสถาบันที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้หนึ่งผู้ใด โดยเฉพาะ

มาตรา ๑๘ การประชุมสภาสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๙ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาวิชาการ ได้แก่ อธิการบดี

(๒) รองประธานสภาวิชาการ ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

(๓) กรรมการสภาวิชาการจำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งเลือกจากคณบดี

(๔) กรรมการสภาวิชาการจำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งเลือกจากผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๕) กรรมการสภาวิชาการจำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน

(๖) กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเก้าคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนหนึ่งคน และบุคลากรภายนอกที่มีความรู้และ

ความเชี่ยวชาญในด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ กิตศิลป์ ช่างศิลป์ หรือด้านศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน โดยคำแนะนำของอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการ และอาจแต่งตั้งบุคคลใดอีกไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของ กรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๐ สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา หลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย การวัดผล การศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนด เพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการรวมและการยกเลิกสาขาวิชาต่อสภาสถาบัน

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอนตามหลักสูตรของสถาบันต่อสภาสถาบัน

(๔) พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการของสถาบันต่อสภาสถาบัน

(๕) ส่งเสริมการวิจัยที่สอดคล้องกับภารกิจของสถาบันและความต้องการของชุมชน

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ อนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ

(๗) ปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวิชาการตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

มาตรา ๒๑ ให้มีสภาคณาจารย์และบุคลากรประกอบด้วย ประธานและกรรมการซึ่งมาจาก คณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันซึ่งปฏิบัติงานในสถาบัน

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และบุคลากร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๒ สภาคณาจารย์และบุคลากรมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อสภาสถาบัน และอธิการบดีในกิจการต่าง ๆ ของสถาบัน

(๒) ส่งเสริมจริยธรรมและวัฒนธรรมการทำงานที่ดีของคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันซึ่งปฏิบัติงานในสถาบัน

(๓) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันซึ่งปฏิบัติงานในสถาบัน

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภาสถาบันหรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๓ ให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน และให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๔ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบันจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสาม อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕

(๔) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๕) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมอง
ในกรณีถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๗) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

รองอธิการบดีนั้น ให้สภาสถาบันแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๕ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในสถาบันหรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบัน

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วแต่กรณี อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๖ อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการและของสถาบัน รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการและของสถาบัน

(๓) จัดทำแผนพัฒนาสถาบันและปฏิบัติตามแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถาบัน

(๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการศูนย์ รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากอง รองหัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และอาจารย์พิเศษ

(๕) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมารยาทแห่งวิชาชีพของคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน

(๖) เสนอแผนดำเนินงานและงบประมาณประจำปี ตลอดจนรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของสถาบันต่อสภาสถาบัน

- (๓) ส่งเสริม สนับสนุนกิจการนักศึกษา และปฏิบัติการกิจร่วมกับสถาบันอื่น
- (๔) เป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการทั่วไป
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับและประกาศของสถาบัน หรือตามที่สภาสถาบัน

มอบหมาย

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๕ (๓) คนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี และให้นำความในมาตรา ๔๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ในวิทยาเขตหนึ่งให้มีรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขตนั้นแทนอธิการบดีตามที่ได้รับมอบหมาย และจะให้มีผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีและรองอธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๙ ในวิทยาเขตหนึ่งให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขต ประกอบด้วยรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

ให้คณะกรรมการประจำวิทยาเขตแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต และการจัดระบบบริหารในวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำกับดูแลให้วิทยาเขตปฏิบัติตามนโยบายและแผนพัฒนาวิทยาเขตตามที่สภาสถาบันกำหนด
- (๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของวิทยาเขตแก่อธิการบดี
- (๓) ประสานงานระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะภายในวิทยาเขต

(๔) พิจารณาเสนอการออกระเบียบปฏิบัติของวิทยาเขตต่ออธิการบดีและวางระเบียบหรือออกข้อบังคับอื่นตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

(๕) พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงาน และงบประมาณประจำปีของส่วนราชการต่าง ๆ ของวิทยาเขตต่ออธิการบดี

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจ และหน้าที่ของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๑ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และจะให้ มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภาสถาบันแต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับของสถาบันจากผู้ที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดี และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองคณบดีโดยคำแนะนำของคณบดี

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรรคสี่และวรรคห้า มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระของคณบดีโดยอนุโลม

การรักษาราชการแทนคณบดี ให้ นำความในมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนคณบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน ที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดีเป็นผู้รักษาราชการแทนคณบดีเป็นการชั่วคราว

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๒ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วย คณบดี เป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารในบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๓ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณบดีและรองคณบดีตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทนให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำคณะ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำคณะ และการจัดระบบบริหารในคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของสถาบัน
- (๒) พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเสนอต่อสภาวิชาการ
- (๓) พิจารณาวางระเบียบและออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภาสถาบันมอบหมาย
- (๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการก่อนเสนอสภาวิชาการ
- (๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- (๖) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- (๗) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย
- (๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่

ของคณะกรรมการประจำคณะ

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น อาจแบ่งภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะก็ได้ โดยให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน โดยการสรรหาตามข้อบังคับของสถาบันจากผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดี และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอน

หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาโดยคำแนะนำของคณบดี

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาตามวรรคสอง และการรักษาราชการแทน ให้นำมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ ในสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี และจะให้มีรองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการศูนย์ หรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทน ให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ในสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการประจำสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำสำนัก กรรมการประจำศูนย์ หรือกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำสำนัก คณะกรรมการประจำศูนย์ และคณะกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงานในสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๕ ในวิทยาลัยให้มีผู้อำนวยการวิทยาลัยเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัย และจะให้ มีรองผู้อำนวยการวิทยาลัยตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการวิทยาลัย และรองผู้อำนวยการวิทยาลัย และการรักษาราชการแทนให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในวิทยาลัยให้นำความในมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ ในวิทยาลัยหนึ่งให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัย

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาลัย ตลอดจนการประชุม และการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๑ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชาและหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองและผู้ช่วยของตำแหน่งดังกล่าว จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๒ การสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชาและหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๓ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สำนักวิทยาลัย ศูนย์ และภาควิชา หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติการหรือการดำเนินการอื่นใดที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นหรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่อ

อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๔๔ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย

หมวด ๓

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๕ คณาจารย์ประจำสถาบันมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำสถาบันตามวรรคหนึ่งให้เป็นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๔๖ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบันจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำสถาบัน

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๗ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความคิด สภาสถาบันอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศและเป็นประโยชน์แก่สถาบัน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๘ สถานสถาบันอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำสถาบันเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำสถาบันเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๙ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ.(พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ.(เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ.(พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ.(พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๕๐ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก	เรียกว่า	ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๕๑ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน
การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร
ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๒ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรี
เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๕๓ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และ
อนุปริญญาได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง
ภายหลังที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง
ภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อน
ถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา และตามหลักสูตรที่ต่ำกว่า
อนุปริญญา

มาตรา ๕๔ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่นักบุคคลซึ่งสภาสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิ
และคุณธรรม มีผลงานเป็นที่ประจักษ์และเป็นประโยชน์ต่อสังคมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญา
ดังกล่าวแก่ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน นายกสภาสถาบัน หรือกรรมการสภาสถาบันในขณะที่ดำรง
ตำแหน่งนั้นมิได้

ชั้น สาขาของปริญญากิตติมศักดิ์ และหลักเกณฑ์การให้ปริญญากิตติมศักดิ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของสถาบัน

มาตรา ๕๕ สถาบันอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเข้มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดง
วิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา
และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบัน
ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร และครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของสถาบันก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และ
ครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างใดให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๕๖ สภาสถาบันอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนราชการของสถาบันก็ได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของสถาบันหรือสภาสถาบัน ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสถาบัน

สภาสถาบันอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดใช้ตรา เครื่องหมาย สัญลักษณ์ ครูวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของสถาบันโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนเป็นนักศึกษา หรือมีตำแหน่ง ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของสถาบันโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิจะใช้ หรือมีตำแหน่งหรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใด

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนราชการของสถาบันไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนราชการของสถาบัน ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนราชการของสถาบันที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบัน

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๕ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยช่างศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี สังกัดกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม มาเป็นของสถาบัน ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปเป็นข้าราชการของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ยังคงดำรงตำแหน่ง หรือตำแหน่งที่มีวิทยฐานะเดิม และรับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ไม่น้อยกว่าเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และกรรมการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกกรรมการสภาสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแบ่งส่วนราชการและแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ และ

มิให้นำวาระการดำรงตำแหน่งของบุคคลดังกล่าวเป็นวาระการดำรงตำแหน่งต่อเนื่องในการนับวาระตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๖๒ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของวิทยาลัย ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้บริหารวิทยาลัยต่าง ๆ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งหรือตำแหน่งที่มีวิทยฐานะเดิมต่อไป จนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งหรือได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๓ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดีตามมาตรา ๖๑ให้นำวาระการดำรงตำแหน่งเป็นวาระการดำรงตำแหน่งต่อเนื่องในการนับวาระตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๔ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖๕ ในระหว่างไม่มีสภาวิชาการตามมาตรา ๑๕ ให้สภาสถาบันตามมาตรา ๖๐ ทำหน้าที่สภาวิชาการจนกว่าจะได้มีสภาวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๖ ผู้ที่ได้รับปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตรตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และผู้ได้รับอนุปริญญา และประกาศนียบัตรของวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยช่างศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช

และวิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีศักดิ์และสิทธิเท่ากับผู้ที่ได้รับปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตรของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับ ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล สามารถดำเนินการได้โดยอิสระ พัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ สมควรมีกฎหมายรับรองให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีฐานะเป็นนิติบุคคลในกระทรวงวัฒนธรรม เพื่อจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ กวีศิลป์ และช่างศิลป์ สืบสาน สร้างสรรค์ ศิลปะและมรดกทางศิลปวัฒนธรรมทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และส่งเสริมการผลิตบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ช่างศิลปกรรม ศิลปินอาชีพ ครูศิลปะ นักวิชาการ และนักวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนส่งเสริมสุนทรียศาสตร์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๒๕ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘/๒๕๔๕ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๓๒ ก หน้า ๑-๒๔ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

สถาบันอนุญาโตตุลาการ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถาบันอนุญาโตตุลาการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันอนุญาโตตุลาการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันอนุญาโตตุลาการ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสถาบันอนุญาโตตุลาการ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันอนุญาโตตุลาการ

“ที่ปรึกษา” หมายความว่า ที่ปรึกษาของสถาบันอนุญาโตตุลาการ

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของสถาบันอนุญาโตตุลาการ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของสถาบันอนุญาโตตุลาการ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และอำนาจหน้าที่

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสถาบันขึ้นเรียกว่า “สถาบันอนุญาโตตุลาการ” และให้เป็นนิติบุคคล

มาตรา ๖ ให้สถาบันมีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง

มาตรา ๗ สถาบันมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการระงับข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการ

(๒) ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทโดยวิธีระงับข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการ

(๓) ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๘ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้สถาบันมีอำนาจกระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๓) ว่าจ้างหรือมอบให้บุคคลทำกิจการที่อยู่ภายในอำนาจหน้าที่ของสถาบัน

(๔) กู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์

(๕) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินการของสถาบัน

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสถาบันหรือตามที่

คณะกรรมการมอบหมาย

การกู้ยืมเงินตาม (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒

ทุน รายได้ และทรัพย์สิน

มาตรา ๙ ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินการของสถาบันประกอบด้วย

- (๑) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
- (๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมและจำเป็น
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- (๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการที่เรียกเก็บจากคู่พิพาทหรือผู้มาใช้บริการของสถาบัน

(๕) รายได้จากการจัดอบรม สัมมนา และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการประนอมข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๖) ดอกผลหรือผลประโยชน์อื่นที่ได้จากรายได้ของสถาบัน รวมทั้งผลประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา

มาตรา ๑๐ บรรดารายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๑ ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

หมวด ๓

การบริหารและการดำเนินงาน

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสถาบันอนุญาโตตุลาการ” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ อัยการสูงสุด เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสมาคมธนาคารไทย นายกสภานายความ นายกสภาวิศวกร และนายกสภาสถาปนิก เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนห้าคนเป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ด้านเศรษฐกิจ พาณิชย์ อุตสาหกรรม กฎหมาย หรืออนุญาโตตุลาการ ทั้งนี้ จะต้องเป็นผู้แทนจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่าสามคน

มาตรา ๑๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และต้องไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๑๔ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในมาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๗ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานของสถาบันและโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) กำหนดนโยบายการบริหารงานของสถาบัน
 - (๒) กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับรายได้และรายจ่าย
 - (๓) อนุมัติแผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสถาบัน
 - (๔) กำหนดกรอบอัตรากำลัง ระยะเวลาจ้าง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินเดือนพนักงานและลูกจ้าง
 - (๕) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประนอมข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการ
 - (๖) ออกข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาทของอนุญาโตตุลาการเพื่อส่งเสริมความเป็นกลางและความเป็นอิสระของอนุญาโตตุลาการ
 - (๗) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารทั่วไปของสถาบันในเรื่องต่อไปนี้
 - (ก) การบริหารงานทั่วไปของสถาบัน การจัดแบ่งส่วนงานของสถาบัน และขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว
 - (ข) การจ้างและการบริหารงานบุคคลของสถาบัน
 - (ค) การสรรหา คัดเลือก แต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการ การปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ และการมอบหมายให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทน
 - (ง) การจัดสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นแก่พนักงานและลูกจ้างของสถาบัน
 - (จ) การกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการและรายได้ที่สถาบันได้รับตามมาตรา ๕ (๔) และ (๕)
 - (ฉ) การบริหารและจัดการการเงิน การพัสดุและทรัพย์สินของสถาบัน รวมทั้งการบัญชี และการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ ทั้งนี้ ระเบียบเกี่ยวกับการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
 - (๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน
- ข้อบังคับหรือระเบียบตาม (๕) (๖) และ (๗) เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษา และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษาและอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๑ ให้สถาบันมีผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้บริหารกิจการของสถาบันภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสม สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา และมีความรู้ความเชี่ยวชาญอันจะยังประโยชน์ให้เกิดแก่สถาบัน เป็นผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๒ ผู้อำนวยการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ และต้องไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมกับกิจการของสถาบัน
- (๔) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๓ (๓) (๔) หรือ (๕)

มาตรา ๒๓ ให้ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๒๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะกรรมการให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๒

มติของคณะกรรมการให้ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งตาม (๓) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมตำแหน่งผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๕ ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) บริหารงานของสถาบันตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และมติของคณะกรรมการ

(๒) บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสถาบัน

(๓) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับระเบียบหรือมติของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๖ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสถาบันและเพื่อการนี้ ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๔

การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๒๘ ให้สถาบันจัดทำบัญชีตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุ ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

มาตรา ๒๙ ให้สถาบันจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี และให้ส่งสำเนางบการเงินให้กรมบัญชีกลางเพื่อใช้ในการจัดทำงบการเงินแผ่นดิน

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้สอบบัญชี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ

เพื่อการนี้ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบัน สอบถามผู้อำนวยการ ผู้ตรวจสอบภายใน พนักงาน ลูกจ้างหรือบุคคลอื่นและเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบันเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

หมวด ๕
การกำกับดูแล

มาตรา ๓๐ ให้ผู้อำนวยการเสนอร่างข้อบังคับหรือระเบียบตามมาตรา ๑๘ (๕) (๖) และ (๗) ต่อรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า รัฐมนตรีอาจยับยั้งร่างข้อบังคับหรือระเบียบนั้นได้พร้อมทั้งแสดงเหตุผลโดยชัดแจ้ง ในกรณีที่มิได้มีการยับยั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบังคับหรือระเบียบที่ผู้อำนวยการเสนอ ให้ดำเนินการประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาต่อไปได้

มาตรา ๓๑ ถ้ารัฐมนตรียับยั้งร่างข้อบังคับหรือระเบียบใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง โดยพิจารณาเหตุผลของรัฐมนตรีประกอบด้วย ในการประชุมนั้น ถ้ามีเสียงยืนยันไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ ให้ดำเนินการประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาต่อไปได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อส่งเสริมให้การระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการเป็นทางเลือกหนึ่งให้คู่พิพาทใช้ในการระงับข้อพิพาททางแพ่งและพาณิชย์แทนการระงับข้อพิพาทในศาลอันจะเป็นการลดปริมาณคดีที่จะขึ้นมาสู่ศาล สมควรให้มีองค์กรที่มีความอิสระ คล่องตัวสูงในการบริหารจัดการ มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการทำหน้าที่ในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการระงับข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการรวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๒๕ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๕ /๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๓๔ ก หน้า ๑-๕ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

สถิติ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถิติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๐๘

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถิติ” หมายความว่า ข้อความหรือตัวเลขที่แสดงผลที่ประมวลจากข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวบรวมได้

“การสำรวจ” หมายความว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นอยู่จริงเพื่อให้ได้มาซึ่งสถิติ

“สำมะโน” หมายความว่า การสำรวจโดยการแจงนับจากทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลนั้น ๆ

“การสำรวจตัวอย่าง” หมายความว่า การสำรวจโดยการเจียนับจากหน่วยที่เกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ เพียงบางหน่วยที่เลือกเป็นตัวอย่าง

“หน่วยงาน” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๕ ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นหน่วยงานกลางของรัฐ ในการดำเนินการเกี่ยวกับสถิติตามหลักวิชาการ

มาตรา ๖ สำนักงานสถิติแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ
- (๒) จัดทำมาตรฐานสถิติเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ
- (๓) ส่งเสริมและพัฒนางานสถิติของรัฐและเอกชน
- (๔) จัดทำสำมะโนหรือการสำรวจตัวอย่าง หรืออำนาจการให้มีการสำรวจด้านต่าง ๆ ของประเทศ
- (๕) ประสานงานและหารือร่วมกับหน่วยงานเพื่อจัดทำแผนกำหนดความรับผิดชอบในการดำเนินงานทางสถิติตามแผนแม่บทตาม (๑)

(๖) แนะนำ ให้คำปรึกษา หรือความช่วยเหลือแก่หน่วยงานเกี่ยวกับการจัดทำแผนงาน และระเบียบวิธีในการจัดเก็บข้อมูล ตลอดจนการประมวลผล และการวิเคราะห์ผลสถิติ

(๗) ประสานกับหน่วยงานในการสร้างเครือข่ายสถิติ เพื่อให้ได้มาซึ่งฐานข้อมูลสถิติที่สำคัญ และเป็นปัจจุบันของประเทศ

(๘) ให้บริการสถิติแก่หน่วยงาน องค์การเอกชน และบุคคลทั่วไป

(๙) เผยแพร่สถิติและจัดให้มีการศึกษาอบรมวิชาความรู้เกี่ยวกับสถิติ

(๑๐) ร่วมมือและประสานงานกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศในงานเกี่ยวกับสถิติ

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด และตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๗ ในการจัดทำแผนแม่บทตามมาตรา ๖ (๑) ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจัดทำให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการพัฒนาประเทศและเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนแม่บทนั้น

มาตรา ๘ หน่วยงานต้องจัดทำสถิติให้เป็นไปตามแผนกำหนดความรับผิดชอบตามมาตรา ๖ (๕) และดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรฐานสถิติ

หน่วยงานใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติรายงานคณะรัฐมนตรี เพื่อสั่งการตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๙ เมื่อหน่วยงานจะมีการจัดทำสำมะโนหรือการสำรวจตัวอย่างที่ประสงค์จะกำหนดให้เป็นหน้าที่ของประชาชนที่จะต้องให้ข้อมูล ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง กฎกระทรวงนั้นอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัตถุประสงค์
- (๒) ระยะเวลา
- (๓) เขตท้องที่
- (๔) บุคคลซึ่งจะต้องให้ข้อมูลและวิธีการให้ข้อมูล
- (๕) หน่วยงานที่รับผิดชอบ

มาตรา ๑๐ เมื่อได้มีกฎกระทรวงตามมาตรา ๙ แล้ว ให้ผู้อำนวยการประกาศรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการในการจัดทำสำมะโนหรือการสำรวจตัวอย่างในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- (๒) คำถามที่บุคคลจะต้องให้ข้อมูลหรือรายละเอียดของแบบสอบถามที่บุคคลจะต้องกรอกข้อมูล และวิธีการกรอกข้อมูลในแบบสอบถาม
- (๓) ระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกสอบถามหรือส่งแบบสอบถาม
- (๔) ระยะเวลาที่บุคคลซึ่งต้องกรอกแบบสอบถามจะต้องส่งคืนแบบสอบถามที่ได้กรอกรายการแล้วแก่พนักงานเจ้าหน้าที่
- (๕) ข้อมูลอื่นที่ประชาชนสมควรทราบ

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และระบบเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อประเภทอื่น

มาตรา ๑๑ เมื่อมีประกาศตามมาตรา ๑๐ แล้ว บุคคลซึ่งจะต้องให้ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙ (๔) มีหน้าที่ให้ข้อมูลหรือกรอกแบบสอบถามตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐ (๒) ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

มาตรา ๑๒ เมื่อมีประกาศตามมาตรา ๑๐ แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในอาคาร หรือที่ทำการของบุคคลซึ่งจะต้องให้ข้อมูลหรือกรอกแบบสอบถาม ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึง พระอาทิตย์ตก หรือในเวลาอื่นใดที่บุคคลนั้นได้แจ้งให้ทราบ เพื่อสอบถามข้อมูล หรือดำเนินการกรอกแบบสอบถาม หรือเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ในการนี้บุคคลดังกล่าวต้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่พบบุคคลผู้ซึ่งจะให้ข้อมูลหรือกรอกแบบสอบถาม ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล

มาตรา ๑๔ ให้หน่วยงานมีหน้าที่ให้ความร่วมมือแก่สำนักงานสถิติแห่งชาติเพื่อประโยชน์ ในการจัดสร้างเครือข่ายสถิติและพัฒนาฐานข้อมูลที่สำคัญและเป็นปัจจุบันของประเทศ

ในกรณีที่สำนักงานสถิติแห่งชาติจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจากการสำรวจ หรือข้อมูลจากบันทึก ทะเบียน รายงาน หรือเอกสารอื่นใดที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานใด เพื่อการจัดทำสถิติ ที่สำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ให้หน่วยงานนั้นจัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้สำนักงานสถิติ แห่งชาติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ข้อมูลที่หน่วยงานต้องจัดส่งให้ตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองต้องไม่ระบุหรือเปิดเผยว่าเป็นข้อมูล ของบุคคลใด เว้นแต่บุคคลนั้นจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือหรือเป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อประชาชน หรือประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบได้อยู่แล้ว

มาตรา ๑๕ บรรดาข้อมูลเฉพาะบุคคลหรือเฉพาะรายที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องถือเป็น ความลับโดยเคร่งครัด ห้ามมิให้ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้หรือผู้มีหน้าที่เก็บรักษา เปิดเผย ข้อมูลนั้นแก่บุคคลใดซึ่งไม่มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) เป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดีที่ต้องหาว่ากระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เป็นการเปิดเผยต่อหน่วยงานเพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดทำสถิติ วิเคราะห์หรือวิจัย ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูล และต้องไม่ระบุหรือเปิดเผยถึงเจ้าของข้อมูล

มาตรา ๑๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานหรือสำนักงานสถิติแห่งชาติต้องไม่นำบรรดาข้อมูลเฉพาะบุคคลหรือเฉพาะรายที่เจ้าของข้อมูลได้ให้ไว้หรือกรอกแบบสอบถามไปใช้ในกิจการอื่นนอกเหนือจากการจัดทำสถิติ วิเคราะห์หรือวิจัย

มาตรา ๑๗ บรรดาข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้ สำนักงานสถิติแห่งชาติอาจให้บริการข้อมูลนั้นต่อบุคคลทั่วไปได้ โดยอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นในการให้บริการข้อมูลนั้น ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่สำนักงานสถิติแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ใดไม่ให้ข้อมูล หรือไม่กรอกแบบสอบถามตามวิธีการที่กำหนดในประกาศตามมาตรา ๑๐ หรือไม่ส่งคืนแบบสอบถามที่ได้กรอกรายการแล้วแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานภายในระยะเวลาที่กำหนดในประกาศตามมาตรา ๑๐ (๔) หรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๑๙ ผู้ใดซึ่งมีหน้าที่ให้ข้อมูลตามมาตรา ๑๑ แต่จงใจให้ข้อมูลเป็นเท็จต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๐๘ และมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้คงมีผลใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้ใช้บังคับมานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันอันมีผลทำให้การดำเนินการของสำนักงานสถิติแห่งชาติในฐานะหน่วยงานกลางด้านงานสถิติของรัฐไม่มีความชัดเจน รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งสถิติไม่มีความคล่องตัวเพราะขั้นตอนก่อนเริ่มดำเนินการใช้ระยะเวลานาน ทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน ประกอบกับข้อมูลทางสถิติที่จัดทำขึ้นนั้นมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาในการบริหารงานของรัฐด้านต่าง ๆ ซึ่งควรจะมีการกำหนดวิธีการดำเนินการด้านสถิติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันเพื่อความเป็นเอกภาพของสถิติ นอกจากนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามความเป็นจริงและเป็นหลักประกันมิให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ซึ่งต้องให้ข้อมูลจึงต้องกำหนดมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยต้องถือเป็นความลับอย่างเคร่งครัด และกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๒๐ คน ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๒๒-๒๓ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

สมาคมการค้า (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสมาคมการค้า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสมาคมการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ให้จัดตั้งสำนักงานกลางทะเบียนสมาคมการค้าขึ้นในกรมพัฒนาธุรกิจการค้า
กระทรวงพาณิชย์ เพื่อควบคุมการออกใบอนุญาตและการจดทะเบียนสมาคมการค้าทั่วราชอาณาจักร
และทำหน้าที่เป็นสำนักงานทะเบียนสมาคมการค้าประจำกรุงเทพมหานคร

ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนสมาคมการค้าประจำจังหวัดขึ้นตรงต่อสำนักงานกลางทะเบียนสมาคมการค้า

ให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามอบหมายเป็นนายทะเบียนกลางสมาคมการค้าและนายทะเบียนสมาคมการค้าประจำกรุงเทพมหานคร และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนอกจากกรุงเทพมหานครหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นนายทะเบียนสมาคมการค้าประจำจังหวัด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขออนุญาตและพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อบังคับไม่ขัดต่อกฎหมาย ไม่เป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และผู้เริ่มก่อการจัดตั้งเป็นผู้ซึ่งมีความประพฤติดี ให้นายทะเบียนสั่งอนุญาตและออกใบอนุญาตสมาคมการค้าให้แก่ผู้ขออนุญาต พร้อมทั้งจดทะเบียนสมาคมการค้าให้ด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ประกอบวิสาหกิจโดยสมาคมการค้าตนเอง หรือเข้าดำเนินการในการประกอบวิสาหกิจของสมาชิก หรือเข้ามีส่วน ถือหุ้น เป็นหุ้นส่วน หรือร่วมทุนในการประกอบวิสาหกิจกับบุคคลใด ๆ เว้นแต่เป็นการถือตราสารหนี้ หรือเข้าถือหุ้นในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่มีผู้บริจาดหรือมอบให้แก่สมาคมการค้า”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ให้เงิน หรือให้กู้ยืมเงินแก่สมาชิกหรือบุคคลอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้เพื่อการกุศลสาธารณะ หรือตามหน้าที่ศีลธรรม หรือตามควรแก่อหยาศัยในสังคม หรือเพื่อเป็นสวัสดิการแก่พนักงานของสมาคมการค้า”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้านายทะเบียนเห็นว่าผู้ได้รับการตั้งให้เป็นกรรมการนั้นเป็นผู้ซึ่งมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าอาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน นายทะเบียนมีอำนาจไม่รับจดทะเบียนผู้นั้นเป็นกรรมการของ สมาคมการค้าได้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ถ้าที่ประชุมใหญ่ของสมาคมการค้าลงมติอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายหรือ ข้อบังคับของสมาคมการค้า เมื่อสมาชิกคนหนึ่งคนใดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ ให้ศาลเพิกถอน มติของที่ประชุมใหญ่นั้นเสีย แต่ในกรณีที่สมาชิกร้องขอให้เพิกถอนให้กระทำภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ลงมตินั้น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เลิกสมาคมการค้าได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อปรากฏว่าการกระทำของสมาคมการค้าผิดต่อกฎหมาย หรือเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๒) เมื่อสมาคมการค้าปฏิบัติการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ และการกระทำนั้นเป็นการเสียหาย อย่างร้ายแรง

(๓) เมื่อสมาคมการค้าไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปหรือหยุดดำเนินกิจการตั้งแต่สองปีขึ้นไป

(๔) เมื่อปรากฏว่าสมาคมการค้าให้ หรือยอมให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการดำเนินกิจการในหน้าที่ ของกรรมการ

กรรมการของสมาคมการค้าที่รัฐมนตรีสั่งให้เลิกตาม (๑) (๒) หรือ (๔) ผู้ใดซึ่งมีส่วนในการกระทำ อันเป็นเหตุให้สมาคมการค้าขึ้นถูกรัฐมนตรีสั่งให้เลิก ไม่มีสิทธิเป็นกรรมการสมาคมการค้าอีก เว้นแต่ จะพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีสั่งให้เลิกสมาคมการค้าขึ้น”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๕๔/๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบแล้ว ให้คดีเป็นอันเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน สมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้งและการดำเนินกิจการของสมาคมการค้าให้มีความคล่องตัวยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสมามการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสมามการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการพาณิชย์รับไปพิจารณา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๘-๑๓ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๐๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๗ เมษายน ๒๕๐๕

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากในเวลานี้ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยสมาคมการค้าโดยเฉพาะ สมาคมการค้าต่าง ๆ ที่มีอยู่ได้จดทะเบียนเป็นสมาคมธรรมดาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่วัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการของสมาคมการค้าย่อมแตกต่างกับสมาคมธรรมดาเป็นอันมาก และสมาคมการค้าย่อมมีอิทธิพลสำคัญเกี่ยวกับการค้าและเศรษฐกิจของประเทศและอาจดำเนินการอันทำให้เกิดความปั่นป่วนแก่ตลาดการค้าหรือตลาดการเงินทั้งในประเทศและนอกประเทศ หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการกระทบกระเทือนการครองชีพของประชาชนได้ จึงเป็นการสมควรที่จะแยกสมาคมการค้าออกจากสมาคมธรรมดา และวางระเบียบในการจัดตั้ง กำหนดขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการของสมาคมการค้า และการควบคุมการดำเนินงานของสมาคมการค้า ทั้งกำหนดข้อห้ามมิให้สมาคมการค้าดำเนินการใด ๆ อันจะเป็นผลกระทบกระเทือนการค้า เศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศ ตลอดจนกำหนดวิธีการลงโทษสมาคมการค้าเมื่อดำเนินการอันผิดกฎหมาย รวมทั้งการสั่งยุบเลิกสมาคมการค้า จึงเป็นการสมควรที่จะตรากฎหมายว่าด้วยสมาคมการค้าขึ้นโดยเฉพาะ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้มีทั้งสิ้น ๕๕ มาตรา แบ่งเป็น ๖ หมวดและบทเฉพาะกาล มีสาระสำคัญ ดังนี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ให้นิยามความหมายของคำ “สมาคมการค้า” “ผู้ประกอบการวิสาหกิจ” “นายทะเบียน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “รัฐมนตรี”

หมวด ๒ การจัดตั้งสมาคมการค้า

๑. ห้ามมิให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจตกลงเข้ากันเพื่อทำการส่งเสริมการประกอบการวิสาหกิจในรูปอื่นใด นอกจากเป็นสมาคมการค้าตามพระราชบัญญัตินี้

๒. การควบคุมการออกไปอนุญาตและการจดทะเบียนสมาคมการค้าทั่วราชอาณาจักร เป็นหน้าที่ของสำนักงานกลางทะเบียนสมาคมการค้า

๓. อธิบดีกรมการค้าภายในเป็นนายทะเบียนกลาง สมาคมการค้าและนายทะเบียนสมาคมการค้าประจำจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายทะเบียนสมาคมการค้าประจำจังหวัด

๔. ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสมาคมการค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน การตั้งสาขาสมาคมการค้าจะกระทำมิได้

หมวด ๓ การดำเนินงานกิจการของสมาคมการค้า

๑. ให้สมาคมการค้ามีคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการของสมาคมการค้า และเป็นผู้แทนของสมาคมการค้าในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก

๒. สมาคมการค้าจะดำเนินการได้แต่เฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมการประกอบวิสาหกิจประเภทที่อยู่ในวัตถุประสงค์

(๒) สนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิก แก้ไขอุปสรรคข้อขัดข้องต่าง ๆ รวมทั้งเจรจาทำความตกลงกับบุคคลภายนอกเพื่อประโยชน์ร่วมกันในการประกอบวิสาหกิจประเภทที่อยู่ในวัตถุประสงค์ สอดส่องและติดตามความเคลื่อนไหวของตลาดการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศเกี่ยวกับสินค้าที่สมาชิกประกอบวิสาหกิจ เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่การค้า การเงิน เศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศ

(๓) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบวิสาหกิจประเภทที่อยู่ในวัตถุประสงค์ แลกเปลี่ยนและเผยแพร่ความรู้ในทางวิชาการ ตลอดจนข่าวสารการค้าอันเกี่ยวกับวิสาหกิจนั้น ๆ

(๔) ขอสถิติหรือเอกสาร หรือขอทราบข้อความใด ๆ จากสมาชิกเกี่ยวกับการดำเนินวิสาหกิจประเภทที่อยู่ในวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ด้วยความยินยอมของสมาชิก

(๕) ส่งเสริมคุณภาพของสินค้าที่ผลิตหรือจำหน่ายโดยผู้ประกอบวิสาหกิจที่เป็นสมาชิกให้เข้ามาตรฐาน ตลอดจนวิจัยและปรับปรุงวิธีการผลิตและการค้าให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

(๖) ร่วมมือกับรัฐบาลในการส่งเสริมการค้า อุตสาหกรรม การเงิน หรือธุรกิจอื่นใดในทางเศรษฐกิจอันอยู่ในวัตถุประสงค์

(๗) ส่งเสริมการผลิตเพื่อให้สินค้ามีปริมาณเพียงพอแก่ความต้องการของตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๘) ทำความตกลงหรือวางระเบียบให้สมาชิกปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติ เพื่อให้การประกอบวิสาหกิจประเภทที่อยู่ในวัตถุประสงค์ได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

(๙) ประนีประนอมข้อพิพาทระหว่างสมาชิกหรือระหว่างสมาชิกกับบุคคลภายนอกในการประกอบวิสาหกิจ

๕. ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนยื่นคำขอต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขออนุญาต และได้สอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อบังคับไม่ขัดต่อกฎหมาย ไม่เป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศหรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และผู้เริ่มก่อการจัดตั้งเป็นผู้ซึ่งมีฐานะความประพฤติดี ก็ให้นายทะเบียนสั่งอนุญาตและออกใบอนุญาตสมาคมการค้าให้แก่ผู้ขอ แล้วจดทะเบียนสมาคมการค้าให้ด้วย

การอนุญาตให้ตั้งสมาคมการค้าและการเลิกสมาคมการค้า ให้นายทะเบียนกลางสมาคมการค้า ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๖. ให้สมาคมการค้าที่ได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียนแล้วเป็นนิติบุคคล

๗. สมาคมการค้าที่มีสมาชิกซึ่งมิได้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งจำนวนของสมาชิกทั้งหมด จะจัดตั้งขึ้นและดำรงอยู่ได้เฉพาะแต่ในจังหวัดพระนครหรือจังหวัดธนบุรีเท่านั้น

หมวด ๔ การควบคุมสมาคมการค้า

๑. ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้กรรมการหรือสมาชิกมาชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสมาคมการค้า หรือให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของสมาคมการค้าได้

๒. ให้สมาคมการค้าจัดทำทะเบียนสมาชิกเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานของสมาคมการค้า และให้ส่งสำเนาทะเบียนสมาชิกนั้นแก่นายทะเบียนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียนเป็นสมาคมการค้า

๓. ให้สมาคมการค้าจัดทำงบดุลอย่างน้อยครั้งหนึ่งในรอบสิบสองเดือน

๔. ให้สมาคมการค้าจัดทำรายงานประจำปี แสดงผลการดำเนินกิจการของสมาคมการค้าเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ในคราวที่เสนองบดุล และให้ส่งสำเนารายงานกับงบดุลไปยังนายทะเบียนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมใหญ่

๕. เมื่อมีเหตุอันสมควรสงสัยว่าสมาคมการค้าใดจะดำเนินการไม่ชอบด้วยกฎหมายหรืออาจเป็นภัยต่อเศรษฐกิจความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้สมาคมการค้านั้นแจ้งวันเวลาประชุมทุกคราวมาให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในกรณีเช่นนี้ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปฟังการประชุมได้

๖. ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เลิกสมาคมการค้าได้ เมื่อปรากฏว่าการกระทำของสมาคมการค้า ผิดต่อกฎหมาย หรือเป็นภัยต่อเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศหรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และกรณีปฏิบัติการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ

หมวด ๕ การเลิกสมาคมการค้า

๑. เมื่อสมาคมการค้าใดเลิกไป เพราะเหตุใดเหตุหนึ่งตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนเพิกถอนใบอนุญาตและขีดชื่อสมาคมการค้านั้นออกจากทะเบียน

๒. การชำระบัญชีสมาคมการค้าซึ่งเลิกไป ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วน จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด และบริษัทจำกัด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๓. เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่เท่าใดจะแบ่งให้แก่สมาชิกของสมาคมการค้าไม่ได้ ทรัพย์สินทั้งนั้นจะต้องโอนไปให้แก่บุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการกุศลสาธารณะตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับของสมาคมการค้า หรือถ้าไม่ได้ระบุไว้ก็ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมใหญ่ว่าจะโอนไปให้แก่บุคคลใดที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการกุศลสาธารณะ ในกรณีนอกจากที่กล่าวมาแล้ว ให้ทรัพย์สินที่เหลือนั้นตกเป็นของรัฐ

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

๑. ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้ ผู้ใดเป็นสมาชิกสมาคมการค้าที่มีได้รับอนุญาต ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ต้องระวางโทษตามที่กำหนด

๒. สมาคมการค้าใดฝ่าฝืนบทบัญญัติ สมาคมการค้าใดไม่ยอมให้สมาชิกตรวจสอบกิจการและทรัพย์สินของสมาคม ต้องระวางโทษตามที่กำหนด

๓. กรรมการของสมาคมการค้าผู้ใดฝ่าฝืนหรือกระทำการอันเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของสมาคมการค้าและการกระทำนั้นเป็นภัยต่อเศรษฐกิจความมั่นคงของประเทศ หรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้

บทเฉพาะกาล

๑. บัญญัติเปิดช่องให้กับบรรดาสมาคมที่ได้จดทะเบียนเป็นสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อันมีลักษณะหรือวัตถุประสงค์อย่างเดียวกับสมาคมการค้า หากประสงค์จะเป็นสมาคมการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ต้องขออนุญาตเป็นสมาคมการค้าภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๒. บรรดาทรัพย์สินและหนี้สินของสมาคมที่มีลักษณะหรือวัตถุประสงค์อย่างเดียวกับสมาคมการค้าที่ได้รับอนุญาตและจดทะเบียนเป็นสมาคมการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ ให้โอนมาเป็นของสมาคมการค้าที่ได้จัดตั้งขึ้นใหม่

๓. หากสมาคมในข้อ ๑ ไม่ขออนุญาตเป็นสมาคมการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเป็นอันเลิก และให้นายทะเบียนสมาคมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ขีดชื่อสมาคมนั้นออกเสียจากทะเบียนสมาคม

๔. ถ้าสมาคมไม่พอใจในคำสั่งของนายทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ให้ขีดชื่อออกจากทะเบียนสมาคมก็มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ โดยยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

นางสาวสุนีย์ ชีรวีรพ์ / จัดทำ

นางจารุวรรณ ควงวิชัย / ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

สุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก (๕) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ ให้ความคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับความคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่บทบัญญัติมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นบทบัญญัติที่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล ทั้งยังเป็นบทบัญญัติที่ปิดกั้นโอกาสของผู้เคยถูกจำคุกที่จะกลับตัวเป็นคนดีและประกอบการทำงานโดยสุจริตเกินความจำเป็น สมควรแก้ไขบทบัญญัตินี้ดังกล่าวให้สอดคล้องกับหลักการห้ามมิให้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคลที่เคยได้รับความคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อให้บุคคลผู้เคยถูกจำคุกมีโอกาสกลับคืนสู่สังคมและประกอบการทำงานสุจริตได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและ มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รับไปพิจารณา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๐ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๒๓ ก หน้า ๒๔-๒๕ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติ สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๒๕ หน้า ๓๗ - ๕๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๒๘
วันเริ่มใช้บังคับ ๒๐ กันยายน ๒๕๒๘

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องด้วยกฎหมายว่าด้วยกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถานที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ประกาศใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๑ ปัจจุบันการดำเนินกิจการสุสานและฌาปนสถานบางแห่งมีลักษณะที่อาจเป็นอันตรายต่อความมั่นคงและเศรษฐกิจของประเทศ การสาธารณสุขหรืออนามัยของประชาชนเพิ่มขึ้นสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานและฌาปนสถานเสียใหม่ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ มีทั้งหมด ๓๐ มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สุสานและฌาปนสถานสาธารณะที่กระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล หรือเมืองพัทยาจัดตั้งและดำเนินการ (มาตรา ๕)

๒. การจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือเอกชนต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเมื่อมีการจัดตั้งขึ้นแล้วต้องได้รับใบอนุญาต จึงจะสามารถดำเนินการได้ (มาตรา ๖ - มาตรา ๘)

๓. ห้ามมิให้ผู้ใดเก็บ ฝัง หรือเผาศพในสถานที่อื่นนอกจากในสุสานและฌาปนสถาน (มาตรา ๑๐ - มาตรา ๑๑)

๔. การเปลี่ยนแปลงต่อเดิมสุสานและฌาปนสถาน จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตแก้ไขเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานได้ และผู้ได้รับใบอนุญาตสามารถที่จะอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานได้ (มาตรา ๑๔ - มาตรา ๑๕)

๕. กรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุด ผู้ได้รับอนุญาตประสงค์จะเลิกสุสานและฌาปนสถานต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น (มาตรา ๒๐ - มาตรา ๒๑)

๖. การสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาตตาย จะต้องแจ้งและดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น (มาตรา ๒๒ - มาตรา ๒๔)

๗. บทกำหนดโทษ กรณีฝ่าฝืนข้อห้ามตามพระราชบัญญัตินี้

นายธนุ พุ่มพวง/จัดทำ

ร้อยตำรวจโทหญิง รัตนาวลัย ชัดพันธ์ /ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

หลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรง
ตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรง
ตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและ
การดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ นอกจากตำแหน่งข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ให้มีตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้พิพากษาอาวุโสมีอำนาจหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีในศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาตามที่ได้รับการแต่งตั้ง และมีอำนาจหน้าที่เข้าร่วมประชุมใหญ่ในศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา แล้วแต่กรณีตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความ รวมทั้งมีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรมสำหรับผู้พิพากษาคณะเดียว ทั้งนี้ ไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ การแต่งตั้งข้าราชการตุลาการให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในชั้นศาลใด ให้เลขาธิการ ก.ต. เสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งในแต่ละศาลในชั้นศาลซึ่งจะต้องไม่สูงกว่าตำแหน่งที่ผู้นั้นเคยดำรงมาก่อนการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสต่อ ก.ต. เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน และเมื่อได้รับความเห็นชอบในการแต่งตั้งแล้วให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีกบประมาณใด ไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีในศาลชั้นต้น แต่เนื่องจากอัตรากำลังผู้พิพากษาศาลสูงที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่เพียงพอที่จะรองรับปริมาณคดีรวมทั้งการกิจตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เพิ่มขึ้นได้ สมควรให้ผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและมีประสบการณ์ในการพิจารณาพิพากษาคดีมาเป็นเวลานานสามารถดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในศาลสูงได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. รับไปพิจารณา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในวาระที่ ๓ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๕ /๒๕๕๐ วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอน ๓๕ ก หน้า ๕-๗ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส

พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๕ ก หน้า ๑-๕ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๒

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มาตรา ๓๓๔ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในพึงบประมาณใด ไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสเพื่อนั่งพิจารณาพิพากษาคดีในศาลชั้นต้น ตั้งแต่วันถัดจากวันสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้พิพากษาผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และหากผู้พิพากษาอาวุโสผู้ใดผ่านการประเมินตามที่กฎหมายบัญญัติว่ายังมีสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ ก็ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้พิพากษาผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ สมควรกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติ ๑๔ มาตรา มีสาระสำคัญดังนี้

๑. ได้กำหนดนิยามศัพท์ไว้ ๓ คำ คือ “ข้าราชการตุลาการ” “ก.ต.” และ “รัฐมนตรี”
๒. กำหนดให้มีตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสในศาลชั้นต้น ซึ่งต้องเป็นข้าราชการตุลาการผู้ซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในพึงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่ดำรงตำแหน่ง และต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.ต.ก่อน (ก.ต. หมายความว่า คณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตุลาการ)
๓. ให้ ก.ต. จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสที่จะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในพึงบประมาณถัดไป และให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

นายสุเทพ สิริพงษ์กุล/จัดทำ

นางวนิดา อินทรอำนวย/ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

ให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วม
เพื่อสินค้าโภคภัณฑ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วม
เพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติให้อำนาจ
ปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจแต่งตั้งผู้ว่าการคนหนึ่งและผู้ว่าการสำรองอีกคนหนึ่ง เพื่อปฏิบัติงานในคณะมนตรีผู้ว่าการ ตามที่กำหนดไว้ในความตกลงกองทุนร่วม

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบัน การดำเนินการของกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ได้มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพและผลผลิตของสินค้าโภคภัณฑ์ มากกว่าที่จะเป็นแหล่งเงินทุนในการช่วยพยุงราคาสินค้าโภคภัณฑ์ กิจกรรมของกองทุนร่วมจึงเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตามกิจกรรมของกองทุนร่วมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจในการแต่งตั้งผู้ว่าการและผู้ว่าการสำรองเพื่อปฏิบัติงานในคณะมนตรีผู้ว่าการตามความตกลงของกองทุนร่วม รวมทั้งกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ**พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์****(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐****๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ**

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาและมีมติให้พิจารณาโดยกรรมวิธีการเต็มสภา ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในวันเดียวกัน

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๒๕ - ๒๗ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อ

สินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๑๕ หน้า ๒๓ - ๒๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

วันเริ่มใช้บังคับ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีในความตกลงจัดตั้งกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ภายใต้โครงการรวมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมติของที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา สมัยที่ ๔ และในการเข้าเป็นภาคีความตกลงดังกล่าว ประเทศไทยจะต้องออกตั๋วสัญญาใช้เงินคลังสำหรับใช้ในกองทุนร่วมตามข้อผูกพันของประเทศสมาชิก ตลอดจนให้ความคุ้มครองการดำเนินงานของกองทุนร่วมและให้ออกสิทธิและความคุ้มกันแก่กองทุนร่วมและบุคคลที่เข้ามาปฏิบัติงานเพื่อกองทุนร่วมในประเทศไทย ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามความตกลงดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติรวม ๑๑ มาตรา โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. คำนิยามของคำว่า “ความตกลงกองทุนร่วม” และ “กองทุนร่วม” (มาตรา ๓)
๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจออกตั๋วสัญญาใช้เงินคลังสำหรับใช้ในกองทุนร่วมตามความตกลงกองทุน โดยจะใช้เป็นจำนวนเท่าใดให้ตั้งงบประมาณรายจ่าย (มาตรา ๔ มาตรา ๕)
๓. สถานภาพทางกฎหมายและการจัดการทรัพย์สิน และกรอบการดำเนินการทางกฎหมาย (มาตรา ๖)
๔. การยกเว้นภาษี และอากรศุลกากรให้แก่กองทุนร่วม (มาตรา ๗)
๕. การให้ออกสิทธิและความคุ้มกันแก่ผู้ปฏิบัติงานของกองทุนร่วม (มาตรา ๘)
๖. การสื่อสารของกองทุนร่วมอยู่ภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยโทรคมนาคมระหว่างประเทศที่ประเทศไทยร่วมเป็นภาคีอยู่ (มาตรา ๙)
๗. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจแต่งตั้งผู้ว่าการเพื่อปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้ในความตกลงกองทุนร่วม (มาตรา ๑๐)

นางสาวรุจิรัช ชุ่มเกษรกุลกิจ / จัดทำ

ร้อยตำรวจโทหญิงรัตนาวลัย ขัตพันธ์ / ตรวจสอบ

พระราชบัญญัติ

โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วน
ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ พนักงานราชการ
ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับ
โรงพยาบาลชลประทาน ไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กระทรวงศึกษาธิการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหาร
บางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข และบรรดาอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโรงพยาบาลชลประทาน ไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กระทรวงศึกษาธิการ หรือของเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กระทรวงศึกษาธิการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโรงพยาบาลชลประทาน ไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กระทรวงศึกษาธิการ

ข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างผู้ใดไม่ประสงค์จะโอนไปตามวรรคหนึ่ง ให้แสดงความจำนงเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการให้ข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างผู้นั้นไปปฏิบัติงานในส่วนราชการในกระทรวงสาธารณสุขต่อไป

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรโอนโรงพยาบาลชลประทาน ในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กระทรวงศึกษาธิการ ในการนี้จำเป็นต้องโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิหนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับโรงพยาบาลชลประทานไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กระทรวงศึกษาธิการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง

กระทรวงสาธารณสุขไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุขไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ไว้พิจารณา และมีมติให้พิจารณาโดยกรรมวิธีการเต็มสภาในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐

จากนั้น ได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และมีมติเห็นชอบประกาศใช้เป็นกฎหมายในวาระที่ ๓ ในวันเดียวกัน

๒. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๕๒ ก หน้า ๓๑-๓๓ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๐